

Prima pagină > Căutarea unui practician în domeniul dreptului > Tipuri de profesii juridice

Tipuri de profesii juridice

În cadrul diferitelor ordini juridice și sisteme judiciare din statele membre ale Uniunii Europene există o gamă variată de profesii juridice, cum ar fi avocați, notari, judecători, procurori și executori judecătorești. Membrii profesiilor juridice nu au aceeași titulatură în toate statele membre, iar rolul și statutul lor poate să varieze considerabil de la un stat membru la altul.

Această pagină vă pune la dispoziție informații generale cu privire la rolul și la funcțiile diverselor profesii juridice.

Pentru informații detaliate de la nivel național, selectați drapelul țării care vă interesează.

În cazul în care doriți să consultați sau să identificați un practician în domeniul juridic care își desfășoară activitatea în oricare dintre statele membre ale Uniunii Europene, secțiunea **Cum să găsiți un...** vă oferă informații pe această temă.

Introducere

Legislația Uniunii Europene nu reglementează condițiile de exercitare a profesiilor juridice, cu excepția celei de avocat. În general, profesiile juridice sunt reglementate la nivel național. În pofida faptului că între acestea pot să existe asemănări firești, reglementările naționale diferă în mod considerabil de la o țară la alta, întrucât reflectă continuitatea unor tradiții adesea străvechi.

Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei (COE) a emis mai multe recomandări privind profesiile juridice. Una dintre aceste inițiative vizează exercitarea profesiei de avocat. O altă inițiativă se referă la independența judecătorilor. Recomandările COE și alte informații în acest domeniu pot să fie consultate pe [site-ul său internet](#).

În plus, [Convenția Europeană a Drepturilor Omului](#) prevede că orice persoană acuzată de o infracțiune are dreptul să se apere ea însăși sau să fie asistată de un apărător ales de ea, iar în cazul în care nu dispune de mijloacele necesare pentru a plăti un apărător, să poată fi asistată în mod gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiției o cer. Această clauză se referă în principal la cauzele penale, însă a fost extinsă de

[Curtea Europeană a Drepturilor Omului \(CEDO\)](#) pentru a include și cauzele civile.

Judecători

Un judecător, sau un arbitru al justiției, este un înalt funcționar care prezidează, singur sau ca membru al unui complet, ședința instanței de judecată.

Competențele, funcțiile, metoda de numire, disciplina și pregătirea profesională a judecătorilor variază în mod considerabil de la o jurisdicție la alta.

Judecătorul are un rol similar cu cel al unui arbitru în cadrul unui joc și conduce procesul în mod imparțial și în public. Judecătorul audiază toți martorii, analizează toate probele prezentate de către părțile cauzei, evaluează credibilitatea părților, iar apoi pronunță o hotărâre de soluționare a cauzei, pe baza interpretării legislației și a propriei sale aprecieri personale.

Următoarele site-uri internet oferă informații suplimentare cu privire la această profesie:

[Asociația Judecătorilor Administrativi Europeni](#) (*Association of European Administrative Judges - AEAJ*);

[Asociația Judecătorilor și a Procurorilor Europeni](#) (*European Judges and Prosecutors Association - EJPA*);

[Asociația Internațională a Judecătorilor](#) (*International Association of Judges - IAJ*, în special secțiunea europeană);

[Asociația Magistraților Europeni pentru Democrație și Libertăți](#) (*Magistrats européens pour la démocratie et les libertés - MEDEL*).

Procurori

În cadrul procedurilor în materie penală, Parchetele sau Ministerul Public joacă un rol foarte important. Sistemele statelor membre sunt, de asemenea, foarte diverse în ceea ce privește rolul, sarcinile și competențele procurorilor.

Personalul instanțelor

Funcțiile și titulatura membrilor personalului instanțelor pot să fie foarte diferite, de exemplu, „greffier” în Franța, „Rechtspfleger” în Germania, „Court clerk” în Anglia.

De asemenea, funcțiile pe care le ocupă membrii personalului instanțelor variază în mod considerabil de la un sistem juridic la altul: asistență pentru judecători sau procurori, gestionarea instanțelor, responsabilități în cadrul anumitor proceduri. În funcție de țară, membrii personalului instanțelor trebuie să fi urmat studii juridice, pot să ofere consiliere juridică și/sau pot să beneficieze de formare continuă.

În fiecare cauză, membrii personalului instanțelor au un rol important, acestora revenindu-le sarcina de a primi atât victimele, cât și pârâții. De asemenea, membrii personalului instanțelor contribuie la eficacitatea generală a sistemului judiciar.

Membrii acestei profesii sunt reprezentați la nivel european de [Uniunea Europeană a Personalului Instanțelor](#) (*European Union of Rechtspfleger - E.U.R.*), o organizație neguvernamentală care reunește asociații profesionale din mai multe țări. Printre obiectivele E.U.R. se numără participarea la crearea, dezvoltarea și armonizarea legislației la nivel european și internațional, colaborarea cu instituțiile europene, reprezentarea intereselor profesionale ale membrilor săi și promovarea profesiei în vederea unei mai bune funcționări a sistemului judiciar.

Executori judecătorești

Profesia de executor judecătoresc este reglementată de legislația statelor membre, dispozițiile în acest domeniu fiind foarte diferite de la un stat membru la altul.

Membrii acestei profesii sunt reprezentați la nivel european de [Uniunea Internațională a Executorilor Judecătorești](#) (*International Union of Judicial Officers - UIHJ*). Obiectivul UIHJ este de a asigura reprezentarea membrilor săi în cadrul organizațiilor internaționale și de a colabora cu organismele profesionale naționale. UIHJ are drept obiectiv îmbunătățirea normelor procedurale naționale și a tratatelor internaționale și depune toate eforturile pentru a promova idei, proiecte și inițiative care să contribuie la evoluția și la afirmarea statutului independent al executorilor judecătorești.

[Camera Europeană a Executorilor Judecătorești](#) (*Chambre européenne des huissiers de justice - CEHJ*) este, de asemenea, un organism de reprezentare a executorilor judecătorești. Asociație nonprofit, reglementată de dreptul belgian, CEHJ are drept obiectiv să promoveze implicarea într-o mai mare măsură a executorilor judecătorești în acțiunea concertată a practicienilor în domeniul dreptului în cadrul dezbaterii europene.

Avocați

Avocatul, indiferent dacă servește interesele unei persoane fizice, ale unei întreprinderi sau ale statului, este consilierul și reprezentantul de încredere al clientului său, în calitate de profesionist respectat de terți și de participant indispensabil la administrarea echitabilă a justiției. Îndeplinind toate aceste funcții, avocatul, care servește cu bună credință interesele clientului său și apără drepturile acestuia, are, de asemenea, un rol de arbitru în cadrul societății, prin prevenirea conflictelor, prin asigurarea faptului că acestea sunt soluționate în conformitate cu principiile recunoscute ale dreptului civil, public sau penal și prin luarea în considerare în mod corespunzător a drepturilor și a intereselor, prin dezvoltarea în continuare a legislației și prin apărarea libertății, a justiției și a statului de drept.

Activitatea avocaților este reglementată de organizațiile sau de autoritățile profesionale ale statului membru în care profesează (barouri sau ordine ale avocaților). Acestea au responsabilitatea de a stabili normele de conduită profesională și de a aplica sancțiuni disciplinare, dacă este cazul.

Legislația Uniunii Europene nu reglementează condițiile de exercitare a profesiilor juridice. Cu toate acestea, **Directiva** din 1998 stabilește condițiile în care un avocat autorizat într-un anumit stat membru își poate exercita cu titlu permanent profesia pe teritoriul unui alt stat membru.

La nivelul UE, avocații sunt reprezentați de **Consiliul Barourilor din Europa** (*Council of Bars and Law Societies of Europe* - CCBE), o asociație internațională fără scop lucrativ fondată în 1960. Aceasta asigură legătura dintre instituțiile Uniunii Europene și barourile naționale din Europa cu privire la toate aspectele de interes comun referitoare la exercitarea profesiei de avocat.

Notari

Notarii sunt practicieni în domeniul juridic specializați și autorizați să acționeze în anumite materii juridice. În temeiul obligațiilor și al responsabilităților care le revin, notarii joacă un rol important în cele 22 de state membre ale Uniunii Europene a căror ordine juridică are la bază dreptul civil roman. În jurisdicțiile de drept cutumiar ale Uniunii Europene există, de asemenea, profesia de notar, care oferă o gamă largă de servicii juridice. În jurisdicțiile de drept cutumiar, competențele și autoritatea notarilor se exercită în special în legătură cu acte și instrumente juridice care urmează să fie puse în aplicare în străinătate. Notarii au un rol important în ceea ce privește schimburile comerciale internaționale ale jurisdicției lor naționale.

Notarii au, în special, următoarele sarcini:

redactarea de contracte private și consilierea părților, îndeplinind în același timp obligația de a trata fiecare parte în mod echitabil. În redactarea înscrisurilor oficiale, notarul răspunde de legalitatea acestora și de consilierea pe care o oferă. Notarul trebuie să informeze părțile cu privire la implicațiile și la consecințele obligațiilor pe care și le asumă;

executarea actelor redactate. Actul notarial poate să fie înregistrat direct în registrele oficiale sau poate să fie executat în cazul în care una dintre părți nu își îndeplinește obligațiile, fără intervenția prealabilă a unui judecător;

îndeplinirea rolului de arbitru care, în mod imparțial și respectând cu strictețe legislația, ajută părțile să ajungă la un acord reciproc acceptabil.

Notarii sunt funcționari publici - statele delegându-le o parte din puterea publică pentru a putea îndeplini o misiune de serviciu public - care își exercită funcțiile în cadrul unei profesii independente.

Notarii sunt supuși obligației de confidențialitate profesională. Condițiile de numire a notarilor sunt similare celor aplicabile magistraților, notarii beneficiind de aceeași independență, inamovibilitate, imparțialitate, autoritate și forță executorie a acțiunilor lor, sub controlul Ministerului Justiției.

În cele 22 de state membre ale Uniunii Europene a căror ordine juridică are la bază dreptul civil roman își desfășoară activitatea aproximativ 35 000 de notari, iar în cele două state membre cu jurisdicție de drept cutumiar (Regatul Unit și Irlanda) sunt înregistrați peste 1 000 de notari. Indiferent de tipul de jurisdicție în care profesează, toți notarii servesc interesele cetățenilor.

În relațiile cu instituțiile europene, notarii care își desfășoară activitatea în jurisdicțiile Uniunii Europene a căror ordine juridică are la bază dreptul civil roman sunt reprezentați de **Consiliul Notariatelor din Uniunea Europeană** (*Council of the Notariats of the European Union* - CNUE), care a fost înființat în 1993.

CNUE reprezintă notariatele tuturor statelor membre ale Uniunii Europene în care există funcția de notar, în sensul dreptului civil roman: Austria, Belgia, Bulgaria, Croația, Republica Cehă, Estonia, Franța, Germania, Grecia, Ungaria, Italia, Letonia, Lituania, Luxemburg, Malta, Țările de Jos, Polonia, Portugalia, România, Slovacia, Slovenia și Spania. Notarii care își desfășoară activitatea în jurisdicțiile de drept cutumiar din Regatul Unit și din Irlanda își au propriile organisme reprezentative. Anglia, Țara Galilor, Scoția, Irlanda și Irlanda de Nord sunt reprezentate în comun la nivel internațional de

Forumul Notarial al Regatului Unit și al Irlandei.

Ultima actualizare: 21/01/2019

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini a fost modificată

recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi.

Profesii juridice - Belgia

Veți găsi în cele ce urmează o trecere în revistă a diferitelor profesii juridice din Belgia

[Profesiile juridice – Introducere](#)

[Ministerul public](#)

[Judecătorii](#)

[Avocații](#)

[Notarii](#)

[Alte profesii juridice](#)

[Organizațiile care oferă consiliere juridică gratuită](#)

[Baze de date juridice](#)

[Portalul Serviciului Public Federal de Justiție](#)

Profesiile juridice – Introducere

În această secțiune puteți consulta o serie de informații privind profesiile juridice, și anume:

ministerul public;

judecătorii;

avocații;

notarii și

executorii judecătorești.

Ministerul public

Organizare

Ministerul public este alcătuit din magistrați care aparțin unui **parchet** sau unui **minister public specific** (*auditorat*) și care, în exercitarea acestei funcții, își îndeplinesc atribuțiile în domeniul de jurisdicție al instanței în care își desfășoară activitatea.

La nivel de district judiciar (*arrondissement judiciaire*), **procurorul regelui** (*procureur du Roi*), prim-loctiitorii și loctiitorii săi acționează în calitate de minister public pe lângă tribunalul de primă instanță, în special pe lângă tribunalul pentru minori (*tribunal de la jeunesse*), care este o secție a tribunalului de primă instanță, precum și pe lângă tribunalul sau tribunalele de poliție (*tribunaux de police*) și tribunalul comercial (*tribunal de commerce*) din jurisdicția lor.

Pe lângă tribunalele specializate în dreptul muncii (*tribunaux du travail*), această funcție este exercitată de către **procurorul specializat în dreptul muncii** (*auditeur du travail*), asistat de loctiitori și, dacă este cazul, de prim-loctiitori. Aceștia își desfășoară activitatea în această calitate și pe lângă tribunalul corecțional, care este o secție a tribunalului de primă instanță, precum și pe lângă tribunalul sau tribunalele de poliție în cauzele penale care se încadrează în sfera lor de competență.

La nivelul curților de apel și al curților specializate în dreptul muncii, rolul de minister public este exercitat de **procurorul general**, care conduce și supraveghează magistrații din cadrul parchetului general și al ministerului public specializat în dreptul muncii de pe lângă curțile de apel (*auditorat général du travail*). În ceea ce privește parchetul general, procurorul general este asistat de un prim-avocat general, de avocați generali și de loctiitorii procurorului general. În ceea ce privește ministerul public specializat în dreptul muncii de pe lângă curțile de apel (*auditorat général*), acesta include un prim-avocat general (*premier avocat général*), avocați generali (*avocats généraux*) și loctiitori generali (*substituts généraux*).

În cadrul **Curții de Casație**, rolul de minister public este exercitat de către **procurorul general de pe lângă această instanță**, asistat de un prim-avocat general și de avocați generali. Deși terminologia este aceeași, rolul ministerului public este cu totul altul în acest caz. În fapt, Curtea de Casație nu se pronunță cu privire la fondul unei cauze, ci verifică legalitatea și regularitatea procedurii urmate.

Ministerul public este **independent** în desfășurarea cercetărilor și urmărilor individuale, fără a aduce atingere dreptului ministrului competent de a dispune urmării și de a emite directive constrângătoare de politică penală, inclusiv în materie de politică de cercetare și urmărire.

Rol și atribuții

Ministerul Public are o serie de sarcini și misiuni. Acestea se referă la **instrumentarea** atât a **cauzelor penale**, cât și a **cauzelor civile**, și la **asigurarea măsurilor de urmărire** a acestora.

În materie penală, magistrații din cadrul ministerului public veghează (în interesul societății) la desfășurarea normală și la reglementarea procedurii penale. Aceștia își desfășoară activitatea atât la nivelul analizei fondului cauzei, cât și pe parcursul procedurii anterioare de informare și investigare [pentru instanțele cu competențe de investigare: camera consiliului (*chambre du conseil*) și camera de punere sub acuzare (*chambre des mises en accusation*)]. În cadrul ședinței de judecată, aceștia solicită aplicarea legislației penale; în același timp, aceștia asigură faptul că se iau măsurile necesare pentru executarea adecvată a pedepselor pronunțate. **În fața curții cu jurați** (*cour d'assises*), rolul de minister public este exercitat de procurorul general de pe lângă curtea de apel, care are însă și posibilitatea de a delega în acest sens un membru al parchetului.

În materie civilă, ministerul public intervine din oficiu în situațiile prevăzute prin lege și de fiecare dată când ordinea publică impune intervenția sa. În astfel de cauze, ministerul public emite un aviz (scris sau verbal) în speță. În ceea ce privește cauzele referitoare la domenii specifice, enumerate la articolul 764 alineatul (1) din Codul judiciar (*Code judiciaire*), ministerului public trebuie să i se solicite în mod obligatoriu să emită un aviz. De asemenea, atunci când consideră necesar, ministerul public poate solicita să fie informat în vederea emiterii unui aviz cu privire la toate celelalte cauze, iar instanța poate, de asemenea, să dispună din oficiu acest lucru [articolul 764 alineatul (2) din Codul judiciar].

Pe lângă aceste misiuni principale, ministerul public are, de asemenea, competența de **a monitoriza și de a executa în mod corespunzător hotărârile și directivele referitoare la politica penală**.

Directivele privind politica penală sunt emise de ministrul justiției, după consultarea colegiului procurorilor generali (*collège des procureurs généraux*) care este alcătuit din cei cinci procurori generali de pe lângă curțile de apel.

Colegiul funcționează sub autoritatea ministrului justiției și emite hotărâri care vizează o elaborare și o coordonare cât se poate de coerente ale politicii și o bună funcționare generală a ministerului public.

Sfera de competență a colegiului acoperă întreg teritoriul regatului, iar hotărârile sale au caracter obligatoriu pentru procurorii generali de pe lângă curțile de apel și pentru toți membrii ministerului public aflați sub autoritatea și conducerea acestora.

Mai multe informații pot fi consultate pe site-ul internet al [Serviciului Public Federal de Justiție](#) (Ministerul Justiției, rubrica *Ordre judiciaire - Parquet*).

Judecătorii

Organizare

Se disting două categorii: judecătorii din cadrul tribunalelor și consilierii din cadrul curților - **magistrature assise** - și procurorii din cadrul ministerului public sau al parchetului - **magistrature debout** (a se vedea mai sus).

În general, magistrații din cadrul tribunalelor sunt numiți „**judecători**”, iar cei din cadrul curților sunt numiți „**consilieri**”.

Judecătorii din categoria **magistrature assise** au **rolul** de a aplica legea în litigiul/cauza care le este înaintat(ă) în materie civilă, precum și în cazul persoanelor care au săvârșit o infracțiune.

În anumite tribunale, există atât judecători de profesie, cât și judecători consultanți (*juges non-professionnels*). **Judecătorii consultanți** își desfășoară activitatea în cadrul următoarelor instanțe:

Tribunalul comercial: judecători de profesie și judecători consultanți (denumiți în acest caz *juges consulaires*).

Tribunalul de dreptul muncii: judecători de profesie și judecători sociali (*juges sociaux*)

Tribunalul de aplicare a pedepselor: judecători de profesie și asesori pentru aplicarea pedepselor (*assesseurs en application des peines*).

Autoritatea responsabilă

[Înaltul Consiliu de Justiție](#) (*Conseil supérieur de la justice*) are o **triplă misiune**:

joacă un rol determinant în politica de **numire** a magistraților pe criterii obiective și apolitice;

exercită un **control extern** asupra funcționării sistemului judiciar, inclusiv asupra soluționării plângerilor;

emite avize în atenția factorilor politici de decizie, cu scopul de a îmbunătăți funcționarea magistraturii.

Mai multe informații pot fi consultate pe site-ul internet al [Înaltului Consiliu de Justiție](#).

Avocații

Rol și atribuții

Avocatul este un practician în domeniul dreptului și al justiției. Acesta se supune unor norme deontologice care îi garantează **independența totală**. De asemenea, avocatul trebuie să respecte secretul profesional.

Avocatul este format pentru a acționa în diverse domenii de drept care, adesea, se întrepătrund (dreptul societăților, dreptul administrativ, dreptul urbanismului, dreptul fiscal, dreptul familiei etc.). Pe parcursul carierei, avocatul se poate specializa în unul sau mai multe dintre aceste domenii, în care a dobândit expertiză specifică.

Rolul avocatului constă în asistarea clienților săi nu doar în fața tribunalelor, ci și în orice situație în care aceștia ar putea avea nevoie de asistență juridică, de un purtător de cuvânt, de o persoană care să redacteze documente și chiar de susținere morală.

În general, misiunea sa este, prin urmare, triplă:

avocatul **consiliază**,
avocatul **conciliază**,
avocatul **apără**.

Avocatul poate pleda și își poate reprezenta clienții în fața tuturor instanțelor regatului [tribunalul de poliție, judecătoria de pace (*Justice de Paix*), tribunalul de primă instanță, tribunalul comercial, tribunalul de dreptul muncii, curtea de apel, curtea de dreptul muncii, curtea cu jurați, consiliul de stat (*conseil d'Etat*)], precum și în celelalte țări ale Uniunii Europene.

Acesta vă oferă, de asemenea, asistență în procedurile de arbitraj sau de mediere, în cadrul oricărei metode alternative de soluționare a litigiilor (*méthode alternative de résolution des conflits* - M.A.R.C.) sau în cadrul oricărei adunări sau reuniuni.

Avocatul nu intervine doar în cadrul litigiilor. Prin consilierea pe care o oferă sau prin contractele pe care le redactează ori le adaptează, acesta permite adesea evitarea unui proces.

Avocatul vă poate sprijini, de asemenea, dacă doriți să închiriați sau să cumpărați un imobil ori dacă doriți să înființați o societate, dacă nu mai puteți face față datoriilor, dacă doriți să încheiați un contract cu noul angajator, dacă ați fost victima unui accident sau a unei agresiuni, dacă sunteți citat în fața unui tribunal, dacă vă separați de partenerul dumneavoastră de viață etc.

Un avocat pentru fiecare:

Pentru persoanele cu resurse reduse, legea prevede un serviciu de asistență juridică (numit în trecut *pro deo*) și o asistență judiciară:

Asistența juridică permite persoanelor să beneficieze de gratuitatea parțială sau totală a serviciilor prestate de un avocat. Aceasta este organizată pe două niveluri:

- **asistența juridică „primară”** (*aide juridique de 1ère ligne*) este accesibilă tuturor, indiferent de venituri. Este vorba despre programe de permanență pentru consultanță juridică, în cadrul cărora avocații vă stau la dispoziție pentru consultări sumare: o primă consiliere juridică, o cerere de informații etc.

Pentru asistența juridică „primară” sunt competente comisiile de asistență juridică (*Commissions d'Aide Juridique* - C.A.J.).

- **asistența juridică „secundară”** (*aide juridique de 2ème ligne*) este accesibilă persoanelor care îndeplinesc anumite criterii financiare sau care se găsesc în anumite situații. Acest tip de asistență, integral sau parțial gratuită, în funcție de fiecare caz în parte, permite să se obțină desemnarea unui avocat care să vă asiste în cadrul unei proceduri judiciare sau administrative, în scopul unei consilieri mai aprofundate, sau chiar în cadrul unei medieri.

Pentru asistența juridică „secundară” sunt competente birourile de asistență juridică (*Bureaux d'Aide Juridique* - B.A.J.).

Asistența judiciară oferă acces la gratuitate parțială sau integrală în materie de cheltuieli judiciare (taxa de grefă, de înregistrare, cheltuieli cu executorul judecătoresc, cu notarul, cu experții etc.). Pentru a beneficia de acest tip de asistență, clientul apelează, el însuși sau prin intermediul avocatului său, la biroul de asistență judiciară.

Autorități responsabile

Orice avocat aparține unui barou. În prezent, în Belgia există 28 de barouri.

Ordinul barourilor de limbă franceză și de limbă germană (*Ordre des Barreaux Francophones et Germanophone* - AVOCATS.BE) este organizația care reunește toate barourile comunității francofone și ale comunității germanofone din Belgia (și anume 13 barouri de limbă franceză și 1 barou de limbă germană).

Orde van Vlaamse Balies (O.V.B.) este organizația care reunește toate barourile comunității flamande din Belgia (14 barouri).

Pentru a obține informații cu privire la profesia de avocat, puteți consulta următoarele site-uri internet:

 [Ordinul barourilor de limbă franceză și de limbă germană din Belgia](#)

 [Ordinul barourilor de limbă neerlandeză](#)

Accesul la această bază de date este **gratuit**.

Notarii

Notarii sunt **ofțeri publici**, numiți de către rege, a căror misiune principală este de a autentifica actele care le sunt prezentate. Anumite acte necesită prin lege intervenția unui notar, pentru a constata un acord încheiat între părți (**acte autentice**). Astfel, de exemplu, pentru a vinde un imobil, este necesar să se apeleze la un notar. Pe lângă întocmirea de acte autentice, se poate apela la notar și pentru executarea unei succesiuni, redactarea unui act sub semnătură privată, obținerea unei opinii etc.

Sfera de competență a notarilor acoperă în principal trei domenii importante:

dreptul imobiliar (vânzarea unui imobil, împrumuturile etc.);

dreptul familiei (contractul de căsătorie, succesiunea, divorțul etc.) și

dreptul afacerilor (înființarea unei societăți etc.).

Există o **Cameră Națională a Notarilor** (*Chambre nationale des notaires*). Principalele **misiuni** ale acesteia sunt următoarele:

să reprezinte notarii din Belgia în relațiile cu autoritățile și instituțiile, în limitele competențelor sale;

să stabilească normele deontologice;

să adreseze camerelor notarilor recomandări utile în domeniu.

Există, de asemenea, camere ale notarilor la nivel de provincie, care îndeplinesc rolul de organe disciplinare ale acestei profesii și ale căror misiuni principale sunt asigurarea respectării normelor deontologice și soluționarea conflictelor de ordin profesional (de exemplu, soluționarea plângerilor).

În sfârșit, notarii sunt reuniți, de asemenea, în cadrul Federației Regale a Notarilor Belgieni (*Fédération Royale du Notariat Belge* - FRNB). FRNB este asociația profesională a notarilor care susține birourile notariale în funcționarea zilnică, punându-le la dispoziție servicii personalizate, și care reprezintă profesia în raporturile sale externe în numeroase dosare.

Puteți găsi mai multe informații pe [site-ul internet al Federației Regale a Notarilor din Belgia](#).

Alte profesii juridice

Executorii judecătorești

Executorul judecătoresc (*huissier de justice*) este un **funcționar ministerial și public** care își desfășoară activitatea **pe baza unui statut de profesie liberală**.

Mai precis, acesta are o dublă identitate profesională: pe de o parte, este funcționar public; pe de altă parte, își exercită activitatea în mod **independent**.

Executorul judecătoresc este **funcționar ministerial și public** tocmai pentru că statul i-a delegat o parte din autoritatea publică. Din acest motiv, executorul judecătoresc nu poate refuza să răspundă la o cerere de intervenție, în afara cazului în care există motive deontologice sau legale pentru refuz, de exemplu, în caz de conflict de interese sau de ilegalitate a cererii. Prin urmare, executorul judecătoresc nu acționează niciodată din proprie inițiativă, ci întotdeauna la cererea unei persoane care îi încredințează o misiune oficială. La fiecare intervenție a sa, acesta trebuie să respecte diferite obligații legale. Executorul judecătoresc poate, de asemenea, solicita o anumită sumă în schimbul intervenției sale, pentru a-și acoperi integral sau parțial cheltuielile.

Având în vedere că **practică o profesie liberală**, executorul judecătoresc acționează în mod independent și imparțial. În plus, acesta își pune experiența profesională la dispoziția tuturor. Prin urmare, nu primește nici salariu, nici indemnizație și niciun alt fel de retribuție din partea autorităților, trebuind astfel să își suporte singur toate cheltuielile.

Domeniile de intervenție a executorului judecătoresc pot fi clasificate în două mari categorii: **intervențiile „extrajudiciare”** (*interventions « extrajudiciaires »*) (recuperarea amiabilă a creanțelor, constatarea) și cele **„judiciare”** (*interventions « judiciaires »*) (notificarea, executarea unei hotărâri). Cu ocazia unor astfel de intervenții, intră în atribuțiile executorului să vă ofere informații cu privire la modalitatea în care puteți să vă exercitați drepturile și să vă răspundă la întrebări referitoare la misiunea sa, indiferent dacă dumneavoastră sunteți cel care a făcut apel la serviciile sale sau dacă faceți obiectul misiunii sale. În fiecare district judiciar (*arrondissement judiciaire*), există o **cameră** compusă din toți executorii judecătorești din **districtul** respectiv. Principalele misiuni ale acestora sunt de a asigura faptul că executorii judecătorești din districtul respectiv respectă normele de disciplină, legile și regulamentele care li se aplică, precum și de a soluționa conflictele care pot apărea între executori.

Există, de asemenea, o Cameră Națională a Executorilor Judecătorești din Belgia (*Chambre nationale des huissiers de justice de Belgique*), ale cărei principale **misiuni** sunt:

asigurarea uniformității disciplinei și a normelor deontologice în rândul executorilor judecătorești;
apărarea intereselor membrilor săi și
reprezentarea acestora.

Pentru mai multe informații, puteți consulta site-ul internet al [Cămării Naționale a Executorilor Judecătorești din Belgia](#).

Altele

Judecătorii și magistrații din cadrul parchetului sunt asistați de diferiți colaboratori în domeniul administrativ și juridic: grefieri, asistenți judicari (*référéndaires*), juriști de parchet (*juristes de parquet*), secretari de parchet (*secrétaires de parquet*) și personal administrativ.

La fiecare ședință, judecătorul este asistat de un **grefier**. Grefierul contribuie la îndeplinirea sarcinilor judecătorului, de exemplu alcătuind dosarul pentru ședință. În timpul ședinței, acesta consemnează derularea ședinței și declarațiile și urmărește ca toate documentele să fie redactate în mod corect. În plus, grefierul asigură și coordonează sarcinile administrative și contabile ale grefei. Fiecare tribunal are o grefă, aflată sub conducerea unui grefier-șef. Din grefă fac parte unul sau mai mulți grefieri, în funcție de dimensiunea tribunalului. La rândul lor, grefierii sunt asistați de personalul administrativ.

Asistenții judicari sunt juriști care îi asistă pe judecătorii din cadrul instanțelor să își pregătească hotărârile. Aceștia colaborează la examinarea dosarelor judiciare, sub responsabilitatea și conform instrucțiunilor unuia sau mai multor magistrați. Asistenții judicari studiază dosarele, analizează aspectele juridice și pregătesc din punct de vedere juridic proiectele de hotărâre.

Magistrații din ministerul public pot face apel la juriști pentru pregătirea juridică a dosarelor. În cadrul ministerului public, aceștia sunt numiți „juriști de parchet”. Juriștii de parchet efectuează în principal cercetări juridice, gestionează informațiile sau pregătesc rechizitoriile și citările pe plan juridic, sub responsabilitatea și conform instrucțiunilor unuia sau mai multor magistrați de parchet.

Fiecare parchet are un secretariat de parchet condus de un secretar-șef. Secretarii de parchet asistă magistrații de parchet, în principal în munca de documentare și de cercetare și în constituirea dosarelor. Aceștia actualizează documentele și registrele parchetului, păstrează arhivele etc. Numărul secretarilor de parchet depinde de dimensiunea parchetului. La rândul lor, secretarii de parchet sunt asistați de personalul administrativ.

În grefele și secretariatele din cadrul parchetului lucrează un număr mare de colaboratori în domeniul administrativ. Personalul administrativ asigură gestiunea administrativă a dosarelor atribuite și introducerea datelor în fișierele de date. Colaboratorii în domeniul administrativ se ocupă cu corespondența și cu îndosărirea și asigură servicii de recepție în grefă sau în parchet.

Mai multe informații despre aceste profesii pot fi consultate în acest [document](#) (376 Kb) [en](#).

Organizațiile care oferă consiliere juridică gratuită

Fiecare cetățean poate beneficia de **o primă consiliere juridică gratuită**, oferită de juriști de profesie. Este vorba despre **asistența juridică primară** (*aide juridique de première ligne*):

informații practice;

informații juridice;

un prim aviz juridic sau

îndrumare către o organizație specializată.

Cauza nu este soluționată pe loc, însă sunt oferite **primele informații orientative**. Sunt organizate programe de permanență pentru consultanță juridică în palatele de justiție, judecătoriile de pace, centrele juridice comunitare (*maisons de justice*), unele administrații comunale, majoritatea CPAS (centre publice de asistență socială) și în cadrul diferitelor asociații fără scop lucrativ (*ASBL*) care dispun de un serviciu juridic.

Pentru mai multe informații, puteți consulta broșura disponibilă online: [Asistența juridică: un acces mai bun la justiție](#).

Baze de date juridice

Informații suplimentare sunt disponibile pe [site-ul Serviciului Public Federal de Justiție](#) (Ministerul Justiției din Belgia).

Portalul Serviciului Public Federal de Justiție

Categorii

Informații

Justiția de la A la Z

Funcționarul însărcinat cu informarea (*fonctionnaire d'information*)

Publicații

Plângeri

Adrese judiciare

Comunicate de presă

Statistici

Sistemul judiciar

Curți și tribunale

Parchete

Competența teritorială

Consiliul Consultativ al Magistraturii

Comisia de modernizare a sistemului judiciar

Reorganizarea peisajului judiciar

Linkuri utile

[Serviciul Public Federal de Justiție](#)

Ultima actualizare: 17/11/2016

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană

declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Profesii juridice - Bulgaria

Această pagină conține informații referitoare la profesiile juridice din Bulgaria.

Profesii juridice: introducere

Procurori

Judecătorii de instrucție

Judecători

Organizarea profesiei juridice: Avocați

Notari

Alte profesii juridice

Profesii juridice: introducere

Principalele profesii juridice din Bulgaria sunt cele de: **procuror, judecător de instrucție, judecător, avocat, notar, executor judecătoresc (privat sau public) și judecător la cartea funciară**. Acestea sunt guvernate de Constituția Republicii Bulgaria și de Legea privind sistemul judiciar.

Procurori

Organizare

Serviciul public de urmărire penală din Republica Bulgaria este format din procurorul general, Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Casație, Parchetul de pe lângă Curtea Supremă Administrativă, Serviciul Național de Anchetă, parchetele de pe lângă Curțile de Apel, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Specializată, Parchetul de pe lângă Curtea Militară de Apel, parchetele regionale, Parchetul Specializat, parchetele de pe lângă instanțele militare regionale și parchetele raionale. În cadrul structurii parchetelor regionale există departamente regionale de anchetă, iar în cadrul structurii Parchetului Specializat există un departament de anchetă. Parchetele regionale au departamente administrative ale căror procurori participă la instrumentarea cazurilor administrative.

Serviciul public de urmărire penală este o structură unificată și centralizată. Toți procurorii și judecătorii de instrucție sunt subordonați procurorului general. Fiecare procuror este subordonat procurorului superior și toți procurorii și judecătorii de instrucție sunt subordonați șefului administrativ al parchetului respectiv. Procurorii și judecătorii de instrucție de la instanțele militare sunt independenți de autoritățile militare în exercitarea funcțiilor lor.

Procurorul general este numit (și eliberat din funcție) de către Președintele Republicii Bulgaria, care hotărăște în acest sens pe baza unei propuneri din partea [Consiliului Judiciar Suprem \(Vissh Sadeben Savet\)](#) (VSS), pentru un mandat de șapte ani, fără posibilitatea unui al doilea mandat.

Procurorii sunt numiți, promovați, retrogradați, transferați și eliberați din funcție prin decizia Consiliului Judiciar Suprem.

Experiența anterioară necesară pentru diferitele posturi de procuror este după cum urmează:

procuror la Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Casație și procuror la Parchetul de pe lângă Curtea Supremă Administrativă – cel puțin 12 ani de experiență în domeniul juridic;

procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel, procuror la Parchetul de pe lângă Curtea Militară de Apel și procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Specializată – cel puțin 12 ani de experiență în domeniul juridic, din care cel puțin opt ani ca procuror sau judecător de instrucție;

procuror la parchetul regional, procuror la parchetul militar regional, procuror la Parchetul Specializat – cel puțin opt ani de experiență în domeniul juridic, însă pentru procurorii de la Parchetul Specializat – cel puțin opt ani de experiență în domeniul juridic, din care cel puțin cinci ani ca procuror sau judecător de instrucție;

procuror la parchetul raional – cel puțin trei ani de experiență în domeniul juridic;

procuror debutant – nu se cere experiență în domeniul juridic.

Sub rezerva unei evaluări cuprinzătoare favorabile a activității lor, procurorii obțin titularizarea prin decizia Consiliului Judiciar Suprem, după cinci ani de activitate.

Rol și funcții

Procurorul general conduce parchetul și emite instrucțiuni și orientări cu privire la activitățile serviciului public de urmărire penală; împreună cu directorii din cadrul ministerelor și cu instituțiile de stat, procurorul general instituie unități interdepartamentale specializate care contribuie la desfășurarea anchetelor, sub îndrumarea procedurală a unui procuror numit de acesta. Procurorul general poate să sesizeze Curtea Constituțională.

Procurorul conduce o anchetă în calitate de procuror coordonator. Acesta poate să formuleze obiecții și să solicite revocarea sau modificarea măsurilor ilegale în termenele și în condițiile prevăzute de lege, precum și să suspende executarea unei măsuri până la analizarea unei obiecții de către autoritatea relevantă. Toate actele și înscrisurile unui parchet pot fi contestate la parchetul superior, cu excepția cazului în care acestea fac obiectul controlului jurisdicțional. Un procuror superior pe cale ierarhică sau un procuror dintr-un parchet superior poate efectua acțiuni care intră în competența procurorilor subordonați și poate suspenda sau revoca în scris deciziile acestora, în cazurile prevăzute de lege.

În exercițiul funcțiunii, procurorii acționează independent și în conformitate cu legea. Procurorii nu au afiliere politică, își întemeiază deciziile pe dispozițiile legii și pe dovezile acumulate la dosar și acționează potrivit conștiinței și convingerilor lor.

Mai multe informații sunt disponibile pe site-ul web al [Parchetului Republicii Bulgaria \(Prokuraturata na Republika Balgariya\)](#).

Asociația Procurorilor din Bulgaria este o asociație pe bază de voluntariat, fără implicare politică, a magistraților care lucrează sau au lucrat în sistemul public de urmărire penală al statului. Scopul asociației este de a reuni magistrații din cadrul serviciului de urmărire penală din întreaga țară și de a le pune la dispoziție un forum pentru furnizarea de informații necesare și pentru schimbul de opinii cu privire la aspecte legate de activitatea procurorilor, precum și pentru extinderea contactelor internaționale ale serviciului public de urmărire penală și ale procurorilor din cadrul acestuia. Mai multe informații sunt disponibile pe site-ul web al asociației: - <http://apb.prb.bg/>.

Judecătorii de instrucție

În temeiul Legii privind sistemul judiciar, în Republica Bulgaria judecătorii de instrucție au statut de magistrat (precum judecătorii și procurorii).

Organele de anchetă sunt Serviciul Național de Anchetă (NSIS), departamentele regionale de anchetă din cadrul parchetelor regionale și departamentul de anchetă din cadrul Parchetului Specializat. Departamentul de anchetă din cadrul Parchetului din Sofia are statutul unui departament de anchetă regional.

Serviciul Național de Anchetă este condus de către procurorul general, fie direct, fie prin intermediul directorului serviciului, care îl înlocuiește pe procurorul general în scopul anchetelor. Directorul Serviciului Național de Anchetă este responsabil de gestionarea administrativă și organizațională a judecătorilor de instrucție și a personalului din cadrul Serviciului Național de Anchetă și oferă orientări metodologice judecătorilor de instrucție din cadrul serviciilor regionale de anchetă ale parchetelor regionale.

Departamentele regionale de anchetă din cadrul parchetelor regionale și departamentul de anchetă din cadrul Parchetului Specializat sunt alcătuite din judecători de instrucție.

Judecătorii de instrucție din cadrul departamentelor regionale de anchetă ale parchetelor regionale și din cadrul departamentului de anchetă al Parchetului Specializat anchetează cazurile care le sunt alocate de către conducătorul administrativ al parchetului respectiv.

În îndeplinirea sarcinilor care le revin în legătură cu procedurile penale, autoritățile de anchetă acționează sub conducerea și supravegherea unui procuror. Ordinele emise de către judecătorii de instrucție în cursul unei anchete sunt obligatorii pentru toate organismele de stat, persoanele juridice și fizice.

Judecători

În Bulgaria, judecătorii sunt numiți, promovați, retrogradați, transferați și eliberați din funcție prin decizia Consiliului Judiciar Suprem.

Organizare

Există următoarele funcții pentru judecătorii care au vechimea necesară:

judecător la Curtea Supremă de Casație și judecător la Curtea Supremă Administrativă – cel puțin 12 ani de experiență în domeniul juridic;

judecător la o curte de apel, judecător la o curte militară de apel, judecător la Curtea de apel penală specializată - cel puțin zece ani de experiență în domeniul juridic, însă pentru judecătorii din cadrul Curții de apel penale specializate - cel puțin 12 ani de experiență în domeniul juridic, din care cel puțin opt în calitate de judecător în cauze penale;

judecător la o instanță regională, judecător la o instanță administrativă, judecător la o instanță militară, judecător la instanța penală specializată – cel puțin opt ani de experiență în domeniul juridic, însă pentru judecătorii de la instanța penală specializată – cel puțin zece ani de experiență în domeniul juridic, din care cel puțin cinci ani în calitate de judecător în cauze penale;

judecător la o instanță raională – cel puțin trei ani de experiență în domeniul juridic;

judecător debutant – nu se cere experiență în domeniul juridic.

Sub rezerva unei evaluări cuprinzătoare favorabile a activității lor, judecătorii obțin titularizarea prin decizia Consiliului Judiciar Suprem după cinci ani de activitate.

Uniunea Judecătorilor din Bulgaria (SSB) a fost înființată la Sofia la 28 martie 1997 de către 30 de membri fondatori, inclusiv judecători de la Curtea Supremă de Casație și de la instanțe regionale și raionale din țară.

Uniunea Judecătorilor din Bulgaria succede Uniunii Judecătorilor Bulgari, care a fost creată în 1919 și a funcționat până în 1945 ca organizație profesională informală reunind comunitatea judecătorilor și vizând protejarea intereselor profesionale ale acestora, precum și discutarea și identificarea de soluții pentru problemele cu care se confruntă aceștia.

Mai multe informații sunt disponibile pe site-ul web al [Uniunii Judecătorilor din Bulgaria](#) (*Sayuz na Sadiite v Bgariya*).

Asociația Judecătorilor Bulgari a fost creată pentru a se garanta publicului echitate, transparență și acces la justiție.

În cadrul sistemului judiciar, asociația depune eforturi pentru ca judecătorii să își desfășoare activitatea în conformitate cu Constituția și cu dispozițiile legale, respectând, în același timp, normele de etică profesională. Mai multe informații sunt disponibile pe site-ul web al Asociației Judecătorilor Bulgari - [http://www.judgesbg.org/bg/](#).

Rol și funcții

Uniunea Judecătorilor din Bulgaria alcătuiește dosare, inclusiv privind procedurile disciplinare împotriva judecătorilor, acționează în calitate de mediator în cadrul litigiilor dintre judecători și alți funcționari publici, oferă asistență autorității legislative în cadrul procesului legislativ, menține evidențe și publică o revistă proprie.

Asistenți judiciari și asistenți ai procurorului

Asistenții judiciari lucrează în cadrul instanțelor regionale și administrative, al curților de apel, al Curții Supreme de Casație și al Curții Supreme Administrative, iar

asistenții procurorului în cadrul parchetelor regionale și de apel, al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Casație și al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă Administrativă.

O persoană care întrunește cerințele stabilite pentru funcția de judecător, procuror sau judecător de instrucție este numită, în urma unui concurs, asistent judiciar sau asistent al procurorului.

Asistenții judiciari sunt numiți de președintele administrativ al instanței respective. Asistenții procurorului sunt numiți de procurorul general sau de conducerea administrativă a parchetului respectiv.

Organizarea profesiei juridice: Avocați

Avocați

În Bulgaria, avocatura este o profesie prevăzută de Constituție. Poate fi avocat doar o persoană care a depus jurământul corespunzător și este înregistrată la un barou. Există câte un barou în raza teritorială a fiecărei instanțe raionale. Aceste barouri sunt subordonate Consiliului Suprem al Baroului, cu sediul la Sofia. Legea privind activitatea barourilor din Bulgaria prevede statutul, drepturile și obligațiile avocaților.

Consiliul Suprem al Baroului este o entitate juridică care reunește reprezentanți ai asociațiilor barourilor și în care raportul de reprezentare este de 1 delegat pentru 40 de avocați.

Consiliul Suprem al Baroului se întrunește și organizează reuniuni ale Adunării generale a avocaților bulgari, pune în aplicare deciziile acesteia, pregătește rapoarte și le înaintează adunării generale, stabilește contribuțiile inițiale și anuale ale avocaților la bugetul său, emite ordonanțe în conformitate cu Legea privind activitatea barourilor, se pronunță cu privire la căile de atac introduse împotriva deciziile ilegale ale adunărilor generale ale barourilor, cu privire la contestarea legalității alegerilor din consiliile barourilor și cu privire la căile de atac și contestațiile împotriva deciziilor consiliilor barourilor privind admiterea ca stagiați a avocaților și împotriva refuzurilor de înregistrare a avocaților și aprobă cheltuielile legate de funcționarea Consiliului Suprem de Control și a Tribunalului Suprem Disciplinar.

Consiliul Suprem al Baroului menține o evidență a avocaților, o evidență a avocaților începători și a firmelor de avocatură și o evidență a avocaților străini care au dreptul să se prezinte în calitate de avocați ai apărării în fața instanțelor bulgare.

Bază de date juridică

Mai multe informații sunt disponibile pe site-ul web al [Consiliului Suprem al Baroului](#) (*Visshiya Advokatski Savet*).

Notari

Organizare

Un notar este o persoană desemnată de către stat să presteze activități notariale prevăzute de lege. Notarul este independent în exercițiul atribuțiilor sale și nu se supune decât legii. Ministrul Justiției supraveghează activitățile tuturor notarilor în ceea ce privește respectarea legii și a statutului Camerei notarilor. Statutul, drepturile și obligațiile notarilor sunt reglementate de Legea privind notarii și practica notarială din Bulgaria.

Rol și funcții

[Camera notarilor](#) (*Notarialnata Kamara*) este o organizație a notarilor din Republica Bulgaria înființată în temeiul Legii privind notarii și practica notarială.

Toți notarii sunt membri de drept ai Camerei notarilor, care este o persoană juridică cu sediul la Sofia.

Organismele de conducere ale Camerei notarilor sunt Adunarea generală, Consiliul notarilor, Consiliul de supraveghere și Comisia de disciplină. Camera notarilor este reprezentată de către Președintele Consiliului notarilor.

Camera notarilor organizează și oferă sprijin pentru activitățile notariale, protejează și promovează prestigiul profesiei și menține legături cu organizațiile internaționale care desfășoară activități similare.

Mai multe informații sunt disponibile pe site-ul web al [Camerei notarilor \(Notarialnata Kamara\)](#).

Alte profesii juridice

Executori judecătorești privați

Executorul judecătoreșc privat este o persoană însărcinată de către stat cu executarea creanțelor private și colectarea creanțelor publice. Executorul privat își desfășoară activitatea în raza teritorială a instanței regionale relevante.

Camera executorilor judecătorești privați este însărcinată cu promovarea profesiei și îmbunătățirea procedurii de executare în Bulgaria; în același timp, aceasta își sprijină membrii și protejează interesul public.

Bază de date juridică

[Camera executorilor judecătorești privați \(Kamara na Chastnie Sadebni Izpalnitelni\)](#) menține un registru al executorilor judecătorești privați.

Registru este public și poate fi accesat prin intermediul site-ului web al camerei. Orice persoană are dreptul să acceseze registru și să obțină extrase din acesta (Legea privind executorii judecătorești privați).

Executorii judecătorești privați trebuie să transmită Ministerului Justiției rapoarte de activitate semestriale și anuale, care sunt utilizate de Ministrul Justiției ca bază pentru constituirea, menținerea și dezvoltarea unui sistem de informații privind executarea actelor judiciare. Utilizarea sistemului de informații face obiectul unei taxe colectate de Ministerul Justiției, lista de tarife fiind aprobată de Consiliul de Miniștri. Accesul oficial la sistemul de informații este gratuit pentru autoritățile de stat, administrația locală, organismele administrației locale și pentru persoanele însărcinate cu funcții publice.

Executorii judecătorești publici

Executorii judecătorești publici sunt însărcinați cu executarea silită a creanțelor private. De asemenea, statul poate să însărcineze executorii judecătorești publici cu colectarea creanțelor publice în anumite cazuri prevăzute prin lege.

Numărul de executori judecătorești publici este stabilit de Ministrul Justiției.

La instanțele raionale care nu dispun de executori judecătorești publici, atribuțiile acestora sunt îndeplinite de un judecător al instanței regionale, desemnat de președintele instanței respective, cu notificarea Ministrului Justiției.

Executorii judecătorești publici sunt numiți de Ministrul Justiției în urma unui concurs. Ministrul Justiției poate să programeze un concurs în urma unei propuneri din partea președintelui unei instanțe raionale.

[Asociația executorilor judecătorești publici din Bulgaria \(Asotsiatsiyata na Darzhavnite Sadebni Izpalniteli v Bulgaria\)](#) este o organizație profesională independentă, pe bază de voluntariat, care apără interesele profesionale, intelectuale, culturale, sociale și materiale ale executorilor judecătorești publici din Bulgaria, promovează profesia și contribuie la creșterea prestigiului său în stat și în societate.

Bază de date juridică

[Registru executorilor judecătorești publici \(Registarat na Darzhavnite Sadebni Izpalniteli\)](#) poate fi consultat, de asemenea, pe site-ul web al Asociației executorilor judecătorești publici.

Judecători responsabili de cartea funciară

Judecătorii responsabili de cartea funciară își exercită atribuțiile în cadrul instanțelor raionale, după cum urmează.

Aceștia aprobă sau refuză înregistrările, înscrierile și radierile din cartea funciară și decid dacă eliberează extrase și certificate; redactează acte notariale și alte acte legale prevăzute de lege. Judecătorii responsabili de cartea funciară au competență doar pe raza teritorială a instanței regionale respective.

Numărul de judecători responsabili de cartea funciară este stabilit de Ministrul Justiției.

La instanțele raionale care nu dispun de judecători responsabili de cartea funciară sau în care judecătorul responsabil de cartea funciară nu își poate îndeplini atribuțiile, acestea sunt asigurate de un judecător din cadrul instanței raionale, cu notificarea Ministrului Justiției.

Ministrul Justiției poate atribui funcțiile judecătorului responsabil de cartea funciară unui executor judecătoreșc public din cadrul aceleiași instanțe.

Judecătorii responsabili de cartea funciară sunt numiți de Ministrul Justiției pe baza unui concurs. Ministrul Justiției poate să programeze un concurs în urma unei propuneri din partea președintelui unei instanțe raionale.

Asociația Judecătorilor responsabili de Cartea Funciară din Bulgaria este o organizație profesională independentă, pe bază de voluntariat, care apără interesele profesionale, intelectuale, culturale, sociale și materiale ale judecătorilor la cartea funciară din Bulgaria, promovează profesia și contribuie la creșterea prestigiului său în stat și în societate. Mai multe informații sunt disponibile pe site-ul web al asociației: <http://www.basv.free.bg/>

Mai multe informații privind personalul instanțelor pot fi găsite [aici](#). (378 Kb) [en](#)

Ultima actualizare: 17/12/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi.

Profesii juridice - Republica Cehă

Această pagină vă prezintă profesiile juridice din Republica Cehă.

Profesii – Introducere

Profesiile juridice cuprind judecătorii, procurorii, avocații, notarii și executorii judecătorești.

Procurorii

Organizare

Procurorii sunt profesioniști în domeniul juridic care își desfășoară activitatea în cadrul parchetelor. Parchetele sunt instituții publice care au rolul de a reprezenta statul pentru apărarea interesului public în domenii clar definite. Procurorii răspund de cazurile care se încadrează în domeniul de competență al parchetelor. Niciun fel de alte organisme sau persoane nu au dreptul să intervină în domeniul de activitate al acestora, să îi înlocuiască ori să îi reprezinte în îndeplinirea atribuțiilor care le revin.

Organizarea parchetelor reflectă organizarea instanțelor (nivelurile teritorial, regional și suprem). Parchetele se subordonează Procurorului General din Brno, care răspunde de organizarea la nivel central a procurorilor și de normele care reglementează această profesiune. Guvernul are puterea de a numi și de a demite Procurorul General, la propunerea Ministrului Justiției.

Asociație profesională

Uniunea Procurorilor din Cehia ([📄 Unie státních zástupců České republiky](#)) este o asociație profesională a procurorilor constituită în mod voluntar, al cărei obiectiv este de sprijini parchetele în exercitarea atribuțiilor acestora și în promovarea statului de drept prin luarea de decizii libere de orice influență. De asemenea, Uniunea are un rol în formarea procurorilor și a procurorilor stagiați și reprezintă interesele procurorilor.

Profesia de procuror este reglementată de Codul de etică profesională pentru procurori.

O listă a procurorilor, împărțiți în funcție de parchetul de care aparțin, este disponibilă pe pagina internet a Ministerului Justiției: [📄 Ministerstvo spravedlnosti](#).

Rolul și responsabilitățile parchetelor

Procurorii sunt funcționari publici însărcinați să reprezinte statul pentru apărarea interesului public, în special prin activități de urmărire penală și prin controlul respectării legii în timpul arestului preventiv, în cadrul penitenciarelor și al centrelor de corecție pentru delincvenții minori, în legătură cu acordarea tratamentului medical de protecție sau instituționalizarea, prevenirea infracțiunilor și asistarea victimelor infracțiunilor.

Competențe în procedurile penale

Procurorii au putere de acțiune în fiecare etapă a procedurilor penale. Procurorul se bucură de o serie de drepturi procedurale și este supus obligațiilor procedurale corespunzătoare.

Procuratura funcționează în temeiul Legii nr. 283/1993. În special, procuratura răspunde de urmărirea penală și are o serie de alte atribuții în temeiul Codului penal. De asemenea, aceasta monitorizează respectarea legii în ceea ce privește arestul preventiv, detenția în cadrul penitenciarelor și al centrelor de corecție pentru delincvenții minori, acordarea tratamentului medical de protecție sau instituționalizarea, precum și în alte cazuri în care legea permite limitarea libertății personale. În plus, aceasta acționează în proceduri din afara domeniului penal, îndeplinind și alte atribuții specifice prevăzute de lege. Procurorii asigură respectarea legii în cadrul procedurilor penale anterioare fazei de judecată. În temeiul Codului penal (Legea nr. 141/1961), în această etapă o serie de măsuri reprezintă exclusiv competența procurorului.

Înainte de începerea urmăririi penale, este necesar ca procurorul să fi fost sesizat cu privire la fapte care indică săvârșirea unei infracțiuni [articolul 158 alineatul (2) din Codul penal].

Procurorul emite un act de punere sub acuzare (recomandând o pedeapsă), prin care se pune în mișcare procedura de trimitere în judecată în fața instanței competente. Procurorul trebuie să participe la ședința de judecată principală, în cadrul căreia acesta deschide procedura prin prezentarea acuzațiilor și o încheie prin pledoaria finală.

Procurorii se bucură, de asemenea, de puterea de a ajunge la o înțelegere cu apărarea referitor la modul în care pledează inculpatul și pedeapsa recomandată.

Procurorul poate înainta o cale de atac dacă nu este de acord cu hotărârea instanței. Căile de atac pot fi în favoarea sau în defavoarea inculpatului.

O cale de atac suplimentară poate fi înaintată de Procurorul General.

Procurorul poate recomanda, de asemenea, rejudecarea procesului în favoarea sau în defavoarea inculpatului.

În procedurile împotriva unui minor, procurorul trebuie să fie prezent întotdeauna, nu numai la ședința de judecată principală, ci și la ședințele de judecată publice (Legea nr. 218/2003 privind procedurile judiciare în cauzele cu minori).

Deciziile privind soluționarea alternativă a litigiilor în timpul procedurii preliminare se numără printre puterile de decizie exclusive ale procurorului.

Acțiunea serviciului de procuratură în cauze non-penale

Procuratura poate recomanda inițierea procedurilor în materie civilă sau poate interveni în procedurile în materie civilă aflate deja în derulare, dar numai în situațiile permise de lege.

Temeiul juridic pentru implicarea procuraturii în procedurile în materie civilă îl constituie articolul 80 din Constituția cehă, care prevede că procuratura poate exercita și alte atribuții în temeiul legii în afară de urmărirea penală. În conformitate cu Legea privind procuratura, aceasta se poate implica și în alte proceduri decât cele în materie penală. Aceste puteri sunt reglementate mai în detaliu de Codul civil, care specifică situațiile în care procuratura poate interveni în procedurile în materie civilă aflate în derulare.

Pe lângă posibilitatea de a se constitui drept parte la procedurile civile, procuratura poate recomanda introducerea unei acțiuni de către Procurorul General, de exemplu în cazuri de negare a paternității în temeiul Legii familiei.

Calificări și alte cerințe privind procurorii

Procurorii ocupă funcția prin numire. Numirea în funcție se face de către Ministrul Justiției, la propunerea Procurorului General, fiind valabilă pe perioadă nedeterminată. Procurorii depun jurământul în fața Ministrului Justiției.

Pentru a putea fi numită în funcția de procuror, o persoană trebuie să dețină cetățenie cehă și:

să aibă capacitate juridică deplină

să nu dețină cazier judiciar

să aibă vârsta de cel puțin 25 de ani la momentul numirii

să dețină o diplomă de master în drept acordată de o universitate cehă

să fi promovat examenul profesional

să prezinte calitățile morale care garantează exercitarea corespunzătoare a funcției și

să accepte numirea ca procuror și desemnarea la un parchet anume.

Procurorii sunt numiți pe perioadă nedeterminată, însă pot fi suspendați din funcție prin decizie a Ministrului Justiției. Mandatul acestora încetează la atingerea vârstei de 70 de ani, în caz de deces sau de declarare a decesului sau, de exemplu, în cazul pierderii sau limitării capacității juridice, refuzului de a presta jurământul, pierderii cetățeniei cehă, preluării unei funcții incompatibile cu cea de procuror, condamnării pentru comiterea unei infracțiuni, precum și dacă sunt declarați inapți pentru exercitarea atribuțiilor sau dacă o afecțiune de durată îi împiedică să își exercite atribuțiile. Mandatul încetează, de asemenea, dacă sunt destituiți din funcție ca măsură disciplinară sau dacă își dau demisia.

Ministerul Justiției stabilește bugetul procuraturii. Funcția de procuror este reglementată de Legea nr. 283/1993.

Funcții incompatibile

Cu excepția cazurilor permise de lege, un procuror nu poate să acționeze ca arbitru sau mediator pentru soluționarea litigiilor judiciare, să reprezinte părțile la procedurile judiciare ori să acționeze ca agent pentru un reclamant sau pentru o parte la procedurile judiciare sau administrative. Pe lângă exercitarea funcției de procuror, procuror-șef sau procuror-șef adjunct sau îndeplinirea atribuțiilor rezultate din numirea temporară în cadrul ministerului sau al Academiei Judiciare, procurorii nu pot deține niciun fel de funcții plătite și nu se pot implica în nicio altă activitate remunerată, cu excepția gestionării bunurilor proprii și a desfășurării de activități academice, didactice, literare, jurnalistice sau artistice, precum și a deservirii organelor consultative ale ministerului, guvernului sau a organelor parlamentare.

Remunerație

Remunerația procurorilor este prevăzută de lege și plătită de către stat.

Răspundere profesională

Statul poartă răspunderea, în temeiul legii, pentru orice prejudiciu, vătămări sau pierderi rezultate din deciziile ilegale sau erorile de procedură ale procurorilor.

Procurorii pot fi trași la răspundere pentru comiterea unei abateri disciplinare.

Judecători

Organizare

Dispoziția de bază care reglementează funcția de judecător este articolul 82 alineatul (1) din Constituția cehă, care prevede că judecătorii trebuie să fie independenți în exercitarea atribuțiilor lor și că nimeni nu poate încerca să le submineze imparțialitatea. Legea nr. 6/2002 prevede dispoziții suplimentare privind instanțele și judecătorii.

Numire și mandat

Dacă întrunesc toate cerințele, judecătorii sunt numiți de Președintele Republicii și intră în funcție la depunerea jurământului. Cu toate acestea, nu există un drept legal de a fi numit în funcția de judecător.

Pregătirea pentru a deveni judecător implică trei ani de activitate ca judecător stagiar în instanță. La finalizarea activității pregătitoare, stagiarii sunt supuși unui examen judiciar special.

Numirea în funcția de judecător se face pe perioadă nedeterminată, însă judecătorii pot fi eliberați temporar din funcție de către Ministrul Justiției. Mandatele judecătorilor se încheie la sfârșitul anului în care aceștia împlinesc vârsta de 70 de ani, în caz de deces sau de declarare a decesului, dacă sunt declarați oficial inapți pentru exercitarea atribuțiilor sau dacă își dau demisia.

Calificări și alte cerințe privind judecătorii

Pentru a putea fi numită în funcția de judecător, o persoană trebuie:

- să aibă cetățenie cehă,
- să aibă capacitate juridică deplină,
- să nu dețină cazier judiciar,
- să aibă vârsta de cel puțin 30 de ani,
- să dețină o diplomă de master în drept acordată de o universitate cehă,
- să fi promovat examenul judiciar special,
- să prezinte calitățile morale care garantează exercitarea corespunzătoare a funcției și
- să accepte numirea ca judecător și desemnarea la o instanță anume.

Judecătorii consultanți sunt numiți din rândul publicului (cu condiția de a nu avea cazier judiciar). Aceștia depun un jurământ în fața președintelui instanței și ocupă funcția timp de patru ani.

Funcții incompatibile

Pe lângă exercitarea funcției de președinte sau președinte adjunct al unei instanțe, judecătorii nu se pot implica în nicio altă formă de activitate remunerată, cu excepția gestionării bunurilor proprii, a desfășurării de activități academice, didactice, literare, jurnalistice sau artistice și a deservirii organelor consultative ale ministerului, guvernului sau a organelor parlamentare.

Remunerație

Nivelul remunerației judecătorilor este prevăzut prin lege.

Rol și responsabilități

Dreptul și obligația de bază a judecătorilor este să își mențină independența în exercitarea atribuțiilor lor și să se supună exclusiv legii, interpretând-o în deplină conformitate cu cunoștințele și conștiința lor. Aceștia nu trebuie să se lase influențați, de exemplu, de interesele partidelor politice, de opinia publică sau de mass-media. Este interzisă subminarea sau amenințarea independenței și imparțialității judecătorilor.

Judecătorii trebuie să pronunțe sentințele într-un termen rezonabil și fără întârzieri nejustificate și trebuie să acorde părților la proceduri și reprezentanților acestora ocazia de a-și susține drepturile, însă nu pot negocia cu acestea referitor la fondul cauzei sau la aspecte procedurale care ar putea afecta bunul mers al procesului.

Chiar și după ieșirea din funcție, judecătorii nu trebuie să dezvăluie niciun fel de aspecte care au ajuns la cunoștința acestora în cursul exercitării atribuțiilor; judecătorii pot fi exonerati de această obligație numai în circumstanțe extraordinare.

O listă cu judecătorii și instanțele la care activează aceștia este disponibilă pe pagina de internet a Ministerului Justiției: [Ministerstvo spravedlnosti](#).

Uniunea Judecătorilor [Soudcovská unie](#) nu reprezintă toți judecătorii, întrucât apartenența la aceasta este voluntară. Adunarea generală a uniunii a adoptat un cod de conduită pentru judecători cuprinzând principii etice pentru îndrumarea corpului judiciar.

Categorii de judecători și specializare

Pe lângă soluționarea cauzelor, judecătorii pot îndeplini, de asemenea, funcția de președinte sau vice-președinte de instanță. Aceștia sunt numiți de Președintele Republicii (pentru Curtea Supremă și Curtea Supremă Administrativă) sau de Ministrul Justiției (pentru instanțele superioare, regionale și teritoriale). Principalele lor atribuții vizează administrarea instanțelor.

De asemenea, un judecător poate fi numit să prezideze un colegiu al Curții Supreme sau al Curții Supreme Administrative sau să prezideze un senat al instanței.

În ceea ce privește organizarea internă, instanțele teritoriale, regionale și superioare sunt structurate în diviziile penală, civilă și administrativă corespunzând diferitelor tipuri de cauze.

Răspunderea profesională a judecătorilor

Statul răspunde pentru orice prejudicii, vătămări sau pierderi rezultate dintr-o eroare judiciară în legătură cu un verdict, o decizie de reținere, o sentință, o măsură de protecție sau dintr-o eroare de procedură. Judecătorului în cauză i se pot solicita despăgubiri doar în cazul în care este găsit vinovat de o abatere disciplinară sau de o infracțiune penală. Judecătorii sunt răspunzători pentru exercitarea cu profesionalism a atribuțiilor acestora.

Notari

Organizare

Notarii și activitățile notariale sunt reglementate de Legea nr. 358/1992 privind notarii și activitățile acestora (Codul notarial).

Notarii trebuie să aparțină de Camera Notarilor, care este responsabilă cu administrarea profesiei. De asemenea, camera organizează formarea profesională și examinarea notarilor stagiați. O listă cu notarii, împărțiți în funcție de regiuni, poate fi consultată pe pagina internet [Notářská komora](#).

Numire și mandat

Notarii sunt numiți pe un loc vacant, la propunerea Camerei Notarilor, în urma unui concurs pe bază de examen. Un notar intră în exercițiul funcției după înscrierea sa în registrul notarilor ținut de Camera Notarilor.

Un notar stagiar se pregătește pentru profesie lucrând în subordinea unui notar. Următoarea etapă pregătitoare constă în dobândirea statutului de candidat la profesia de notar după finalizarea unui stagiului de cel puțin 3 ani și promovarea examenului de notar.

Mandatul de notar este pe perioadă nedeterminată, dar poate fi suspendat. Mandatele notarilor încetează atunci când aceștia ajung la vârsta de 70 de ani, în caz de deces sau declarare a decesului, destituire, pierderea cetățeniei cehe, pierderea capacității juridice sau, de exemplu, dacă refuză să depună jurământul sau dacă starea de sănătate face imposibilă exercitarea atribuțiilor acestora pe termen lung.

Numărul de notariate pe raza fiecărei instanțe teritoriale este stabilit de Ministrul Justiției, după consultarea Camerei Notarilor.

Notarii sunt independenți în exercitarea atribuțiilor lor. Aceștia se supun exclusiv legii. Desfășurarea activității de notar este incompatibilă cu orice altă activitate remunerată (cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel).

Calificări și alte cerințe privind notarii

Pentru a putea fi numită în funcția de notar, o persoană trebuie:

să aibă cetățenie cehă

să aibă capacitate juridică deplină

să nu dețină cazier judiciar

să dețină o diplomă de licență

să fi desfășurat un stagiu notarial de cel puțin cinci ani

să fi promovat examenul de notar

Pentru a putea începe practicarea profesiei de notar, o persoană trebuie:

să fie numită în funcția de notar

să fi depus jurământul în fața Ministrului Justiției, dacă nu a făcut deja acest lucru

să fi obținut ștampila oficială de notar

să fi încheiat o poliță de asigurare de răspundere civilă profesională pentru orice prejudicii, vătămări sau pierderi care ar putea surveni în cursul activității sale

Funcții incompatibile

Notarii nu se pot implica în nicio altă activitate aducătoare de câștiguri în afară de gestionarea bunurilor proprii. Cu toate acestea, ei pot desfășura activități academice, jurnalistice, didactice, de interpretare, de expert sau artistice remunerate.

Remunerație

În temeiul Codului notarial, un notar desfășoară activități contra unei remunerații, care constă în principal dintr-un onorariu, rambursarea pentru timpul consumat și rambursarea cheltuielilor. Plata este datorată de persoana care solicită asistență notarială. Notarii au dreptul să solicite o plată în avans rezonabilă a onorariului și cheltuielilor acestora. Norme detaliate privind remunerația notarilor sunt prevăzute în legislația specifică.

Rolul și responsabilitățile notarilor

În exercitarea atribuțiilor lor, notarii trebuie să respecte normele de drept și alte dispoziții legale cu aplicare generală; în furnizarea de asistență juridică, aceștia trebuie să respecte, de asemenea, instrucțiunile clienților. Notarii au dreptul să refuze îndeplinirea unei solicitări doar dacă aceasta ar intra în conflict cu legea general aplicabilă; dacă ei sau persoane apropiate lor sunt implicate în caz; dacă au furnizat deja asistență juridică în același caz unei persoane cu interese opuse; sau dacă persoana care solicită asistență nu efectuează plata în avans rezonabilă, fără un motiv justificat. Un notar are dreptul să se retragă dintr-un contract cu un client sau o persoană care solicită consiliere în caz de pierdere a încrederii reciproce.

Notarii nu trebuie să dezvăluie niciun fel de aspecte care au ajuns la cunoștința acestora în cursul activității și care ar putea afecta interesele legitime ale clienților sau ale persoanelor care solicită consiliere; doar persoanele în cauză îi pot exonera de la această obligație.

Serviciile juridice și de alt tip furnizate de notari includ:

servicii de comisionari judiciari, și anume agenți ai instanței, în materie de succesiune

redactarea de acte notariale – evidențe oficiale ale actelor juridice, ale adunărilor generale anuale și ale adunărilor persoanelor juridice, ale altor acte și situații

redactarea de contracte

custodia notarială

redactarea de acte notariale care implică un titlu executoriu

redactarea și păstrarea testamentelor

redactarea de acorduri prenuptiale (care trebuie să fie în formă autentică), acorduri de garanție și înregistrarea garanțiilor

autentificarea de documente

De asemenea, aceștia eliberează extrase din Registrul funciar ceh etc.

Răspunderea profesională a notarilor

Notarii sunt răspunzători în fața clienților, a persoanelor care solicită consiliere și a altor persoane implicate pentru orice prejudicii, vătămări sau pierderi pe care le-ar putea cauza în desfășurarea activității lor; de asemenea, aceștia sunt răspunzători în fața personalului lor pentru orice prejudicii, vătămări sau pierderi pe care aceștia le-ar putea suferi în cursul activității. Pentru acoperirea acestui risc, notarii au obligația de a încheia o poliță de asigurare de răspundere civilă profesională.

De asemenea, notarii pot fi trași la răspundere disciplinar.

Supravegherea notarilor de către stat ține de responsabilitatea Ministerului Justiției, a Camerei Notarilor din Cehia și a camerei teritoriale a notarilor corespunzătoare.

Asociație profesională

Camerele notarilor, înființate prin lege pe raza fiecărei instanțe regionale și a instanței municipale din Praga, cuprind toți notarii care au sediul în zona respectivă. O cameră a notarilor are personalitate juridică, venituri proprii și organisme specifice.

Camera Notarilor din Cehia este organizația profesională autonomă care reunește toate camerele teritoriale ale notarilor. Aceasta are personalitate juridică, venituri proprii și organisme specifice. Atribuțiile sale includ menținerea și gestionarea registrului central al testamentelor, o listă în format electronic inaccesibilă publicului care cuprinde testamentele, acte de dezmoștenire și acte de revocare a acestora, evidențe ale numirii și revocării executorilor testamentari. Camera Notarilor din Cehia are, de asemenea, un registru al garanțiilor.

Organizarea profesiei juridice: practicieni în domeniul juridic

Avocați

Avocații trebuie să fie membri ai Asociației Baroului din Cehia ([Česká advokátní komora](#)), organizația non-guvernamentală autonomă centrală care răspunde de această profesie.

Furnizarea de servicii de către avocați este reglementată de Legea nr. 85/1996, [o advokacii](#).

Cerințe privind avocații

Pentru a practica profesia de avocat, o persoană trebuie să fie înscrisă în registrul avocaților menținut de [Asociația Baroului din Cehia](#). În vederea înscrierii în registru, persoana trebuie să depună o cerere scrisă și:

să aibă [capacitate juridică](#) deplină
să nu aibă [cazier judiciar](#),
să dețină o [diplomă de master](#) în drept
să fi activat timp de cel puțin trei ani ca [avocat stagiar](#)
să fi promovat [examenul de barou](#) și
să fi depus [jurământul](#) în fața președintelui [Asociației Baroului din Cehia](#)

Serviciile juridice pot fi furnizate în [Republica Cehă](#) doar de către:

avocați înscrși în [Asociația Baroului din Cehia](#)
avocați europeni

În Republica Cehă există un singur tip de avocați, fără niciun fel de distincții. Doar dobândind experiență în desfășurarea activității, avocații se pot specializa într-unul sau mai multe domenii de drept.

Drepturile și obligațiile avocaților

Un avocat intră în exercițiul funcțiunii după înscrierea în registru.

Un aspirant la profesia de avocat se pregătește pentru aceasta activând ca stagiar pe lângă un avocat.

Înscrierea se face pentru o perioadă nedeterminată, însă dreptul de exercitare a profesiei de avocat poate fi suspendat, fie în cazurile prevăzute de lege, fie în urma unei decizii a Asociației Baroului din Cehia.

Dreptul de practică încetează atunci când un avocat este șters din registru pentru motivele prevăzute de lege, cum ar fi decesul sau declararea decedului, pierderea sau limitarea capacității juridice, ștergerea din registru ca măsură disciplinară, falimentul sau la cererea avocatului însuși. Asociația Baroului din Cehia are puterea de a decide ștergerea unui avocat din registru.

Funcții incompatibile

Conform legii, un avocat practician nu poate în același timp să aibă statut de angajat sau să dețină o funcție similară, cu excepția celei de cadru didactic universitar, și nu se poate implica în niciun fel de activitate incompatibilă cu exercitarea profesiei de avocat.

Remunerație

În general, avocații își desfășoară activitatea în schimbul unui onorariu achitat de client; avocatul are dreptul să solicite plata unui avans rezonabil. Metoda de stabilire a onorariilor avocaților pentru serviciile juridice, rambursarea cheltuielilor și remunerația pentru timpul alocat este reglementată de o dispoziție obligatorie din punct de vedere juridic. De regulă, onorariul pentru furnizarea de servicii juridice este prevăzut în contractul încheiat cu clientul (onorariu contractual). În caz contrar, acesta este stabilit în conformitate cu schema onorariilor non-contractuale ale avocaților. Dacă un avocat este numit din oficiu pentru furnizarea de servicii juridice, costurile sunt achitate de către stat.

Asociație profesională

Asociația Baroului din Cehia, care are sediul în Praga și o filială în Brno, este organizația profesională autonomă pentru toți avocații. Aceasta are propriile organisme și emite norme profesionale obligatorii pentru avocați, care sunt publicate în Monitorul Oficial al Asociației Baroului din Cehia.

Acestea includ normele de etică profesională și regulile de concurență la care se supun avocații din Republica Cehă.

Răspundere profesională

Avocații sunt răspunzători în fața clienților lor pentru orice prejudicii, vătămări sau pierderi pe care ei, angajații acestora sau reprezentanții acestora le pot cauza în cursul activității. Avocații trebuie să dețină o poliță de asigurare care acoperă o astfel de răspundere.

Avocații pot fi trași la răspundere dacă sunt găsiți vinovați de o abatere disciplinară care implică încălcări grave sau repetate ale obligațiilor acestora.

Baze de date juridice

O listă cu avocații se găsește pe pagina internet a [Camerei Avocaților din Cehia](#). Puteți efectua căutări în funcție nu doar de locație, ci și de specializare și limbile străine cunoscute.

Este gratuit accesul la baza de date?

Da.

Avocați de drept comercial/consiliere juridică

În Republica Cehă există un singur tip de avocați.

Alte profesii juridice

Executori judecătorești

Executorul judecătorec este un profesionist [în domeniul juridic](#) [independent](#) care se ocupă de punerea în [executare](#) în conformitate cu [Codul de executare](#). Toți executorii judecătorești trebuie să aparțină de organismul autonom [Camera Executorilor Judecătorești](#).

Profesia este reglementată de Legea nr. 120/2001 privind executorii judecătorești și punerea în executare (Codul de executare a hotărârilor judecătorești).

Executorii judecătorești sunt numiți de Ministrul Justiției.

În Republica Cehă, executorul judecătorec este funcționar public, iar acțiunile sale sunt considerate drept acte ale instanțelor.

Pentru a putea fi numită în funcția de executor judecătorec, o persoană trebuie să aibă cetățenie cehă și:

să aibă [capacitate juridică deplină](#)

să aibă formare juridică la o [universitate](#) din Cehia

să aibă un [caracter impecabil](#)

să dețină o experiență profesională de cel puțin trei ani

să fi promovat [examenul de executor judecătorec](#)

Numire și mandat

După depunerea jurământului, executorul judecătorec este numit de către Ministrul Justiției pe un post vacant, în urma unei proceduri de selecție publică.

La numire, acesta devine membru al Camerei Executorilor Judecătorești. Pregătirea pentru profesia de executor judecătorec implică mai întâi activarea ca stagiar pe lângă un executor judecătorec. Următoarea etapă este cea de candidat la profesia de executor judecătorec; candidații trebuie să fi finalizat un stagiul de cel puțin trei ani și să fi promovat examenul de executor judecătorec pentru a putea fi înscrși în registru.

Numirea se face pe perioadă nedeterminată, însă Ministrul Justiției poate suspenda din funcție un executor judecătorec. Pe perioada suspendării, un executor judecătorec nu poate acționa în această calitate, fiind numit un locțiitor, la fel și în perioada în care executorul judecătorec se află în imposibilitate de a acționa (de exemplu, în caz de îmbolnăvire, concediu).

O persoană nu mai exercită funcția de executor judecătorec atunci când încetează a fi membru al Camerei Executorilor Judecătorești. Aceasta survine în caz de deces sau declarare a decedului, destituire, pierdere a cetățeniei cehă sau pierderea ori limitarea capacității juridice.

Funcții incompatibile

Executorii judecătorești nu se pot implica în nicio altă activitate remunerată în afară de gestionarea bunurilor proprii. Cu toate acestea, ei pot desfășura activități academice, publicistice, didactice, de interpretare, de expert sau artistice remunerate.

Remunerație

Executorii judecătorești desfășoară activități de punere în executare și de alt tip contra unei remunerații, care constă în principal din onorariul executorului judecătoresc, rambursarea cheltuielilor, remunerarea timpului alocat și rambursarea pentru comunicarea actelor de procedură. Onorariul executorului judecătoresc poate fi convenit între executor și persoana în cauză. Dacă nu există un astfel de acord, onorariul se stabilește în conformitate cu dispozițiile legale general aplicabile. Executorii judecătorești au dreptul să solicite plata unui avans rezonabil pentru costurile executării.

Răspundere profesională

Executorii judecătorești răspund pentru orice prejudicii, vătămări sau pierderi cauzate în cursul desfășurării activității de punere în executare fie de către ei, fie de către angajații lor. Aceștia trebuie să dețină o poliță de asigurare de răspundere civilă profesională.

Executorii judecătorești și candidații la profesia de executor judecătoresc pot fi trași la răspundere pentru abateri disciplinare care implică încălcarea obligațiilor acestora în temeiul legii sau afectează în mod grav sau repetat demnitatea profesiei.

Detalii suplimentare pot fi consultate pe pagina internet a [Cămerei Executorilor Judecătorești](#)

Organizații care oferă servicii juridice pro bono (gratuit)

Există o serie de organizații neguvernamentale care oferă asistență juridică publică în diferite domenii, de exemplu [Ekologický právní servis](#), [Iuridicum remedium](#).

În anumite cazuri specifice, Asociația Baroului din Cehia furnizează, de asemenea, asistență juridică gratuită.

Asociația Baroului din Cehia oferă consiliere juridică gratuită în materie de punere în executare a hotărârilor judecătorești.

Ultima actualizare: 13/05/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [da](#) a fost modificată

recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Profesii juridice - Danemarca

Această pagină vă oferă o prezentare generală a profesiilor juridice din Danemarca.

Procurori

Organizare

Parchetele daneze sunt în responsabilitatea Ministerului Justiției, care supraveghează procurorii publici. Serviciul parchetelor este format dintr-un procuror șef, procurori publici și șefii poliției.

Procurorul șef (procurorul general) instrumentează cauze penale aflate pe rolul Curții Supreme și, în plus, participă la audieri în cadrul **Comisiei de revizuire a cauzelor penale**.

Procurorul general este superior ierarhic celorlalți procurori și supraveghează activitatea acestora. De asemenea, acesta se ocupă de plângerile cu privire la hotărârile luate de procurorii publici în primă instanță.

Rol și atribuții

Atribuțiile și organizarea [parchetelor daneze](#) sunt descrise în partea 10 (articolele 95-107) din **Legea daneză privind administrarea justiției**.

Datoria parchetelor, în cooperare cu poliția, este să urmărească infracțiuni în justiție în conformitate cu legea. Articolul 96alineatul (2) impune ca parchetele să lucreze la un caz cu viteză impusă de natura acestuia. În această privință, parchetele trebuie să asigure că cei pasibili de pedeapsă și nu cei nevinovați sunt urmăriți în justiție („principiul obiectivității”).

Șase procurori publici regionali se ocupă de cauzele penale – cauze în apel și cauze cu jurați – aflate pe rolul înaltelor curți și supraveghează instrumentarea cazurilor realizată de șefii poliției. În plus, procurorii publici regionali se ocupă de plângerile împotriva hotărârilor luate de șefii poliției în ceea ce privește punerea sub acuzare. În cele din urmă, procurorii publici se ocupă de cauzele având ca obiect despăgubirile în legătură cu urmărirea penală și de plângerile împotriva poliției.

Procurorul public pentru infracțiuni economice grave este responsabil de punerea sub acuzare a cazurilor importante de infracțiuni financiare din întreaga țară.

Procurorul șef pentru infracțiuni internaționale grave are responsabilitatea de a urmări la nivel național infracțiunile penale internaționale comise în străinătate. Printre acestea se numără cauze privind infracțiunea de genocid, crimele împotriva umanității și crimele de război.

Șefii poliției acționează în calitate de procurori la instanțelor locale (în primă instanță) și, prin urmare, sunt responsabili – în afara administrării poliției – de anchetele și investigațiile desfășurate de brigada de poliție și de funcționarea parchetului local.

Judecători

Organizare

[Consiliul danez pentru numiri în domeniul judiciar](#) înaintează recomandări **Ministerului Justiției** pentru toate numirile judiciare cu excepția postului de președinte al Curții Supreme. În practică, Ministerul Justiției urmează întotdeauna recomandările consiliului.

Aspectele disciplinare privind judecătorii sau alt personal juridic angajat de instanțe sunt responsabilitatea [Curții speciale de acuzare și revizuire](#).

[Administrația instanțelor daneze](#) deține responsabilitatea globală pentru formarea și educarea personalului juridic al instanțelor.

Rol și atribuții

Judecătorii profesioniști din Danemarca nu se specializează în general într-un domeniu juridic. Aceștia pot deține o poziție permanentă sau temporară („konstitueret”). Judecătorii asistenți și supleanți se ocupă de obicei de cauze mai puțin complexe (precum cele înaintate de executorii judecătorești).

Judecătorii consultanți participă, cu câteva excepții importante, la toate cauzele penale audiate de instanțele reprezentând primul și al doilea grad de jurisdicție. În cauzele civile din primul și al doilea grad de jurisdicție, pot fi invitați să asiste asesori populari experți. Judecătorii consultanți și asesorii populari experți sunt numiți pe o perioadă de patru ani.

Baze de date juridice

Informații suplimentare pot fi consultate pe:

Site-ul internet public al [Asociației daneze a judecătorilor](#)

Site-ul internet al [Asociației judecătorilor asistenți](#)

Organizarea profesiilor juridice: avocați

Avocați pledanți/ Avocați

Avocați cu drept de practică privată

Instituția **Asociației baroului avocaților și a practicienilor în drept din Danemarca a fost înființată** în 1919. Toți avocații danezi (advokater) sunt în mod obligatoriu membri ai acesteia.

Avocați angajați și avocați stagiați

FAAF este o asociație a avocaților angajați și a avocaților stagiați, din cadrul Asociației daneze a avocaților și economiștilor (DJØF). DJØF constituie cel mai mare sindicat din Danemarca și cea mai mare organizație de interes pentru studenții și angajații în domeniul dreptului, administrației, guvernării în stat, cercetării, educației, comunicațiilor, economiei, științelor politice și sociale. DJØF numără aproximativ 50 000 de membri care activează în aceste domenii. Din cei aproximativ 1500 de membri ai FAAF, 900 sunt avocați care activează în domeniul privat.

Consilierii juridici

Consilierii juridici nu fac parte doar din Asociația daneză a baroului avocaților și a practicienilor în drept, ci pot alege să devină membri ai asociației consilierilor juridici (Danske Virksomhedsjurister – DVJ). În prezent aproximativ două treimi din membrii asociației DVJ dețin un certificat de practică în avocatură. DVJ reprezintă în general interesele profesionale ale consilierilor juridici. De asemenea, aceasta încearcă să promoveze recunoașterea și înțelegerea poziției și a importanței crescute a consilierilor juridici interni pentru comunitatea comercială, autoritățile, ONG-uri și pentru societate în general. DVJ este membră a **Asociației europene a consilierilor juridici din societățile comerciale** (ECLA).

Avocați cu drept de practică privată vs. consilierii juridici

În Danemarca, **consultanții/consilierii juridici** care au certificat de practică trebuie să respecte exact aceleași reglementări ca avocații cu drept de practică privată. Legea privind administrarea justiției nu face distincție între cele două categorii de avocați, ambele fiind incluse în Asociația daneză a baroului avocaților și a practicienilor în drept.

Acest lucru înseamnă că, în general, consilierii juridici au același statut juridic ca alți avocați în ceea ce privește codul deontologic, secretul profesional, confidențialitatea client-avocat, privilegiul juridic etc. Cu toate acestea, domeniul de aplicare a codului deontologic a fost extins pentru a asigura că acesta se aplică avocaților interni, cu modificări pentru a include condițiile speciale de lucru ale acestora.

Prin urmare, privilegiul juridic al avocaților interni este reglementat de aceleași reguli ca și cele aplicabile avocaților cu drept de practică privată. Cu toate acestea, încă rămâne să se verifice în instanță dacă pragul aplicat avocaților interni va fi același sau mai scăzut decât cel pentru alți avocați.

Singura excepție de la aspectul statutului juridic egal se referă la persoanele care pot fi reprezentate de un consilier juridic în temeiul certificatului de practică în avocatură al acestuia. Posibilitatea juridică de a acționa în calitate de consilier juridic este privată ca o excepție tacită de la articolul 124 din Legea privind administrarea justiției, care reglementează tipul de întreprindere pe care o poate reprezenta un avocat.

Prin urmare, cu excepția situației în care consilierul juridic practică avocatura separat față de locul său de muncă, acesta poate utiliza titlul de avocat numai atunci când reprezintă întreprinderea sau organizația angajatoare. Cu alte cuvinte, dacă angajatorul îi solicită consilierului juridic să îi furnizeze consiliere juridică unui client sau unui membru, titlul de avocat nu poate fi invocat în acest caz, cu excepția situației în care avocatul intern practică avocatura separat față de locul său de muncă și îl consiliază pe client sau membru în capacitatea sa de avocat privat.

Cu toate acestea, în cazul în care consilierul juridic nu practică avocatura separat față de locul său de muncă și acesta furnizează consiliere juridică unui client sau unui membru, acesta din urmă fiind un consumator, iar consilierea fiind furnizată în scop comercial, legea privind consilierea juridică se aplică activității consilierului juridic cu o singură excepție: în cazul consilierii juridice furnizate de sindicate și de organizații non-guvernamentale. Motivul pentru această excepție îl constituie faptul că o astfel de consiliere nu este oferită în scopuri comerciale și este privată în general ca un accesoriu al serviciului obișnuit pentru membri, aferent scopului sindicatului.

Prin urmare, consilierea juridică oferită unui consumator individual de către angajatul unui sindicat (care deține un certificat de practică în avocatură) este reglementată numai de regulile generale privind despăgubirile în cadrul relațiilor non-contractuale și este reglementată indirect numai de Codul deontologic danez. Acesta din urmă prevede, în conformitate cu articolul 126 alineatul (4) din Legea privind administrarea justiției, că un avocat nu poate (în afara atribuțiilor sale profesionale juridice) să manifeste un comportament nedemn de un avocat în aspecte de natură comercială sau financiară.

Legislația privind consilierea juridică

Începând cu luna iulie 2006, consilierea juridică furnizată consumatorilor în scopuri comerciale a fost supusă unor reglementări separate – indiferent de formarea consilierului juridic. Legislația nu se aplică în mod explicit consilierii juridice furnizate de avocați ca parte a practicii juridice independente. Aceasta nu se aplică nici consilierii juridice furnizate de sindicate sau ONG-uri, întrucât o astfel de consiliere nu este considerată a fi de natură comercială (a se vedea mai sus). În plus, consilierea juridică furnizată de operatorii financiari nu se încadrează în domeniul de aplicare a legii atât timp cât operatorul financiar este supus unor coduri deontologice emise de Ministerul Afacerilor Economice și Comerciale.

Totuși, astfel cum s-a menționat deja, acest lucru nu este echivalent cu a afirma că furnizarea de consiliere juridică de către o persoană cu certificat de practică în avocatură nu este reglementată de lege. Dacă un consilier juridic cu certificat de practică în avocatură furnizează consiliere juridică unui consumator (și, prin urmare, unei persoane diferite de angajatorul său), iar consilierul juridic nu are drept de practică în avocatură, acest serviciu se va încadra în domeniul de aplicare a legislației privind consilierea dacă se consideră că a fost furnizat în scop comercial.

Principalele caracteristici ale legislației privind consilierii juridici pot fi descrise după cum urmează:

Un consilier juridic trebuie să acționeze în conformitate cu codul deontologic. Aceasta include îndeplinirea pe deplin a atribuțiilor, în mod conștiincios și consecvent, ținând cont în mod corespunzător de interesele clientului. Consilierea trebuie furnizată cu promptitudinea necesară.

Contractele de consultanță juridică trebuie să se încheie în scris.

Un consilier juridic nu are obligația de încheiere a unei asigurări de răspundere profesională, dar informații în această privință trebuie incluse în contractul de consultanță juridică

Un consilier juridic trebuie să informeze clientul cu privire la prețul consilierii juridice.

Un consilier juridic nu poate să primească proprietate fiduciară.

Un consilier juridic nu poate oferi asistență unui client atunci când are un anumit interes personal sau financiar legat de finalitatea cauzei.

Un consilier juridic este supus unui cod deontologic emis de Ministerul Justiției. Ombudsmanul consumatorului supraveghează dacă acesta respectă legea și codul deontologic.

Baze de date juridice

Aceste informații sunt disponibile pe site-ul internet al [Asociația daneză a baroului avocaților și a practicienilor în drept](#).

Site-ul oferă informații în limba engleză cu privire la profesiile juridice în Danemarca. De asemenea, acesta conține un repertoriu (în limba daneză) al avocaților cu drept de practică.

Alte profesii juridice

Organizații care oferă servicii juridice pro bono

Există **oficii de asistență juridică gratuită** pe întreg teritoriul Danemarcei. Orice persoană care necesită asistență juridică poate contacta [Agenția pentru afaceri civile](#), care îi va face legătura cu cel mai apropiat oficiu. Adresa este:

Agenția pentru afaceri civile

Gyldenløvesgade 11, 2.

1600 Copenhagen V

Telefon: +45 33 92 33 34,

Fax: +45 39 20 45 05

E-mail: civilstyrelsen@civilstyrelsen.dk

luni – joi 10.00 – 15.00, vineri 10.00 – 14.00

Ultima actualizare: 01/05/2010

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [de](#) a fost modificată

recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la

traducătorii noștri.

Profesii juridice - Germania

Această pagină vă oferă o prezentare generală a profesiiilor juridice în Germania.

Profesii juridice

Procurori (*Staatsanwalt*)

Rol și atribuții

Parchetul (*Staatsanwaltschaft*) este un organ independent cu competență penală, structurat ierarhic în același mod ca și instanțele judecătorești. Acesta este responsabil cu efectuarea cercetărilor în cadrul procedurilor preliminare, cu reprezentarea acuzării în cadrul procedurilor penale și cu punerea în executare a sentințelor. Cu excepția cazului în care există dispoziții legislative contrare, parchetul este responsabil, de asemenea, cu desfășurarea urmăririi penale în cazul infracțiunilor administrative.

Parchetul are obligația de a interveni ori de câte ori se constată o infracțiune care poate fi urmărită penal, cu condiția să existe un temei suficient. Aceasta înseamnă că procurorul are obligația de a urmări penal orice persoană suspectă, dacă sunt întrunite condițiile legale.

În cursul desfășurării cercetărilor în cadrul procedurilor penale, parchetul poate solicita asistența altor organe, cum ar fi agenții de poliție, inspectorii fiscali și ofițerii vamali. Aceștia trebuie să urmeze instrucțiunile parchetului.

Procedurile în instanță în cadrul cărora parchetul joacă un rol sunt, în principal, procedurile penale. Acest lucru este valabil atât pentru procedurile pe fond, cât și pentru căile de atac.

Instrumentarea unei cauze penale necesită punerea sub acuzare a învinutului. Cu câteva excepții referitoare la delictele minore, punerea sub acuzare se face de către parchet. Ulterior, la proces participă un procuror care reprezintă acuzarea.

În cadrul procedurilor în primă instanță, procurorul trebuie să prezinte capetele de acuzare și are dreptul să adreseze întrebări inculpatului și tuturor martorilor. La finalul procesului, procurorul prezintă o analiză finală a cauzei, în care evaluează aspectele de fapt și de drept și solicită instanței condamnarea inculpatului sau constatarea nevinovăției acestuia.

În exercitarea atribuțiilor sale, procurorul trebuie să acționeze în mod imparțial și să ia în considerare atât probele incriminatorii, cât și probele în favoarea inculpatului. În cazul în care parchetul consideră că este necesară revizuirea unei hotărâri judecătorești pentru un motiv de fapt sau de drept, acesta poate introduce o cale de atac – inclusiv în favoarea inculpatului.

Organizare

Parchetul este organizat ierarhic. Prin urmare, funcționarii din cadrul parchetului trebuie să urmeze instrucțiunile superiorilor lor.

Având în vedere sistemul federal din Germania, trebuie să se facă distincție între competențele guvernului federal și competențele landurilor (*Länder*).

Procurorul General federal (*Bundesanwaltschaft*)

Procurorul General de pe lângă Curtea Federală de Justiție (*Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof*) reprezintă cea mai înaltă autoritate de urmărire penală din Germania în materie de securitate națională. Procurorul General acționează ca reprezentant al acuzării în toate cauzele privind infracțiuni grave contra statului care aduc atingere în mod semnificativ securității interne sau externe a Republicii Federale Germania (și anume, infracțiuni motivate politic, în special acte de terorism, trădare sau spionaj).

Procurorul General federal este responsabil, de asemenea, cu urmărirea penală a infracțiunilor incriminate de Codul de infracțiuni în temeiul dreptului internațional (*Völkerstrafgesetzbuch*) și compare în fața instanței în cadrul procedurilor de atac și de contestare introduse la secția penală a Curții Federale de Justiție (*Bundesgerichtshof*).

Procurorul General federal conduce Parchetul de pe lângă Curtea Federală de Justiție și îi supervizează și coordonează pe procurorii federali (*Bundesanwälte*), pe prim-procurori (*Oberstaatsanwälte*) și pe procurori.

La rândul său, activitatea Procurorului General federal este supervizată de Ministrul Federal al Justiției. Ministrul nu are drepturi de supervizare asupra procurorilor din landuri și nu le poate da instrucțiuni acestora.

Parchetele regionale (*Staatsanwaltschaften der Länder*)

Toate celelalte cauze (infracțiuni comune) sunt instrumentate de parchetele din landuri. Procurorul General federal și parchetele din landuri sunt entități distincte și separate, fiecare acționând la nivelul său. Nu există o legătură ierarhică între nivelul național federal și cel al landurilor.

Fiecare dintre cele șaisprezece landuri are propriul parchet, organizat după cum urmează:

Pe lângă fiecare instanță regională (*Landgericht*) există un parchet, care este competent, de asemenea, pentru instanțele teritoriale (*Amtsgerichte*) arondate respectivei instanțe regionale.

Parchetele de pe lângă instanțele regionale sunt subordonate fiecărui parchetului general de pe lângă instanța regională superioară corespunzătoare (*Oberlandsgericht*), care, la rândul lor, răspund în fața ministerului de justiție al landului respectiv.

Parchetul general (*Generalstaatsanwaltschaft*) este competent pentru căile de atac introduse pentru motive de fapt sau de drept în fața instanțelor regionale superioare. În cazul în care astfel de acțiuni sunt de competența Curții Federale de Justiție, atribuțiile parchetului sunt exercitate de Procurorul General federal.

Pentru informații suplimentare privind activitatea parchetelor, a se consulta secțiunea [Instanțe și parchete](#) de pe site-ul internet al Ministerului Federal al Justiției. Multe dintre parchete au propriile site-uri internet, care pot fi accesate prin intermediul portalurilor de justiție ale landurilor.

Judecători (*Richter*)

Organizare

Legislația principală care reglementează profesia de judecător atât în cadrul instanțelor naționale, cât și al celor regionale este **Legea privind judecătorii din Germania (*Deutsche Richtergesetz, DRiG*)**. Dispoziții suplimentare se regăsesc, de asemenea, în legislația la nivelul landurilor.

Ministrii justiției din landuri supervisează activitatea judecătorilor la nivelul landului. Activitatea judecătorilor din cadrul instanțelor federale (cu excepția judecătorilor de la Curtea Constituțională Federală) este supervizată de ministerul federal competent.

Rol și atribuții

Judecătorii de profesie și judecătorii consultanți (*Berufsrichter und Laienrichter*)

Judecătorii de profesie sau de carieră (*Berufsrichter*) deserveșc fie instanțele naționale, fie instanțele regionale. Judecătorii la nivelul landurilor își pot desfășura activitatea într-o instanță teritorială (*Amtsgericht*), într-o instanță regională (*Landgericht*) sau într-o instanță regională superioară (*Oberlandesgericht*). Majoritatea judecătorilor își desfășoară activitatea la nivelul landurilor.

Judecătorii federali (*Bundesrichter*) pot deservi Curtea Constituțională Federală (*Bundesverfassungsgericht*), Curtea Federală de Justiție (*Bundesgerichtshof*), Curtea Federală de Dreptul Muncii (*Bundesarbeitsgericht*), Curtea Financiară Federală (*Bundesfinanzhof*), Curtea Socială Federală (*Bundessozialgericht*), Curtea Administrativă Federală (*Bundesverwaltungsgericht*) sau Curtea Federală pentru Brevete (*Bundespatentgericht*).

În cadrul procedurilor penale, judecătorii de profesie sunt asistați de judecători consultanți (*Laienrichter*). Judecătorii consultanți sunt numiți în această funcție de către autorități și nu primesc nicio retribuție. Teoretic, orice persoană poate fi numită în această funcție, fără a i se cere consimțământul, și poate refuza doar în circumstanțe excepționale. Judecătorii consultanți participă la toate ședințele de judecată din cadrul instanțelor teritoriale și la ședințele de judecată privind cauzele penale și cu minori din cadrul instanțelor regionale.

În principiu, judecătorii consultanți au aceleași drepturi de vot ca și judecătorii de profesie, însemnând că aceștia decid împreună cu judecătorii de profesie cu privire la vinovăția inculpatului și la pedeapsa care trebuie aplicată acestuia.

În conformitate cu **articolul 36 din Legea privind organizarea instanțelor (*Gerichtsverfassungsgesetz, GVG*)**, judecătorii consultanți sunt numiți o dată la cinci ani. Doar cetățenii germani pot îndeplini rolul de judecător consultant (**articolul 31 GVG**), iar următoarele persoane sunt excluse:

persoanele cu vârsta sub 26 de ani sau peste 70 de ani la preluarea atribuțiilor (**articolul 33 GVG**),

persoanele care nu domiciliază în unitatea administrativă relevantă,

persoanele inapte pentru funcție din motive de sănătate,

persoanele inapte pentru funcție din motiv de cunoaștere insuficientă a limbii germane,

persoanele cu risc de insolvență financiară,

persoanele cu condamnări anterioare sau care fac obiectul unei cercetări penale în curs (**articolul 32 GVG**).

Judecătorii consultanți au dreptul la compensare pentru pierderea de venituri, suma fiind prevăzută în Legea privind remunerarea și compensarea judiciară (*Justizvergütungs- und -entschädigungsgesetz*) (**articolul 55 GVG**). Landurile pun la dispoziție broșuri explicative, disponibile de asemenea online, pentru informarea judecătorilor consultanți cu privire la îndatoririle acestora. De asemenea, landurile oferă formare pentru judecătorii consultanți.

Grefierii cu atribuții lărgite (*Rechtspfleger*)

Grefierii cu atribuții lărgite (*Rechtspfleger*) sunt funcționari în cadrul sistemului judiciar german. Reprezentând „al doilea pilon al celei de-a treia puteri”, aceștia îndeplinesc preponderent sarcini cu caracter necontencios (incluzând acțiuni în materie de succesiune, curatelă, filiație și adopție, acțiuni privind cadastrul, registrul comerțului, registrul societăților cooperative și registrul parteneriatelor, acțiuni de insolvență, privind asociațiile, acțiuni legate de registrul regimurilor matrimoniale, de registrul naval etc.). De asemenea, aceștia au competența de a desfășura o serie de alte activități judiciare, de exemplu în cadrul procedurii judiciare de somație de plată, al asistenței judiciare, al executării silite, al vânzării la licitație în cadrul procedurii de executare silită și al punerii sub sechestru judiciar, în domeniul stabilirii cheltuielilor de judecată, al executării pedepselor, în cadrul procedurilor introduse la Curtea Federală pentru Brevete, precum și în raporturile juridice internaționale.

În prezent, în instanțele teritoriale, numărul grefierilor cu atribuții lărgite depășește numărul judecătorilor. Domeniul de activitate a grefierilor cu atribuții lărgite este reglementat de Legea privind grefierii cu atribuții lărgite (*Rechtspflegergesetz, RPflG*). Asemenea judecătorilor, grefierii cu atribuții lărgite sunt independenți din punct de vedere material în exercitarea atribuțiilor lor și în luarea deciziilor, supunându-se numai legii și dreptului. Hotărârile acestora pot fi, în principiu, atacate în conformitate cu dispozițiile procedurale generale în vigoare.

Baze de date juridice

Site-urile internet dedicate profesiilor juridice și accesibile publicului larg sunt:

site-ul internet al [Ministerului Federal al Justiției](#)

site-urile internet ale ministerelor de justiție ale landurilor (de exemplu, [Hamburg](#), [Berlin](#), [Bavaria](#))

site-urile instanțelor individuale care pun la dispoziție informații prin intermediul internetului

[portalul comun de justiție](#) al guvernului federal și al landurilor.

De asemenea, sunt disponibile informații pe site-urile internet ale [Asociației germane a judecătorilor \(*Deutscher Richterbund*\)](#) și ale [Asociației germane a grefierilor cu atribuții lărgite \(*Bund Deutscher Rechtspfleger*\)](#).

Avocați (*Rechtsanwalt*)

În Germania sunt aproximativ 160 000 de avocați. Aceștia au aceleași studii juridice ca și judecătorii și își pot consilia și reprezenta clienții în orice tip de chestiune juridică. Avocații au dreptul să-și exercite profesia atât în cadrul, cât și în afara sălii de judecată; conform dreptului german, nu există o anumită categorie de avocați abilitată să pledeze în fața instanței. Dreptul de a pleda în instanță este valabil pentru toate tipurile de instanțe din Germania; singura excepție o constituie avocații care doresc să-și reprezinte clienții într-o cauză civilă în fața Curții Federale de Justiție, situație în care avocații trebuie să îndeplinească cerințe specifice.

Avocații intră sub incidența dispozițiilor statutare ale Legii federale privind avocații (*Bundesrechtsanwaltsordnung, BRAO*). Profesia juridică este, de asemenea, autoreglementată prin norme profesionale suplimentare, și anume Codul de conduită profesională a avocaților (*Berufsordnung der Rechtsanwälte, BORA*) și Codul de conduită pentru avocații specializați (*Fachanwaltsordnung, FAO*). Remunerarea avocaților este stabilită prin Legea privind remunerarea avocaților (*Rechtsanwaltsvergütungsgesetz, RVG*).

Avocații sunt împărțiți în douăzeci și șapte de barouri regionale ale avocaților (*Rechtsanwaltskammern*) și Baroul de pe lângă Curtea Federală de Justiție.

Barourile răspund de admiterea în profesia juridică de avocat, precum și, între altele, de monitorizarea respectării de către avocați a obligațiilor lor profesionale.

Baze de date juridice

Informații cuprinzătoare privind profesia juridică pot fi consultate pe site-ul internet al [Baroului Federal al Avocaților \(*Bundesrechtsanwaltskammer, BRAK*\)](#).

De asemenea, [Asociația Avocaților din Germania \(*Deutsche Anwaltverein, DAV*\)](#), cea mai mare asociație independentă a avocaților din Germania, oferă o mare varietate de informații privind această profesie juridică (informații disponibile, de asemenea, în limbile engleză și franceză).

Următoarele site-uri internet vă pot ajuta să găsiți un avocat: [Registrul oficial al avocaților din Germania](#) (*Bundesweites Amtliches Anwaltsverzeichnis*), care include toți avocații (conținut disponibil în limbile germană și engleză) și [Serviciul federal de informare privind avocații](#) (*Deutsche Anwaltsauskunft*).

Avocați specializați în domeniul brevetelor (*Patentanwalt*)

Există aproximativ 3 000 de avocați specializați în domeniul brevetelor care își desfășoară activitatea în Germania. Avocații specializați în domeniul brevetelor au, de regulă, studii universitare în domeniul științific sau tehnic, urmate de o formare judiciară complementară. Domeniul lor de activitate se limitează la consilierea și reprezentarea clienților în materie de drepturi de proprietate intelectuală (în special, cu privire la brevete, modele utilitare, desene industriale și mărci înregistrate), cu accent în special pe procedurile de înregistrare a brevetelor și de monitorizare. Avocații specializați în domeniul brevetelor au dreptul de a-și reprezenta clienții în fața Oficiului German pentru Brevete și Mărci Comerciale, a Curții Federale pentru Brevete și, în anumite circumstanțe, a Curții Federale de Justiție. Cu toate acestea, înaintea instanțelor regionale și a instanțelor regionale superioare, avocații specializați în domeniul brevetelor pot doar să formuleze observații în calitate de experți cu privire la cauzele clienților lor, fără a putea prezenta ei înșiși propuneri. Avocații specializați în domeniul brevetelor intră sub incidența dispozițiilor (statutare ale) Legii privind avocații specializați în domeniul brevetelor (*Patentanwaltsordnung*, PAO) și sunt membri ai Camerei avocaților specializați în domeniul brevetelor (*Patentanwaltskammer*).

Baze de date juridice

Site-ul internet al [Camerei avocaților specializați în domeniul brevetelor](#) oferă informații privind profesia și conține un registru al avocaților specializați în domeniul brevetelor.

Notari (*Notar*)

În Germania există în prezent circa 8 000 de notari practicanți, care, de regulă, trebuie să fi urmat aceleași studii juridice ca și judecătorii. Notarii oferă consiliere și sprijin în mod independent, imparțial și obiectiv, pentru acte juridice importante și în materie de justiție preventivă. Cea mai importantă atribuție a acestora constă în autentificarea actelor juridice.

Dată fiind structura federală a Germaniei, există diferite tipuri de notari. În majoritatea landurilor, notarii își exercită profesia ca ocupație principală (notari cu normă întreagă, *Nurnotariat*). Cu toate acestea, în unele landuri, atribuțiile notariale sunt desfășurate în paralel cu activitatea de avocatură (*Anwalt*) (notari-avocați, *Anwaltsnotariat*). În Baden-Württemberg există, de asemenea, notari care sunt funcționari publici (*Amtsnotare*; valabil până în 2017). Toți notarii sunt numiți și supervizați de către autoritatea judiciară regională competentă (*Landesjustizverwaltung*).

Dispozițiile care reglementează profesia de notar se regăsesc în Legea federală privind notarii (*Bundesnotarordnung*, BNotO). Remunerarea notarilor este stabilită în Legea privind onorariile (*Kostenordnung*, KostO).

Notarii sunt membri ai Camerei notarilor din regiunea respectivă.

Baze de date juridice

Informații cuprinzătoare privind diverse teme legate de profesia notarială pot fi consultate pe site-ul internet al [Camerei Federale a Notarilor](#) (*Bundesnotarkammer*). Pe site-ul respectiv, [Registrul notarilor](#) (*Verzeichnis der Notare*) vă poate ajuta să găsiți un notar. Conținutul este disponibil în limbile germană, engleză, franceză și spaniolă.

Alte profesii juridice

Profesii juridice definite în Legea privind serviciile juridice (*Rechtsdienstleistungsgesetz*, RDG)

Legea privind serviciile juridice permite agenților de recuperare a creanțelor, consultanților privind pensiile și furnizorilor de servicii juridice specializați în legislația unei țări străine să ofere servicii juridice extrajudiciare. În anumite cazuri, agenții de recuperare a creanțelor și consultanții privind pensiile pot inclusiv să-și reprezinte clienții înaintea unei instanțe judecătorești, cu condiția să fie înregistrați pentru exercitarea acestei activități (aprobarea se obține, la cerere, de la instanță). Numele persoanelor înregistrate sunt incluse în Registrul de servicii juridice.

Nu există nicio obligație juridică ca respectivi furnizori de servicii juridice înregistrați să fie membri ai unei camere sau ai unei asociații profesionale specifice. agenții de recuperare a creanțelor și consultanții privind pensiile sunt organizați în asociații profesionale. Cele mai mari dintre acestea sunt Asociația federală a agenților de recuperare a creanțelor din Germania (*Bundesverband Deutscher Inkassounternehmen*), Asociația federală a consilierilor juridici/furnizorilor de servicii juridice din Germania (*Bundesverband Deutscher Rechtsbeistände/Rechtsdienstleister*) și Asociația federală a consultanților privind pensiile (*Bundesverband der Rentenberater*).

Baze de date juridice

Este posibilă consultarea Registrului serviciilor juridice, care conține o listă cu furnizorii de servicii juridice și cu instanțele cu competențe de înregistrare, prin intermediul portalului judiciar german. O varietate de informații suplimentare sunt disponibile pe site-urile internet ale următoarelor organizații: [Asociația federală a agenților de recuperare a creanțelor din Germania](#) (*Bundesverband Deutscher Inkassounternehmen*), [Asociația federală a consilierilor juridici /furnizorilor de servicii juridice din Germania](#) (*Bundesverband Deutscher Rechtsbeistände/Rechtsdienstleister*), [Asociația federală a consultanților privind pensiile](#) (*Bundesverband der Rentenberater*).

Organizații care oferă servicii juridice gratuite

În Germania, numeroase organizații caritabile furnizează consiliere juridică gratuită (în conformitate cu articolele 6 și 8 din Legea privind serviciile juridice).

Printre cele mai importante dintre acestea se numără:

- [Asociația federală pentru bunăstarea lucrătorilor](#) (*Arbeiterwohlfahrt Bundesverband*)
- [Asociația catolică pentru asistență socială](#) (*Caritas*)
- [Asociația protestantă pentru asistență socială](#) (*Diakonie*)
- [Serviciul social central al evreilor din Germania](#) (*Zentralwohlfahrtstelle der Juden in Deutschland*)
- [Crucea Roșie Germană](#) (*Deutsches Rotes Kreuz*)
- [Asociația creștină neconfesională pentru asistență socială](#) (*Paritätischer Wohlfahrtsverband*)

Link-uri relevante

- [Portalul de justiție comun al guvernului federal și al landurilor](#)
- [Ministerul Federal al Justiției](#) (*Bundesministerium der Justiz*)
- [Ministerul Federal German al Justiției](#) (*Deutsches Bundesministerium der Justiz*)
- [Ministerul Justiției din Hamburg](#) (*Justizministerium Hamburg*)
- [Ministerul Justiției din Berlin](#) (*Justizministerium Berlin*)
- [Ministerul Justiției din Bavaria](#) (*Justizministerium Bayern*)
- [Asociația Judecătorilor din Germania](#) (*Deutscher Richterbund*)
- [Asociația Barourilor din Germania](#) (*Deutsche Rechtsanwaltskammer*)
- [Registrul oficial federal german al avocaților](#) (*Bundesweites Amtliches Anwaltsverzeichnis*)
- [Asociația avocaților din Germania](#) (*Deutscher Anwaltverein*)
- [Serviciul federal de informații privind avocații](#) (*Deutsche Anwaltsauskunft*)

- [Camera avocaților specializați în domeniul brevetelor \(Patentanwaltskammer\)](#)
- [Lista notarilor de drept civil](#)
- [Camera federală a notarilor \(Bundesnotarkammer\)](#)
- [Punct de informare pentru furnizorii de servicii juridice înregistrați](#)
- [Asociația federală pentru bunăstarea lucrătorilor \(Arbeiterwohlfahrt Bundesverband\)](#)
- [Asociația catolică pentru asistență socială \(Caritas\)](#)
- [Asociația protestantă pentru asistență socială \(Diakonie\)](#)
- [Serviciul social central al evreilor din Germania \(Zentralwohlfahrtsstelle der Juden in Deutschland\)](#)
- [Crucea Roșie Germană \(Deutsches Rotes Kreuz\)](#)
- [Asociația creștină neconfesională pentru asistență socială \(Paritätischer Wohlfahrtsverband\)](#)

Ultima actualizare: 04/04/2013

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [\[et\]](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Profesii juridice - Estonia

Această secțiune vă oferă o imagine a organizării profesiilor juridice în Estonia.

Profesii juridice – introducere

Profesiile juridice din Estonia sunt următoarele:

procurorii

judecătorii

judecătorii consultanți

judecătorii asistenți și înalții funcționari judiciari

avocații

notarii

executorii judecătorești;

administratorii judiciari

Procurorii

Organizare

 Parchetul este o entitate guvernamentală aflată în subordinea Ministerului Justiției. Acesta este structurat pe două niveluri: Parchetul General (ca birou al Procurorului General) și patru parchete districtuale.

Parchetul General are competență pe întreg teritoriul Estoniei, iar competența parchetelor districtuale corespunde cu cea a prefecturilor de poliție. Parchetul General este condus de Procurorul General, care este numit pentru un mandat de 5 ani de Guvernul estonian, la propunerea Ministrului Justiției, după avizul Comisiei de afaceri juridice a Parlamentului estonian.

Anual, cu ocazia sesiunii de primăvară a Parlamentului, Procurorul General trimite Comisiei constituționale a Parlamentului un raport privind activitatea desfășurată în anul calendaristic anterior, în cadrul competențelor atribuite Parchetului prin lege.

Parchetele districtuale sunt conduse de procurori șefi, numiți, de asemenea, pentru un mandat de 5 ani de către Ministrul Justiției, la propunerea Procurorului General.

În Estonia există în total opt tipuri de procurori: Procurorul General, procurori publici șefi, procurori publici și procurori asistenți în cadrul Parchetului General; procurori șefi, procurori superiori, procurori speciali, procurori districtuali și procurori asistenți în cadrul parchetelor districtuale.

Puteți consulta și [Legea privind organizarea parchetelor](#).

Roluri și responsabilități

În conformitate cu Legea privind Parchetul:

Parchetul participă la planificarea supravegherii necesare pentru prevenirea și detectarea infracțiunilor;

coordonează procedurile penale precontencioase, asigurând legalitatea și eficacitatea acestora;

reprezintă organele de urmărire penală în fața instanței;

îndeplinește alte sarcini atribuite prin lege Parchetului.

Parchetul își desfășoară activitatea în mod independent și în conformitate cu legislația relevantă.

Fiind coordonatorul procedurilor penale, procurorul ghidează organele de urmărire penală în procesul de strângere de probe și decide cu privire la punerea sub acuzare a unei persoane pe baza faptelor stabilite.

În conformitate cu statutul Parchetului:

Parchetul General:

conduce cercetările preliminare și reprezintă organele de urmărire penală în fața instanțelor de orice grad de jurisdicție în ceea ce privește infracțiunile comise în îndeplinirea îndatoririlor oficiale, infracțiunile economice, infracțiunile legate de obligațiile militare, infracțiunile de mediu, infracțiuni legate de administrarea justiției și criminalitatea organizată, de natură transfrontalieră și alte infracțiuni organizate sau deosebit de grave sau infracțiuni care au antrenat o reacție publică deosebită, precum și infracțiuni împotriva umanității și securității internaționale, cele mai grave infracțiuni împotriva statului, infracțiuni comise de procurori și alte infracțiuni de competența Procurorului General;

supraveghează și oferă îndrumări cu privire la activitatea parchetelor districtuale, analizează și uniformizează practicile judiciare și ale parchetelor;

îndeplinește obligațiile care rezultă din cooperarea internațională, inclusiv participarea la activitățile desfășurate de Eurojust;

participă la elaborarea legilor, a regulamentelor și a ordinelor administrative ale Guvernului Republicii, precum și a regulamentelor și ordinelor Ministrului Justiției privind activitățile Parchetului.

Judecătorii

Organizare

Un judecător trebuie să fie o persoană de cetățenie estoniană, care a obținut o diplomă de master în drept recunoscută la nivel național sau o calificare echivalentă în sensul articolului 28 alineatul (22) din Legea estoniană privind educația sau o calificare echivalentă în străinătate, are cunoștințe avansate de limba estoniană, are o moralitate ireproșabilă și posedă competențele și însușirile personale necesare pentru a desfășura activitatea de judecător.

Judecătorii sunt numiți în funcție pe viață. Ministrul Justiției nu are dreptul de a da instrucțiuni judecătorilor și nu are autoritate disciplinară asupra acestora. Un judecător poate fi eliberat din funcție numai pe baza unei hotărâri judecătorești care a intrat în vigoare. Judecătorii pot să lucreze până la vârsta de 67 de ani, dar această limită de vârstă poate fi prelungită.

Următoarele persoane nu pot îndeplini funcția de judecător:

persoanele care au fost condamnate pentru săvârșirea unei infracțiuni;

persoanele care au făcut obiectul unei măsuri de interdicție a exercitării funcției de judecător, notar, traducător jurat sau executor judecătoresc;

persoanele care au fost excluse din baroul estonian;

persoanele care au fost excluse din administrația publică din motive disciplinare;

persoanele aflate în faliment;

persoanele a căror activitate în calitate de auditor a încetat, cu excepția încetării voluntare;

persoanele cărora li s-a retras dreptul de a exercita activitatea de agent în domeniul brevetelor, cu excepția cazului în care această retragere s-a produs la cerere.

Persoanele care au încheiat stagiul pregătitor sau cele care sunt scutite de efectuarea acestuia și care au trecut examenul de magistrat pot fi numite ca judecător la o instanță regională sau administrativă. Sunt scutite de efectuarea stagiului pregătitor persoanele care au o experiență de minimum 2 ani ca avocat sau ca procuror (dar nu ca asistent al procurorului) după trecerea examenului de specialitate menționat anterior; în mod similar, sunt scutite de acest stagiou persoanele care au lucrat anterior ca judecător dacă nu au trecut mai mult de 10 ani de la data la care au încetat să îndeplinească această funcție. Avocații experimentați și recunoscuți care au trecut examenul de specialitate pot fi numiți judecători la instanțele districtuale.

Persoanele care exercitau funcția de judecător în momentul numirii nu au obligația de a trece examenul de judecător. Avocații experimentați și recunoscuți pot fi numiți judecători la Curtea Supremă.

Judecătorii sunt numiți în urma unei proceduri publice de selecție.

Acestora nu li se permite să exercite alte activități în afară de cea de judecător și a celor legate de învățământ și cercetare. Aceștia trebuie să informeze președintele instanțelor în legătură cu orice alte astfel de activități. Aceste activități nu trebuie să aducă atingere exercitării funcției de judecător și nici obligației de imparțialitate pe care o au judecătorii în administrarea justiției. Un judecător nu poate fi membru al Parlamentului (*Riigikogu*) sau al unui consiliu local, membru al unui partid politic, fondator al unei societăți comerciale, asociat sau membru al consiliului de administrație sau al consiliului de supraveghere al unei societăți, director al unei sucursale a unei societăți străine, administrator judiciar, membru al unui comitet al creditorilor, administrator obligatoriu al unui imobil sau arbitru ales de către una dintre părțile la un litigiu.

Judecătorii nu pot fi înlăturați din funcție decât prin hotărâre judecătorească. Un judecător de la instanțele de prim și al doilea grad de jurisdicție nu poate face obiectul urmăririi penale decât la propunerea Curții supreme și cu consimțământul Președintelui Republicii. Un judecător de la Curtea Supremă nu poate face obiectul urmăririi penale decât la propunerea Cancelarului Justiției și după obținerea consimțământului majorității parlamentarelor.

Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească judecătorii, pregătirea aferentă și obligațiile acestora sunt prevăzute în [Legea privind organizarea instanțelor](#).

Roluri și responsabilități

Profesia de judecător este reglementată prin lege. Un cod deontologic a fost adoptat de către plenul reuniunii judecătorilor din Estonia. Mai multe informații sunt disponibile pe site-ul internet al [instanțelor](#) estoniene și pe site-ul internet al [Curții Supreme](#).

Rolul unui judecător este de a înfăptui justiția în conformitate cu dispozițiile Constituției și ale legilor, în temeiul cărora judecătorul stabilește o soluție justă pentru părțile cauzei. Judecătorul determină evoluția dreptului prin interpretarea legilor și prin cercetare.

Judecătorul își îndeplinește atribuțiile oficiale în mod imparțial, fără a ține seama de interesele proprii și respectă interesele funcției sale chiar și în afara activității sale profesionale. Judecătorul trebuie să aibă un comportament ireproșabil atât în cadrul activităților sale profesionale, cât și în afara acestora și trebuie să nu întreprindă acțiuni care pot afecta reputația instanței. Judecătorul nu are dreptul să dezvăluie informațiile de care a luat cunoștință în cadrul unei ședințe de judecată desfășurate cu ușile închise sau în cadrul discuțiilor prilejuite de negocierile judiciare. Obligația de confidențialitate se aplică pe termen nelimitat, inclusiv după pensionarea judecătorului. Judecătorul trebuie să supravegheze candidații la funcția de judecător, la funcția de judecător asistent și studenții stagiați care efectuează stagiul de pregătire. Unui judecător i se cere să îndrume maxim doi candidați la funcția de judecător sau de judecător asistent sau doi studenți stagiați în același timp. Judecătorul are obligația să își perfecționeze permanent cunoștințele și competențele profesionale și să participe la cursuri de formare.

Avantajele sociale acordate judecătorilor

Legea garantează judecătorilor anumite avantaje: un salariu de bază, prime, un anumit regim de pensii, concediu, robe și alte avantaje.

Salariul de bază al unui salariat este prevăzut în legea privind salariile de bază ale funcționarilor numiți de Parlament și de Președintele Republicii. Pe lângă salariul de bază, judecătorii au dreptul la o remunerație suplimentară în funcție de anii de vechime în funcție: 5 % din salariul de bază începând din al cincilea an, 10% din salariul de bază începând din al zecelea an, 15% din salariul de bază începând din al cincisprezecelea an. Diferențele categoriei de pensie ale unui judecător pot fi: pensia pentru limită de vârstă, pensia complementară, pensia de invaliditate și pensia de urmaș la care au dreptul membrii familiei.

Atât timp cât se află în activitate, judecătorii nu primesc pensie. Pensia se plătește la finalul și nu pe perioada contractului de muncă în calitate de judecător.

Dacă, după pensionare, un judecător desfășoară o altă activitate, acesta primește pensia în întregime, indiferent de veniturile obținute din activitatea desfășurată. Pensia unui judecător nu este plătită persoanelor eliberate din funcție pentru o abatere disciplinară sau celor condamnate pentru o infracțiune săvârșită cu intenție. Pensia unui judecător se retrage persoanelor condamnate pentru o infracțiune legată de administrarea justiției.

Pensia pentru limită de vârstă se acordă persoanelor care au fost angajate ca judecător pentru cel puțin cincisprezece ani și care au ajuns la vârsta de pensionare. Judecătorii pot primi, de asemenea, o pensie de invaliditate dacă suferă o pierdere de 100 %, 90 % sau 80 % a capacității de muncă după cincisprezece ani ca judecător, chiar dacă nu au atins vârsta de pensionare. Judecătorii care au împlinit vârsta de pensionare au dreptul de a primi pensie de limită de vârstă după zece ani ca judecător în cazul în care suferă o pierdere a capacității de muncă de 100 %, 90 % sau 80 %. Pensia pentru limită de vârstă a unui judecător este de 75 % din ultimul salariu.

Judecătorii care au lucrat în această funcție cel puțin treizeci de ani au dreptul la o pensie complementară în valoare totală de 75 % din ultimul salariu al judecătorului.

Un judecător care suferă o incapacitate permanentă de muncă pe perioada angajării sale în calitate de judecător are dreptul la o pensie de invaliditate.

Aceasta este de 75 % din ultimul salariu al judecătorului în cazul unei pierderi de 100 % a capacității de muncă, 70 % din ultimul salariu în cazul unei pierderi între 80 % și 90 % a capacității de muncă și 30 % din ultimul salariu, în cazul unei pierderi între 40 % și 70% a capacității de muncă.

În caz de deces, se plătește o pensie de urmaș în valoare de 30 % din ultimul salariu al judecătorului fiecărui membru al familiei care are dreptul de a primi pensie de urmaș, fără ca totalul pensiilor de urmaș acordate să depășească 70 % din ultimul salariu al acestuia.

Un judecător are dreptul la concediu anual de odihnă de 49 de zile calendaristice - pentru un judecător al unei instanțe de prim și al doilea grad de jurisdicție și de 56 de zile calendaristice pentru un judecător de la Curtea Supremă. Judecătorii nu are dreptul la concediile suplimentare prevăzute în Legea privind administrația publică.

Judecătorii consultanți

Judecătorii consultanți participă la administrarea justiției la instanțele regionale și numai în cauzele penale care au ca obiect săvârșirea de infracțiuni grave. În procesul de înfăptuire a justiției, judecătorul consultant are același statut, drepturi și responsabilități ca și judecătorul. Judecătorul consultant poate avea un mandat de până la patru ani și trebuie să fie cetățean estonian cu capacitate juridică deplină și vârsta cuprinsă între 25 și 70 de ani, să aibă domiciliul stabil în Estonia, să dețină cunoștințe avansate de limba estoniană și calitățile morale corespunzătoare pentru îndeplinirea atribuțiilor unui judecător consultant. O persoană nu poate fi numită judecător consultant pentru mai mult de două mandate.

Următoarele persoane nu pot îndeplini funcția de judecător consultant: persoanele care au fost condamnate pentru săvârșirea unei infracțiuni, persoanele aflate în faliment; persoanele inapte din punct de vedere medical; persoanele care au o adresă permanentă (înscrisă în registrul populației) de mai puțin de un an pe teritoriul colectivității locale care îi înaintează candidatura ca judecător consultant; persoanele care lucrează în instanțe, parchete sau poliție; persoanele care lucrează în armată; avocații, notarii, executorii judecătorești; membrii guvernului sau Parlamentului ori ai administrațiilor locale, Președintele Republicii, parlamentarii sau prefecții. Persoanele acuzate de a fi săvârșit o infracțiune nu pot fi numite judecători consultanți pe parcursul derulării procedurilor penale.

În esență, rolul judecătorului consultant este de a reprezenta, în procesul de înfăptuire a justiției, perspectiva unei persoane obișnuite care privește procedurile judiciare mai degrabă din punct de vedere uman decât juridic. Consiliile locale sunt răspunzătoare de alegerea candidaților pentru funcția de judecător consultant.

Judecătorii asistenți și înalții funcționari judiciari

Judecătorul asistent este un funcționar al instanței care îndeplinește atribuții stabilite prin lege. Judecătorul asistent este imparțial, însă trebuie să ducă la îndeplinire instrucțiunile unui judecător, în limitele impuse de lege. Un judecător asistent poate înscrie date în diferitele registre existente (de exemplu, în registrul funciar, registrul comerțului) și poate emite ordine privind modul de ținere a acestora, în special prin impunerea de amenzi. Un judecător asistent poate aplica o procedură accelerată de somație de plată. Toate restricțiile care se aplică exercitării funcției de judecător sunt aplicabile și judecătorilor asistenți.

Oricine poate fi numit în funcția de judecător asistent dacă a obținut o diplomă de master în drept recunoscută la nivel național sau o calificare echivalentă în sensul articolului 28 alineatul (22) din Legea estoniană privind educația sau o calificare echivalentă în străinătate, are cunoștințe avansate de limba estoniană, o moralitate ireproșabilă și a încheiat stagiul pregătitor pentru a deveni judecător asistent. O persoană care nu făcut stagiul pregătitor ca judecător asistent, dar care a făcut stagiul pregătitor ca judecător sau a fost scutit de acest stagiul și a promovat un examen de acces în profesia de judecător poate fi, de asemenea, desemnat ca judecător asistent.

Următoarele persoane nu pot îndeplini funcția de judecător asistent: persoanele care au fost condamnate pentru săvârșirea unei infracțiuni; persoanele care au făcut obiectul unei măsuri de interdicție a exercitării funcției de judecător, notar, traducător jurat sau executor judecătoreesc; persoanele care au fost excluse din baroul estonian; persoanele care au fost excluse din administrația publică din motive disciplinare; persoanele aflate în faliment; persoanele a căror activitate în calitate de auditor a încetat, cu excepția încetării voluntare; persoanele cărora li s-a retras dreptul de a exercita activitatea de agent în domeniul brevetelor, cu excepția cazului în care această retragere s-a produs la cerere; persoanele care au fost excluse din funcția de judecător din cauza nepotrivirii pentru această funcție – pentru o perioadă de trei ani de la numire.

Judecătorii asistenți sunt numiți în urma unei proceduri publice de selecție.

Cerințele pe care trebuie să le îndeplinească o persoană pentru a deveni judecător asistent sunt stabilite în [Legea privind organizarea instanțelor](#).

Un înalt funcționar judiciar este un ofițer judiciar care participă, fie în mod independent, fie sub supravegherea unui judecător, la pregătirea și instrumentarea cazurilor în măsura prevăzută de Legea privind procedurile judiciare. Un înalt funcționar judiciar poate să efectueze toate actele pe care le efectuează un judecător sau un alt funcționar judiciar și poate lua toate deciziile pe care le ia un judecător sau un alt funcționar judiciar, în conformitate cu Legea privind procedurile judiciare. Un înalt funcționar judiciar este independent, dar trebuie să urmeze instrucțiunile unui judecător în măsura permisă de lege.

Cerințele aplicabile unui înalt funcționar judiciar sunt aceleași cu cele aplicabile unui judecător asistent. Ocuparea unui post vacant de înalt funcționar judiciar se face prin concurs.

Următoarele persoane nu pot fi înalți funcționari judiciari: orice persoană care a fost condamnată pentru infracțiuni săvârșite cu intenție; oricine care a fost condamnată pentru infracțiuni săvârșite cu intenție împotriva statului, indiferent dacă s-a radiat sau nu această mențiune din cazierul judiciar; orice persoană decăzută din dreptul de a exercita funcția înalt funcționar judiciar printr-o hotărâre judecătorească executorie; orice persoană din anturajul unei persoane care supervizează direct un înalt funcționar judiciar sau partenerul acesteia.

Pe lângă [grefieri](#) (371 Kb) [en](#) și [judecătorii asistenți](#) (373 Kb) [en](#), personalul instanțelor include și funcția de [președinte de instanță](#) (367 Kb) [en](#) și pe cea de [grefier de ședință de judecată](#) (364 Kb) [en](#).

Avocații

În categoria profesională a avocaților sunt incluși avocații și avocații-asistenți.

Avocații sunt membri ai Baroului din Estonia și activitatea acestora este reglementată de Legea privind Baroul. Orice persoană care îndeplinește condițiile impuse în Legea privind Baroul și a promovat examenul de intrare în avocatură poate fi membru al Baroului din Estonia.

Baroul din Estonia este o asociație profesională autonomă constituită în scopul furnizării de servicii juridice atât în interes public, cât și în interes privat, și care protejează drepturile profesionale ale avocaților. Aceasta monitorizează activitățile profesionale ale membrilor săi și respectarea de către aceștia a cerințelor de etică profesională. În plus, Baroul estonian organizează formarea profesională internă a avocaților, precum și furnizarea de asistență juridică din partea statului. Prin intermediul membrilor săi, Baroul estonian asigură furnizarea de asistență juridică de stat.

Baroul acționează prin intermediul organismelor sale. Acestea includ Adunarea Generală, Consiliul, Președintele, Comitetul de Audit, Curtea de Onoare și Comitetul de evaluare a adecvării profesionale.

Avocații au competența:

de a reprezenta și de a apăra clienții în instanță, în procedurile precontencioase și în alte proceduri, atât în Estonia, cât și în afara granițelor sale;

de a reuni elementele de probă;

de a alege și de a utiliza mijloace legale pentru furnizarea de servicii juridice;

de a obține de la autoritățile naționale și locale informațiile necesare pentru furnizarea de servicii juridice, de a avea acces la documente și de a obține copii sau extrase din acestea, cu excepția cazului în care legea interzice accesul avocaților la informațiile și documentele respective;

de a prelucra date cu caracter personal aparținând altor persoane decât clienților lor, obținute în conformitate cu un contract sau un document juridic, inclusiv date sensibile cu caracter personal, fără consimțământul persoanelor respective, în cazul în care acest lucru este necesar pentru furnizarea de servicii juridice;

de a verifica semnăturile și copiile după documentele înaintate instanței și altor organisme oficiale ca parte a serviciilor juridice furnizate unui client;

de a îndeplini atribuții de arbitri sau conciliatori în cadrul procedurii stabilite în Legea privind concilierea;

de a îndeplini atribuții de administratori judiciari, dacă sunt membri ai Camerei executorilor judecătorești și a administratorilor judiciari.

Avocații-asistenți au aceleași prerogative ca și avocații, în limitele prevăzute de lege.

Avocații-asistenți nu pot fi arbitri sau conciliatori în cadrul procedurii stabilite în Legea privind concilierea. Aceștia nu au dreptul să reprezinte sau să apere clienți la Curtea Supremă, cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel. Avocații-asistenți nu pot îndeplini atribuții de administratori judiciari.

Asistentul unui avocat poate oferi servicii juridice numai sub supravegherea avocatului coordonator.

În exercitarea activității sale de furnizare de servicii juridice, avocatul acționează în mod independent și în conformitate cu legile, actele juridice și deciziile adoptate de organismele Baroului din Estonia, codul deontologic al avocaților, bunele practici și conștiința sa.

Informațiile încredințate unui avocat sunt confidentiale. Avocații, angajații Baroului estonian sau reprezentanții unui birou de avocatură nu pot fi interogați și nu li se pot cere explicații cu privire la informații care le-au fost aduse la cunoștință în cadrul activității lor de furnizare de servicii juridice.

Supporturile de date referitoare la furnizarea de servicii juridice de către un avocat sunt inviolabile.

Îndeplinirea de către un avocat a atribuțiilor sale profesionale nu poate conduce la identificarea sa cu un anumit client sau cu acțiunea în instanță a clientului respectiv.

Avocatul nu poate fi reținut, supus unei percheziții sau arestat preventiv pentru motive legate de activitatea sa profesională, cu excepția cazului în care există o hotărâre a unei instanțe municipale sau regionale în acest sens. Biroul de avocatură prin intermediul căruia un avocat oferă servicii juridice nu poate fi suspendat unei percheziții din motive legate de activitatea profesională a avocatului respectiv.

O listă cu avocații și cabinetele de avocatură și alte informații utile pot fi consultate pe site-ul web al [Baroului estonian](#). Prin intermediul funcției „Găsiți un avocat”, puteți însă să găsiți un avocat pe întreg teritoriul Uniunii Europene.

Baze de date juridice

Nu există alte baze de date în afara celor enumerate anterior.

Consilierii juridici

Activitatea profesională a consilierilor juridici nu este reglementată prin lege în Estonia.

Notarii

Organizare

Notarii din Estonia au aceleași competențe. Profesia de notar este reglementată de [Legea privind activitatea notarială](#). Ministerul Justiției și Camera Notarilor sunt responsabile de reglementarea și gestionarea activităților profesionale ale notarilor. Camera Notarilor este o instituție juridică de drept public, ai cărei membri sunt toți notarii numiți în funcție. Atribuțiile acesteia includ monitorizarea măsurii în care notarii își desfășoară activitățile profesionale într-un mod conștient și corect, armonizarea activităților profesionale ale notarilor, organizarea formării profesionale pentru notari, organizarea activităților candidaților, administrarea și dezvoltarea sistemului electronic de informații pentru notari și furnizarea de asistență Ministerului Justiției în ceea ce privește activitățile de supraveghere etc. Site-ul internet al [Camerei Notarilor](#) oferă informații privind notarii și activitatea pe care o desfășoară aceștia.

Roluri și responsabilități

Notarul îndeplinește o misiune de drept public. Acesta este împuternicit de stat să ateste, la cererea persoanelor, fapte și evenimente care au semnificație juridică și să realizeze și alte acte notariale pentru a asigura securitatea juridică.

Notarul trebuie să fie imparțial, loial și independent în activitățile sale. Acesta are obligația de a stabili intențiile reale ale părților unei tranzacții și circumstanțele necesare pentru încheierea unei tranzacții corecte, precum și de a explica părților diferitele modalități de realizare a tranzacției și efectele acesteia.

Notarii trebuie să realizeze următoarele acte notariale la cererea persoanelor:

să ofere legalizare notarială (pentru diverse contracte, împuterniciri, testamente) și autentificare notarială (copii, semnături, materiale imprimate etc.);

să soluționeze aspecte legate de succesiune;

să emită certificate legate de întocmirea actelor notariale care trebuie executate în Estonia [care urmează a fi executate în Estonia și corespund formularelor tip stabilite în anexa VI la Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 12, 16.1.2001, p. 1–23)].

să declare invaliditatea contractelor de mandat în conformitate cu Legea privind legalizarea notarială;

să declare executorii acordurile încheiate prin intermediul unui avocat cu atribuții de conciliator sau prin intermediul unui alt notar;

să aplice apostile (certificate justificative sau alte documente);

la cererea persoanelor juridice, să depună declarațiile financiare anuale ale acestora la instanța care administrează registrul;

să confirme încheierea sau desfacerea unei căsătorii și să pregătească înscrierea acestora;

să primească depozite de valori, titluri de valori mobiliare și documente;

să permită accesul la datele înregistrate în registrul departamentului de cadastru sau al departamentului de înregistrare sau la un document din registru;

la cererea unei întreprinderi, să transmită notificări și cereri de documente sau alte informații de la autoritățile administrative sau economice și să emită acte administrative;

la cererea unei întreprinderi, să înscrie în registru informații;

Clientul trebuie să plătească notarului onorariul stabilit prin lege pentru aceste tranzacții.

Notarii pot oferi următoarele servicii oficiale:

consiliere juridică în afara procedurii de autentificare;

consultanță cu privire la legile privind impozitarea și la dreptul altor țări, în cadrul unei proceduri de autentificare sau în afara unei astfel de proceduri;

conciliere, în conformitate cu Legea privind concilierea;

arbitraj, în temeiul Codului de procedură civilă;

organizarea de licitații, sesiuni de votare, loterii și trageri la sorți, precum și verificarea rezultatelor acestora;

dovada depunerii jurământului și autentificarea declarațiilor date sub jurământ;

transmiterea de petiții și notificări care nu au legătură cu o funcție oficială și eliberarea de certificate privind transmiterea sau imposibilitatea de a transmite astfel de petiții și/sau avize;

acceptarea de depozite de valori – cu excepția banilor în numerar – titluri de valori mobiliare, documente sau alte obiecte, în cazul în care acesta nu reprezintă un act notarial sau o îndatorire oficială legată de actul notarial.

certificarea corectitudinii traducerii documentelor dintr-o limbă străină în limba estonă până în 2020 (începând cu anul 2015, numai traducători autorizați pot face traduceri oficiale din estonă într-o limbă străină și din 2020 numai traducătorii autorizați vor putea să facă traduceri oficiale dintr-o limbă străină în limba estonă);

răspunsul la cereri de explicații prezentate de o întreprindere

Puteți găsi informații privind serviciile notariale oficiale pe site-ul internet al [Camerei Notarilor](#). Onorariul perceput pentru serviciile notariale este stabilit de notar împreună cu clientul înainte de prestarea serviciilor respective.

Alte profesii juridice

Executorii judecătorești

În Estonia, aceasta este o profesie juridică liberală: executorii judecătorești acționează în nume propriu și poartă răspunderea propriilor acțiuni. Executorul judecătoresc trebuie să fie imparțial și responsabil în îndeplinirea atribuțiilor sale. Activitatea oficială a acestei profesii este reglementată de [Legea privind organizarea activității executorilor judecătorești](#).

Camera executorilor judecătorești și a administratorilor judiciari (denumită în continuare Camera) a fost înființată în ianuarie 2010 ca organizație profesională comună a executorilor judecătorești și a administratorilor judiciari. Activitățile oficiale ale executorilor judecătorești, supravegherea acestora, răspunderea disciplinară și activitățile asociației profesionale sunt reglementate de Legea privind executorii judecătorești. Rolul Camerei este de a dezvolta și de a promova profesiile juridice liberale, inclusiv elaborarea de bune practici oficiale și profesionale și monitorizarea respectării acestora, de a formula recomandări pentru armonizarea activităților profesionale, de a organiza formarea profesională, de a dezvolta sistemele de informații etc. În cadrul Camerei funcționează și o curte de onoare. Puteți găsi mai multe informații privind activitățile Camerei pe [site-ul internet al acesteia](#).

Îndatoririle profesionale ale executorilor judecătorești sunt următoarele:

1. să efectueze procedurile de executare silită în conformitate cu dispozițiile Codului de procedură privind executarea silită;
2. să notifice/comunice documente în conformitate cu dispozițiile codurilor procedurale;
3. să inventarieze patrimoniul și să le administreze în conformitate cu Legea privind succesiunea;
4. să efectueze, în cazurile și în conformitate cu procedurile prevăzute de lege, o licitație la solicitarea unei instanțe sau ale unui organism administrativ național, în afara procedurii de executare.

Onorariul executorilor judecătorești pentru îndeplinirea acestor îndatoriri oficiale este stabilit prin Legea privind executorii judecătorești.

Serviciile oficiale furnizate de executorii judecătorești sunt următoarele:

La cererea unei persoane, executorul judecătoresc poate îndeplini următoarele servicii profesionale:

- 1) desfășurarea de licitații privind bunuri mobile și imobile;
- 2) emiterea de documente;
- 3) acordarea de consiliere juridică și întocmirea documentelor juridice în cazul în care studiile corespund dispozițiilor de la articolul 47 alineatele (1) și (1) din Legea privind organizarea instanțelor.

Executorii judecătorești au dreptul de a refuza furnizarea unui serviciu profesional.

Condițiile de furnizare a serviciilor profesionale și de remunerare se convin în scris cu solicitantii. Aceste condiții convenite trebuie să fie în conformitate cu principiile unei bune practici profesionale.

Atunci când furnizează servicii profesionale, executorii judecătorești nu își pot exercita drepturile care decurg din lege pentru a-și îndeplini atribuțiile profesionale sau care decurg din funcție.

Informații privind serviciile oferite de executorii judecătorești sunt disponibile pe site-ul internet al [Camerei](#). Furnizarea serviciilor oficiale este stabilită în scris, de comun acord cu solicitantul, înainte de efectuarea serviciilor.

Controlul de stat asupra îndeplinirii îndatoririlor oficiale ale executorilor judecătorești este realizat de către Ministerul Justiției.

Executorii judecătorești răspund pentru prejudiciile cauzate în cadrul activităților sale profesionale, inclusiv în cazul în care prejudiciul a fost cauzat de un angajat al acestora. În cazul în care cererile de despăgubire pentru prejudiciul cauzat de fapta unui executor judecătoresc nu pot fi satisfăcute din activele unui executor judecătoresc sau ale oricărei alte persoane responsabile de producerea prejudiciului sau dacă aceste cereri nu pot fi satisfăcute în totalitate, Camera este răspunzătoare pentru prejudiciul cauzat. Statul poartă răspunderea finală pentru acțiunile întreprinse de către executorii judecătorești. Atât Camera, cât și statul au dreptul la regres împotriva persoanei răspunzătoare pentru daune; de asemenea, statul are drept de regres împotriva Camerei.

Administratorii judiciari

Un administrator judiciar este o persoană numită de instanță care, în temeiul funcției sale, efectuează tranzacții și alte acțiuni privind un patrimoniu aflat în faliment și reprezintă debitorul în instanță în litigiile referitoare la acest patrimoniu. Principala obligație a unui administrator judiciar este de a proteja drepturile și interesele tuturor creditorilor și ale debitorului și de a asigura desfășurarea unor proceduri de faliment legale, prompte și rezonabile din punct de vedere financiar. Administratorul judiciar își îndeplinește îndatoririle în nume personal. Următoarele persoane poate acționa în calitate de administratori judiciari în caz de faliment: persoanele fizice care au fost autorizate să acționeze ca administratori în cadrul procedurii de faliment de către Camera, avocații, auditorii legali și executorii judecătorești. Camera pune la dispoziție o listă cu administratorii în cadrul procedurii de faliment. Lista include, de asemenea, informații privind persoanele autorizate să îndeplinească atribuții de administratori judiciari și poate fi accesată pe site-ul internet al Camerei. Administratorii judiciari incluși în această listă trebuie să se asigure că informațiile care îi privesc sunt corecte.

Principalele îndatoriri ale unui administrator judiciar sunt următoarele:

- 1) să stabilească valoarea creanțelor creditorilor, să administreze patrimoniul aflat în faliment, să se ocupe de constituirea și vânzarea patrimoniului, precum și de stingerea creanțelor creditorilor pe baza patrimoniului respectiv;
- 2) să stabilească motivele și data insolvenței debitorului;
- 3) să facă demersuri, acolo unde este cazul, pentru a asigura continuarea desfășurării activității profesionale a debitorului;
- 4) să organizeze, dacă este cazul, lichidarea activelor debitorului, dacă acesta este o persoană juridică;
- 5) să ofere informații creditorilor și debitorului în cazurile prevăzute de lege;
- 6) să întocmească un raport privind activitățile acestora și să ofere informații privind procedurile de faliment în primul rând instanței și Comitetului pentru faliment.

Controlul administrativ al activităților administratorilor judiciari este efectuat de Ministerul Justiției, pe baza plângerilor și a altor informații primite cu privire la administrator în sensul că acesta nu și-a îndeplinit îndatoririle. În cadrul acțiunii de monitorizare a activităților unui administrator judiciar, Ministerul Justiției are dreptul să verifice dacă activitățile profesionale ale acestuia sunt corespunzătoare și legale. Ministerul Justiției poate lua măsuri disciplinare împotriva unui administrator judiciar care nu și-a îndeplinește îndatoririle stipulate în actele juridice care stabilesc activitățile profesionale ale administratorilor judiciari.

Ministerul Justiției nu poate lua măsuri disciplinare împotriva avocaților sau a avocaților-asistenți care sunt administratori judiciari. Cu toate acestea, ministrul are dreptul de a introduce o acțiune la curtea de onoare din cadrul Baroului.

Pe lângă controlul administrativ, activitățile administratorilor judiciari sunt monitorizate și de Comitetul pentru faliment, de Adunarea generală a creditorilor, de instanță și de Camera în domeniul de competență al fiecărei entități.

Link-uri relevante

[Ministerul Justiției](#)

[Organizație non-profit a asociației avocaților](#)

[Fundația Biroului de servicii juridice](#)

[Baroul eston](#)

[Parchetul](#)

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi.

Profesii juridice - Irlanda

Această pagină vă prezintă profesiile juridice din Irlanda.

Profesiile juridice – Introducere

Puterea judecătorească a statului este exercitată de sistemul judiciar, în conformitate cu articolul 34 din Constituție și cu o serie de legi: în special, Legea privind instanțele (înființare și componență) din 1961 și Legea privind instanțele (completări) din 1961, astfel cum a fost modificată. Judecătorii sunt numiți dintre candidații aparținând profesiilor juridice. Aceștia își îndeplinesc funcțiile în mod independent, independența lor fiind consacrată prin Constituție. Profesia juridică este reprezentată de avocați consultanți (*solicitor*) (care oferă asistență directă clienților) și avocați pledanți (*barrister*) (specializați în reprezentare și litigii).

1. Judecătorii

Comitetul consultativ pentru numiri în domeniul judiciar identifică și informează guvernul cu privire la caracterul corespunzător al persoanelor în vederea numirii în funcția de judecător. Comitetul consultativ pentru numiri în domeniul judiciar (JAAB) a fost înființat prin Legea privind instanțele și personalul auxiliar al instanțelor din 1995. Comitetul este format din Președintele Curții Supreme, președintele Înaltei Curți, ai instanței de circuit și ai instanței teritoriale, Procurorul General, reprezentanți numiți ai Consiliului Baroului și ai Asociației Avocaților și trei persoane numite de Ministrul Justiției și Reformei Juridice. Judecătorii sunt numiți de către președintele republicii, la propunerea guvernului. Membrii sistemului judiciar sunt independenți și se supun numai Constituției și legii. În temeiul Constituției, numărul de judecători este fixat prin legislație la anumite intervale de timp.

Curtea Supremă este formată din președintele Curții Supreme (*Chief Justice*), care prezidează Curtea, și șapte judecători numiți „judecători ai Curții Supreme”. Președintele Înaltei Curți este, de asemenea, membru *ex officio* al Curții Supreme. Înalta Curte este formată din președintele Înaltei Curți, care este responsabil cu organizarea generală a activității Înaltei Curți, și judecători intitulați „judecători ai Înaltei Curți”. Președintele Curții Supreme și președintele instanței de circuit sunt, de asemenea, membri *ex officio* ai Înaltei Curți. Înalta Curte este compusă dintr-un președinte și 35 de judecători. Instanța de circuit este formată din președintele instanței de circuit și judecători intitulați „judecători ai instanței de circuit”. Președintele instanței teritoriale este, de asemenea, membru *ex officio* al instanței de circuit. Instanța teritorială este formată din președintele instanței teritoriale și alți judecători intitulați „judecători ai instanței teritoriale”. Salariile judecătorilor sunt stabilite prin legi adoptate la anumite intervale de timp.

Judecătorii sunt numiți din rândul profesiiilor juridice de avocați consultanți sau avocați pledanți având un anumit număr de ani de experiență practică (nu de cercetare). Pentru instanța teritorială (*District Court*), secțiunea 29 alineatul (2) din Legea privind instanțele (completări) din 1961 [*Courts (Supplemental Provisions) Act*] prevede că o persoană care a exersat profesia de avocat consultant sau de avocat pledant cel puțin zece ani poate fi numită în funcția de judecător în cadrul instanței teritoriale. Secțiunea 30 din Legea privind instanțele și personalul instanțelor din 1995 (*Courts and Courts Officers Act*) prevede că un avocat consultant sau pledant care își exersează profesia de zece ani este calificat pentru numirea în funcția de judecător al instanței de circuit. Legea privind instanțele și personalul instanțelor (*Courts and Courts Officers Act*) din 2002 prevede că o persoană care exersează profesia de avocat consultant sau de avocat pledant de cel puțin 12 ani este calificată pentru numirea în cadrul Înaltei Curți sau al Curții Supreme. Astfel cum s-a menționat anterior, membrii sistemului judiciar sunt independenți, fiind supuși doar Constituției și legii, iar la preluarea mandatului fac următoarea declarație în temeiul articolului 34.5.1 din Constituție:

„În fața lui Dumnezeu cel Atotputernic, promit și declar solemn și sincer că îmi voi îndeplini funcția de Președinte al Curții Supreme (sau după caz), în mod corespunzător și cu fidelitate, potrivit convingerilor mele și atât cât îmi va sta în putință, fără teamă sau favoruri, afecțiune sau rea-voință față de nicio persoană, și că voi respecta Constituția și legile. Fie ca Bunul Dumnezeu să mă îndrume și să îmi ajute.”

Conform Constituției, judecătorii de la Înalta Curte și de la Curtea Supremă pot fi demisi din funcție doar pe fondul unei abateri declarate sau al incapacității, după ce rezoluțiile în acest sens au fost adoptate de ambele camere ale *Oireachtas* (termenul irlandez care desemnează Parlamentul). Legea privind instanțele din 1924 (*Courts of Justice Act*) și Legea privind instanțele (instanța teritorială) din 1946 [*Courts of Justice (District Court) Act*] prevăd dispoziții legale similare pentru judecătorii instanțelor de circuit și ai instanțelor teritoriale.

2. Procurorul General și Directorul Ministerului Public

Procurorul General este „consilierul guvernului în materie de drept și aviz juridic”, astfel cum este prevăzut la articolul 30 din Constituție. Procurorul General este numit de către președinte la sugestia *Taoiseach* (prim-ministrul) și este obligat să se retragă din funcție odată cu *Taoiseach*. Procurorul General este, în general, avocat pledant practicant și consilier juridic principal (*Senior Counsel*). Nu există nicio regulă prin care să se impună Procurorului General să înceteze practicarea profesiei în particular, dar s-au înregistrat astfel de cazuri în ultimii ani.

În calitatea sa de consilier juridic al guvernului, Procurorul General examinează toate proiectele de lege pe care guvernul intenționează să le înainteze spre aprobare camerelor *Oireachtas* (Parlamentul). De asemenea, Procurorul General consiliază guvernul în chestiuni internaționale, cum ar fi ratificarea acordurilor internaționale. O altă funcție a Procurorului General este de a reprezenta cetățenii în afirmarea drepturilor publice. Acest lucru are loc prin inițierea sau contestarea procedurilor legale. Deși numit de către *Taoiseach*, Procurorul General este independent de guvern. În ceea ce privește Constituția, Procurorul General este întotdeauna responsabilul principal în cazul în care este contestată constituționalitatea legislației.

Înainte de 1976, toate infracțiunile grave erau judecate în numele Procurorului General. Constituția prevede că această funcție poate fi exercitată de către o altă persoană autorizată de drept pentru a acționa în acest scop. Astfel, a fost creată funcția de director al Ministerului Public (*Director of Public Prosecutions*) prin secțiunea 2 din Legea privind urmărirea penală din 1974 (*Prosecution of Offences Act*), care a intrat în vigoare în 1976 – în ideea de a dispune de o persoană, independentă de conexiuni politice, care să îndeplinească aceste funcții. Directorul este numit de către guvern, dar este funcționar public, astfel încât nu trebuie să demisioneze la căderea unui guvern, spre deosebire de Procurorul General. Acest lucru asigură continuitate în urmărirea penală a infracțiunilor. Legea din 1974 prevede, de asemenea, că directorul Ministerului Public trebuie să fie independent în exercitarea atribuțiilor. Directorul poate fi revocat din funcție de către guvern, dar numai după întocmirea unui raport asupra stării de sănătate sau asupra conduitei acestuia de către un comitet alcătuit din președintele Curții Supreme (*Chief Justice*), un judecător al Înaltei Curți și Procurorul General.

 Directorul Ministerului Public (DMP) decide, prin urmare, dacă o persoană ar trebui să fie pusă sub acuzare pentru o infracțiune gravă și care ar trebui să fie pedepsă. Toate infracțiunile sunt cercetate în numele DMP, dar cele mai multe infracțiuni mai puțin grave pot fi soluționate de către **Gardaí** (Poliția

irlandeză) fără înaintarea dosarului către DMP. În astfel de cazuri, DMP are dreptul de a consilia *Gardaí* cu privire la modul de soluționare a cazului. Deși DMP a preluat rolul Procurorului General în urmărirea penală a cazurilor, Procurorului General îi revin cauzele de natură internațională, cum ar fi extrădarea.

3. Funcționarii instanțelor

Consilierii juridici și **grefierii** sunt funcționari ai instanțelor.

Grefierii sunt responsabili cu administrarea generală a instanțelor. Funcția principală a unui grefier este de a asista judecătorul în timpul unui proces și de a asigura o administrare eficientă pentru buna funcționare a instanțelor.

Serviciul instanțelor (*Courts Service*) este un organism independent de drept public, creat în noiembrie 1999 și înființat de guvern în conformitate cu Legea privind funcționarea instanțelor din 1998 (*Courts Service Act*). Serviciul instanțelor răspunde în fața Ministrului Justiției și al Egalității și, prin intermediul ministrului, în fața guvernului.

Serviciul instanțelor are cinci atribuții:

administrează instanțele

asigură servicii de sprijin pentru judecători

oferă publicului informații despre sistemul judiciar

asigură, administrează și întreține clădirile în care funcționează instanțele

asigură facilități pentru utilizatorii instanțelor

4 Executorul

În fiecare district din Irlanda există un executor (*Sheriff*), care este funcționar public, o parte din responsabilitatea sa fiind de a confisca și a vinde bunuri pentru recuperarea unei datorii, în temeiul unei hotărâri judecătorești în acest sens. Executorii sunt numiți conform Legii executorilor judecătorești din 1945 (*Court Officers Act*), iar secțiunea 12 alineatul (5) din lege limitează numirea în această funcție la persoanele care sunt avocați pledanți sau consultanți și au exersat profesia timp de cinci ani sau la cei care au fost timp de cel puțin cinci ani funcționari administrativi sau asistenți principali ai unui executor sau executor adjunct. Secțiunea 12 alineatul (6) litera (g) din lege reglementează condițiile de numire în funcție pentru fiecare executor, conform secțiunilor precedente ale legii, condiții care sunt stabilite la anumite intervale de timp de către Ministrul Finanțelor, după consultarea cu Ministrul Justiției și Egalității.

5. Asociații consultanți

 Asociația Avocaților din Irlanda deține controlul asupra educației studenților care doresc să devină avocați și are competențe disciplinare cu privire la avocații calificați. Pentru a deveni avocat consultant, este necesară îndeplinirea unei perioade de stagiu de trei ani și absolvirea cursurilor complete organizate de Asociația Avocaților din Irlanda. Pentru a fi admis la cursuri, este necesară o diplomă universitară sau echivalentul acesteia – aspect cunoscut ca cerința de examinare preliminară. După îndeplinirea acestor cerințe, este necesară promovarea examenului final al societății, care este împărțit în secțiuni cunoscute sub numele de FE-1, FE-2 și FE-3. Examenul FE-1 se axează pe opt discipline de bază: drept comercial, drept constituțional, drept contractual, drept penal, drept natural (*equity*), dreptul Uniunii Europene, dreptul proprietăților imobiliare și răspundere delictuală. Celelalte secțiuni sunt cursuri profesionale. FE-2 este cunoscut sub numele de curs profesional și constă în 14 săptămâni de cursuri intensive urmate de un examen și 18 luni de formare internă ca parte a uceniciei unui student. Cursul FE-3 sau cursul pentru avansați constă în șapte săptămâni de cursuri intensive urmate de un examen. La promovarea acestei secțiuni, o persoană are dreptul de a fi admisă în barou. În conformitate cu secțiunea 51 din Legea privind profesia de avocat (completare) din 1994, avocații pledanți calificați se pot transfera pentru a deveni avocați consultanți fără a trebui să urmeze întregul program de formare prevăzut pentru avocații consultanți stagieri.

Fiecare avocat consultant calificat este supus puterilor disciplinare ale Asociației Avocaților. Conform Legii privind profesia de avocat din 1954-1994, Tribunalul disciplinar al Asociației Avocaților este împuternicit să investigheze acuzațiile de abuz, cum ar fi deturarea de fonduri, cazul putând fi înaintat președintelui Înaltei Curți. Președintele are puterea de a suspenda dreptul de practică al unui avocat, precum și de a ridica suspendarea. Tribunalul disciplinar are competența de a solicita rambursări de fonduri pentru clienți, în cazul în care constată că aceștia au fost suprataxați de către un avocat consultant.

Instrumentul statutar nr. 732 din 2003, Regulamentele Comunităților Europene (numirea avocaților) din 2003, prevede că avocații din statele membre care doresc să desfășoare activități profesionale de avocat pledant sau avocat consultant trebuie să depună o cerere la Barou sau la Asociația Avocaților pentru înregistrare. Cererea este preluată și, în cazul în care este acceptată, se eliberează un certificat de înregistrare. Refuzul Baroului sau al Asociației Avocaților poate fi contestat la Înalta Curte.

6. Avocații pledanți

Honorable Society of King's Inns oferă studii post-universitare de formare juridică, care conduc la obținerea titlului de avocat pledant, pentru cei care doresc să practice în cadrul Baroului, după cum este cunoscută profesia în general. King's Inns funcționează ca o societate voluntară sub controlul membrilor Honorable Society of King's Inns care sunt membri ai sistemului judiciar și avocați pledanți seniori. Admiterea la studii se face prin baza unui examen de admitere pentru absolvenții studiilor de diplomă în științe juridice organizate de King's Inn sau pentru absolvenții facultăților de drept. Durata studiilor de diplomă în științe juridice este de doi ani (cursuri la distanță), iar studiile de avocat pledant constau în cursuri la zi de un an sau cursuri modulare de doi ani. La promovarea studiilor de diplomă, studenții sunt chemați la bară la Curtea Supremă de către Președintele Curții Supreme și, după ceremonie, semnează listele de intrare în Barou. Cu toate acestea, există cerințe suplimentare înainte de a putea începe activitatea juridică remunerată.

Pentru a practica, avocații pledanți trebuie să fie înscrși la Biblioteca de Drept. Biblioteca de drept oferă un spațiu de lucru și de acces la texte și materiale juridice în schimbul unei taxe anuale. Înainte de a deveni membru al Bibliotecii de Drept, un avocat trebuie să își aleagă un îndrumător – un avocat pledant cu experiență de cel puțin cinci ani. Atât timp cât se află sub o astfel de îndrumare, care, în general, durează un an, avocatul nou-calificat este cunoscut drept începător. Îndrumătorul îl va familiariza pe începător cu activitatea practică a unui avocat și îi va solicita, de regulă, acestuia să îl asiste la elaborarea pledoariilor din instanță și la cercetări juridice și să se prezinte în instanță în numele său.

 Consiliul General al Baroului din Irlanda, care este un organism non-statutar, supraveghează conduita avocaților. Consiliul este ales anual de către membrii Baroului și publică un cod deontologic, care este modificat cu o anumită frecvență de către membrii Baroului. Codul de conduită stabilește normele de conduită pentru avocați.

Acuzațiile de încălcare a Codului de conduită sunt investigate de Comitetul de practici profesionale al Consiliului Baroului, care include și persoane din afara Baroului. Comitetul are puterea de a da amenzi și avertismente și de a suspenda sau exclude un membru de la Biblioteca de Drept. Deciziile acestuia pot fi contestate la Comisia de contestații, care include un judecător de la instanța de circuit și un membru consultant.

Avocaților pledanți li s-a impus în mod tradițional să primească instrucțiuni de la un avocat consultant, fiind interzis accesul direct la avocații pledanți.

Această practică a fost examinată de către Comisia pentru un comerț echitabil care, în raportul din 1990, a considerat că interzicerea accesului direct este o practică restrictivă și a recomandat eliminarea acesteia din Codul de conduită. Comisia a acceptat că, în anumite cazuri, este dorit implicarea continuă a unui avocat consultant și a recomandat că nu ar trebui să existe dispoziții legale sau de altă natură care să impună prezența fizică a unui avocat consultant în instanța de judecată pentru a instrui un avocat pledant. Recomandările nu au fost puse în aplicare în întregime, dar au fost aduse o serie de modificări Codului de conduită pentru a permite accesul direct al anumitor organisme profesionale aprobate.

Avocații pledanți sunt avocați debutanți sau seniori. Tradiția prevede ca membrii Baroului să profeseze ca avocați debutanți pentru un anumit număr de ani, înainte de a analiza posibilitatea de a deveni avocați seniori. Promovarea nu se face automat, iar unii dintre avocații debutanți nu vor solicita niciodată trecerea la avocat senior. În general, cei mai mulți avocați pledanți doresc să devină avocați seniori după 15 ani de profesie. Cei care doresc să devină avocați seniori trebuie să depună o cerere la Procurorul General spre aprobare, dar numirea efectivă este făcută de guvern la recomandarea Procurorului General, care, de asemenea, se va consulta cu președintele Curții Supreme, președintele Înaltei Curți și președintele Consiliului Baroului. În general, avocații debutanți redactează și pregătesc pledoariile și susțin unele cauze în instanță, de regulă, în instanțele de grad inferior, dar nu neapărat. Funcțiile unui avocat senior includ examinarea pledoariilor pregătite de avocații debutanți și susținerea celor mai dificile cauze la Înalta Curte și la Curtea Supremă.

7. Grefierii administrativi

 Grefierii administrativi sunt avocați consultanți calificați și sunt numiți de către guvern. Aceștia au funcții cvasi-judiciare în raport cu instanța de circuit și sunt responsabili cu gestionarea instanțelor de circuit.

De asemenea, aceștia au rol de **executori administrativi** (cu excepția orașelor Dublin și Cork).

8. Notarii

Notarii publici sunt numiți de către Președintele Curții Supreme reunite în ședință publică. Notarul public are următoarele funcții principale: autentificarea documentelor

atestarea și verificarea semnăturilor din documente

executarea actelor notariale în materie de documente comerciale, cum ar fi cambii și bilete la ordin, sau în materia activităților maritime

preluarea de angajamente, declarații și (cu excepția procedurilor în fața instanțelor irlandeze) declarații pe propria răspundere

Cererile de numire sunt depuse printr-o petiție care menționează domiciliul și ocupația solicitantului, numărul notarilor publici din districtul respectiv, populația districtului și împrejurările care indică necesitatea unui notar public și/sau modul în care a apărut un post vacant. Cererea trebuie să fie susținută printr-o declarație pe proprie răspundere a solicitantului, în care este prezentat un certificat de conformitate, în general, semnat de șase avocați consultanți locali și șase lideri ai comunității de afaceri locale. Cererea este adusă în fața Președintelui Curții Supreme printr-o moțiune care este transmisă prin intermediul biroului Curții Supreme către Secretarul Facultății pentru Notari Publici din Irlanda, Secretarul Societății de Drept și toți notarii publici practicanți în districtele solicitantului și în cele învecinate.

Practica generală este de a numi doar avocați consultanți în funcția de notar public. Atunci când o persoană care nu este avocat solicită numirea ca notar public, Asociația Avocaților cere solicitantului să depună o declarație adresată Președintelui Curții Supreme prin care se angajează că nu se va implica în tranzacții imobiliare și nu va desfășura activitatea juridică practică, în mod normal, de către un avocat. Toți solicitanții care doresc să devină notari publici trebuie să treacă mai întâi un examen organizat de Facultatea pentru Notari Publici din Irlanda.

Note:

Întrebările cu privire la remunerarea actuală a Procurorului General, a Directorului Ministerului Public, a grefierilor și a executorilor pot fi

 trimise prin e-mail sau

trimise prin poștă la adresa:

Human Resources,

Department of Finance,

Merrion Street,

Dublin 2.

Avocații sunt independenți, iar câștigurile lor variază foarte mult.

Avocații consultanți pot fi independenți (deținând cabinete proprii) sau angajați, iar veniturile lor variază, de asemenea, semnificativ.

Notarii percep un tarif pentru fiecare document legalizat. Nu există nicio lege care reglementează tarifele percepute, dar notarii tarifează, în general, în funcție de timp, deplasare și suma pe care un profesionist ar fi de așteptat să o perceapă pentru un serviciu.

Ultima actualizare: 20/11/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Profesii juridice - Grecia

Această secțiune prezintă o imagine de ansamblu asupra profesiilor juridice din Grecia.

Procurori

Judecători

Avocați pledanți

Avocați consultanți/consilieri juridici

Notari

Executori judecătorești

Grefieri

Procurori

Organizare

În calitate de autorități judiciare, parchetele (*εισαγγελίες*) aparțin puterii judecătorești și participă la administrarea justiției. Procurorii (*εισαγγελείς*) beneficiază de independență operațională și personală.

În fiecare instanță, cu excepția instanțelor penale districtuale (*παισαμοδικεία*), există un parchet care își desfășoară activitatea ca autoritate judiciară independentă, ale cărei atribuții constau, în principal, în pregătirea procedurii penale. Atribuțiile principale ale unui procuror sunt inițierea procedurii judiciare, supravegherea anchetelor și introducerea căilor de atac.

În Grecia, procurorii nu se specializează într-un anumit domeniu.

Ministerul Justiției, Transparenței și Drepturilor Omului are competența de a reglementa activitatea procurorilor.

Nu există un site internet dedicat activității procurorilor. Puteți găsi informații cu privire la statutul procurorilor pe site-ul internet al Ministerului Justiției, Transparenței și Drepturilor Omului.

Rol și atribuții principale

Procurorii au următoarele responsabilități:

(a) efectuarea anchetelor preliminare;

(b) inițierea procedurii judiciare;

- (c) interogarea persoanelor implicate într-un caz;
 - (d) supravegherea autorităților de aplicare a legii în ceea ce privește prevenirea infracțiunilor și urmărirea penală;
 - (e) depunerea propunerilor la consiliile judiciare și la instanțe;
 - (f) introducerea căilor de atac;
 - (g) punerea în aplicare a hotărârilor pronunțate de instanțele penale și participarea la punerea în aplicare a titlurilor executorii;
 - (h) supravegherea penitenciarelor,
- precum și îndeplinirea tuturor celorlalte sarcini prevăzute de lege.
- Procurorii fac obiectul controlului exercitat de către judecătorii Curții Supreme și de către procurorii de rang înalt, astfel cum prevede legea.

Judecători

Organizare

Justiția este administrată de instanțe alcătuite din judecători (*τακτικοί δικαστές*) care beneficiază de independență operațională și personală. În exercitarea atribuțiilor lor, judecătorii (*δικαστές*) se supun numai Constituției și legilor și nu trebuie să respecte nicio dispoziție care contravine Constituției. Judecătorii fac obiectul controlului pe care îl exercită judecătorii de rang înalt, procurorul general al Curții Supreme (*Άρειος Πάγος*) și adjuncții acestuia (*Αντεισαγγελείς*), astfel cum prevede legea.

Ministerul Justiției, Transparenței și Drepturilor Omului are competența de a reglementa activitatea judecătorilor.

Nu există un site internet special dedicat activității judecătorilor. Puteți găsi informații cu privire la statutul judecătorilor pe site-ul internet al Ministerului Justiției, Transparenței și Drepturilor Omului.

Organizarea profesiei juridice: avocați

Avocați pledanți

În Grecia, avocații pledanți (*δικηγόροι*) sunt funcționari publici neremunerați și nu trebuie să se specializeze într-un anumit domeniu.

Ministerul Justiției, Transparenței și Drepturilor Omului are competența de a reglementa activitatea membrilor acestei profesii.

În Grecia există 63 de barouri (*δικηγορικοί σύλλογοι*), câte unul pentru fiecare instanță de prim grad de jurisdicție (*πρωτοδικείο*).

Activitatea tuturor barourilor din țară face obiectul controlului exercitat de Ministerul Justiției, Transparenței și Drepturilor Omului.

Baze de date juridice

Puteți găsi informații pe site-ul internet al [Baroului din Atena \(Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών\)](#), însă accesul la baza de date este permis doar membrilor ordinului avocaților.

Avocați consultanți/consilieri juridici

În Grecia, avocații consultanți îndeplinesc rolul de consilieri juridici (*νομικοί σύμβουλοι*).

Baze de date juridice

Puteți găsi informații pe site-ul internet al [Baroului din Atena \(Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών\)](#), însă accesul la baza de date este permis doar membrilor ordinului avocaților.

Notari

Notarii (*συμβολαιογράφοι*) sunt funcționari publici neremunerați, a căror principală atribuție este de a pregăti și de a păstra actele constitutive sau documentele justificative și declarațiile părților interesate, în cazul în care acestea sunt prevăzute de lege sau atunci când părțile interesate doresc să le oficializeze.

În Grecia, notarii nu se specializează într-un anumit domeniu.

Prin decret prezidențial, există cel puțin un birou notarial în sediul fiecărei instanțe civile districtuale (*ειρηνοδίκηο*).

Ministerul Justiției are competența de a reglementa activitatea notarilor.

În Grecia există nouă asociații ale notarilor (*συμβολαιογραφικοί σύλλογοι*) care își desfășoară activitatea în sediile instanțelor de apel (*εφετεία*).

Activitatea asociațiilor notarilor face obiectul controlului exercitat de Ministerul Justiției, Transparenței și Drepturilor Omului.

Puteți găsi informații cu privire la notari pe site-ul internet al [Asociației Notarilor Eleni \(Συντονιστικής Επιτροπής Συμβολαιογραφικών Συλλόγων Ελλάδας\)](#) și în cadrul Registrului european al notarilor, care este publicat pe site-ul internet al [Consiliului Notariatelor din Uniunea Europeană \(C.N.U.E.\)](#)

Alte profesii juridice

Executori judecătorești

Executorii judecătorești (*δικαστικοί επιμελητές*) sunt funcționari publici neremunerați.

Executorii judecătorești au următoarele responsabilități:

(a) notificarea sau comunicarea documentelor judiciare și extrajudiciare;

(b) punerea în aplicare a titlurilor executorii, după cum se menționează la articolul 904 alineatul (2) din Codul de procedură civilă, și anume (a) hotărârile definitive și hotărârile pronunțate și declarate provizoriu aplicabile de o instanță din Grecia, (b) hotărârile arbitrale, (c) evidențele instanțelor din Grecia care conțin o hotărâre sau în care se stabilesc cheltuielile de judecată, (d) documentele autentificate, (e) ordinele de plată emise de judecători din Grecia și ordinele de evacuare, (f) actele străine declarate executorii și (g) ordinele și actele recunoscute legal ca fiind executorii;

(c) îndeplinirea oricărei alte îndatoriri prevăzute de lege.

Ministerul Justiției, Transparenței și Drepturilor Omului are competența de a reglementa activitatea executorilor judecătorești.

În Grecia există opt asociații ale executorilor judecătorești (*σύλλογοι δικαστικών επιμελητών*).

Grefieri

Ministerul Justiției, Transparenței și Drepturilor Omului are competența de a reglementa activitatea angajaților instanțelor din Grecia.

[Executori judecătorești \(Επιμελητές Δικαστηρίων\)](#) (378 Kb)[en](#)

[Grefieri \(Δικαστικοί υπάλληλοι\)](#) (379 Kb)[en](#)

Linkuri conexe

[Baroul din Atena \(Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών\)](#)

[Baroul din Pireu \(Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά\)](#)

[Ministerul Justiției, Transparenței și Drepturilor omului \(Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων\)](#)

[Asociația Notarilor Eleni \(Συντονιστική Επιτροπή Συμβολαιογραφικών Συλλόγων Ελλάδας\)](#)

[Asociația Notarilor din Salonic \(Συμβολαιογραφικός Σύλλογος Εφετείου Θεσσαλονίκης\)](#)

Ultima actualizare: 02/07/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Profesii juridice - Spania

În Spania, prin profesie juridică se înțelege o profesie care este exercitată în domeniul aplicării legii și care necesită, așadar, o formare juridică specială.

Judecători și magistrați

Procurori

Grefieri

Avocați

Consilierii juridici

Notari

Funcționarii registrelor

Reprezentanții legali

Consilierii în domeniul dreptului muncii și în materie de securitate socială

Profesii juridice - Introducere

În Spania, prin profesie juridică se înțelege o profesie care este exercitată în domeniul aplicării legii și care necesită așadar o formare juridică specială.

Principalele profesii juridice din Spania sunt cele de procurori (*Fiscales*), judecători și magistrați (*Jueces y Magistrados*), avocați (*Abogados*), notari (*Notarios*), grefieri (*Secretarios Judiciales*), funcționari ai Registrului funciar și ai Registrului comerțului (*Registradores de la propiedad y mercantiles*) și reprezentanți legali (*Procuradores de los tribunales*).

Judecătorii și magistrații

Organizare

Justiția emană de la popor și se înfăptuiește în numele regelui de către judecătorii care constituie puterea judecătorească. Numai judecătorii pot înfăptui justiția, adică doar aceștia pot pronunța hotărâri judecătorești și pot conferi acestora caracter executoriu.

Judecătorii sunt independenți de celelalte puteri ale statului, subordonându-se doar Constituției și legii.

Accesul la o carieră în sistemul judiciar se bazează pe **principiile meritului și capacității**. Procesul de selecție garantează, în mod obiectiv și transparent, egalitatea de acces pentru toți cetățenii care întrunesc condițiile și dispun de aptitudinile necesare, precum și de competențele și calificările profesionale suficiente pentru exercitarea funcției judiciare.

Conform Legii organice privind puterea judiciară (*Ley Orgánica del Poder Judicial*), există trei categorii de cariere judiciare:

magistrat al Curții Supreme (*Magistrado del Tribunal Supremo*);

magistrat (*Magistrado*);

judecător (*Juez*).

Categoria pentru care există cei mai mulți candidați este cea de judecător. În temeiul Legii organice privind puterea judiciară, pentru a deveni judecător, candidații trebuie să reușească un concurs care se adresează absolvenților de drept și să urmeze cursurile Institutului Magistraturii (*Escuela Judicial*).

Unii candidați au acces la cariera judiciară prin intermediul categoriilor profesionale de magistrat și magistrat al Curții Supreme.

Magistrații Curții Supreme sunt numiți de către Consiliul General al Puterii Judiciare din rândul magistraților cu cel puțin 15 ani de experiență în domeniul dreptului, dintre care 10 ani ca magistrați. O cincime din magistrații Curții Supreme sunt numiți din rândul juriștilor cu competențe recunoscute și cu cel puțin 15 ani de experiență.

Funcții și sarcini

Instanțele își exercită competența numai în cauzele în care competența le este atribuită în temeiul Legii organice privind puterea judiciară sau al altei legi. Pentru mai multe informații despre diferitele jurisdicții, a se vedea secțiunea „Instanțele judecătorești din Spania”.

Judecătorii își exercită atribuțiile judiciare în mod independent față de toate organismele judiciare și de conducere ale puterii judiciare.

Judecătorii răspund atât penal, cât și civil în cazurile și în forma prevăzute de lege, iar din punct de vedere disciplinar în conformitate cu Legea organică privind puterea judiciară.

Pentru mai multe informații, a se vedea site-ul internet al [Consiliului General al Puterii Judiciare](#).

Procurorii (*Fiscales*)

Organizare

Ministerul Public (*Ministerio Fiscal*) este o instituție importantă din punct de vedere constituțional, care are personalitate juridică proprie și autonomie funcțională în cadrul puterii judiciare. Acesta își exercită funcțiile prin intermediul propriilor organe, în conformitate cu principiile unității de acțiune și dependenței ierarhice și supunându-se, în toate cazurile, principiilor legalității și imparțialității.

Procurorul general (*Fiscal General del Estado*) conduce Ministerul Public și reprezintă această instituție în întreaga Spanie. Acesta are responsabilitatea de a emite ordinele și instrucțiunile necesare bunei funcționări și ordinii interne ale instituției, precum și de a asigura administrarea generală și inspecția instituției.

Procurorii sunt funcționari publici selectați pe baza unor concursuri care se adresează titularilor de diplome de licență (*licenciados*) și de doctorat (*doctores*) în drept. Din punct de vedere organic, procurorii depind de Parchetul General (*Fiscalía General del Estado*) și de parchetele respective ale comunităților autonome.

Funcții și sarcini

Articolul 124 din Constituția spaniolă din 1978 prevede că „Fără a aduce atingere funcțiilor încredințate altor organisme, Ministerul Public are misiunea de a promova, fie din oficiu, fie la cererea părților interesate, înfăptuirea justiției în apărarea legalității drepturilor cetățenilor și a interesului public, astfel cum sunt garantate prin lege, precum și misiunea de a apăra independența instanțelor și de a asigura respectarea interesului public”.

Printre funcțiile acestuia se numără:

să asigure exercitarea în mod eficace a funcției jurisdicționale, în conformitate cu legea și în termenele prevăzute, inițiind acțiunile sau căile de atac necesare sau luând alte măsuri;

să intervină în procedura penală, solicitând autorității judiciare adoptarea măsurilor asigurătorii adecvate și derularea investigațiilor necesare pentru clarificarea faptelor;

să intervină în orice proceduri civile prevăzute de lege atunci când este în joc interesul public sau când interesul minorilor, al persoanelor cu handicap sau al persoanelor defavorizate poate fi afectat în cazul în care se recurge la mecanismele ordinare de reprezentare;

în ceea ce privește răspunderea penală a minorilor, să exercite funcțiile care îi sunt atribuite de legislația relevantă, în interesul superior al minorului.

Pentru mai multe informații, a se vedea site-ul internet al [Ministerului Public](#).

Grefierii (*Letrados de la Administración de Justicia*)

Organizare

Grefierii constituie un corp juridic superior în cadrul sistemului de administrare a justiției. Aceștia sunt funcționari publici aflați în subordinea Ministerului Justiției și își exercită funcțiile cu caracter de autoritate.

Grefierii trebuie să fie licențiați în drept și să reușească un concurs, după care să urmeze un curs la Centrul de studii juridice (*Centro de Estudios Jurídicos*), la care admiterea se face tot prin concurs.

Din punct de vedere ierarhic, grefierii sunt subordonați Ministerului Justiției și secretarilor de guvern (*Secretarios de Gobierno*) din fiecare dintre instanțele superioare de justiție și se supun aproape acelorași norme ca și judecătorii în ceea ce privește incompatibilitățile și interdicțiile.

Funcții și sarcini

În exercitarea funcțiilor care le revin, grefierii trebuie să asigure respectarea tuturor hotărârilor luate de judecători sau de instanțe pentru care sunt responsabili. Aceștia trebuie să respecte în permanență principiile legalității și imparțialității, autonomiei și independenței în exercitarea funcției de certificare a actelor puterii judiciare, precum și principiul unității de acțiune și al dependenței ierarhice în exercitarea tuturor celorlalte funcții.

Grefierii sunt responsabili cu activitățile de documentare și de constituire a dosarelor, în care trebuie să înscrie deciziile adoptate de instanță. De asemenea, aceștia sunt responsabili cu accelerarea și asigurarea bunei desfășurări a procedurilor judiciare, asigurând totodată conducerea din punct de vedere tehnic și procedural a personalului Oficiului Judiciar (*Oficina judicial*). Grefierii asigură, de asemenea, colaborarea și cooperarea cu alte organisme și administrații publice și elaborarea de statistici judiciare.

Pentru mai multe informații privind personalul instanțelor din Spania, puteți consulta documentele referitoare la grefieri și la cele trei categorii de personal fără atribuții de judecător:

Grefieri (*letrados de la Administración de Justicia*) (381 Kb) [es](#)

Agenți procedurali (*gestores procesales*) (371 Kb) [en](#)

Documentariști juridici (*tramitadores procesales*) (371 Kb) [en](#)

Asistenți judiciari (*auxilio judicial*) (374 Kb) [en](#)

Organizarea profesiei juridice

Avocații

Profesia de avocat este o profesie liberală și independentă, care este exersată în serviciul societății. Avocații nu sunt funcționari publici și își exercită profesia pe baza concurenței libere și loiale (articolul 1 din Statutul avocaților).

Rolul avocaților constă, în esență, în orientarea și apărarea părților în cadrul tuturor tipurilor de proceduri judiciare, oferirea de asistență și consiliere juridică și reprezentarea clienților, cu excepția cazului în care acest lucru este rezervat prin lege altor profesii.

Pentru a deveni avocat, o persoană trebuie:

să aibă cetățenia spaniolă sau cetățenia unui stat membru al Uniunii Europene sau a unei țări care este parte la Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992;

să fie majoră și să nu fie declarată în incapacitatea de exersa meseria de avocat;

să dețină titlul profesional de avocat sau titlul de licențiat în drept (*Licenciado en Derecho*) în Spania (în cazurile în care nu se aplică Legea nr. 30/2006 din 30 octombrie privind accesul la profesiile de avocat și de reprezentant legal în instanță și normele de punere în aplicare) sau un titlu străin a cărui echivalență a fost recunoscută oficial, în conformitate cu normele în vigoare;

să fie înscrisă în baroul avocaților (*Colegio de Abogados*) din districtul în care se găsește sediul său profesional unic sau principal, pentru a-și putea exersa meseria pe întreg teritoriul Spaniei.

Onorariile avocaților sunt percepute pentru serviciile prestate și pot fi forfetare, periodice sau orare. Clientul și avocatul pot conveni în mod liber asupra valorii onorariilor, cu condiția de a nu încălca nici Codul de etică profesională, nici normele de concurență loială.

Pentru mai multe informații, a se vedea site-ul internet al [Consiliului General al Avocaților din Spania](#).

Baze de date juridice

În ceea ce privește legislația: [Monitorul Oficial al Spaniei](#).

În ceea ce privește jurisprudența: [Centrul de documentare judiciară](#).

Accesul la bazele de date juridice este gratuit?

Da, este gratuit.

Consilierii juridici

A se vedea secțiunea „Avocații”.

Notarii

Organizare, funcții și sarcini

Notarul are două funcții nedisociabile: de funcționar și de profesionist în domeniul dreptului. Acesta exercită, în principal, funcție publică de autentificare a tranzacțiilor juridice și a altor acte extrajudiciare. Notarul redactează înscrisurile conform dorinței părților, pe care o verifică, o interpretează și o adaptează în conformitate cu dreptul spaniol, după ce a informat părțile cu privire la valoarea și efectele consimțământului lor.

Întrucât notarul are calitatea de funcționar public, documentele pe care acesta le autentifică sau pentru care intervine (acte autentice, acte comerciale sau copii legalizate) produc, în funcție de tipul fiecăruia, efectele proprii actelor de procedură sau actelor extrajudiciare.

În Spania, notarul este supus unei organizări administrative stricte ce vizează întreaga sa activitate (investitură de către ministrul justiției; acces prin concurs; delimitarea teritorială a birourilor notariale; retribuire în funcție de un sistem de tarifyare fixat de guvern; pensie; regim disciplinar). Notarii pot avansa în grad pe bază de vechime sau printr-un concurs organizat în cadrul profesiei, la convocarea Ministerului Justiției.

Pentru a putea participa la concursurile de admitere în funcția de notar public, este necesară deținerea unei diplome de licență sau de master în drept.

Notarii sunt organizați în camere regionale ce corespund comunităților autonome, iar organul superior este Consiliul General al Notariatului, căruia statul i-a încredințat anumite funcții de control al exercitării acestei profesii.

Notarii se află în subordinea directă a Ministerului Justiției, prin intermediul Direcției Generale a Registrelor și a Notariatului (*Dirección General de los Registros y del Notariado*), care este organismul responsabil cu inspectarea și controlarea birourilor notariale.

Pentru mai multe informații, a se vedea site-ul internet al Consiliului General al Notariatului din Spania: www.notariado.org

Alte profesii juridice

Funcționarii registrelor

Registrul funciar, Registrul comerțului și Registrul bunurilor mobile sunt registre juridice destinate să asigure evidența publică a anumitor drepturi, acte sau fapte ce au efecte juridice materiale asupra tuturor cetățenilor (*erga omnes*), care se bucură astfel de prezumția de legitimitate, exactitate, veridicitate și

integritate. Astfel, nu mai este necesar să se furnizeze nicio garanție suplimentară (titluri de proprietate, garanții de plată) pentru a se atesta deținerea drepturilor. Acest sistem este mult mai sigur și economic, deoarece există o plată unică a înscrierii, iar efectele acesteia sunt imediate și permanente. Angajații Registrului funciar, ai Registrului comerțului și ai Registrului bunurilor mobile sunt funcționari publici a căror sarcină este să țină cele trei registre menționate din Spania. Aceștia au un statut dublu, de funcționar public și de profesionist în domeniul dreptului: ei exercită, cu titlu profesional și pe proprie răspundere, funcțiile publice care le sunt conferite prin legislație în general și în particular prin legislația în materie ipotecară, comercială și administrativă. Având în vedere calitatea de funcționari publici care le este recunoscută de legea privind ipotecile, aceștia beneficiază de drepturile recunoscute de legile administrative.

Căile de acces la această profesie, delimitarea teritorială a registrelor, retribuiția, regimul disciplinar și regimul pensiilor sunt reglementate de stat. Pentru a deveni funcționar în cadrul unui registru, o persoană trebuie să dețină o diplomă de licență sau de master în drept și să reușească un concurs organizat de guvern.

Retribuiția lor este fixată în funcție de un sistem de tarifare aprobat de guvern.

Funcționarii Registrului funciar, ai Registrului comerțului și ai Registrului bunurilor mobile sunt afiliați colectiv la Asociația Națională a Funcționarilor Registrelor (*Colegio Nacional de Registradores de España*), căreia statul i-a încredințat anumite funcții de control al exercitării acestei profesii.

Din punct de vedere ierarhic, ei depind de Ministerul Justiției, prin intermediul Direcției Generale a Registrelor și a Notariatului (*Dirección General de los Registros y del Notariado*), care este organismul responsabil cu inspectarea și controlarea registrelor.

Funcționarii registrelor au sarcina de a evalua documentele depuse spre înscriere în registrele de care sunt responsabili. De asemenea, aceștia informează publicul cu privire la aspecte referitoare la registre și comunică informațiile introduse, verificând, după caz, interesul legitim al persoanelor care solicită acces la informații și protejând în mod corespunzător datele sensibile.

Pentru mai multe informații, a se vedea site-ul internet al [Asociației Funcționarilor Registrului funciar, ai Registrului comerțului și ai Registrului bunurilor mobile din Spania](#) (*Colegio de Registradores de la Propiedad, Mercantiles y de Bienes Muebles de España*).

Reprezentanții legali (*Procuradores*)

Reprezentanții legali reprezintă drepturile și interesele părților în fața instanțelor, pe baza competenței ce le-a fost conferită în acest scop, și asigură autenticitatea comunicărilor dintre instanțe și părți. Aceștia exercită și funcțiile care le sunt încredințate în calitate de colaboratori ai sistemului de administrare a justiției.

Pentru a putea exercisa funcția de reprezentant legal, o persoană trebuie să dețină titlul de reprezentant legal sau titlul profesional de reprezentant legal în instanță (în acest ultim caz, în conformitate cu Legea nr. 34/2006 din 30 octombrie privind accesul la profesiile de avocat și reprezentant legal în instanță), să se înscrie în Asociația Reprezentanților Legali (*Colegio de Procuradores*), să furnizeze o garanție și să depună un jurământ sau să facă o declarație solemnă. Reprezentanții legali depind de Asociația Reprezentanților Legali, iar Consiliul Guvernamental (*Junta de Gobierno*) este cel care are responsabilitatea de a se asigura că membrii asociației își îndeplinesc îndatoririle în mod corespunzător.

Onorariile reprezentanților legali sunt plătite pe baza unui sistem de tarifare aprobat de Ministerul Justiției.

Pentru mai multe informații, a se vedea site-ul internet al [Consiliului General al Reprezentanților Legali din Spania](#).

Consilierii în domeniul dreptului muncii și în materie de securitate socială (*Graduados sociales*)

Un *Graduado social* este un consilier pe probleme de dreptul muncii și în materie de securitate socială. Titularii calificărilor relevante pot interveni în acțiunile în materie de dreptul muncii și de securitate socială ajunse în fața instanțelor.

Aceștia pot lua parte la acțiuni în fața tuturor instanțelor până la Înalta Curte de Justiție, având inclusiv posibilitatea de a introduce căi de atac. În schimb, pentru a introduce o cale de atac la Curtea Supremă, este necesară prezența unui avocat.

În Spania există peste 25 000 de consilieri în domeniul dreptului muncii și în materie de securitate socială, care oferă consiliere atât societăților comerciale, cât și persoanelor fizice.

Linkuri utile

[MINISTERUL JUSTIȚIEI DIN SPANIA](#)

[CONSILIUL GENERAL AL PUTERII JUDICIARE DIN SPANIA](#)

[MINISTERUL PUBLIC DIN SPANIA](#)

[ASOCIAȚIA NAȚIONALĂ A GREFIERILOR DIN SPANIA](#)

[CONSILIUL GENERAL AL AVOCAȚILOR DIN SPANIA](#)

[CONSILIUL GENERAL AL REPREZENTANȚILOR LEGALI DIN SPANIA](#)

[CONSILIUL GENERAL AL NOTARIATULUI DIN SPANIA](#)

[ASOCIAȚIA FUNCȚIONARILOR REGISTRULUI FUNCJAR, AI REGISTRULUI COMERȚULUI ȘI AI REGISTRULUI BUNURILOR MOBILE DIN SPANIA](#)

[CONSILIUL GENERAL AL ASOCIAȚIILOR CONSILIERILOR ÎN DOMENIUL DREPTULUI MUNCII ȘI ÎN MATERIE DE SECURITATE SOCIALĂ DIN SPANIA](#)

Ultima actualizare: 12/03/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi.

Profesii juridice - Franța

Această secțiune cuprinde o prezentare generală a diferitelor profesii juridice.

Profesiile juridice – introducere

Magistrați

Organizare

Magistrații de profesie se împart în două categorii: **magistrați care pronunță hotărâri în instanță** și magistrați care lucrează pentru **parchete**. Judecătorii sunt numiți adeseori „magistrați de instanță”, în timp ce Ministerul Public este reprezentat de „magistrați ai parchetului”.

Cei dintâi judecă litigiile care le sunt înaintate, în timp ce **a doua categorie reprezintă societatea și verifică aplicarea legii**. Statutul magistraților intră sub incidența Ordonanței nr. 58-1270 din 22 decembrie 1958 privind legea organică referitoare la statutul magistraților. Rezultă că orice magistrat poate fi numit pe parcursul carierei sale ca judecător de instanță sau reprezentant al parchetelor: acesta este principiul unității corpului judiciar (articolul 1), care a fost reafirmat de către Consiliul Constituțional, în special în decizia sa din 11 august 1993. Magistrații sunt membri ai autorității judiciare care apără libertățile

individuale prin aplicarea articolului 66 din Constituție. Cu toate acestea, există anumite diferențe între statutul lor prin faptul că judecătorii de instanță nu sunt subordonați ierarhic autorității superioare și beneficiază de garanția de inamovibilitate, adică nu pot fi numiți într-un post nou fără acordul lor.

Majoritatea magistraților sunt **recrutați în urma unui concurs**. Pentru a trece „primul concurs”, deschis studenților, candidații trebuie să dețină o diplomă care să ateste că dispune de o formare de cel puțin patru ani după bacalaureat (= master). Candidații care au reușit la concurs sunt numiți judecători asistenți și beneficiază în acest caz de aceeași formare ca cea asigurată de Școala Națională de Magistratură (ENM). Există, de asemenea, posibilități de recrutare directă. La încheierea programului de formare la ENM, judecătorii asistenți sunt numiți, prin decret, la instanța unde sunt repartizați.

Șefii de jurisdicție (președintele și procurorul) și **șefii instanței** (prim-președintele și procurorul general) au, în plus față de atribuțiile juridictionale, și atribuții administrative (de exemplu repartizarea termenelor de judecată).

La 1 ianuarie 2013, existau **8 090 magistrați** din care 7 769 în instanță.

Consiliul Superior al Magistraturii

Articolul 65 din Constituție reglementează unele aspecte privind Consiliul Superior al Magistraturii (CSM). Legea constituțională din 23 iulie 2008 a modificat articolul 65 din Constituție, schimbând structura, atribuțiile (la nivelul desemnărilor) și posibilitatea de a fi sesizat de către justițiabili. Astfel, Președintele Republicii nu mai este membru al CSM.

Structura competentă cu privire la magistrații de instanță este prezidată de către prim-președintele Curții de Casație. Aceasta cuprinde, în plus, cinci judecători de instanță și un magistrat al parchetelor, un consilier de stat desemnat de către Consiliul de Stat, un avocat, precum și șase personalități calificate care nu aparțin nici Parlamentului, nici corpului judecătoresc, nici corpului administrativ. Președintele Republicii, Președintele Adunării Naționale și Președintele Senatului desemnează fiecare câte două personalități calificate.

Structura competentă cu privire la magistrații parchetelor este prezidată de către procurorul general de pe lângă Curtea de Casație. Aceasta cuprinde, în plus, cinci magistrați ai parchetelor și un judecător de instanță, precum și un consilier de stat, un avocat și șase personalități care nu fac parte nici din Parlament, nici din sistemul judiciar sau administrativ. Președintele Republicii, Președintele Adunării Naționale și Președintele Senatului desemnează, fiecare, câte două personalități în această structură.

Structura Consiliului Superior al Magistraturii competentă cu privire la magistrații de instanță emite propuneri pentru numirea magistraților de instanță la Curtea de Casație, pentru numirea prim-președinților curților de apel și a președinților tribunalelor de primă instanță. Ceilalți judecători de instanță sunt numiți pe baza **avizului conform** al CSM.

Această structură a Consiliului Superior al Magistraturii pronunță hotărâri în calitate de **consiliu de disciplină** al magistraților de instanță. Aceasta cuprinde, printre alții, magistratul de instanță care aparține structurii competente în privința magistraților parchetelor.

Structura Consiliului Superior al Magistraturii competentă cu privire la magistrații parchetelor își dă avizul cu ocazia numirii acestora și în ceea ce privește sancțiunile disciplinare. Această structură cuprinde în acest caz, pe lângă membrii prevăzuți de articolul 65, magistratul parchetului care aparține structurii competente cu privire la magistrații de instanță.

Ministerul Public

Organizare

Ministerul Public este reprezentat de către **magistrații parchetelor** care au sarcina de a sluji interesele societății pe care o reprezintă, solicitând aplicarea legii. Cu excepția Parchetului General de pe lângă Curtea de Casație, care are un loc aparte, Ministerul Public reprezintă în Franța o piramidă ierarhizată „sub autoritatea ministrului justiției”. Astfel, articolul 30 din Codul de procedură penală prevede obligația ministrului justiției de a aplica politica de acțiune publică stabilită de către guvern. Supraveghează coerența aplicării sale pe teritoriul republicii. În acest scop, adresează magistraților Ministerului Public instrucțiuni generale de acțiune publică.

Pe lângă fiecare **tribunal de primă instanță**, **procurorul Republicii** gestionează un parchet format din unul sau mai mulți magistrați care îi sunt subordonați din punct de vedere ierarhic. Acesta organizează parchetul prin repartizarea sarcinilor și serviciilor între procurorii adjuncți, vice-procurori și asistenți (*les substitués*). Procurorul Republicii acționează la rândul său sub controlul și coordonarea Procurorului General.

Pe lângă faptul că dispune de această **ierarhizare**, parchetul este **indivizibil** : asistentul (*le substitut*) nu are nevoie de delegare din partea superiorului său pentru a acționa, iar fiecare dintre actele sale angajează întregul Parchet.

Roluri și atribuții

Parchetul are în principal **atribuții penale**. Coordonează **anchetele** și ia toate măsurile pentru urmărirea penală și trimiterea în judecată a autorilor infracțiunilor. În plus, evaluează ce acțiune ar trebui întreprinsă în privința cazurilor penale în conformitate cu principiul oportunității (de exemplu: deschiderea unei examinări judiciare prealabile, trimiterea cazului în fața unei instanțe care să judece cazul sau clasarea dosarului). Are obligația de a interveni în cadrul ședinței de judecată, făcând în mod liber observații orale (privind faptele, personalitatea celui incriminat și pedeapsa) pe care le consideră corespunzătoare pentru buna funcționare a procesului de justiție. În plus, are sarcina de a asigura executarea pedepselor.

De asemenea, este responsabil de **protecția minorilor** aflați în pericol și are anumite atribuții civile, atunci când este vorba, de exemplu, despre starea civilă a persoanelor (de exemplu, modificarea stării civile a unei persoane), aspecte administrative (de exemplu, în materie de baruri, presă periodică, marketing direct...) și comerciale (de exemplu, în materie de proceduri colective).

Rolul și atribuțiile magistraților de instanță (judecătorii) sunt detaliate în pagina privind instanțele ordinare.

Judecătorii ne-profesioniști (consultanți)

Judecătorii de proximitate

Instituiți prin legea de orientare și de planificare a sistemului de justiție din 9 septembrie 2002, completată de legea nr. 2005-47 din 26 ianuarie 2005, acești judecători sunt numiți prin decret, după avizul conform al CSM, pentru un mandat de 7 ani care nu poate fi reînnoit. Cu excepția câtorva rezerve, au statutul prevăzut de ordonanța nr. 58-1270 din 20 decembrie 1958 menționată mai sus.

Exercită **anumite funcții ale magistraților din instanțele ordinare**. În **materie civilă**, au competență în acțiunile personale sau mobiliare cu o valoare de până la 4 000 EUR, cu excepția cazurilor rezervate tribunalului de primă instanță. În **materie penală**, au competența de a soluționa cauzele privind contravențiile care aparțin primelor patru clase, de a judeca în calitate de asesor la tribunalele corecționale și de a aproba tranzacțiile dintre parchet și persoana acuzată, care se încheie pentru evitarea derulării unui proces (*composition pénale*).

La 1 ianuarie 2013, numărul acestor judecători este de 452.

Membrii tribunalelor de muncă

Membrii tribunalelor de muncă sunt aleși pentru un mandat de **5 ani**. Alegerea membrilor are loc **pe colegii** (angajatori și salariați) și **sectoare** (agricultură, industrie, comerț, conducere și activități diverse), cu o reprezentare proporțională, fără voturi combinate sau preferențiale. Candidații trebuie să aibă cetățenia franceză, vârsta de cel puțin 21 de ani și să nu fi făcut obiectul niciunei interdicții, decăderi sau incapacități în ceea ce privește drepturile civile. Toți salariații și angajatorii cu vârsta de cel puțin 16 ani care exercită o activitate profesională sau lucrează în temeiul unui contract de stagiu sau sunt șomeri în mod involuntar au dreptul să voteze.

Asesorii tribunalelor pentru probleme de securitate socială

Aceștia sunt desemnați pe o perioadă de **trei ani** de către prim-președintele curții de apel dintr-o listă prezentată în cadrul fiecărui tribunal, de către directorul biroului regional pentru probleme de tineret, sport și coeziune socială la propunerea organizațiilor profesionale cele mai reprezentative.

Asesorii tribunalelor pentru contenciosul în materie de invaliditate

Aceștia sunt desemnați pentru un mandat de **trei ani** de către prim-președintele curții de apel în jurisdicția căruia își are sediul tribunalul, de către directorul biroului regional pentru probleme de tineret, sport și coeziune socială la propunerea organizațiilor profesionale cele mai reprezentative.

Asesorii tribunalelor pentru minori

Aceștia sunt numiți pentru un mandat de patru ani de către ministrul justiției. Sunt aleși de fiecare tribunal pentru minori de pe o listă de candidați prezentată de prim-președintele curții de apel, remarcându-se prin interesul purtat chestiunilor legate de minori și prin competențele deținute.

Asesorii tribunalelor paritare în materie de arendare

Din rândul arendatorilor și arendașilor se alege un număr egal de reprezentanți, pentru un mandat de șase ani, pornind de la listele electorale stabilite de prefect la propunerea comisiei de pregătire a listelor electorale.

Judecătorii tribunalului de comerț (= judecătorii consulari)

Aceștia sunt **comercianți voluntari** aleși de către alți comercianți.

Sunt desemnați printr-un sistem dublu de alegeri prevăzut la articolele L. 723-1 - L. 723-14 și la articolele R. 723-1 - R. 723-31 din Codul comerțului.

Electorii sunt judecători foști judecători și delegați consulari. Aceștia din urmă sunt ei înșiși comercianți, aleși pentru un mandat de cinci ani cu scopul unic de a alege judecătorii tribunalelor de comerț.

Judecătorii tribunalelor de comerț sunt aleși pentru un prim mandat de doi ani, apoi pentru mandate de patru ani. Numărul de mandate succesive este limitat la patru. După patru mandate, judecătorii consulari nu mai sunt eligibili timp de un an.

Alegerile pentru desemnarea judecătorilor tribunalelor de comerț au loc anual, în prima jumătate a lunii octombrie, în toate jurisdicțiile unde există posturi vacante.

Grefierii

Grefierul este un **specialist în procedură judiciară**. Acesta asistă judecătorul în întocmirea documentelor de instanță și are sarcina de a autentifica și certifica, sub sancțiunea nulității, documentele de instanță în cazul în care legea prevede acest lucru.

Colaborator obișnuit al magistratului, îl asistă pe acesta din urmă în cadrul pregătirii dosarelor și cercetărilor documentare. De asemenea, poate exercita funcții de întâmpinare și informare a publicului, precum și funcții de formare profesională la Școala Națională a Grefierilor.

Funcțiile de grefier sunt exercitate în principal **în diferitele departamente ale instanțelor**. În funcție de importanța și structura instanței, grefierul poate fi învestit cu responsabilități de conducere, ca șef al grefei, adjunct al șefului grefei sau șef de secție a grefei.

Avocații

Avocații sunt profesioniști din domeniul juridic, considerați auxiliari în instanță, iar profesia de avocat este o profesie liberală și independentă. Statutul lor este reglementat în principal de Legea nr. 71-130 din 31 decembrie 1971 și de Decretul nr. 91-1197 din 27 noiembrie 1991. Legea nr. 90-1259 din 31 decembrie 1990 de modificare a legii din 1971 și decretele sale de aplicare au instituit noua profesie de avocat, prin fuziunea statutului de avocat cu cel de consilier juridic.

În exercitarea activității sale de zi cu zi, avocatul îndeplinește două roluri : de consiliere și de reprezentare.

Conform dispozițiilor articolului 4 alineatul 1 din legea din 31 decembrie 1971, avocații dispun de un quasi-monopol în materie de asistență juridică și reprezentare a părților, de inițiere a procedurilor și de pledoarie în fața instanțelor și organismelor jurisdicționale sau disciplinare de orice natură.

Profesia se caracterizează prin lipsa unui ordin național, avocații dorind să mențină o reprezentare echilibrată a tuturor barourilor. Avocații aparțin unui număr de 161 de barouri din Franța metropolitană și din departamentele și teritoriile de peste mări, instituite pe lângă tribunalele de primă instanță, fiecare barou fiind „prezidat” de către un președinte și administrat de către un consiliu al ordinului, acesta din urmă având atribuția de a se ocupa de toate chestiunile privind exercitarea profesiei și de a asigura îndeplinirea de către avocați a atribuțiilor ce le revin, precum și respectarea drepturilor acestora.

Consiliul Național al Barourilor (CNB), instituit prin legea din 31 decembrie 1990 (articolul 15), este o instituție de utilitate publică cu personalitate juridică, care are sarcina de a reprezenta profesia de avocat pe lângă autoritățile publice și de a asigura armonizarea normelor și practicilor în cadrul profesiei.

Consiliul Național al Barourilor are un site internet care oferă acces nelimitat și gratuit la informațiile privind organizarea profesiei, chestiunile de interes pentru profesie, precum și un registru al tuturor avocaților înscrși în barourile din Franța. Majoritatea barourilor importante dispun de propriile site-uri internet care pot fi accesate nelimitat și gratuit la adresele care apar în registrul barourilor disponibil pe site-ul CNB.

Avocații Consiliului de Stat și ai Curții de Casație constituie o profesie distinctă : aceștia sunt funcționari ministeriali, numiți în funcție prin ordinul ministrului justiției, iar atunci când reprezentarea în fața instanțelor supreme este obligatorie, dețin monopolul în materie de reprezentare. Statutul lor este reglementat în principal de Ordonanța din 10 septembrie 1817 care instituie ordinul avocaților la Consiliul de Stat și la Curtea de Casație, de Decretul 91-1125 din 28 octombrie 1991 privind condițiile de acces la această profesie și de Decretul 2002-76 din 11 ianuarie 2002 privind deontologia profesiei.

De la emiterea unei ordonanțe din 10 iulie 1814, numărul acestor avocați este stabilit la șazeci. Cu toate acestea, Decretul din 22 aprilie 2009 permite ministrului justiției, în scopul unei bune administrări a justiției și ținând seama în special de evoluția contenciosului la Consiliul de Stat și la Curtea de Casație, să instituie, prin promulgarea de ordine ministeriale, noi posturi de avocați pe lângă aceste două instituții.

Acest tip de avocați formează un ordin autonom în fruntea căruia se află un președinte asistat de către un consiliu al ordinului format din 11 membri. Această instanță asigură respectarea deontologiei profesionale, precum și reprezentarea profesiei.

Site-ul internet al [Ordinului avocaților la Consiliul de Stat și la Curtea de Casație](#) furnizează mai multe detalii.

Există o bază de date în acest domeniu?

Există o bază de date gestionată de către Consiliul Național al Barourilor, pornind de la **lista avocaților înscrși pe listele fiecărui ordin al avocaților din Franța**.

Este gratuit accesul la această informație?

Accesul la această bază pe site-ul internet al [Consiliului Național al Barourilor](#) este gratuit.

Notarii

Organizare

Notarii sunt **funcționari publici și ministeriali**, numiți prin ordinul ministrului justiției. Cu toate acestea, își exercită profesia într-un cadru liberal. Statutul lor este reglementat în principal de Legea din 25 Ventôse anul IX, de Ordonanța nr. 45-2590 din 2 noiembrie 1945 și de Decretul nr. 45-0117 din 19 decembrie 1945 privind organizarea profesiei de notar, de Decretul nr. 73-609 din 5 iulie 1973 privind formarea profesională și condițiile de acces la profesiei de notar și de Decretul nr. 78-262 din 8 martie 1978 de stabilire a grilei tarifare a notarilor.

Profesia este **organizată în camere notariale** departamentale și în consilii regionale care sunt responsabile de controlul notarilor și respectarea deontologiei din jurisdicția lor. Organul său reprezentativ pe plan național pe lângă autoritățile publice este **Consiliul Superior al Notarilor**.

În afara rolului său de reprezentare pe lângă autoritățile publice, Consiliul Superior al Notarilor asigură o misiune de prevenire și de soluționare a litigiilor de ordin profesional între notarii care nu aparțin aceluiași consiliu regional. [📄 Consiliul Superior al Notarilor](#) dispune de un site gratuit de internet în care sunt descrise caracteristicile principale ale profesiei și care cuprinde un **registru al notarilor și al camerelor departamentale și regionale**.

Rol și atribuții

Notarii sunt au **competența de a emite acte autentice** cu caracter executoriu, fără a fi nevoie să se obțină ulterior o hotărâre judecătorească.

Notarii au, de asemenea, o **misiune de consiliere** a persoanelor fizice și juridice, cu sau fără legătură cu redactarea de acte, și pot interveni în **administrarea bunurilor și în tranzacții imobiliare**.

Alte profesii juridice

Executorii judecătorești

Executorii judecătorești sunt funcționari publici și ministeriali, numiți în funcție prin ordinul ministerului Justiției. Cu toate acestea, își exercită profesia într-un cadru liberal. Statutul lor este reglementat în principal de Legea din 27 decembrie 1923, de Ordonanța 45-2592 din 2 noiembrie 1945, de Decretul nr. 56-222 din 29 februarie 1956 și de Decretul nr. 75-770 din 14 august 1975.

Doar ei au permisiunea de a notifica actele de procedură și de a executa hotărârile judecătorești, precum și actele sau titlurile cu caracter executoriu. În plus, pot să întocmească procese-verbale de constatare fie la cererea instanțelor, fie la cererea unor persoane private. De asemenea, au posibilitatea de a exercita activitățile accesorii de mediator, administrator imobiliar și agent de asigurări, după ce au informat camera regională de care aparțin, precum și procurorul general al curții de apel în jurisdicția căreia își desfășoară activitatea.

Executorii judecătorești percep, în materie civilă și comercială, pentru actele întreprinse de ministerul lor, tarifele fixe prevăzute în Decretul nr. 96-1080 din 12 decembrie 1996.

Profesia este reprezentată de camerele departamentale și regionale în fiecare jurisdicție a curții de apel. În plus, o cameră națională reprezintă ansamblul profesiei pe lângă autoritățile publice și soluționează litigiile dintre camere și între executorii judecătorești din camere diferite. [📄 Camera Națională a Executorilor Judecătorești](#) dispune de un site internet gratuit în care sunt descrise caracteristicile principale ale profesiei și care cuprinde un **registru al executorilor judecătorești**.

Alți funcționari ai instanței

În tribunalele de comerț lucrează **grefierii ai tribunalelor de comerț** care sunt funcționari publici și ministeriali și ale căror misiuni principale constau în asistarea membrilor tribunalului de comerț în timpul ședințelor de judecată și a președintelui acestui tribunal în cadrul tuturor sarcinilor administrative care sunt responsabilitatea sa. Aceștia conduc departamentele de grefă și țin Registrul Comercial și al Societăților Comerciale (RCS), registrele și dosarele tribunalului. Emit copii ale actelor judiciare, sunt depozitarii sigiliilor instanței și ai sumelor de bani depuși la grefă, întocmesc documentele de instanță și se ocupă de formalitățile care țin de competența lor.

Profesia este reglementată de articolele L.741-1 - R.741-1 din Codul comercial.

Profesia este reprezentată pe lângă autoritățile publice de către **Consiliul Național al Grefierilor Tribunalelor de Comerț (CNGTC)**, instituție de utilitate publică cu personalitate juridică, responsabilă de asigurarea apărării intereselor colective ale profesiei. consiliul organizează formarea inițială și permanentă a grefierilor și a personalului grefei, examenele profesionale, oferă stagii practice și asigură urmarea acestora. Site-ul internet al [📄 Consiliului Național al Grefierilor Tribunalelor de Comerț](#) conține mai multe informații în această privință.

Consilierii juridici

Profesia de **consilier juridic** a fost fuzionată cu cea de avocat prin Legea nr. 90-1259 din 31 decembrie 1990.

Juriștii care lucrează în întreprinderi nu intră sub incidența niciunei reglementări profesionale specifice.

Ultima actualizare: 07/11/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi.

Profesii juridice - Croația

Juriști în cadrul organelor judiciare

Judecători (*suc*; sing. *sudac*).

Cerințe de educație: o diplomă de licență sau de master în drept și promovarea examenului național de barou.

Poate fi numită judecător o persoană care este cetățean croat.

O persoană care a absolvit Școala de Stat pentru Funcționarii Sistemului Judiciar (*Državna škola za pravosudne dužnosnike*) poate fi numită judecător la un tribunal corecțional (*prekršajni sud*), la o instanță municipală (*općinski sud*), la o instanță comercială (*trgovački sud*) sau la o instanță administrativă (*upravni sud*).

O persoană care a lucrat ca funcționar judiciar timp de cel puțin opt ani poate fi numită judecător la o instanță teritorială (*županijski sud*), la Înalțul Tribunal Corecțional al Republicii Croația (*Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske*), la Înalta Curte Comercială a Republicii Croația (*Visoki trgovački sud Republike Hrvatske*) și la Înalta Curte Administrativă a Republicii Croația (*Visoki upravni sud Republike Hrvatske*).

Pentru a fi numită judecător la Curtea Supremă a Republicii Croația (*Vrhovni sud Republike Hrvatske*), o persoană trebuie să fi lucrat cel puțin 15 ani ca funcționar judiciar, avocat, notar sau profesor universitar de drept (în cel din urmă caz, experiența profesională relevantă este cea de după examenul de barou) sau trebuie să fie un avocat renumit care a promovat examenul național de barou, are cel puțin 20 de ani de experiență profesională și și-a dovedit competența prin activitatea sa într-un anumit domeniu de drept și prin lucrările sale profesionale și academice.

[📄 Legea privind instanțele judecătorești \(Zakon o sudovima\)](#)

[📄 Legea privind Consilierul Judiciar de Stat \(Zakon o državnom sudbenom vijeću\)](#)

[📄 Legea privind remunerarea judecătorilor și a altor funcționari judiciari \(Zakon o plaćama sudaca i drugih pravosudnih dužnosnika\)](#)

Personalul instanțelor

Numărul de funcționari și asistenți judiciari necesar pentru îndeplinirea sarcinilor specializate, administrative și tehnice este stabilit de ministrul Justiției.

Angajarea funcționarilor și asistenților judiciari în cadrul instanțelor, remunerarea acestora și celelalte drepturi, obligații și responsabilități legate de funcțiile lor, precum și răspunderea

acestora pentru abateri profesionale sunt reglementate de normele privind funcționarii și asistenții judiciari și de normele generale privind dreptul muncii.

Posturile vacante din instanțe pot fi ocupate numai cu aprobarea Ministerului Justiției.

La recrutarea funcționarilor și asistenților judiciari în cadrul instanțelor, trebuie să se respecte cerințele în materie de reprezentare a persoanelor care aparțin minorităților naționale.

Normele privind cerințele educaționale aplicabile funcționarilor și asistenților judiciari, stagiile, condițiile pentru examenul de stat specializat, programele școlare și metoda de susținere a acestui examen, precum și alte aspecte conexe sunt adoptate de ministrul justiției.

Funcționarii judiciari pot fi transferați la o altă instanță printr-o decizie a ministrului justiției în conformitate cu necesitățile serviciului. O instanță poate avea consilieri judiciari (*sudski savjetnici*; sing. *sudski savjetnik*) și înalți consilieri judiciari (*viši sudski savjetnici*; sing. *viši sudski savjetnik*).

Orice persoană care deține o diplomă universitară în drept și care a promovat examenul național de barou poate lucra în calitate de consilier judiciar.

O persoană care deține o diplomă universitară în drept, a promovat examenul național de barou și a lucrat timp de cel puțin doi ani în calitate de consilier judiciar, funcționar judiciar, avocat sau notar sau o persoană care a exercitat alte funcții juridice timp de cel puțin cinci ani după promovarea examenului național de barou poate fi numită pe un post de înalt consilier judiciar sau pe un post de consilier judiciar la Curtea Supremă a Republicii Croația.

O persoană care a lucrat timp de cel puțin patru ani în calitate de consilier judiciar, funcționar judiciar, avocat sau notar sau o persoană care a exercitat alte funcții juridice timp de cel puțin 10 ani după promovarea examenului național de barou poate fi numită pe un post de înalt consilier judiciar la Curtea Supremă a Republicii Croația.

Competențele consilierilor judiciari și ale înalților consilieri judiciari

Consilierii judiciari și înalții consilieri judiciari participă la procese și sunt autorizați să efectueze anumite proceduri judiciare în mod independent, să evalueze elementele de probă și să stabilească faptele.

Pe baza acestor proceduri, un consilier judiciar sau un înalt consilier judiciar prezintă un proiect unui judecător autorizat în acest sens de către președintele instanței, pe baza căruia judecătorul adoptă o hotărâre. Consilierul judiciar sau înaltul consilier judiciar publică hotărârea respectivă cu autorizarea judecătorului.

În cazul în care judecătorul nu acceptă proiectul prezentat de consilierul judiciar sau de înaltul consilier judiciar, acesta va desfășura el însuși/ea însăși procedura.

În conformitate cu dispozițiile aplicabile din Legea privind instanțele judecătorești, consilierii judiciari și înalții consilieri judiciari sunt autorizați să desfășoare proceduri și să propună proiecte de hotărâri, după cum urmează:

în procedurile civile în contencios cu privire la plata unei creanțe pecuniare sau a unei compensații în cazul în care suma în cauză nu depășește 100 000 HRK și în litigiile comerciale în cazul în care suma în cauză nu depășește 500 000 HRK;

în conflictele de muncă care rezultă din contractele colective de muncă;

în litigiile administrative care vizează o acțiune în justiție referitoare la chestiuni cu privire la care este adoptată o decizie pe baza unei hotărâri definitive într-un model de litigiu sau o acțiune în justiție împotriva unui act sau a unei omisiuni comise de către un organism de drept public și în litigiile administrative în care suma în cauză nu depășește 100 000 HRK;

în procedurile de executare;

în procedurile succesoriale;

în procedurile privind registrul funciar;

în procedurile de sancționare contravențională;

în procedurile necontencioase, cu excepția acțiunilor privind privarea de capacitatea juridică, dizolvarea unei asociații de coproprietate, grănițuirea și procedurile în temeiul Legii familiei (*Obiteljski zakon*);

în procedurile de înregistrare;

în procedurile de insolvență cu durată redusă;

în ceea ce privește costurile procedurilor judiciare.

Consilierii judiciari și înalții consilieri judiciari sunt împuterniciți să acționeze și să ia decizii în anumite proceduri în cazul în care acest fapt este prevăzut de legislația specifică.

În procedurile în fața instanțelor de al doilea grad de jurisdicție, precum și în procedurile prevăzute în cadrul căilor de atac extraordinare, consilierii judiciari și înalții consilieri judiciari raportează cu privire la stadiul dosarului și pregătesc proiectul de hotărâre.

Judecători stagiați (*sudački vježbenici*; sing. *sudački vježbenik*)

În fiecare an, Ministerul Justiției decide numărul de posturi de stagiați în instanțe în conformitate cu fondurile disponibile alocate din bugetul național.

Condițiile care reglementează recrutarea judecătorilor stagiați pentru instanțe, modul în care se realizează acest lucru, precum și durata și modalitățile de desfășurare a stagiilor sunt reglementate printr-o lege distinctă.

Colaboratori specializați (*stručni suradnici*; sing. *stručni suradnik*)

De asemenea, instanțele pot recruta persoane care dețin o diplomă de studiu sau universitară specializată (de licență sau de master) și au experiență profesională în defectologie, sociologie, educație, economie, contabilitate și finanțe sau un alt domeniu relevant.

Colaboratorii specializați și asistenții specializați (*stručni pomoćnici*; sing. *stručni pomoćnik*) îi asistă pe judecători în cauzele care necesită cunoștințe de specialitate.

Judecători consultanți (*suci porotnici*; sing. *sudac porotnik*)

Pentru a fi numită judecător consultant, o persoană trebuie să fie cetățean croat adult, apt să ocupe un astfel de post.

Judecătorii consultanți sunt numiți pentru o perioadă de patru ani, care poate fi prelungită.

În cazul în care nu a fost numit niciun judecător consultant până la sfârșitul mandatului unui judecător consultant în funcție, acesta din urmă continuă să își îndeplinească îndatoririle până se face o numire.

Judecătorii consultanți din cadrul instanțelor municipale și regionale sunt numiți de adunarea județeană (*županijska skupština*) sau, în cazul orașului Zagreb, de Adunarea municipală a orașului Zagreb (*Gradska skupština Grada Zagreba*) în urma prezentării unor propuneri din partea Consiliului Municipal sau Local, a sindicatelor, a asociațiilor patronale și a Camerei de Comerț.

Judecătorii consultanți din cadrul Curții Supreme a Republicii Croația sunt numiți de către Parlamentul croat, pe baza unei propuneri din partea ministrului justiției, astfel încât să fie reprezentate toate județele.

Înainte de numirea judecătorilor consultanți este necesar să se obțină avizul președintelui instanței respective cu privire la candidații propuși.

Directorul administrației judiciare (*ravnatelj sudske uprave*)

O instanță care dispune de peste 40 de judecători poate avea un director al administrației judiciare.

Mai multe instanțe de jurisdicție și tipuri diferite care sunt situate în jurisdicția instanței regionale și care dispun în total de peste 40 de judecători pot avea un director comun al administrației judiciare care îndeplinește sarcinile aferente pentru toate instanțele respective. Instanțele care au un director comun al administrației judiciare încheie un acord privind îndeplinirea în comun a sarcinilor de care este responsabil acesta.

Directorul administrației judiciare este responsabil de realizarea corespunzătoare și în timp util a activităților specializate, administrative, tehnice și a altor activități în instanță, după cum urmează:

întreținerea clădirii instanței, a spațiilor și a echipamentelor de lucru, precum și realizarea investițiilor necesare;
organizarea și coordonarea elaborării planului anual de achiziții publice în conformitate cu legea și cu necesitățile instanței;
asumarea responsabilității pentru desfășurarea procedurilor de achiziții publice;
monitorizarea operațiunilor materiale și financiare și efectuarea sarcinilor administrative și tehnice auxiliare;
asigurarea și monitorizarea utilizării resurselor bugetare și a resurselor proprii ale instanței;
participarea la pregătirea și punerea în aplicare a proiectelor administrației judiciare și supravegherea punerii lor în aplicare;
asigurarea bunei funcționări a sistemului informatic în cadrul instanței;
asigurarea faptului că statisticile referitoare la activitatea instanței sunt produse într-un mod corespunzător și la timp;
cooperarea cu autoritățile locale și regionale cu privire la achiziționarea de echipamente și furnizarea de resurse pentru activitățile specifice ale instanțelor;
executarea altor sarcini care îi sunt atribuite de către președintele instanței.

Directorul administrației judiciare răspunde în fața președintelui instanței pentru activitatea sa.

Pentru a fi numită director al administrației judiciare, o persoană trebuie să aibă o diplomă universitară în drept sau în economie și experiență relevantă în activități organizatorice și financiare.

Grefieri (*tajnik suda*)

O instanță care dispune de peste 15 judecători poate avea un grefier. Grefierul asistă președintele instanței în exercitarea sarcinilor de administrare a instanței. Poate fi numită grefier orice persoană care deține o diplomă universitară în drept.

Pentru a fi numită în funcția de grefier al Curții Supreme a Republicii Croația, al Înaltei Curți Comerciale al Republicii Croația, al Înaltei Curți Administrative a Republicii Croația și al Înalțului Tribunal Corecțional al Republicii Croația, o persoană trebuie să îndeplinească cerințele aplicabile înalților consilieri judiciari în instanța în cauză.

Grefierul este responsabil de executarea corectă și la timp a sarcinilor administrative și a altor sarcini tehnice în instanță, după cum urmează:

organizarea și asumarea responsabilității pentru activitatea funcționarilor și asistenților judiciari;
monitorizarea și planificarea formării funcționarilor și asistenților judiciari și supravegherea rezultatelor profesionale ale acestora;
cu aprobarea președintelui instanței, adoptarea deciziilor privind repartizarea funcționarilor și asistenților judiciari;
pe baza unei delegări din partea președintelui instanței, asumarea responsabilității pentru tratarea petițiilor și a plângerilor părților cu privire la activitatea instanței;

îndeplinirea altor sarcini care țin de administrația judiciară și care sunt atribuite acestuia de către președintele instanței;

îndeplinirea altor sarcini prevăzute de o legislație specifică.

Grefierul este răspunzător în fața președintelui instanței pentru activitatea sa.

Purtător de cuvânt al instanței (*glasnogovornik suda*)

Fiecare instanță are un purtător de cuvânt.

Purtătorul de cuvânt al instanței este un judecător, un consilier judiciar sau o persoană desemnată de președintele instanței în programul anual de lucru.

Președintele instanței regionale poate desemna un judecător de la instanța respectivă să devină purtător de cuvânt atât pentru aceasta, cât și pentru instanțele municipale care intră în jurisdicția sa. Se poate desemna și un purtător de cuvânt adjunct.

Purtătorul de cuvânt al instanței oferă informații cu privire la activitatea instanței în conformitate cu Legea privind instanțele judecătorești, cu Regulamentul de procedură al instanței (*Sudski poslovnik*) și cu Legea privind dreptul de acces la informații (*Zakon o pravu na pristup informacijama*).

Procurori (*državni odvjetnici*; sing. *državni odvjetnik*)

Cerințe de educație: o diplomă de licență sau de master în drept și promovarea examenului național de barou.

Procurorul este responsabil de îndeplinirea atribuțiilor legate de domeniul de competență al Parchetului (*državno odvjetništvo*) pe care acesta îl reprezintă și îl conduce.

Parchetul este un organism judiciar independent și autonom care este autorizat și obligat să ia măsuri împotriva autorilor infracțiunilor și a altor fapte pasibile de pedepse, să introducă acțiuni în justiție pentru a proteja activele Republicii Croația și să utilizeze căile de atac necesare pentru protecția Constituției și a legislației.

Parchetul își exercită competențele în temeiul Constituției, al legislației, al tratatelor internaționale care fac parte din ordinea juridică a Republicii Croația și al altor regulamente care au fost adoptate în conformitate cu Constituția, cu un tratat internațional sau cu o lege a Republicii Croația.

Parchetul Republicii Croația a fost creat pentru a acoperi întregul teritoriu al Republicii Croația, parchetele municipale (*općinska državna odvjetništva*; sing. *općinsko državno odvjetništvo*) au fost create pentru a acoperi teritoriul uneia sau mai multor instanțe municipale, iar parchetele regionale (*županijska državna odvjetništva*; sing. *županijsko državno odvjetništvo*) au fost create pentru a acoperi teritoriul unei instanțe regionale sau al unei instanțe comerciale și jurisdicția unei instanțe administrative.

PARCHETUL REPUBLICII CROAȚIA

OFICIUL PENTRU PREVENIREA CORUPȚIEI ȘI A CRIMINALITĂȚII ORGANIZATE (*URED ZA SUZBIJANJE KORUPCIJE I ORGANIZIRANOG KRIMINALITETA*) [USKOK]

PARCHETE REGIONALE (15)

PARCHETE MUNICIPALE (33)

Parchetul Republicii Croația

Gajeva 30a, 10 000 Zagreb

<http://www.dorh.hr/>

Procurorul General al Republicii Croația (*glavni državni odvjetnik*)

tel.: +385 1 459 18 88

fax: +385 1 459 18 54

email: tajnistvo.dorh@dorh.hr

Secția de drept penal (*kazneni odjel*)

tel.: +385 1 459 18 00

fax: +385 1 459 18 05

e-mail: tajnistvo.kazneni@dorh.hr

Secția de afaceri civile și administrative (*građansko upravni odjel*)

tel.: +385 1 459 18 61

fax: +385 1 459 19 12

e-mail: [✉ tajnistvo.gradjanski@doh.hr](mailto:tajnistvo.gradjanski@doh.hr)

Parchete municipale (370 Kb) [hr](#)

Parchete regionale (284 Kb) [hr](#)

[✉ Legea privind parchetele \(Zakon o državnom odvjetništvu\)](#)

[✉ Legea privind competența teritorială și sediile parchetelor \(Zakon o područjima i sjedištima državnih odvjetništava\)](#)

Noua lege privind competența teritorială și sediile parchetelor, care simplifică rețeaua de parchete municipale, a intrat în vigoare la 1 aprilie 2015.

[✉ Legea privind Oficiul pentru prevenirea corupției și a criminalității organizate \(Zakon o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta\)](#)

Juriști în cadrul profesiei juridice

Avocați (odvjetnici; sing. odvjetnik)

Cerințe de educație: o diplomă de licență sau de master în drept și promovarea examenului național de barou.

Profesia juridică este un serviciu independent care furnizează asistență juridică persoanelor fizice și juridice, astfel încât acestea să își poată exercita și apăra drepturile și interesele juridice. Profesia juridică este reglementată de Legea privind profesiile juridice (*Zakon o odvjetništvu*).

Autonomia și independența profesiei juridice este asigurată de către avocații care își exercită profesia liberală în mod autonom și independent. Avocații sunt organizați în cadrul Baroului din Croația (*Hrvatska odvjetnička komora*), care este un sistem autonom și independent de asociere a avocaților de pe teritoriul Republicii Croația.

Avocații pot fi organizați sub forma unui cabinet de avocatură (*odvjetnički ured*), a unui cabinet de avocatură comun (*zajednički odvjetnički ured*) sau a unei firme de avocatură (*odvjetničko društvo*), în ultimul caz în mod specific sub forma unei societăți comerciale de drept public (*javno trgovačko društvo*) sau a unei societăți cu răspundere limitată (*društvo s ograničenom odgovornošću*). Avocații oferă servicii de avocatură cu titlu profesional și nu pot exercita alte atribuții.

Avocații trebuie să se înscrie în Baroul din Croația, care este o organizație autonomă și independentă prezentând caracteristicile unei persoane juridice.

Baroul din Croația reprezintă profesiile juridice din Republica Croația în ansamblu. Organele Baroului sunt Adunarea (*Skupština*), Consiliul de administrație (*Upravni odbor*), Comitetul executiv (*Izvršni odbor*), președintele (*Predsjednik*) și alte organe definite prin statutul Baroului.

Avocații pot oferi orice fel de asistență juridică, în special:

acordarea de consiliere juridică;

elaborarea de documente (contracte, testamente, declarații etc.) și pregătirea de acțiuni, reclamații, cereri, solicitări, căi de atac extraordinare și alte acte de procedură;

reprezentarea clienților.

Un avocat poate practica avocatura în mod autonom sau în cadrul unui cabinet comun ori al unei firme de avocatură.

Numai avocații pot oferi asistență juridică cu titlu profesional, cu excepția cazului în care legea prevede altfel. Profesorii și asistenții universitari (*docenti*) care predau materii juridice la o universitate din Republica Croația pot oferi consiliere și avize juridice în schimbul unei plăți, dar nu sunt autorizați să elaboreze documente (contracte, testamente, declarații etc.) și nici să introducă acțiuni, plângeri, moțiuni, cereri, căi de atac extraordinare și alte acte de procedură.

Aceste persoane nu sunt autorizate să ofere alte forme de asistență juridică și sunt obligate să informeze Baroul din Croația în legătură cu intenția lor de a oferi asistență juridică, astfel încât aceasta să poată fi înregistrată.

O persoană dobândește dreptul de a lucra ca avocat pe teritoriul Republicii Croația prin înscrierea pe lista de avocați și după depunerea jurământului.

Decizia specială de înscriere a unei persoane pe lista de avocați este luată de Baroul din Croația.

Baroul din Croația

Koturaška 53/II, 10 000 Zagreb

tel.: +385 1 6165 200

fax: +385 1 6170 686

[✉ hok-cba@hok-cba.hr](mailto:hok-cba@hok-cba.hr)

[✉ http://www.hok-cba.hr/](http://www.hok-cba.hr)

[✉ Legea privind profesiile juridice](#)

Juriști în cadrul profesiei notariale

Notari (*javni bilježnici*; sing. *javni bilježnik*)

Cerințe de educație: o diplomă de licență sau de master în drept și promovarea examenului de stat pentru profesia de notar.

Notarii nu reprezintă clienții. Aceștia sunt experți cu experiență, plătiți de clienți. Scopul acestora este de a-și sprijini clienții să își administreze afacerile cât mai bine posibil pentru a evita litigiile costisitoare și îndelungate. În plus, notarii sunt imparțiali, întrucât aceștia acționează în scopul de a proteja securitatea juridică, mai degrabă decât în interesul unui anumit client și nu pot refuza să execute o funcție oficială, cu excepția cazului în care au un motiv valabil.

Aceștia au obligația de a trata drept confidențiale informațiile pe care le obțin în exercitarea activității lor.

Serviciile notariale cuprind întocmirea și eliberarea oficială de documente publice privind acte juridice, declarații și fapte pe care se bazează drepturile, certificarea oficială a documentelor private, păstrarea în siguranță de documente, bani și obiecte de valoare în vederea predării acestora către alte persoane sau organisme competente și desfășurarea procedurilor prevăzute de lege în urma unei instrucțiuni din partea unei instanțe sau a oricărui alt organism public. Organizarea și funcționarea notarilor ca serviciu public sunt stabilite de Legea privind notarii (*Zakon o javnom bilježništvu*).

Serviciile notariale sunt prestate de către notari în calitate de profesioniști independenți și autonomi investiți cu încrederea publică. Notarii sunt numiți de ministrul justiției. Sediul social al notarilor pe teritoriul pentru care sunt numiți este stabilit de minister, iar teritoriul oficial acoperit de notari corespunde teritoriului prevăzut de lege pentru instanța municipală pe al cărui teritoriu își au sediul. Notarul este autorizat să reprezinte un client în fața instanțelor și a altor organisme publice într-o cauză necontencioasă dacă respectiva cauză este direct legată de oricare dintre documentele notariale, caz în care notarul are drepturile și atribuțiile unui avocat.

În Republica Croația, notarii trebuie să se afilieze la Camera Notarilor din Croația (*Hrvatska javnobilježnička komora*). Camera are sediul la Zagreb. Camera urmărește protejarea reputației și onoarei notarilor și apărarea drepturilor și intereselor acestora și hotărăște cu privire la drepturile, obligațiile și responsabilitățile notarilor. Organele Camerei sunt Adunarea (*Skupština*), Consiliul de administrație (*Upravni odbor*) și președintele (*Predsjednik*).

Activitatea notarilor este monitorizată de Ministerul Justiției și de Camera.

Camera Notarilor din Croația

Radnička cesta 34/II, 10 000 Zagreb

tel.: +385 1 4556 566

fax: +385 1 4551 544

e-mail: [✉ hjk@hjk.hr](mailto:hjk@hjk.hr)

<http://www.hjk.hr/Uredi>

[Legea privind notarii \(Zakon o javnom bilježništvu\)](#)

[Legea privind onorariile notarilor \(Zakon o javnobilježničkim pristojbama\)](#)

Juriști în cadrul autorităților naționale, locale și regionale

Cerințe de educație: o diplomă de licență sau de master în drept și promovarea examenului național de barou (pentru posturi de reprezentare a unui angajator).

Statutul funcționarilor de stat (inclusiv al juriștilor) din cadrul autorităților naționale este reglementat de Legea privind funcționarii de stat (*Zakon o državnim službenicima*), în timp ce statutul funcționarilor (inclusiv al juriștilor) din cadrul autorităților locale și regionale face obiectul Legii privind autonomia locală și regională [*Zakon o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi*].

Juriști în cadrul societăților comerciale

Cerințe de educație: o diplomă de licență sau de master în drept și promovarea examenului național de barou (pentru posturi de reprezentare a unui angajator).

Juriștii din societățile comerciale au competența să reprezinte societatea comercială în cauză, în calitatea lor de reprezentanți autorizați în baza poziției lor de angajați, în fața tuturor autorităților și în toate raporturile juridice, cum ar fi procedurile civile, încheierea de contracte, în materie de dreptul muncii, proprietate și statut, procedurile privind delictele și procedurile penale etc. Juriștii care lucrează în întreprinderi sunt autorizați să susțină examenul național de barou în condițiile prevăzute de lege.

Republica Croația nu are o cameră a juriștilor care lucrează în societăți comerciale. Din acest motiv, o serie de juriști care lucrează în societăți comerciale fac parte din organizațiile societății civile care au fost create pentru a promova interesele profesiei juridice din întreprinderi și pentru a obține formare profesională avansată pentru juriștii din astfel de societăți.

Statutul juriștilor din societățile comerciale din Republica Croația nu este reglementat prin dispoziții specifice.

Juriști în instituții și în mediul academic

Cerințe de educație: o diplomă de licență sau de master în drept și promovarea examenului național de barou (pentru posturi de reprezentare a unui angajator).

Cerințele de educație pentru activitatea din mediul academic sau pentru exercitarea unor profesii în domeniul științific și cel educațional: persoana vizată trebuie să fi obținut o diplomă de licență sau de master în drept sau o diplomă de doctor, să fi realizat prezentări publice la reuniuni științifice și academice în domeniul respectiv și să fi publicat lucrări științifice și academice.

Consiliul Judiciar Național (Državno sudbeno vijeće)

Consiliul Judiciar Național este un organism autonom și independent care asigură autonomia și independența sistemului judiciar din Republica Croația.

Acesta decide în mod autonom, în conformitate cu Constituția și legea, cu privire la numirea, promovarea, transferul, demiterea, precum și răspunderea disciplinară a judecătorilor și a președinților instanțelor, cu excepția președintelui Curții Supreme a Republicii Croația. Președintele Curții Supreme este ales și demis de Parlamentul croat pe baza unei propuneri din partea președintelui Croației, după ce Adunarea Generală (*Opća sjednica*) a Curții Supreme a Republicii Croația și comisia competentă din cadrul Parlamentului croat și-au dat avizul. Președintele Curții Supreme a Republicii Croația este ales pentru un mandat de patru ani.

Consiliul Judiciar Național are 11 membri, dintre care șapte sunt judecători, doi sunt profesori universitari de drept și doi sunt membri ai Parlamentului, dintre care unul trebuie să fie din rândul opoziției.

[Legea privind Consiliul Judiciar Național \(Zakon o državnom sudbenom vijeću\)](#)

Consiliul Procurorilor (Državno odvjetničko vijeće)

Consiliul Procurorilor efectuează numirile și demiterile și ia decizii cu privire la răspunderea disciplinară a procurorilor, cu excepția Procurorului General al Republicii Croația, precum și a adjuncților acestuia. Procurorul General al Republicii Croația este numit pentru un mandat de patru ani de către Parlamentul croat, pe baza unei propuneri din partea Guvernului Republicii Croația, după ce comisia competentă din cadrul Parlamentului croat și-a dat avizul.

Consiliul Național al Procurorilor are 11 membri, dintre care șapte sunt procurori adjuncți, doi sunt profesori universitari de drept și doi sunt membri ai Parlamentului, dintre care unul trebuie să fie din rândul opoziției.

Ultima actualizare: 12/09/2016

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi.

Profesii juridice - Italia

Această secțiune conține informații generale privind profesiile juridice exersate în Italia.

Profesii juridice – introducere

Principalele profesii juridice exersate în Italia sunt cele de magistrat (judecător și procuror), avocat și notar.

Magistratura

Constituția prevede exercitarea funcției jurisdicționale de către judecători și Ministerul Public.

Judecători

Justiția este administrată în numele cetățenilor. Judecătorii nu se supun decât legii (articolul 101 din Constituție).

Funcția jurisdicțională este exercitată de magistrați numiți și supuși normelor privind organizarea judiciară.

Nu se pot crea funcții extraordinare sau speciale pentru judecători, ci doar secții specializate în cadrul organelor judiciare ordinare. Prin lege se prevăd cazurile și formele de participare directă a cetățenilor la administrarea justiției.

Intrarea în magistratură se face prin concurs. Pot fi însă numiți și magistrați consultanți (care nu sunt de profesie magistrați) pentru exercitarea unor funcții atribuite în mod tradițional judecătorilor profesioniști.

Autonomie și independență

Magistratura este autonomă și independentă față de orice altă putere în stat (**articolul 104 din Constituție**).

Independența magistraturii este garantată de către Consiliul Superior al Magistraturii, organ autonom care are sarcina de a recruta, numi, muta, promova și sancționa magistrații (articolul 105 din Constituție).

Nu există diferențe între magistrați decât în ceea ce privește diversitatea funcțiilor îndeplinite.

Magistrații sunt inamovibili, adică nu pot fi demisi sau suspendați din funcție decât în urma unei decizii a Consiliului Superior al Magistraturii, adoptată fie din motivele și cu garanțiile prevăzute de lege, fie cu consimțământul magistratului vizat.

Ministerul Public

Organizare

Constituția recunoaște principiile **independenței și autonomiei** Ministerului Public (**articolul 107**).

Articolul 112 din Constituție prevede principiul obligativității acțiunii penale: de îndată ce un procuror competent a fost informat cu privire la săvârșirea unei infracțiuni, acesta trebuie să desfășoare anchete și să transmită rezultatele acestor anchete judecătorului spre evaluare, împreună cu cererile relevante.

Obligativitatea acțiunii penale contribuie atât la garantarea independenței procurorului în exercitarea funcțiilor sale, cât și la sprijinirea egalității cetățenilor în fața legii penale.

Parchetele funcționează pe lângă fiecare grad de jurisdicție (Curtea de Casație, curțile de apel, tribunale și instanțe pentru minori).

Roluri și obligații

Ministerul Public este implicat în toate **procedurile penale** și acționează în numele **statului**. De asemenea, procurorii pot participa în cauze civile atunci când acest lucru este cerut de lege (de exemplu în anumite litigii de dreptul familiei, în cauze care implică persoane fără capacitate legală etc.).

Organizarea profesiei juridice: avocați, notari

Avocați

Avocatul este un profesionist independent care își reprezintă clientul – persoană fizică sau juridică, sau chiar statul – în fața unei instanțe civile, penale sau administrative.

Reprezentarea clientului se face în temeiul unui mandat și contra achitării unui onorariu.

Pe lângă fiecare instanță funcționează un consiliu al ordinului avocaților, alcătuit din avocați aleși de avocații înscriși în registrul aferent.

La nivel național există Consiliul Național al Avocaților, ales de către consilierii ordinelor reuniți la nivel regional.

Legea nr. 247 din 31 decembrie 2012 a introdus „noua reglementare privind organizarea profesiei de avocat.”

Notari

Notarul este un **profesionist independent** care exercită o **funcție publică**. Aceasta constă în conferirea unui caracter public actelor încheiate în prezența sa.

Profesia de notar este reglementată de Legea nr. 89 din 16 februarie 1913 – „organizarea notariatului și a arhivelor notariale” sau „legea notarială”.

La nivel național funcționează Consiliul Național al Notariatului.

Ultima actualizare: 02/10/2017

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii

noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi.

Profesii juridice - Cipru

Profesii juridice – Introducere

Profesia de avocat – Introducere

Profesia de avocat în Republica Cipru (Κυπριακή Δημοκρατία) este reglementată de diferitele dispoziții ale Legii privind avocații (Ο περί Δικηγόρων Νόμος), capitolul 2, modificată în mai multe rânduri.

Conform dispozițiilor Legii privind avocații, orice persoană care dorește să practice profesia de avocat trebuie:

să dețină o diplomă de studii în domeniul juridic recunoscută de Consiliul juridic (Νομικό Συμβούλιο);

să fi efectuat un stagiu de formare de un an la un cabinet de avocatură în cadrul căruia cel puțin un avocat și-a desfășurat activitatea timp de minim 5 ani la acea dată;

să fi promovat examenele organizate sau desfășurate sub coordonarea Consiliului juridic.

Alte profesii conexe

Nu există alte profesii conexe în Cipru, cum ar fi, de exemplu, profesia de notar public. Toate aspectele legate de actele juridice sunt de competența avocaților și numai membrii Asociației Barourilor din Cipru (Παγκύπριος Δικηγορικός Σύλλογος) pot să exercite profesia de avocat, în conformitate cu legile relevante. Avocații pensionați își pot continua activitatea cu titlul de consultanți juridici interni, atât în cabinetele de avocatură existente, cât și în cadrul altor organizații.

Una dintre profesiile care pot fi considerate conexe este cea de asistent juridic (δικηγορικοί υπάλληλοι), pentru care există dispoziții legislative separate.

Persoanele care doresc să practice această profesie trebuie să fi absolvit studiile liceale, să fi lucrat într-un cabinet de avocatură timp de cel puțin șase luni consecutive, să aibă o moralitate impecabilă și să depună o cerere la grefa instanței teritoriale competente pentru localitatea în care își desfășoară activitatea candidatul.

Procurori (Δημόσιοι Κατηγοροί)

Organizare

Generalități

Pe lângă capacitatea sa de consilier juridic al statului, Procurorul general (Γενικός Εισαγγελέας) al Republicii conduce de asemenea Direcția de contencios (Νομική Υπηρεσία) și acționează în calitate de șef al parchetelor (Director of Public Prosecutions) (Υπευθύνου της Υπηρεσίας Διαχείρισης Ποινικών Υποθέσεων).

Direcția de contencios condusă de procurorul general este formată din avocați, unii dintre aceștia fiind specializați în drept penal și ocupându-se de cauzele judecate de către Instanța superioară de drept penal. Procurorul general este informat cu privire la toate cauzele și dă dispozițiile necesare.

Pe lângă membrii Direcției de contencios, membrii Poliției din Cipru (Αστυνομική Δύναμη Κύπρου) care dețin o diplomă în domeniul juridic și au calificarea să exercite profesia de avocat pot desfășura activitatea de procurori publici. Deși sunt membri ai poliției, aceștia sunt subordonați procurorului general atunci când acționează în calitate de procurori. Procurorul general are aceleași atribuții cu privire la activitatea desfășurată de aceștia ca și pentru activitatea desfășurată de membrii Direcției de contencios.

În cazuri excepționale, procurorul general poate dispune avocaților pledanți cu rezultate remarcabile să preia anumite cauze.

Rolurile și responsabilitățile procurorilor publici

Parchetul (Κατηγορούσα Αρχή) de pe lângă instanțele penale teritoriale este condus de avocați pledanți (juriștii) care își desfășoară activitatea în departamentele de urmărire penală ale poliției, deși există posibilitatea să se dispună ca, în anumite situații, un membru al Direcției de contencios să desfășoare această activitate. Parchetul de pe lângă Instanța superioară de drept penal este condus de avocați din cadrul Direcției de contencios. Indiferent de persoana care conduce autoritatea de urmărire penală, toate acestea sunt subordonate procurorului general, care poate interveni în orice moment și poate, în anumite situații, să dispună încetarea urmăririi penale.

Direcția de contencios este condusă de către procurorul general, secondat de procurorul general adjunct (Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας), urmat de procurorii republicii (Εισαγγελείς της Δημοκρατίας), consilierii principali ai republicii (Ανώτεροι Δικηγόροι της Δημοκρατίας) și consilierii republicii (Δικηγόροι της Δημοκρατίας). Unul dintre procurorii republicii conduce Secția penală a Direcției de contencios (Τμήμα Ποινικού Δικαίου), fiind de asemenea subordonat procurorului general.

Procesul se desfășoară sub forma unor pledoarii. Acuzarea își prezintă probele, iar martorii acuzării sunt interogați, interogați în contradictoriu și re-interogați. După audierea tuturor martorilor acuzării, instanța trebuie să hotărască dacă Parchetul are o cauză prima facie. În cazul unui răspuns afirmativ, i se cere părâtului să declare dacă este vinovat sau nevinovat. Instanța informează părâtul că poate să-și cheme proprii martori și să depună mărturie sub jurământ; în acest caz, atât martorii părâtului, cât și părâtul însuși vor fi interogați în contradictoriu de către procuror. În cazul în care părâtul face o declarație fără prestare de jurământ de pe banca acuzaților, nu se efectuează interogatoriul în contradictoriu.

Instanța pronunță hotărârea la sfârșitul procesului. Dacă este achitat, părâtul este absolvit și eliberat. Dacă acesta este condamnat, apărarea are posibilitatea să pledeze pentru o pedeapsă mai mică și, după încheierea procedurilor, instanța stabilește o sentință adecvată.

Judecătorii

Organizare

Structura instanțelor cipriote este foarte clară:

Curtea Supremă (Ανώτατο Δικαστήριο)

Curtea Supremă a fost înființată în temeiul Legii privind organizarea justiției (Alte dispoziții) din 1964 (Ο περί Απονομής της Δικαιοσύνης (Ποικίλοι Διατάξεις) Νόμος του 1964) [Legea 33/1964], după ce președintele Curții Supreme și cel al Curții Constituționale Supreme au demisionat, dizolvând astfel cele două instanțe, deoarece reprezentanții comunității turce din cadrul diferitelor organe ale statului au refuzat să participe și să aprobe hotărârile necesare.

Membrii Curții Supreme sunt numiți de către președintele Republicii Cipru. Există în prezent 13 membri, dintre care unul este desemnat președinte. Numai persoanele cu o moralitate impecabilă și care au desfășurat cel puțin 12 ani de activitate remarcabilă în sistemul judiciar pot fi numiți membri ai Curții Supreme.

Instanța superioară de drept penal (Κακουργιοδικεία)

Instanța superioară de drept penal este instanța supremă de drept penal de prim grad de jurisdicție din Republica Cipru și este formată din trei judecători (președintele, un judecător din cadrul instanței teritoriale supreme și un judecător din cadrul instanței teritoriale). Membrii Instanței superioare de drept penal sunt numiți de Curtea Supremă pe termen de doi ani din rândul președinților de instanțe teritoriale, al judecătorilor din cadrul instanțelor teritoriale supreme și, respectiv, al judecătorilor din cadrul instanțelor teritoriale.

Instanțe teritoriale (Επαρχιακά Δικαστήρια)

În fiecare district al Republicii Cipru există o instanță teritorială cu competență nelimitată, bineînțeles, cu excepția cauzelor care intră în competența Curții Supreme și a instanțelor specializate menționate mai jos. Judecătorii instanțelor teritoriale sunt împărțiți în președinți ai instanțelor teritoriale, judecători din cadrul instanțelor teritoriale supreme și judecători din cadrul instanțelor teritoriale. Judecătorii din cadrul instanțelor teritoriale sunt numiți, transferați și promovați de către Curtea Supremă.

Instanțe de dreptul familiei (Οικογενειακά Δικαστήρια)

Instanțele de dreptul familiei, înființate în temeiul Legii privind instanțele de dreptul familiei (Ο περί Οικογενειακών Δικαστηρίων Νόμος) (Legea 23/90), sunt alcătuite din trei membri (un președinte și doi membri laici); toți trebuie să aibă experiență în sistemul judiciar și să fi practicat cu succes o profesie juridică înainte de numirea lor în cadrul acestei instanțe.

Instanța de control locativ (Δικαστήριο Ελέγχου Ενοικιάσεων)

Această instanță specializată este alcătuită din trei membri, un președinte și doi membri laici. Președintele instanței trebuie să fie un avocat care a practicat cu succes această profesie cel puțin același număr de ani ca și cel necesar pentru numirea în cadrul instanței teritoriale.

Instanța pentru litigiile de muncă (Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών)

Ca și în cazul Instanței de control locativ, Instanța pentru litigiile de muncă este alcătuită din trei membri: un președinte și doi membri laici. Președintele trebuie să fie un avocat care și-a exercitat profesia timp de cel puțin 5 ani înainte de numirea sa în cadrul acestei instanțe.

Instanța militară (Στρατιωτικό Ποινικό Δικαστήριο)

Cea din urmă instanță specializată este Instanța militară, condusă de un avocat de renume și care, în momentul numirii, deține calificările necesare pentru a deveni judecător în cadrul instanțelor teritoriale. Președintele Instanței militare trebuie să fie un cadru militar abilitat, cu gradul minim de colonel. Membrii laici ai instanței militare trebuie să fie cadre militare profesioniste.

Repertoriu (Ευρετήριο)

Există un repertoriu pe site-ul internet al Curții Supreme care conține informații generale cu privire la instanțele judecătorești din Cipru.

Roluri și responsabilități

Curtea Supremă

Curtea Supremă joacă rolul de instanță de apel împotriva hotărârilor emise de toate instanțele de grad inferior de jurisdicție din Republica Cipru și de curte de primă instanță pentru diferite litigii, cum ar fi, de exemplu, cele care țin de dreptul administrativ și de dreptul maritim. Aceasta emite de asemenea *certiorari*, *mandamus* și alte ordonanțe, monitorizează activitatea tuturor instanțelor de grad inferior de jurisdicție din Republica Cipru pentru a asigura că acestea își desfășoară activitatea în mod corespunzător și exercită controlul disciplinar asupra membrilor sistemului judiciar.

Instanțe superioare de drept penal

Cu excepția anumitor infracțiuni foarte grave, fiecare instanță superioară de drept penal are competența de a judeca în primă instanță toate infracțiunile pentru care se acordă pedepse conform Codului penal (Ποινικός Κώδικας) sau oricărei alte legi, săvârșite pe teritoriul republicii sau în părțile cipriote ale zonelor de suveranitate ale Regatului Unit, care implică cetățeni ciprioți (fie ca victime, fie ca părți), ori în orice altă țară dacă părâtul se afla în serviciul republicii sau pe o navă sau o aeronavă aflată pe teritoriul republicii sau în alte locuri și în alte situații prevăzute prin lege.

Instanțe teritoriale

Instanțele teritoriale, alcătuite dintr-un președinte, pot să judece și să pronunțe hotărâri în primă instanță cu privire la orice acțiune care intră în competența lor teritorială.

Orice judecător din cadrul instanțelor teritoriale supreme sau din cadrul instanțelor teritoriale este competent (cu anumite excepții) să pronunțe hotărâri cu privire la orice acțiune în care suma contestată sau valoarea obiectului litigiului nu depășește 500 000,00 EUR pentru instanțele teritoriale supreme și, respectiv, 100 000,00 EUR pentru instanțele teritoriale.

Competența în materie penală a instanțelor teritoriale acoperă toate infracțiunile săvârșite pe teritoriul districtului pentru care instanța respectivă este competentă, pentru care legea prevede o pedeapsă cu închisoarea de maxim 5 ani și/sau o amendă de până la 50 000,00 EUR și pentru care instanța poate dispune acordarea de despăgubiri victimei infracțiunii cu o valoare de până la 6 000 EUR.

Toate hotărârile judecătorești pronunțate de instanțele teritoriale, atât în materie civilă, cât și în materie penală, pot fi atacate fără restricții la Curtea Supremă.

Instanțe specializate

Instanțele de dreptul familiei sunt competente pentru aproape toate litigiile legate de căsătorie. Competența Instanței de control locativ este limitată la litigiile care implică clădiri care fac obiectul reglementării chiriilor. Instanța pentru litigiile de muncă este competentă numai pentru litigiile care implică relațiile dintre angajator și angajat, în special în cazurile de concedieri pretinse ilegale. Instanța militară este competentă să judece cauzele penale care implică membri ai Gărzii Naționale (Εθνική Φρουρά) sau încălcări ale regulamentelor Gărzii Naționale.

Toate hotărârile pronunțate de instanțele menționate anterior pot fi atacate la Curtea Supremă.

Organizarea profesilor juridice: Avocați (Δικηγόροι)

Există un sistem formal pentru furnizarea de servicii juridice în Republica Cipru, iar toate persoanele implicate în furnizarea acestui tip de servicii sunt numite avocați, indiferent de țara în care au studiat și de diploma de studii superioare pe care au obținut-o în cadrul studiilor absolvite în domeniul juridic.

Există, bineînțeles, pe internet un repertoriu care cuprinde nume de avocați, la care avocații și judecătorii au acces gratuit și pe care publicul îl poate consulta contra unei taxe.

Baze de date juridice

Site-ul internet [leginety](#) cuprinde legislație, jurisprudență și reglementări și poate fi consultat gratuit de către avocați, judecători și administrație. Orice altă persoană care dorește să consulte acest site internet trebuie să plătească un abonament. Site-ul internet [cylaw](#) conține hotărâri judecătorești și oferă acces gratuit tuturor celor care doresc să-l consulte.

Avocați/Consilieri juridici (Νομικοί Σύμβουλοι)

Există un sistem formal în cadrul căruia avocații/consilierii juridici își exercită profesia.

Notari publici (Συμβολαιογράφοι)

Profesia de notar public nu există în Cipru. Activitatea desfășurată în general de un notar public este efectuată în Cipru de către avocați.

Alte profesii juridice

Următoarele profesii din Republica Cipru sunt legate de profesiile juridice:

Grefieri (Πρωτοκολλητές)

Grefierii sunt numiți de Curtea Supremă; aceștia sunt angajați ai instanței, de obicei avocați, și au experiență în domeniul juridic. Grefierii au atribuții specifice, stipulate în legea corespunzătoare. Grefierul șef este numit de către Curtea Supremă să conducă personalul instanței, asupra căruia are atribuții de control.

Executori judecătorești

Există două tipuri de executori judecătorești: executori judecătorești privați, ale căror atribuții sunt limitate la notificarea/comunicarea diferitelor acte judiciare, și executorii judecătorești ai instanței, care se ocupă în principal cu executarea hotărârilor judecătorești.

Asistenții avocaților (Δικηγορικοί Υπάλληλοι)

Titlul de asistent al unui avocat se obține după efectuarea unui stagiului de 6 luni într-un cabinet de avocatură și după depunerea unei cereri în acest sens la prefa instanței teritoriale competente pentru localitatea în care se desfășoară activitatea candidatului.

Linkuri relevante

[Procurorul general](#)

[Curtea Supremă](#)

Ultima actualizare: 25/06/2013

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi.

Profesii juridice - Letonia

Această secțiune vă oferă o imagine de ansamblu asupra profesiilor juridice din Letonia.

Procurorii

Organizare

[Parchetul \(Prokuratūra\)](#) este o **autoritate judiciară** unificată, centralizată, organizată pe baza unui sistem cu trei niveluri. Parchetul este condus de către **Procurorul General (ģenerālprokurors)**. Misiunea acestuia este de **a reacționa la încălcarea legii și de a se asigura că acțiunile în instanță care au la bază încălcările respective sunt soluționate** în conformitate cu legea. Parchetul cuprinde următoarele niveluri instituționale:

Parchetul General (*ģenerālprokuratūra*);

parchetele regionale (*tiesu apgabalu prokuratūras*);

parchetele districtuale sau municipale (*rajona vai republikas pilsētu prokuratūras*);

parchetele specializate (*specializētas prokuratūras*).

Dacă este cazul, Procurorul General poate înființa un parchet sectorial specializat cu același statut ca și parchetul districtual sau regional. În prezent, în Letonia există **cinci parchete specializate**:

un parchet specializat pentru criminalitatea organizată și alte domenii (*Organizētās noziedzības un citu nozaru specializētā prokuratūra*);

un parchet specializat pentru mai multe domenii (*Specializētā vairāku nozaru prokuratūra*);

Parchetul pentru transportul rutier din Riga (*Rīgas autotransporta prokuratūra*);

un parchet pentru investigarea infracțiunilor financiare și economice (*Finanšu un ekonomisko noziegumu izmeklēšanas prokuratūra*); și

un parchet pentru investigarea infracțiunilor legate de circulația ilegală a narcoticelor (*Narkotiku nelegālas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūra*).

Parchetul General poate să supravezeze, de asemenea, activitatea unor organisme publice care, deși nu acționează ca procurori, contribuie la îndeplinirea anumitor sarcini în cadrul procedurii penale, care intră în competențele lor. Astfel de organisme sunt înființate, reorganizate și dizolvate de către Procurorul General. În funcție de fondurile alocate de la bugetul de stat, Procurorul General stabilește, de asemenea, organizarea și personalul acestora. Până în prezent, a fost înființat un singur astfel de organism, și anume [Serviciul pentru combaterea spălării de bani](#) (*Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas dienests*).

Parchetele fac parte din sistemul judiciar. Aceasta înseamnă că parchetele își desfășoară activitatea independent de ramurile legislativă și executivă. *Saeima* (Parlamentul Letoniei), Cabinetul de Miniștri și Președintele pot însărcina un parchet cu verificarea faptelor referitoare la încălcări și pot primi explicații din partea Parchetului General. Totuși, acestea nu pot să intervină în activitatea parchetului în cauză, chiar dacă acesta investighează încălcări de importanță națională majoră.

Procurorii pot ataca legislația adoptată de Cabinet sau de organele administrative ale statului dacă acestea încalcă legea. Procurorul general și procurorii șefi ai departamentelor Parchetului General pot participa la reuniunile Cabinetului și pot să își exprime opinia cu privire la aspectele abordate.

Rol și atribuții

Articolul 2 din [Legea privind Parchetul](#) stabilește atribuțiile Parchetului în timpul anchetelor prealabile procesului.

Parchetul:

supraveghează activitatea organelor de anchetă și operațiunile de anchetă ale altor organe;
organizează, conduce și realizează anchetele prealabile proceselor și transmite instrucțiuni organelor de anchetă privind desfășurarea anchetelor penale;
inițiază și efectuează urmărirea penală;
protejează drepturile și interesele legitime ale persoanelor și ale statului;
depune cereri sau plângeri în instanță în cazurile prevăzute de lege.

În conformitate cu articolul 36 alineatul (1) din <http://www.likumi.lv/doc.php?id=107820> [Legea privind procedura penală](#), un procuror public supraveghează și efectuează anchete, urmărește în justiție, susține acuzațiile în numele statului și îndeplinește alte funcții în cadrul procedurilor penale.

Procurorul supraveghetor

Procurorul supraveghetor supraveghează anchetele în cauze penale specifice și poate:

să revoce deciziile luate de ofițerul care conduce procedura sau de membrii grupului de anchetă;
să solicite șefului ierarhic al unui anchetator să înlocuiască ofițerul care conduce procedura sau să efectueze modificări în echipa de anchetă în cazul nerespectării instrucțiunilor sau al unei încălcări procedurale care periclitează desfășurarea procedurii;
să examineze plângerile împotriva acțiunilor sau deciziilor unui ofițer care conduce procedura sau ale unui membru al echipei de anchetă, ale șefului ierarhic al anchetatorului sau ale unei persoane care îndeplinește sarcini procedurale;
să ia decizii de inițiere a procedurii penale și de transferare a anchetei la o altă autoritate de anchetare;
să îndeplinească sarcini procedurale, cu informarea prealabilă a ofițerului care conduce procedura.

Ofițerul care conduce procedura

Procurorul supraveghetor (sau un alt procuror, la cererea procurorului șef) poate deveni ofițerul care conduce procedura (*procesa virzītājs*). Aceasta implică preluarea conducerii procedurii penale și luarea deciziei de începere sau neîncepere a urmăririi penale. În situații excepționale, procurorul general, Departamentul de drept penal al Parchetului General sau procurorul șef al unei instanțe regionale pot desemna un procuror ca ofițer care conduce procedura în etapa de anchetă.

Ca ofițer care conduce procedura, procurorul poate:

să ajungă la un consens cu învinuitul în ceea ce privește recunoașterea vinovăției;
să ia decizia de a înainta o cauză penală instanței;
să înainteze o cauză pentru a fi urmărită penal în cadrul unei proceduri speciale;
să încheie procedura penală din motive constrângătoare legitime.

Ofițerul care conduce procedura poate adopta orice decizie procedurală și poate îndeplini orice acțiune procedurală sau poate transfera aceste atribuții unui membru al echipei de anchetă sau unei persoane care îndeplinește alte sarcini legate de procedură.

Procurorul șef

În conformitate cu procedura prevăzută de lege, un procuror șef verifică dacă procurorul își îndeplinește atribuțiile și ia decizii privind plângerile sau contestațiile introduse împotriva deciziilor sau acțiunilor procurorului supraveghetor și ale procurorului/ofițerului care conduce procedura. Acesta poate, de exemplu, să dea curs propunerii procurorului supraveghetor de a înlocui superiorul ierarhic al unui anchetator sau autoritatea de anchetă, sau să ia o decizie privind temeiul sau legalitatea retragerii unei învinuiri.

Procurorul șef poate:

să revoce deciziile unui anchetator, ale unui membru al echipei de anchetă sau ale unui procuror debutant;
să numească sau să înlocuiască procurorul supraveghetor sau procurorul/ofițerul care conduce procedura dacă atribuțiile de supraveghere sau instrumentare a unui cauză nu sunt realizate pe deplin, sau își poate asuma răspunderea pentru aceste atribuții;
să instituie o echipă de anchetă dacă volumul de muncă periclitează finalizarea procedurii penale într-un termen rezonabil;
să solicite numirea unui alt superior ierarhic pentru anchetator sau să transfere ancheta penală unei alte autorități de anchetă.

Un procuror poate să fie inclus într-o **echipă de anchetă** prin decizia procurorului șef; ofițerul care conduce procedura poate solicita procurorului să îndeplinească una sau mai multe atribuții procedurale.

Judecătorii

Organizare

Temeiul constituțional al puterilor corpului judecătoresc este reprezentat de articolele 82-86 din [Constituție](#), care prevăd că judecarea cauzelor are loc numai în instanțe. Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Atribuțiile corpului judecătoresc sunt reglementate prin [Legea privind puterea judecătorească](#). Conform legislației și reglementărilor letone, judecătorii sunt funcționari ai statului.

Autoritățile de stat, organizațiile sociale și politice și alte persoane juridice și fizice au obligația de a respecta independența instanțelor și imunitatea judecătorilor. Nimeni nu are dreptul să solicite declarații sau explicații de la judecători în ceea ce privește instrumentarea unei anumite cauze sau să intervină în administrarea justiției, din niciun motiv. Un judecător se bucură de imunitate în ceea ce privește îndeplinirea obligațiilor corespunzătoare administrării justiției. Funcția de judecător este incompatibilă cu afilierea la un partid politic sau la orice altă organizație politică.

Rol și atribuții

Rolul unui judecător este de administra justiția în materie civilă, administrativă și penală, conform legii.

În cauzele civile, judecătorul judecă și soluționează litigiile legate de protejarea drepturilor civile, a drepturilor familiale, a drepturilor referitoare la muncă și a altor drepturi și interese legitime ale persoanelor fizice și juridice.

În cauzele penale, judecătorul analizează acuzațiile aduse împotriva persoanelor și stabilește validitatea acuzațiilor respective. Acesta poate achita persoanele care sunt nevinovate sau poate să constate că o persoană se face vinovată de săvârșirea unei infracțiuni și să îi impună acesteia o pedeapsă. **În cauzele administrative**, judecătorul exercită controlul jurisdicțional cu privire la legalitatea activităților executivului (acte administrative emise sau acțiuni efective) și examinează litigiile izvorâte din relațiile de drept public. De asemenea, acesta confirmă obligațiile sau drepturile de drept public ale persoanelor fizice. În ceea ce privește cazurile de încălcare a normelor administrative, judecătorii audiază și soluționează cauze privind încălcări ale normelor administrative săvârșite de persoane.

Obligațiile profesionale ale judecătorilor includ toate obligațiile judecătorilor și ale instanțelor în conformitate cu dreptul procedural.

Baze de date juridice

Sistemul judiciar are un portal internet, [Portalul instanțelor naționale](#), care este disponibil în prezent numai în limba letonă. Acesta conține informații privind sistemul judiciar al Letoniei, o listă a instanțelor și a judecătorilor din Letonia, statistici judiciare, o prezentare pe scurt a procedurilor aplicabile diferitelor tipuri de acțiuni judiciare, cu descrierea principalelor lor caracteristici și diferențe și informații privind modul în care se introduce o acțiune înaintea autorităților judiciare. Portalul oferă acces la o selecție de hotărâri judecătorești relevante, la calendarul ședințelor de judecată și la alte informații. Introducând numărul de referință al cauzei sau al citației în secțiunea de servicii electronice (*epakalpojumi*) a portalului, puteți obține informații privind evoluția urmăririi penale, instanța și nivelul instanței în care este judecată cauza, datele la care sunt programate următoarele ședințe de judecată, hotărârile luate și plângerile depuse într-o anumită cauză, precum și rezultatul procedurilor.

Rapoartele judiciare se publică, de asemenea, pe site-ul internet al https://www.ta.gov.lv/EN/news_1540 **Oficiului Judiciar.**

Informațiile privind **aspecte actuale de politică referitoare la sistemul judiciar** se publică, de asemenea, pe site-ul internet al [Ministerului Justiției](#).

Informații în format electronic privind Curtea Supremă și activitățile sale sunt disponibile pe site-ul internet al <http://www.at.gov.lv/en/?lang=1> **Curții Supreme.**

Toate aceste portaluri sunt disponibile, de asemenea, în limba engleză.

Organizarea profesiei juridice: avocați

Avocații

Avocații sunt considerați a fi membri ai sistemului judiciar; aceștia sunt juriști independenți care:

intervin în cauze în cadrul oricărei instanțe și în etapa de anchetă prealabilă procesului în cazul în care sunt desemnați în acest sens de părțile unui litigiu, inculpați sau de alte persoane interesate (clienții lor), în numele acestora și, în anumite situații prevăzute prin <http://www.likumi.lv/doc.php?id=59283> **lege**, în numele președintelui unei instanțe, al șefului unui organ de anchetă prealabilă procesului sau al Consiliului leton al avocaților autorizați (*Latvijas zvērīnātu advokātu padome*);

oferă consultanță juridică;

elaborează documente juridice;

oferă alte forme de asistență juridică.

În Letonia, următoarele persoane pot îndeplini atribuțiile unui avocat, sub rezerva anumitor condiții:

avocații autorizați (*zvērīnāti advokāti*);

asistenții avocaților autorizați (*zvērīnātu advokātu palīgi*);

cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene titulari ai unor calificări care le permit să practice avocatura în orice stat membru al Uniunii Europene;

avocații străini, alții decât avocații din statele membre UE, care pot profesa în Letonia în conformitate cu acordurile internaționale privind asistența juridică care sunt obligatorii pentru Letonia.

Toți avocații autorizați care profesează în Letonia sunt membri independenți ai profesiei juridice, care s-au reunit pentru a forma Baroul leton (*Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģija*), un organism profesional național independent. Organele Baroului leton sunt: **Adunarea generală a avocaților autorizați**,

Consiliul avocaților autorizați din Letonia, **Comisia de Audit** și **Comisia de Disciplină**.

Baze de date juridice

Informații privind **activitățile Baroului leton** și ale **Consiliului avocaților autorizați din Letonia**, legile și reglementările referitoare la avocați și instanțele în care își desfășoară activitatea (inclusiv date de contact), precum și informații referitoare la alte aspecte privind **profesia juridică în Letonia** sunt disponibile pe site-ul internet al [Consiliului avocaților certificați din Letonia](#).

Notarii

Organizare

Chestiunile notariale sunt încredințate notarilor autorizați (*zvērīnāti notāri*), sub supravegherea instanțelor și în conformitate cu procedurile prevăzute de [lege](#). Notarii autorizați din Letonia sunt considerați membri ai sistemului judiciar care îndeplinesc atribuții stabilite prin lege referitoare la exercitarea autorității publice.

În conformitate cu <http://www.likumi.lv/doc.php?id=59982> **Legea privind notarii**, notarii autorizați:

redactează acte notariale;

întocmesc certificate notariale;

primesc în custodie bani, titluri de valoare și documente;

acceptă un obiect acoperit de obligația de custodie;

se ocupă de probleme succesoriale;

elaborează planuri de împărțire a bunurilor în cazurile prevăzute de lege;

soluționează cauze de divorț (cu condiția ca ambii soți să-și fi exprimat acordul în scris și să nu existe litigii nesoluționate);

realizează acțiuni prevăzute în alte legi.

Toți notarii autorizați sunt membri ai profesiei juridice. Cu toate acestea, în exercitarea profesiei lor, notarii autorizați au un statut echivalent celui al funcționarilor de stat. Aceștia sunt membri ai sistemului judiciar, își exercită activitatea în instanțele regionale și își îndeplinesc responsabilitățile prevăzute în lege. Notarii autorizați sunt independenți din punct de vedere financiar în ceea ce privește desfășurarea activităților profesionale, iar tarifele acestora sunt stabilite de Cabinetul de Miniștri.

Toți notarii autorizați din Letonia s-au reunit pentru a alcătui împreună **Asociația notarilor autorizați din Letonia** (*Latvijas Zvērinātu notāru kolēģija*), organ profesional independent național pentru toți notarii autorizați. **Consiliul notarilor autorizați din Letonia** (*Latvijas Zvērinātu notāru padome*) este o instituție reprezentativă și de supraveghere a notarilor autorizați și reprezintă instituția administrativă și executivă a Asociației Notarilor Autorizați din Letonia. Aceasta îndeplinește atribuțiile prevăzute la articolul 230 din Legea privind notarii.

Baze de date juridice

Informații privind activitățile și numărul notarilor certificați, locația cabinetelor acestora și alte aspecte legate de sistemul notarial din Letonia sunt disponibile pe site-ul oficial al <http://latvijasnnotars.lv> **notarilor din Letonia**.

Alte profesii juridice

Executorii judecătorești autorizați

Executorii judecătorești autorizați (*Zvērināti tiesu izpildītāji*) sunt considerați membri ai sistemului judiciar. Aceștia sunt repartizați pe lângă instanțele regionale, execută hotărâri judecătorești și ale altor instituții și îndeplinesc alte activități stabilite prin lege.

Executorii judecătorești autorizați sunt membri ai profesiei juridice, însă, atunci când îndeplinesc funcția de executor judecătoresc autorizat, aceștia au un statut echivalent celui al funcționarilor publici. Anumiți executori judecătorești își desfășoară activitatea independent și răspund numai în fața legii. Cererile și ordinele emise de executorii judecătorești autorizați pentru executarea hotărârilor judecătorești și a altor hotărâri au caracter executoriu în Letonia.

Executorii judecătorești autorizați își îndeplinesc responsabilitățile pe raza teritorială a instanțelor regionale la care aceștia au fost repartizați. Numărul executorilor judecătorești autorizați, posturile, competența materială și competența teritorială a acestora sunt stabilite de Cabinetul de Miniștri.

Atunci când își îndeplinesc atribuțiile, executorii judecătorești autorizați aplică dispozițiile <http://www.likumi.lv/doc.php?id=50500> [Legii privind procedura civilă](#) și ale altor legi și regulamente și respectă metodologia aprobată de Consiliul executorilor judecătorești autorizați din Letonia (*Latvijas Zvērinātu tiesu izpildītāju padome*, organul care reprezintă și supraveghează executorii judecătorești autorizați din Letonia), precum și recomandările izvorâte din jurisprudență.

Baze de date juridice

Informațiile privind locațiile birourilor executorilor judecătorești autorizați, legile și regulamentele care reglementează profesia acestora și activitățile Consiliului executorilor judecătorești autorizați din Letonia pot fi consultate pe [site-ul internet al Consiliului executorilor judecătorești autorizați din Letonia](#).

În prezent, portalul este disponibil numai în limba letonă.

Organizații care oferă servicii juridice pro bono

Nu există nicio listă cu astfel de organizații în Letonia.

Linkuri

[Parchetul](#), [Serviciul de combatere a spălării banilor](#), [Portalul instanțelor naționale](#), [Administrarea instanțelor](#), [Consiliul avocaților autorizați din Letonia](#), [Notarii din Letonia](#), [Consiliul executorilor judecătorești autorizați din Letonia](#), [Ministerul Justiției din Republica Letonia](#)

Ultima actualizare: 07/01/2016

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Profesii juridice - Lituania

Această pagină vă oferă o imagine de ansamblu asupra profesiilor juridice din Lituania.

Profesii juridice – introducere

Profesiile juridice din Lituania includ:

- procurorii (prokurorai)
- judecătorii (teisėjai)
- avocații (advokatai)
- notarii (notarai)
- executorii judecătorești (antstoliai)

Procurori

Organizare

În Lituania există 56 de parchete teritoriale:

- 51 parchete regionale
- 5 parchete districtuale

[Parchetul](#) General (Generalinė prokuratūra) este responsabil de coordonarea birourilor parchetelor teritoriale (teritorinės prokuratūros). Procurorul General este numit pe o perioadă de 7 ani de către **Președintele Republicii Lituania** (Lietuvos Respublikos Prezidentas), cu acordul Parlamentului (Seimas). Procurorul General se supune Parlamentului și Președintelui. În Lituania există următoarele tipuri de procurori:

- Procurorul General (generalinis prokuroras)
- procuror-șef teritorial (districtual sau regional) (vyriausieji (apylinkių arba apygardų) prokurorai)
- alți procurori.

Între Ministerul Justiției și parchete nu există nicio legătură – nici de subordonare, nici de jurisdicție comună și niciun alt fel de raport specific.

Rol și atribuții

Funcțiile birourilor procurorilor sunt următoarele:

- organizarea și coordonarea investigațiilor premergătoare procesului
- formularea de acuzații în numele statului în cauze penale
- protejarea interesului public
- asigurarea dreptății

asistarea corpului judecătoresc în administrarea justiției

Procurorii participă în toate cauzele penale și în cauzele civile sau administrative, în ordinea indicată de plângere.

Judecători

Organizare

În Lituania nu există decât **judecători de profesie** (profesionalūs teisėjai).

Principiile generale ale corpului judecătoresc sunt stabilite în Constituție și în Legea parlamentară privind instanțele. Instanțele sunt independente, dispunând de următoarele organisme autonome:

Adunarea Generală a Judecătorilor (Visuotinis teisėjų susirinkimas)

Consiliul Judiciar (Teisėjų taryba)

Curtea Judiciară de Onoare (Teisėjų garbės teismas)

Instanțele sunt asistate în activitățile lor de către [Administrația Națională a Instanțelor](#) (Nacionalinė teismų administracija).

Organizarea profesiilor juridice: avocați

Avocați pledanți (barristers)/Avocați (advocates)

În Lituania există avocați (advokatai) și avocați stagieri (advokatu padėjėjai). Aceștia din urmă își pot reprezenta clienții în procedurile civile și îi pot apăra în procedurile penale – cu permisiunea avocatului supraveghetor și atunci când legea prevede acest lucru.

Avocații și avocații stagieri nu sunt clasificați pe domenii. Avocații sunt liberi să își aleagă domeniul de drept în care doresc să se specializeze (specializarea avocaților).

Baze de date juridice

Mai multe informații sunt disponibile pe site-ul internet al [Asociației Baroului din Lituania](#) (Lietuvos advokatūra).

Accesul la această bază de date este gratuit?

Da, site-ul internet al Asociației Baroului din Lituania poate fi accesat gratuit.

Avocați consultanți/consilieri juridici

În Lituania nu există avocați consultanți și nici consilieri juridici.

Notari

Organizare

În Lituania, nu există decât o categorie de notari (notarai). Numărul notarilor, birourile și circumscripția teritorială a acestora sunt stabilite de către **Ministrul Justiției** (Teisingumo ministerija). Notarii sunt numiți și revocați din funcție de către ministru.

Notarii se supun **Camerei Notarilor** (Notarų rūmai). Anual, Camera Notarilor prezintă Ministerului Justiției un **raport anual** detaliat cu privire la activitățile sale, împreună cu perspectivele și liniile directoare privind activitățile notarilor pentru anul următor.

Actele de reglementare privind notarii sunt aprobate de Ministrul Justiției, care ține seama de opinia Prezidiului Camerei Notarilor (Notarų rūmų prezidiumas).

În cazul în care Ministrul Justiției consideră că o hotărâre sau o decizie a Camerei Notarilor contravine legislației Republicii Lituania, Ministrul poate formula o cale de atac la Instanța regională Vilnius (Vilniaus apygardos teismas) pentru anularea acelor hotărâri sau decizii.

Mai multe informații sunt disponibile pe site-ul internet al [Camerei Notarilor din Lituania](#).

Rol și atribuții

Principalele obligații ale **Camerei Notarilor** sunt:

coordonarea activităților notarilor

interesul față de **avansarea** profesională a notarilor

protejarea și reprezentarea intereselor notarilor din instituțiile de guvernare statală și din administrația publică

întocmirea de **proiecte de acte de reglementare** pe probleme notariale și depunerea lor la Ministerul Justiției

unificarea practicii notariale

monitorizarea îndeplinirii funcțiilor și respectării cerințelor de etică profesională de către notari

păstrarea și utilizarea instrumentelor elaborate în practica profesiei notariale

asigurarea de **stagii** notariale

îndeplinirea obligațiilor prevăzute în **Statutul Camerei Notarilor** (Notarų rūmų statutas).

Alte profesii juridice

Executori judecătorești

În Lituania, nu există decât o singură categorie de executorii judecătorești (antstoliai).

Mai multe informații cu privire la executorii judecătorești sunt disponibile pe [site-ul internet al executorilor judecătorești](#) și pe site-ul internet al [Camerei](#)

[Executorilor Judecătorești](#) (Antstolių rūmai).

Ultima actualizare: 18/02/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi.

Profesii juridice - Luxemburg

[Veți găsi aici o prezentare generală a diferitelor profesii juridice](#)

Profesiile juridice – introducere

Această rubrică conține informații despre profesiile din lumea judiciară (descriere, condiții de acces în profesie etc.).

Prezentare generală a sistemului judiciar

În Luxemburg instanțele sunt organizate în două categorii, și anume **instanțele judiciare și instanțele administrative**. Această organizare se bazează pe natura litigiului.

Instanțele judiciare cuprind trei tribunale de pace, două tribunale teritoriale, Curtea de Apel și Curtea de Casație. Aceste instanțe sunt competente, în esență, să judece litigii de drept civil, de drept comercial, de drept penal, precum și de dreptul muncii. Judecătorii (completele de judecată – „*magistrats du siège*”) și procurorii (*substituts și procureurs* – „*magistrature debout*”) fac parte din aceeași categorie profesională.

Instanțele administrative cuprind un tribunal administrativ și o curte administrativă. Aceste instanțe judecă litigiile de natură administrativă și fiscală (impozite directe).

Curtea Constituțională este alcătuită din magistrați din rândul instanțelor judiciare și din rândul instanțelor administrative. Aceasta controlează conformitatea legii în raport cu Constituția, care este norma juridică supremă a țării.

Magistrați

Există două căi de acces în magistratură:

Recrutare prin susținerea unui examen-concurs

Viitorii magistrați, și anume atașații de justiție, sunt recrutați prin intermediul unui examen-concurs. Pentru a fi admiși la examenul-concurs, aceștia trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

să aibă cetățenia luxemburgheză;

să beneficieze de drepturile civile și politice și să prezinte garanțiile morale necesare;

să dețină o diplomă luxemburgheză care să ateste absolvirea studiilor universitare de drept corespunzătoare gradului de master recunoscut sau o diplomă străină care să ateste absolvirea studiilor universitare de drept corespunzătoare gradului de master recunoscut și omologată de ministrul ale cărui atribuții includ „Învățământul superior”, în conformitate cu Legea modificată din 18 iunie 1969 privind învățământul superior și omologarea titlurilor și gradelor de învățământ superior străine;

să cunoască la un nivel adecvat limbile luxemburgheză, franceză și germană;
să fi urmat un stagiu judiciar sau notarial timp de cel puțin douăsprezece luni;
să îndeplinească condițiile de aptitudine fizică și psihică necesare, care sunt verificate în cadrul unui examen medical și al unui examen psihologic.
Comisia de recrutare și de formare a atașajilor de justiție, alcătuită exclusiv din magistrați și denumită în continuare „comisia”, este cea care organizează examenul-concurs pentru recrutarea în magistratură. Examenul-concurs constă din trei probe scrise referitoare la dreptul civil și procedura civilă, dreptul penal și procedura penală, precum și la dreptul administrativ și contenciosul administrativ. Probele constau în principal în redactarea unui proiect de decizie sau hotărâre judiciară. Pentru a reuși la examenul-concurs, candidații trebuie să obțină cel puțin trei cincimi din punctajul total al tuturor probelor și cel puțin jumătate din punctajul maxim pentru fiecare probă. Comisia stabilește clasamentul candidaților în ordinea notelor finale. Sunt recrutați candidații clasați pe locurile eligibile.

Recrutare pe bază de dosare

Aceasta este o modalitate subsidiară de recrutare, care este organizată numai dacă, în urma examenului-concurs, nu se ajunge la numărul de atașați de justiție stabilit anual de ministrul justiției.

Pentru a-și putea depune candidatura, candidații trebuie:

să îndeplinească anumite condiții cerute pentru admiterea la examenul-concurs, mai precis condițiile de la punctele 1 - 4 și 6;

să dețină o diplomă de finalizare a stagiului judiciar;

să fi exercitat profesia de avocat timp de cel puțin cinci ani.

Comisia invită candidații la un interviu individual, la care asistă și un expert în psihologie, care emite un aviz motivat pentru fiecare candidat. Drept criterii de selecție a candidaților sunt utilizate rezultatele examenelor care atestă absolvirea cursurilor complementare de drept luxemburghez și rezultatele examenului de la sfârșitul stagiului judiciar, experiența profesională, eventualele calificări complementare, precum și eventualele publicații. Comisia efectuează selecția candidaților.

Constituția garantează independența membrilor magistraturii de scaun față de puterea politică. Aceștia sunt astfel inamovibili. Niciunui dintre aceștia nu i se poate lua locul și nu poate fi suspendat decât printr-o hotărâre judecătorească. Mutarea lor nu se poate face decât printr-o nouă numire și cu consimțământul lor. Cu toate acestea, în caz de boală sau de comportament necorespunzător aceștia pot fi suspendați, revocați sau mutați, în conformitate cu condițiile prevăzute de lege.

Funcția de magistrat este incompatibilă cu calitatea de membru al guvernului, cu mandatele de deputat, primar, consilier municipal sau consilier comunal, cu orice altă funcție salarizată publică sau privată, cu funcțiile de notar, executor judecătorec, cu cariera militară și cariera ecleziastică, precum și cu profesia de avocat. Magistrații sunt imparțiali și obligați să păstreze secretul profesional. Remunerarea lor este stabilită prin lege.

Pentru mai multe informații, a se vedea [pagina privind profesia de magistrat](#) pe site-ul Ministerului Justiției.

Avocații

Profesia de avocat este reglementată de **Legea modificată din 10 august 1991** privind profesia de avocat.

Profesia de avocat este o **profesie liberală și independentă**. Profesia de avocat poate fi exercitată în mod individual. Avocații se pot asocia sub formă de persoană juridică. Avocații sunt singurii care pot să asiste sau să reprezinte părțile, să formuleze cereri și să pledeze pentru acestea în fața instanțelor, indiferent care este natura acestora, să primească documentele și titlurile acestora pentru a le prezenta instanțelor, să întocmească și să obțină semnarea actelor necesare pentru conformitatea procedurii și să pună cauza în stadiul de a fi judecată.

Numai avocații pot să acorde **consultații juridice**, în mod obișnuit și în schimbul unei remunerații, sau să redacteze acte sub semnătură privată pentru alții. De asemenea, avocații își reprezintă sau își asistă clienții în fața instanțelor internaționale precum Curtea de Justiție a Uniunii Europene sau Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Avocații trebuie să respecte secretul profesional care este de ordine publică și a cărui încălcare este sancționată penal.

Pentru a exercita profesia de avocat în Luxemburg, trebuie să fi obținut în mod obligatoriu **înscrierea în tabloul unui Ordin al avocaților din Marele Ducat al Luxemburgului**. Această condiție este, de asemenea, valabilă pentru un avocat european care dorește să profeseze în Luxemburg sub titlul său profesional de origine.

Tabloul Ordinului avocaților cuprinde **șase** [liste](#):

Lista 1: avocați cu competențe depline (*avocats à la Cour*)

Lista 2: avocați

Lista 3: avocați care nu mai profesează

Lista 4: avocați din Uniunea Europeană care profesează sub titlul lor profesional de origine

Lista 5: societăți de avocați cu competențe depline (*avocats à la Cour*)

Lista 6: alte societăți de avocați

Pentru a fi înscris în tabloul unui Ordin al avocaților în Luxemburg, o persoană trebuie să îndeplinească **următoarele condiții**:

să prezinte garanția necesară privind onorabilitatea,

să facă dovada îndeplinirii condițiilor de admitere pentru stagiul de practică judiciară sau a trecerii probei de aptitudini prevăzută pentru avocații dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene de Legea modificată din 10 august 1991 care stabilește, pentru profesia de avocat, sistemul general de recunoaștere a diplomelor de învățământ superior obținute în urma unei formări profesionale cu o durată de cel puțin trei ani sau să facă dovada îndeplinirii condițiilor de înscriere ca avocat care profesează în Marele Ducat al Luxemburgului sub titlul său profesional de origine, în aplicarea Legii modificate din 13 noiembrie 2002 privind transpunerea în dreptul luxemburghez a Directivei 98/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 de facilitare a exercitării cu caracter permanent a profesiei de avocat într-un stat membru, altul decât cel în care s-a obținut calificarea, să cunoască limba în care este redactată legislația și limbile utilizate în administrație și justiție în sensul Legii din 24 februarie 1984 privind regimul lingvistic, să fie de naționalitate luxemburgheză sau resortisant al unui stat membru al Uniunii Europene,

să cunoască limba în care este redactată legislația și limbile utilizate în administrație și justiție în sensul Legii din 24 februarie 1984 privind regimul lingvistic fără a aduce atingere articolului 31-1 din Legea modificată din 10 august 1991. Nivelul de competență lingvistică necesar pentru limbile luxemburgheză și germană este nivelul B2 din Cadru european comun de referință pentru limbi pentru înțelegerea textului oral și nivelul B1 pentru exprimarea orală și, pentru limba germană, nivelul B2 pentru înțelegerea textului scris. Pentru limba franceză, este necesar nivelul B2 din cadrul respectiv atât pentru înțelegere, cât și pentru exprimarea scrisă și orală.

Prin derogare de la alineatul precedent, avocații europeni menționați la articolul 10 din Directiva 98/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 de facilitare a exercitării cu caracter permanent a profesiei de avocat într-un stat membru, altul decât cel în care s-a obținut calificarea, în momentul admiterii pe lista I din tabloul unui Ordin al avocaților, trebuie să stăpânească limba în care este redactată legislația în sensul Legii din 24 februarie 1984 privind regimul lingvistic în măsura în care își limitează activitățile profesionale la activitățile care nu necesită stăpânirea celorlalte limbi în sensul Legii din 24 februarie 1984. Nivelul necesar de cunoaștere a limbilor este cel menționat la alineatul precedent.

Câteva precizări privind cerințele lingvistice:

Avocații înscriși individual trebuie să stăpânească limba în care este redactată legislația în sensul Legii din 24 februarie 1984 privind regimul lingvistic, precum și orice altă limbă necesară exercitării activităților profesionale ale acestora, fără a aduce atingere precizărilor anterioare.

Avocații înscriși pe lista II trebuie să cunoască, în plus, limbile utilizate în administrație și în justiție în Marele Ducat al Luxemburgului, care sunt necesare îndeplinirii obligațiilor acestora în raport cu stagiul de practică judiciară.

Avocatul care acceptă o cauză trebuie să aibă competențele profesionale și lingvistice necesare, în caz contrar se expune sancțiunilor disciplinare.

După ce a obținut avizul ministrului justiției, Consiliul ordinului poate, făcând dovada reciprocității din partea **țării care nu este membră a Uniunii Europene** din care provine **candidatul**, să îl scutească pe acesta de îndeplinirea condiției privind naționalitatea. Situația este aceeași în cazul candidaților care au statutul de refugiat politic și care beneficiază de dreptul de azil în Marele Ducat al Luxemburgului.

Avocații înscriși pe lista de avocați I sunt singurii autorizați să poarte **titlul de avocat cu drepturi depline**. Pentru aceasta, este necesar:

fie să fi îndeplinit, ca avocat înscris pe lista de avocați II, o perioadă de stagiul de practică judiciară de doi ani și să fi promovat examenul de finalizare a stagiului de practică judiciară,

fie să fi trecut proba de aptitudine prevăzută pentru avocații din alt stat membru al Uniunii Europene de Legea modificată din 10 august 1991 care stabilește, pentru profesia de avocat, sistemul general de recunoaștere a diplomelor de învățământ superior obținute în urma unei formări profesionale cu o durată de cel puțin trei ani,

fie, în calitate de avocat european autorizat să profeseze sub titlul său profesional de origine, să facă dovada unei activități efective și regulate cu o durată de cel puțin trei ani în Luxemburg și în dreptul luxemburghez, inclusiv în dreptul Uniunii Europene, sau să beneficieze de dispozițiile articolului 9 alineatul (2) din Legea modificată din 13 noiembrie 2002 privind transpunerea în dreptul luxemburghez a Directivei 98/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 de facilitare a exercitării cu caracter permanent a profesiei de avocat într-un stat membru, altul decât cel în care s-a obținut calificarea.

Avocații cu drepturi depline sunt singurii abilitați să îndeplinească actele pentru care actele cu putere de lege și actele administrative prevăd un reprezentant legal, adică să reprezinte părțile în fața Curții Constituționale, a instanțelor administrative, a Curții Supreme de Justiție și în fața tribunalelor teritoriale care judecă în materie civilă, să prezinte concluzii pentru părți, să primească documentele și titlurile acestora pentru a le prezenta instanței și să obțină semnarea actelor necesare pentru conformitatea procedurii și pentru a aduce cauza în stadiul de a fi judecată.

Avocații care sunt înscriși pe lista de avocați II, precum și avocații europeni autorizați să profeseze sub titlul lor profesional de origine care sunt **înscriși pe lista de avocați IV** nu pot să îndeplinească aceste acte decât dacă sunt asistați de un avocat cu drepturi depline, înscris pe lista de avocați I. Reprezentarea părților fiind liberă în fața tuturor instanțelor care nu solicită în mod obligatoriu un reprezentant legal, avocații înscriși pe listele de avocați II sau IV pot să reprezinte părțile în fața acestor instanțe fără a fi asistați de un avocat cu drepturi depline.

Accesul la formarea profesională ca avocat, care este reglementat prin Regulamentul Marelui Ducat din 10 iunie 2009 privind organizarea stagiului de practică judiciară și care reglementează accesul în notariat, presupune parcurgerea unui stagiul de pregătire profesională alcătuit dintr-o perioadă de cursuri suplimentare de drept luxemburghez, urmată de un stagiul practic.

După obținerea certificatului de formare suplimentară în dreptul luxemburghez, stagiarul este admis pentru a fi înscriși pe lista 2 a unui din Barourile din Luxemburg.

Scopul stagiului de pregătire judiciară este formarea în vederea exercitării profesiei de avocat. Studiile universitare au permis stagiarului să dobândească o cunoaștere aprofundată a dreptului și CSDL (cursurile suplimentare de drept luxemburghez) au completat aceste cunoștințe prin formarea privind particularitățile dreptului luxemburghez. În timpul stagiului de pregătire judiciară, se pune accentul în principal pe formarea în vederea exercitării profesiei de avocat, atât prin exercitarea profesiei sub egida unui coordonator de stagiul, cât și prin urmarea unor cursuri având ca obiect chiar formarea în profesie.

Stagiul practic cu o durată de cel puțin doi ani se încheie cu un examen de sfârșit de stagiul. După promovarea acestui examen, postulantul devine avocat cu drepturi depline și este înscris pe lista 1.

Pe baza unei cereri motivate și justificate, stagiarul poate fi autorizat de Comitetul de conducere să efectueze cel puțin trei luni și cel mult șase luni din stagiul său de pregătire judiciară într-un birou de avocat situat într-un stat membru al Uniunii Europene. Această perioadă de stagiul autorizată în mod corespunzător este luată în considerare pentru durata stagiului de pregătire judiciară.

Avocații sunt grupați într-un ordin care este o corporație independentă față de autoritățile publice și de magistratură. Există un **Ordin al avocaților la Luxemburg** și un **Ordin al avocaților la Diekirch**. Fiecare ordin are personalitate civilă. Ordinul avocaților are următoarele organisme: Adunarea, Consiliul ordinului, Decanul și, pentru ansamblul profesiei, Consiliul de disciplină și administrativ.

Pentru mai multe informații, a se vedea [pagina privind profesia de avocat](#) pe site-ul Ministerului Justiției.

Notarii

Numărul notarilor este stabilit printr-un regulament al Marelui Ducat în temeiul articolului 13 din Legea modificată din 9 decembrie 1976 privind organizarea activității notariale. În prezent, **numărul notarilor este de 36** pentru întreaga țară.

Notarii sunt funcționari publici abilitați să primească toate actele și contractele pentru care părțile trebuie sau doresc să obțină caracterul autentic corespunzător actelor autorităților publice și să asigure o dată certă, să le păstreze, să elibereze copii învestite cu formulă executorie și copii ale acestora.

Este interzis ca notarii, prin ei înșiși sau printr-o persoană interpusă, fie în mod direct, fie în mod indirect: să se angajeze în activități comerciale, să fie administratori, comandanți, administratori delegați sau lichidatori ai unei societăți comerciale sau ai unei unități industriale sau comerciale, să se implice în administrarea și controlul societăților, întreprinderilor sau agențiilor care au ca obiect cumpărarea, vânzarea, lotizarea sau construcția de imobile sau să aibă un interes oarecare în aceste activități; să aibă relații constante cu societățile, întreprinderile sau agențiile menționate, care să împiedice alegerea liberă a notarului de către părți; să efectueze în mod curent operațiuni bancare, de scont și de curtaj sau speculații la bursă, cu excepția operațiunilor de scont efectuate cu ocazia actelor aferente funcției lor; să primească depuneri de fonduri, cu excepția depozitelor efectuate în vederea sau cu ocazia efectuării actelor aferente funcției lor sau a lichidării succesiunilor; să își exercite profesia în orice cauză în care ar avea interese; să se folosească de persoane interpusă pentru actele pe care nu le pot efectua în mod direct; să aibă în serviciul lor, cu orice titlu, agenți de afaceri sau agenți imobiliari.

Actele notariale se întemeiază pe dispozițiile codului civil; acestea sunt executorii în situația în care sunt învestite cu formulă executorie. Pentru redactarea actelor, notarii sunt obligați să folosească limba franceză sau germană, la alegerea părților.

Notarii își exercită atribuțiile pe întregul teritoriu național. Prin intermediul atribuțiilor pe care le dețin, aceștia participă la exercitarea puterii publice.

Camera Notarilor este alcătuită din șapte membri aleși dintre notarii din țară de către Adunarea generală a notarilor.

Pe lângă atribuțiile conferite Camerei Notarilor prin actele cu putere de lege și actele administrative, aceasta are în special următoarele **atribuții**:

să mențină disciplina în rândul notarilor și să exercite puterea disciplinară prin intermediul consiliului său de disciplină; să prevină sau să concilieze orice diferend între notari și, în cazul în care nu se ajunge la un acord, să își exprime opinia printr-un simplu aviz;

să soluționeze orice diferend între notari și terți;

să își exprime opinia cu privire la dificultățile referitoare la onorarii, remunerații, salarii, venituri, taxe și plăți efectuate în cont de către notari, precum și la orice diferend în aceasta privință, supus unui tribunal civil;

să primească în păstrare listele cu minutele întocmite; să verifice contabilitatea notarilor;

să reprezinte notarii din Marele Ducat pentru apărarea drepturilor și intereselor profesiei.

Consiliul de disciplină este compus din președintele Tribunalului teritorial din Luxemburg sau judecătorul care îl înlocuiește, în calitate de președinte, și din patru membri ai Camerei Notarilor, desemnați în funcție de vechimea în profesie.

Consiliul de disciplină exercită puterea disciplinară asupra tuturor notarilor pentru: încălcarea prevederilor actelor cu putere de lege și ale actelor administrative cu privire la exercitarea profesiei, erori și neglijențe profesionale, fapte care contravin prudenței și demnității profesionale, precum și onoarei și probității, fără a aduce atingere acțiunii în instanță care poate surveni ca urmare a faptelor menționate. Deciziile Consiliului de disciplină pot fi atacate cu apel, atât de către notarul condamnat, cât și de către procurorul general al statului. Apelul este introdus la secția civilă a Curții Supreme de Justiție, care se pronunță printr-o hotărâre definitivă.

Pentru a fi admisă în profesia de notar, o persoană trebuie:

să fie de naționalitate luxemburgheză sau să fie resortisant al unui stat membru al Uniunii Europene,

să beneficieze de drepturile civile și de exercitarea drepturilor politice,

să aibă 25 de ani împliniți și să fi obținut fie diploma de candidat la funcția de notar în conformitate cu legislația luxemburgheză (sistemul actual), fie [certificatul de finalizare a stagiului](#) necesar pentru a putea accede la funcția de notar (sistemul precedent),

să stăpânească limba în care este redactată legislația și limbile utilizate în administrație și în justiție în sensul Legii din 24 februarie 1984 privind regimul lingvistic.

Pentru mai multe informații, a se vedea [pagina privind profesia de notar](#) pe site-ul Ministerului Justiției.

Alte profesii juridice

Executorii judecătorești

Executorul judecătoresc este un funcționar judiciar care este singurul îndreptățit:

să comunice transcrierile și actele judiciare și să facă notificările prevăzute de actele cu putere de lege și actele administrative în situațiile în care modul de notificare nu a fost reglementat prin lege;

să procedeze la executarea hotărârilor judecătorești, precum și a actelor sau a titlurilor învestite cu formulă executorie.

Executorul judecătoresc poate să procedeze la:

recuperarea pe cale amiabilă sau judiciară a tuturor creanțelor. Aceasta atribuție cuprinde dreptul de a semna în numele reclamantilor cereri în vederea obținerii unei ordonanțe de plată sau a unei popriri pe prestările periodice,

evaluări și vânzări la licitație publică a mobilelor, a efectelor mobiliare și a activelor, în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative în materie.

Acesta poate fi însărcinat de instanță să efectueze:

constatări pur materiale care exclud orice opinie privind consecințele de fapt sau de drept care pot rezulta din acestea;

constatări de aceeași natură, la cererea particularilor; în ambele cazuri, aceste constatări sunt valabile până la proba contrarie.

Tariful executorilor judecătorești se stabilește printr-un regulament al Marelui Ducat.

Camera executorilor judecătorești reprezintă profesia la nivel național. Este administrată de un consiliu alcătuit din trei membri, și anume un președinte, un secretar și un trezorerier. Președintele reprezintă Camera executorilor judecătorești din punct de vedere judiciar și extrajudiciar.

Pentru mai multe informații, a se vedea [pagina privind profesia de executor judecătoresc](#) pe site-ul Ministerului Justiției.

Grefierii

Grefierul-șef exercită funcțiile de director al grefei și de șef al personalului. Sarcinile administrative ale grefierului-șef cuprind: eliberarea de copii solicitate de avocați și de persoane private (de exemplu, certificate de divorț pentru a fi transcrise în străinătate), predarea corespondenței/a titlurilor executorii spre expediere, depunerea testamentelor olografe, declarații în cadrul unei succesiuni, depunerea jurământului de către grefieri, pregătirea adunărilor generale ale grefierilor, elaborarea de statistici și supravegherea arhivelor. De asemenea, grefierul-șef recepționează actele de recuzare a magistraților.

Grefierii furnizează asistență judecătorului cu privire la toate actele și procesele-verbale ale departamentului din care fac parte, și anume pentru audiențe, înfățișarea părților, anchete, vizite la fața locului, autopsii, inventarul patrimoniului în caz de faliment, redactarea hotărârilor și transcrierea audierilor persoanelor puse sub tutelă sau curatelă. Judecătorul nu își poate îndeplini atribuțiile în absența grefierului său.

Funcțiile grefierilor sunt stabilite prin articolul 78 și următoarele din Legea modificată privind organizarea judiciară.

[Culegere de legi speciale](#) p. 7–40.

Accesul la profesie este stabilit prin Legea modificată din 16 aprilie 1979 de stabilire a statutului general al funcționarilor publici.

http://www.fonction-publique.public.lu/fr/publications/Reformes/Recueils/1_Statut.pdf

Linkuri relevante

[Ministerul Justiției](#)

Ultima actualizare: 27/09/2016

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Profesii juridice - Ungaria

Această pagină vă oferă o imagine de ansamblu asupra profesiilor juridice din Ungaria.

Profesii juridice — introducere

[Procurori \(ügyészek\)](#)

[Judecători \(bírák\)](#)

[Avocați și juriști \(jogászok\)](#)

[Notari \(közjegyzők\)](#)

[Alte profesii juridice](#)

Profesii juridice - introducere

Mai jos este prezentată o imagine de ansamblu asupra profesiilor juridice din Ungaria: procurori, judecători, avocați, juriști, notari și executori judecătorești.

În Ungaria, profesioniștii din domeniul juridic (avocați, notari și executori judecătorești) funcționează în mod independent, dar în cadrul unui sistem de autoguvernare, stabilit de camere profesionale la care sunt obligați să adere pentru a putea îndeplini această funcție. Aceste camere sunt abilitate să exercite un control profesional asupra propriilor membri, pentru a se asigura că serviciile pe care le furnizează sunt de un nivel corespunzător.

Procurori (ügyészek)

Organizare

Normele constituționale maghiare prevăd că **Biroul Procurorului General** (*ügyészség*) exercită drepturi prevăzute de lege în legătură cu urmărirea penală, decide trimiterea în judecată și este responsabil de verificarea legalității măsurilor penale.

Biroul Procurorului General contribuie la garantarea respectării legii de către toți cetățenii și acționează în vederea restabilirii legii atunci când aceasta este încălcată în cazurile și în modurile prevăzute de lege.

Serviciul de urmărire penală este o organizație centralizată condusă de Procurorul General (*legfőbb ügyész*) care răspunde în fața Parlamentului. Procurorii sunt numiți și revocați din funcție de Procurorul General.

Procurorii sunt numiți, mai întâi, pentru un mandat de trei ani și ulterior, pentru o perioadă de timp nedeterminată.

Normele care reglementează activitatea Biroului Procurorului General sunt stabilite prin lege.

Rol și atribuții

Atribuțiile, responsabilitățile și statutul juridic al procurorilor sunt reglementate prin lege. Serviciul de urmărire penală este un organism uniform și toți procurorii au același statut juridic.

Biroul Procurorului (*ügyészség*):

efectuează anchete în cazurile prevăzute de legea privind procedurile penale;

verifică dacă anchetele sunt efectuate în conformitate cu dispozițiile legale corespunzătoare;

exercită alte competențe legale în legătură cu anchetele;

exercită funcția publică și sprijină urmărirea penală în cursul procedurii; exercită dreptul de formulare a căilor de atac conform legislației în vigoare;

se asigură că pedepsele sunt executate în conformitate cu dispozițiile legale corespunzătoare;

participă și la alte proceduri în materie civilă, de drept administrativ și comercial; participă la procedurile reglementate de Codul de procedură civilă (*polgári perrendtartás*) dacă titularul drepturilor nu are capacitatea de a își apăra singur drepturile, indiferent de motiv;

în cadrul examinării generale a legalității (*általános törvényességi felügyelet*), se asigură că legea este aplicată;

ia măsurile necesare de protecție a copilului pentru infracțiuni comise împotriva minorilor;

îndeplinește atribuțiile care decurg din obligațiile internaționale, în special cele în materie de asistență juridică;

îndeplinește atribuțiile în legătură cu Eurojust;

contribuie la garantarea faptului că legea este respectată de către toate organizațiile societății civile, organismele guvernamentale și cetățeni și, în caz de încălcare, acționează pentru aplicarea legii.

Baze de date juridice

Informații suplimentare sunt disponibile pe site-ul internet al [Serviciului de urmărire penală al Republicii Ungare](#).

Judecători

Organizare

Constituția stipulează că judecătorii sunt independenți. Aceștia iau decizii care respectă legea și care sunt bazate pe propriile convingeri și acționează fără a fi supuși niciunei influențe sau instrucțiuni.

Judecătorii sunt **numiți de către Președintele Ungariei** (*köztársasági elnök*).

Candidații pentru funcția de judecător trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

să aibă cetățenie maghiară;

să nu aibă cazier judiciar;

să aibă drept de vot;

să dețină o diplomă universitară în drept;

să fi promovat examenul de intrare în barou (*szakvizsga*);

să se angajează să facă o declarație de avere, în conformitate cu legislația; și

să aibă o experiență profesională atestată de cel puțin un an ca grefier (*bírószági titkár*) sau funcționar al biroului procurorului (*ügyészségi titkár*), judecător al Curții Constituționale, judecător militar, procuror, notar, avocat sau consilier juridic, sau angajat în cadrul unei agenții administrative centrale (*központi közigazgatási szerv*) pentru care este necesar un examen de barou.

Asesori

În conformitate cu Constituția, **judecătorii consultanți sau asesorii** (*nem hivatásos bíró/ülnök*) pot, de asemenea, să participe la **procedurile judiciare**.

Asesorii nu trebuie să aibă cazier judiciar, trebuie să aibă dreptul la vot, să fie cetățeni maghiari și să aibă peste 30 de ani. De asemenea, asesorii militari (*katonai ülnök*) trebuie să fie membri ai personalului din forțele armate ale Ungariei (*Magyar Honvédség*) sau ai forțelor de aplicare a legii.

Aceștia sunt aleși pentru un mandat de **patru ani**.

În cadrul unei **proceduri penale**, instanțele locale sunt alcătuite dintr-un **judecător profesionist** (*hivatásos bíró*) și **doi asesori** atunci când infracțiunea se pedepsește cu închisoarea pe o perioadă de cel puțin opt ani. Tribunalele districtuale care acționează în primă instanță pot fi, de asemenea, alcătuite **dintr-un judecător profesionist și doi asesori**.

În cadrul unei **proceduri civile**, în funcție de natura cauzelor și în conformitate cu legea, tribunalul poate să fie alcătuit **dintr-un judecător profesionist și doi asesori**.

Auditori de justiție, grefieri

Absolvenții facultăților de drept sunt angajați de instanțe în calitate de auditori de justiție sau grefieri; aceștia pot dobândi astfel cunoștințele și experiența necesare pentru o **viitoare carieră de judecător**. Aceștia pot activa în calitate de judecători numai în procedurile și împrejurările definite de lege.

Fișele informative cu privire la personalul din justiție pot fi accesate făcând clic pe linkurile de mai jos:

[funcționari](#) (407 Kb) [en](#)

[auditori de justiție](#) (382 Kb) [en](#)

[grefieri](#) (286 Kb) [hu](#)

[lucrători manuali](#) (371 Kb) [en](#)

Avocați și juriști (*jogászok*)

Avocați

Pe parcursul activității profesionale, **avocații** (*ügyvédek*) își ajută clienții să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile. Avocații pot oferi **reprezentare legală** în toate cazurile și **în fața tuturor autorităților**. Avocații sunt independenți în exercitarea activității profesionale, ceea ce înseamnă că nu pot fi influențați și nu trebuie să sufere nicio influență sau să accepte nicio răspundere care le-ar putea compromite independența.

Activitățile **remunerate** care sunt rezervate avocaților sunt:

reprezentarea juridică și apărarea în materie penală;

consultanța juridică;

pregătirea și redactarea de acte juridice;

gestionarea sumelor și obiectelor de valoare depuse în bancă în legătură cu activitățile menționate mai sus.

Deși acestea nu intră în mod exclusiv în domeniul activităților avocaților, datorită cerințelor vieții economice actuale, avocații pot presta și servicii precum cele de **consiliere fiscală, operațiuni de intermediere pentru tranzacții imobiliare și mediere** în afara cadrului instanței (*peren kívüli közvetítés*).

Cu excepția avocaților salariați, exercitarea profesiei de avocat presupune admiterea în baroul de avocați (*kamara*) și depunerea jurământului de avocat (*ügyvédi eskü*).

Condiții de admitere în barou:

să aibă cetățenia unui stat membru al Spațiului Economic European;

să nu aibă cazier judiciar;

să aibă studii superioare de drept și să fi promovat examenul de admitere în barou (*jogi szakvizsga*);

să dețină o asigurare de răspundere civilă și un spațiu adecvat de birou.

Avocații din statele membre ale Uniunii Europene pot profesa ca avocat, în Ungaria, sub trei forme principale: în calitate de **furnizori de servicii ad-hoc**, ca **avocați care profesează în mod constant** și în calitate de **membru admis în baroul de avocați**. Furnizorii de servicii ad-hoc sunt obligați să declare serviciile prestate baroului (*ügyvédi kamara*) competent în raza teritorială a locului unde sunt furnizate, în timp ce aceia care doresc să furnizeze servicii în mod constant trebuie să se înregistreze în asociația baroului de avocați competent.

Avocații din Uniunea Europeană care sunt înregistrați pot solicita acceptarea în baroul de avocați dacă aceștia îndeplinesc cerințele prevăzute de lege [de exemplu, au îndeplinit perioada de practică prevăzută de lege, aceștia își dovedesc competența în dreptul maghiar (precum și în dreptul Uniunii Europene), au cunoștințe adecvate de limbă maghiară pentru a-și desfășura activitatea etc.].

Un avocat al Uniunii Europene care a fost admis în baroul de avocați are dreptul să folosească titlul profesional de avocat (*ügyvédi cím*) și se supune aceluiași norme precum avocații maghiari.

Avocații au obligația de a **păstra secretul profesional** în legătură cu toate faptele și datele care le sunt aduse la cunoștință pe parcursul desfășurării activităților profesionale.

În general, **onorariile se stabilesc prin acordul liber** dintre avocați și clienții acestora. Onorariile avocaților sunt reglementate numai dacă aceștia acționează în calitate de avocați din oficiu (*kirendelt védő*) în cadrul procedurilor judiciare.

Baze de date juridice

Puteți găsi mai multe informații pe site-ul web al [Asociației Baroului de Avocați din Ungaria](#) (*Magyar Ügyvédi Kamara*).

Juriști (Jogtanácsosok)

Atribuția principală a juriștilor este de a facilita funcționarea organizației în cadrul căreia sunt angajați. Juriștii **exercită reprezentarea legală din cadrul organizației care i-a angajat**, oferă consiliere și informare juridică; redactează cereri, contracte și alte documente și participă la organizarea activității juridice. Ca regulă generală, juriștii – spre deosebire de avocați – își desfășoară activitățile (care nu sunt la fel de vaste precum cele ale avocaților) ca **angajați**.

Remunerarea acestora este reglementată de dreptul muncii.

Orice persoană înscrisă în **registru administrat de către tribunalul departamental** sau, în capitală, de Tribunalul Budapesta, poate exercita profesia de jurist. Candidații trebuie:

să aibă cetățenia unuia din statele membre semnatare ale Acordului privind Spațiul Economic European;

să nu aibă cazier judiciar;

să dețină o diplomă universitară în drept;

să fie declarați admiși în barou; și

să fie înscrși în registru.

În anumite cazuri, **ministru justiției** poate acorda o **scutire de la îndeplinirea condiției privind cetățenia**.

Notari (közjegyzők)

Acționând în limitele puterilor definite de lege, **notarul (közjegyző)** se ocupă de administrarea oficială a justiției ca parte a sistemului judiciar al statului.

Obiectivul activităților acestora este de a preveni generarea litigiilor juridice, iar activitatea notarială este rezervată membrilor **Asociației Notarilor (Közjegyzői Kamara)**. Potrivit legii, notarii sunt **numiți de ministru justiției** pentru a își exercita atribuțiile **într-o anumită circumscripție** și pentru o **perioadă de timp nedeterminată**.

Notarii au obligația de a încheia o asigurare de răspundere civilă profesională pentru întreaga durată a activității lor.

Notarii se bucură de **monopol** în ceea ce privește stabilirea de convenții, acte unilaterale și constatarea prin acte autentice. Notarii sunt responsabili în mod tradițional în ceea ce privește chestiunile succesoriale și alte proceduri necontencioase. Lista atribuțiilor include, de asemenea, înregistrarea ipotecilor, precum și gestionarea de fonduri, obiecte de valoare și titluri de valoare pe care le primesc de la părți pentru a le încredința altor părți cărora le sunt destinate.

Pentru activitățile desfășurate în exercitarea atribuțiilor, notarii au dreptul la un **onorariu prevăzut prin lege**, care corespunde, în medie, timpului acordat, experienței juridice necesare și răspunderii implicate. Suma poate varia în anumite cazuri excepționale (de exemplu, în cazurile dificile care necesită un nivel superior de cunoștințe de specialitate). Atunci când actul notarial vizează un aspect a cărui valoare poate fi determinată, remunerația notarului se calculează pe baza valorii respective. În toate celelalte cazuri, remunerația notarului este calculată în raport cu timpul petrecut în exercitarea activității sale. Prețul pentru legalizarea copiilor documentelor este fix.

Deoarece **cetățenia maghiară** este o cerință esențială pentru judecători, procurori, grefieri, executori judecătorești și notari, cetățenii străini nu pot fi numiți în aceste funcții în Ungaria.

Baze de date juridice

Puteți găsi mai multe informații pe site-ul web al [Camerei Naționale a Notarilor din Ungaria](#) (*Magyar Országos Közjegyzői Kamara*).

Alte profesii juridice

Executori judecătorești

Executarea hotărârilor judecătorești este îndeplinită de către **executorii judecătorești** – executori judecătorești independenți de pe lângă instanțe (*önálló bírósági végrehajtó*) sau executori judecătorești ai instanțelor locale (*törvényszéki végrehajtó*).

În general, **creanțele stabilite prin hotărâri judecătorești** sunt puse în executare de către executori judecătorești independenți. Aceștia sunt **numiți de ministru justiției pentru o durată nedeterminată să profeseze pe lângă o anumită instanță locală (járásbíróság), într-o anumită jurisdicție**.

Executorii judecătorești independenți **nu sunt angajați ai statului**, iar **veniturile acestora provine de la clienți** ca retribuție pentru activitatea lor.

Gama de activități pe care le desfășoară este următoarea:

executarea se bazează pe un certificat de executare (*végrehajtási lap*) eliberat de instanță;

executarea se bazează pe un document cu titlu executoriu (*végrehajtási záradék*) eliberat de instanță;

executarea se bazează pe un ordin judecătoresc de sechestru, un ordin de transfer (*végrehajtást elrendelő, letiltó, átutalási végzés*) sau, mai mult, pe o procedură de notificare directă (*közvetlen bírósági felhívás*).

Executorii judecătorești ai tribunalelor departamentale își exercită activitatea în cadrul acestor instanțe și pe lângă Tribunalul Capitalei. Aceștia sunt numiți de către președintele tribunalului să își exercite activitatea pe lângă o anumită instanță pe o perioadă nedeterminată. Procesul de recrutare a executorilor judecătorești locali se realizează prin intermediul unui apel la candidaturi lansat de președintele tribunalului. Executorii judecătorești locali fac parte din personalul judiciar al instanțelor și sunt remunerați în acest sens.

Executorii judecătorești ai tribunalelor departamentale execută „creanțe judiciare” (al căror titular legitim este statul); aceste creanțe corespund taxelor procedurale civile sau penale plătite de către stat. De asemenea, aceștia sunt responsabili pentru recuperarea costurilor aferente procedurilor penale, precum și de confiscarea bunurilor și aplicarea de alte sancțiuni financiare. Pensile alimentare oferite de stat sunt considerate, de asemenea, creanțe judiciare, intrând în sfera de competență a acestora. În fine, executorii judecătorești ai tribunalelor departamentale execută creanțele al căror titular legitim este instanța, Consiliul Judiciar Național, Biroul Judiciar Național, ministerul justiției, Institutul de expertiză judiciară sau statul.

Competența executorilor judecătorești este identică cu cea a instanțelor pe lângă care își desfășoară activitatea.

Baze de date juridice

Puteți găsi mai multe informații pe site-ul web al [Camerei executorilor judecătorești de pe lângă instanțele din Ungaria](#) (*Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara*).

Organizații care oferă servicii juridice pro bono (gratuite)

Cabinetele de consiliere juridică gratuită și practică în drept funcționează în cadrul universităților și în cadrul câtorva organizații neguvernamentale maghiare și internaționale care activează în domeniu.

Linkuri utile

[Site-ul internet al Camerei Naționale a Notarilor din Ungaria](#)

[Site-ul internet al Camerei executorilor judecătorești de pe lângă instanțele din Ungaria](#)

[Site-ul internet al Serviciului de urmărire penală al Republicii Ungare](#)

[Site-ul internet al Asociației Baroului de Avocați din Ungaria](#)

Ultima actualizare: 15/02/2017

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Profesii juridice - Malta

Această pagină vă oferă o privire de ansamblu asupra profesiilor juridice din Malta.

Profesii juridice - introducere

Procurorii

Judecătorii

Avocați pledanți / Avocați

Notarii

Alte profesii juridice

Grefierul și personalul instanțelor

Profesii juridice - introducere

Profesiile juridice din Malta sunt cele de avocat, notar public și procurator juridic.

Avocații au dreptul de să pledeze în fața tuturor instanțelor.

Notarii publici sunt considerați funcționari publici; aceștia întocmesc acte publice.

Procuratorii juridici au drept de a pleda înaintea instanțelor inferioare și în practică, o mare parte din munca acestora constă în urmărirea actelor judiciare, fie că au legătură cu cauzele din instanță sau cu alte pretenții de la registratura instanțelor.

Profesiunea juridică în Malta este organizată într-un sistem unitar și procurorii sunt numiți dintre avocații practicanți.

Procurorii

Organizare

Procurorul General este învestit cu funcții constituționale conform articolului 91 din Constituție și Parchetul General este considerat o agenție guvernamentală conform Ordonanței privind Procurorul General, capitolul 90 din Legislația Maltei.

În sensul Constituției Maltei, Procurorul General este inamovibil ca orice judecător și are competențe legate de activitatea de urmărire penală; acesta exercită funcțiile prevăzute în Codul penal în ceea ce privește urmărirea penală.

Procurorul General este asistat de către Procurorul General Adjunct, de către Procurorul General Asistent și de către alți funcționari.

Rol și atribuții

Procurorul General este **procurorul** care se prezintă în fața **Tribunalului penal și Curții de Apel pentru cauze penale**. Anumite urmăriri penale inițiate de poliție necesită consimțământul prealabil al Procurorului General.

În exercitarea competențelor de inițiere, derulare sau întrerupere a procedurilor penale, Procurorul General nu este subordonat sau supus controlului vreunei alte persoane sau autorități.

De asemenea, Procurorul General acționează în calitate de **consilier juridic** pentru autoritățile publice și pentru funcționarii juridici din Parchet care **reprezintă statul** în fața instanțelor civile și curților constituționale.

Parchetul General este și autoritatea competentă în majoritatea materiilor privind **cooperarea juridică** în domeniile dreptului civil, comercial și penal.

Parchetul **reprezintă Republica Malta** în fața instanțelor internaționale și reprezintă statul la întâlnirile internaționale privind cooperarea juridică și judiciară.

Parchetul, de asemenea, **elaborează legislație** și asistă parcursul acesteia în Parlament.

Judecătorii

Organizare

Judecătorii și magistrații sunt numiți de către Președintele Republicii, după avizul prim-ministrului. Aceștia sunt independenți de executiv și se bucură de inamovibilitate. O persoană trebuie să fi practicat dreptul în calitate de avocat în Malta pentru o perioadă de nu mai puțin de șapte ani pentru a putea fi numit

magistrat și doisprezece ani pentru a fi numit judecător. Aceștia pot fi revocați din funcție de către președinte în cazul în care de incapacitate de a îndeplini sarcinile (fie ca urmare a incapacității fizice sau mentale, fie din orice altă cauză) sau în caz de comportament inacceptabil, printr-o adresă a Camerei Reprezentanților sprijinită de voturile a nu mai puțin de două treimi din numărul membrilor acesteia.

Organizarea profesiei juridice: avocați

Avocați pledanți / Avocați

Rol și atribuții

Avocații sunt specialiști autorizați să ofere **consiliere juridică și avize**, precum și să își **reprezinte** clienții în fața instanțelor sau a altor foruri juridice. Persoanele care doresc să exercite profesia de avocat în Malta trebuie să fie în posesia unei atestări emise de președintele Republicii; atestarea trebuie să poarte sigiliul public al Maltei. După ce se obține o astfel de atestare și înainte de a profesa, se depune un jurământ de loialitate și un jurământ solemn de preluare a mandatului în cadrul unei ședințe publice în fața Curții de Apel.

Organizare

Camera Avocaților din Malta reprezintă corpul avocaților acceptat în Baroul de Avocați din Malta. Este o organizație voluntară apolitică și non-guvernamentală finanțată din taxele achitate de membrii și din fondurile adunate din activitățile pe care le organizează, și este recunoscută legal ca organism consultativ și participativ al avocaților în chestiunile referitoare la organizarea și administrarea justiției.

Există un singur tip de avocați în Malta, iar **termenii „jurist” și „avocat” sunt folosiți ca sinonime**. Profesiunea este reglementată de **Comisia de Administrare a Justiției**, care este alcătuită din Președintele Maltei, Șeful Justiției, Președintele Camerei Avocaților și alți membri ai corpului magistraților, precum și din alți specialiști în domeniul juridic. Toate plângerile împotriva avocaților sunt tratate de o comisie alcătuită din cinci avocați care ulterior fac recomandări Comisiei de Administrare a Justiției privind acțiunea disciplinară ce urmează a fi luată. Trei din cei cinci avocați sunt numiți de Camera Avocaților, astfel conferind Camerei puteri efective de reglementare a profesiei.

Camera Avocaților menține un site internet informativ dedicat profesiei, care include și un **anuar**. Anuarul are două părți – o parte accesibilă publicului larg, care conține detalii privind toți avocații care sunt membri ai Camerei Avocaților și o parte accesibilă doar membrilor privați, care conține detalii privind toți avocații cunoscuți Camerei Avocaților.

În ultimii ani, Camera a organizat un număr de conferințe și seminare academice, precum și o serie de conferințe lunare din dorința de a promova o cultură a dezvoltării juridice continue a tuturor avocaților.

Baze de date juridice

Site-ul internet al [Camerei Avocaților](#) oferă informații privind corpul avocaților, inclusiv știri, un calendar al evenimentelor și o bază de date a avocaților. De asemenea, există și o secțiune care este destinată numai membrilor care oferă servicii suplimentare pentru avocați.

Este accesul la această bază de date gratuit?

Da, accesul la această bază de date este gratuit.

Notarii

Rol și atribuții

Notarii sunt funcționari publici competenți să primească acte îndeplinite de orice persoană pe durata vieții și testamente, atribuindu-le acestora un caracter autentic. De asemenea, aceștia sunt responsabili de custodia acestor documente și pot emite copii ale acestora. Capitolul 55 din Legislația Maltei (Legea privind notarii și arhivele notariale) stabilește ce alte competențe au notarii.

Notarii depun în fața Curții de Apel un jurământ de loialitate și un jurământ solemn de preluare a mandatului înainte de a începe practicarea acestei profesii. Supravegherea tuturor notarilor, a arhivelor notariale și a registrului public este exercitată de o instanță specială numită **Curtea de revizuire a actelor notariale**. Această instanță este compusă din membri desemnați de ministrul responsabil de aspectele notariale din rândul judecătorilor și magistraților pensionați și dintre avocați și notari publici.

Ori de câte ori consideră util, Curtea poate, fără preaviz, să viziteze și să inspecteze arhivele, registrul public sau biroul oricărui notar.

În luna ianuarie a fiecărui an, **Monitorul Oficial al Maltei** publică datele de contact ale tuturor notarilor practicanți din Malta.

Organizare

Consiliul Notarial este organismul general care supraveghează profesia de notar, și are dreptul, fie din proprie inițiativă, fie la primirea unei plângeri, să investigheze conduita oricărui notar care este considerat incompatibil cu profesia de notar. De asemenea, consiliul poate trata orice acuzație de neglijență sau abuz comis împotriva oricărui notar din cauza conduitei profesionale sau în legătură cu chestiunile profesionale, în afară de cazul în care competența de a proceda astfel este învestită altei autorități, după cum se prevede la articolele 85 și 94 din capitolul 55 din Legea privind notarii și arhivele notariale din Legislația Maltei sau în oricare altă lege.

Baze de date juridice

[Site-ul web oficial al Consiliului Notarial \(Malta\)](#) conține informații privind Consiliul Notarial, informații generale utile pentru public și pentru notari, precum și un anuar cu datele de contact ale notarilor publici care își exercită profesia în Malta. Baza de date este accesibilă publicului larg și accesul la aceasta este gratuit.

Alte profesii juridice

Avocat asistent

Pentru a exercita profesia de avocat asistent în Malta, este necesară o atestare emisă de președintele Republicii; atestarea trebuie să poarte sigiliul public al Maltei. După ce se obține o astfel de atestare, se depune un jurământ de loialitate și un jurământ solemn de preluare a mandatului în cadrul unei ședințe publice în fața Curții de Apel.

Obligația principală a avocatului asistent este de a asista avocatul care l-a angajat în legătură cu procedurile judiciare. Astfel, avocații asistenți sunt implicați în depunerea plângerilor scrise la registraturile instanțelor în numele clienților și în general, în realizarea de alte servicii în legătură cu pregătirea proceselor avocaților.

Avocații asistenți au dreptul de a pleda în fața curților magistraților și a tribunalelor și consiliilor speciale, și sunt pot să ofere consiliere.

Comisia pentru administrarea justiției este organismul responsabil de reglementarea acestei profesii în Malta. O [secțiune](#) de pe site-ul internet al Ministerului Justiției și Afacerilor Interne este dedicată profesiei de avocat asistent și este accesibilă publicului larg.

Grefierul și personalul instanțelor

Grefierul este responsabil de registrele instanței și de funcționarii aflați în subordinea acestora, de depunerea, notificarea sau comunicarea actelor judiciare, de executarea titlurilor executorii, cum ar fi hotărârile judecătorești, și a garanțiilor prin intermediul unor agenți numiți de instanță, de vânzările judiciare la licitație, de procesele cu jurați și de alte proceduri ale instanțelor penale.

Grefier adjunct (377 Kb) [en](#)

Secretar juridic (374 Kb) [en](#)

Linkuri utile

[Camera Avocaților \(Malta\)](#)

[Site-ul internet oficial al Consiliului Notarial \(Malta\)](#)

Ultima actualizare: 03/10/2016

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Profesii juridice - Țările de Jos

Prezenta secțiune vă oferă o imagine generală asupra profesiilor juridice din Țările de Jos.

[Procurorii](#)

[Judecătorii](#)

[Avocații](#)

[Notarii](#)

[Alte profesii juridice](#)

Procurorii

Organizare

Ministerul Public (*Openbaar Ministerie* sau OM) este o organizație națională cu parchete în toate regiunile. Există și un parchet național, a cărui misiune principală constă în combaterea criminalității organizate (internaționale), precum și un parchet funcțional, axat pe combaterea infracționalității și fraudei de mediu și financiare.

Există 10 parchete teritoriale, în cadrul cărora procurorii, asistați de experți administrativi și juridici, instrumentează câteva sute de mii de dosare pe an. În cazul introducerii unei căi de atac, dosarul este trimis la unul dintre cele patru parchete regionale. Reprezentantul Ministerului Public în cadrul acestor parchete poartă denumirea de avocat-general (*Advocaat-Generaal*). Procurorii șefi și avocații-generalii șefi răspund de parchetele respective. La nivel național, Ministerul Public este administrat de Consiliul Procurorilor Generali (*College van Procureurs-generaal*) de la Haga. Răspunderea politică pentru Ministerul Public îi revine ministrului justiției. Împreună cu Consiliul Procurorilor Generali, acesta hotărăște care sunt prioritățile în materie de cercetare și urmărire penală.

Rol și atribuții

Orice persoană suspectată de săvârșirea unei infracțiuni penale va fi supusă cercetărilor desfășurate de Ministerul Public. Acesta este singurul organ din Țările de Jos care poate decide trimiterea în judecată. Ministerul Public se ocupă de efectuarea cercetărilor în cazul infracțiunilor penale și de punerea sub urmărire penală.

El acționează în colaborare cu poliția și cu alte servicii de cercetare. De cercetări este responsabil procurorul. Ministerul Public supraveghează, de asemenea, punerea în executare corespunzătoare a hotărârilor judecătorești, asigurându-se de plata amenzilor, de executarea pedepselor cu închisoarea și de efectuarea serviciului în folosul comunității. Membrii Ministerului Public și judecătorii fac parte din corpul judiciar. Prin urmare, Ministerul Public nu este un minister în sensul obișnuit al termenului.

Judecătorii

Organizare

Orice persoană care dorește să devină judecător trebuie să aibă cel puțin șapte ani de experiență profesională. Această experiență poate fi obținută prin urmarea unui curs intern de formare organizat de corpul magistraților sau de un alt organism din cadrul sistemului judiciar. Sistemul judiciar oferă formarea profesională necesară.

Judecătorii sunt numiți de **Coroană**, sub responsabilitatea **Ministerului Securității și Justiției**. Numai cetățenii olandezi pot fi numiți în funcția de judecător.

Candidații trebuie să fie licențiați în drept la o universitate din Țările de Jos.

O persoană poate fi numită în funcția de magistrat numai la recomandarea unui comitet național de selecție, alcătuit din membrii diferitelor instanțe, ai Ministerului Public și din membri activi ai societății.

Un judecător este numit să administreze justiția într-o anumită instanță. poate avea loc numai dacă instanța în cauză îl desemnează pe candidatul respectiv. Datorită acestor condiții, sistemul de numire este cât se poate de obiectiv.

Judecătorul este un funcționar al statului cu un statut special. Odată numit, judecătorul nu poate accepta o numire într-o altă funcție.

Judecătorii pot rămâne în funcție până la vârsta de 70 de ani. Înainte de împlinirea acestei vârste, aceștia pot fi revocați din funcție împotriva voinței lor numai de către instanța de cel mai înalt grad din Țările de Jos, **Curtea Supremă a Țărilor de Jos** (*Hoge Raad der Nederlanden*), la propunerea procurorului general (*procureur-general*) al acestei instanțe. Acest sistem garantează o protecție corespunzătoare împotriva influenței politice în procesul de numire sau revocare din funcție a judecătorilor.

Rol și atribuții

Sarcina judecătorului este de a pronunța hotărâri imparțiale în **litigiile juridice** – inclusiv în cauzele în care una dintre părți este statul. Pentru a garanta imparțialitatea față de stat, există un sistem special de selecție și de numire. Astfel, statutul juridic al judecătorilor diferă de statutul altor funcționari ai statului. Constituția Țărilor de Jos însărcinează magistrații cu pronunțarea de hotărâri în litigii și cuprinde prevederi privind statutul juridic al membrilor corpului magistraților.

Cu respectarea legislației în vigoare, judecătorii pot decide, dacă doresc acest lucru, să audieze cauze. De asemenea, aceștia stabilesc, într-o mare măsură, derularea practică a procedurilor (de exemplu durata anumitor etape ale procedurilor).

În cazul în care una din părțile care participă la proceduri are îndoieli asupra imparțialității judecătorului, legea prevede posibilități de a prezenta obiecții împotriva judecătorului care audiază cauza. Ocazional, se poate întâmpla ca una dintre părțile participante să nu fie mulțumită de prestația judecătorului. Se face astfel o distincție între hotărârea pronunțată de instanță și comportamentul judecătorului.

În cazul în care nemulțumirea este legată de hotărâre, partea care reclamă acest lucru are, de obicei, posibilitatea de a introduce apel.

Reclamațiile referitoare la conduita unui judecător pot fi depuse la consiliul instanței unde judecătorul în cauză își exercită funcția. Fiecare instanță prevede o procedură privind reclamațiile, stabilind regulile referitoare la modul de soluționare a acestora.

Există o serie de prevederi legale privind comportamentul judecătorilor. Obiectivul acestora este garantarea faptului că judecătorii își exercită activitatea în mod imparțial.

Judecătorii trebuie să fie specializați în cel puțin două domenii. Astfel, ei au, de obicei, misiunea de a audia cauze dintr-un anumit domeniu, după care trec la un altul. Această regulă are drept scop de a împiedica judecătorii să se concentreze prea mult și pe o perioadă de timp prea mare asupra unui singur domeniu de specialitate.

Judecătorii își desfășoară activitatea în tribunale regionale (*rechtbanken*). Acestea cuprind cel puțin patru secții: secția civilă, secția penală, secția administrativă și secția subregională. Judecătorii care își desfășoară activitatea la cea din urmă secție sunt denumiți *kantonrechte*, iar ceilalți sunt desemnați ca și *rechter*. Judecătorii care activează în **instanțele de apel** și la Curtea Supremă se numesc *raadsheer* (consilier).

Componența instanțelor în timpul audierilor este următoarea:

*kantonrecht*ers audiază cauze singuri;

în general, judecătorii tribunalelor regionale audiază cauze singuri, însă anumite cauze trebuie audiate de un complet format din trei judecători;

judecătorii instanțelor de apel audiază cauze în complet de trei, cu excepția cazului în care o cauză poate fi judecată de un singur judecător. Legislația prevede dispoziții în acest sens;

Curtea Supremă judecă toate cauzele în complet de cinci judecători.

Organismul guvernamental responsabil pentru reglementarea profesiei este Corpul Magistraților din Țările de Jos (*rechtspraak*).

Baze de date juridice

Pentru informații suplimentare, vizitați site-ul referitor la [sistemul judiciar](#) din Țările de Jos, site care este accesibil publicului larg.

Organizarea profesiei juridice: Avocați pledanți / Avocați

Avocați pledanți / Avocați

[Asociația Baroului Avocaților din Țările de Jos](#) (*de Orde*) este organizația profesională juridică pentru toți avocații din Țările de Jos. Activitatea principală a Baroului, reglementată prin lege, este de a supraveghea calitatea serviciilor oferite de avocați. Această calitate este asigurată, printre altele, de:

un program complet de pregătire pentru profesiunea juridică

elaborarea de legi secundare și de alte reguli obligatorii pentru avocați

procedurile disciplinare

informații și servicii oferite membrilor săi

recomandări oferite guvernului olandez privind planurile de politică și proiectele de lege.

Prin lege, un avocat trebuie să devină membru al Baroului. În 2014, existau peste 17 000 de avocați înscrși în Barou.

Avocați consultanți/ Consilierii juridici

Nu există un organism centralizat care să reglementeze aceste profesii.

Notarii

Organizare

A se vedea site-ul [Organizației profesionale regale a notarilor](#) (*Koninklijke Notariële Beroepsorganisatie*).

Rol și atribuții

Legea prevede obligativitatea încheierii de **acte notariale** pentru o serie de acorduri și tranzacții juridice. Cele mai importante sunt:

transferul proprietății imobiliare în Țările de Jos

constituirea sau anularea ipotecilor

constituirea societăților publice sau private cu răspundere limitată (NVs și BVs) sau modificarea actelor constitutive ale acestora

înființarea de fundații sau asociații (inclusiv cooperative) sau modificarea statutelor acestora

întocmirea, modificarea sau executarea testamentelor

întocmirea sau modificarea convențiilor matrimoniale și a parteneriatelor înregistrate

transferul acțiunilor nominative

împuternicirile de semnătură

asigurarea de cadouri și donații într-un act notarial

Din motive practice, deseori un notar efectuează și alte tipuri de tranzacții juridice și poate elabora și alte tipuri de contracte. Acestea includ, de exemplu, contracte de parteneriat (parteneriate comerciale, civile sau pentru societăți în comandită simplă), convenții între coabitanti și prevederi pentru protejarea societăților private cu răspundere limitată față de terți.

Alte profesii juridice

[Organizația profesională regală a funcționarilor judiciari](#) (*Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders* sau KBvG) a fost înființată prin Actul privind funcționarii judiciari, care a intrat în vigoare la data de 15 iulie 2001. Acesta oferă KBvG – organism pe lângă care trebuie să se înregistreze toți funcționarii judiciari din Țările de Jos – sarcina de a încuraja bunele practici în cadrul profesiei.

Funcționarii judiciari din Țările de Jos sunt responsabili pentru primirea și transmiterea documentelor în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1348/2000 din 29 mai 2000 al Consiliului privind notificarea și comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă și comercială.

Documentele care urmează să fie notificate și comunicate în Țările de Jos trebuie să fie trimise direct la unul din funcționarii judiciari olandezi. Cererile de notificare și comunicare trebuie să fie depuse în limba olandeză sau engleză.

O astfel de cerere nu poate fi trimisă organismului central olandez, **Organizația Profesională Regală a Funcționarilor Judiciari**. Asistența acestei organizații poate fi solicitată numai în circumstanțele excepționale descrise la articolul 3 litera (c) din regulamentul european menționat anterior.

Servicii juridice pro bono

Pentru consiliere juridică de bază, vă puteți adresa unuia dintre Birourile de consultanță juridică. Aici puteți solicita lămuriri privind chestiuni juridice, informații și consiliere. Aceste birouri de consultanță constituie prima instanță de la care puteți cere asistență juridică.

Dacă este cazul, veți fi îndrumat spre un avocat sau mediator privat, care constituie a doua instanță care poate oferi asistență juridică.

Toate serviciile de informare furnizate de birourile de consultanță juridică sunt gratuite și sunt oferite la fața locului sau în cadrul unei consultații (de maximum 60 de minute). Vă puteți adresa acestor birouri în legătură cu probleme referitoare la legislația în materie civilă, administrativă, penală și privind imigrarea.

S-au înființat în total 30 de astfel de birouri de consultanță juridică, repartizate uniform din punct de vedere geografic astfel încât fiecare cetățean olandez să poată accede cu ușurință la serviciile juridice.

Pentru informații suplimentare a se vedea site-ul [birourilor de consultanță juridică](#).

Linkuri

[Ministerul Public](#), [Sistemul judiciar olandez și Curtea Supremă a Țărilor de Jos](#) (*Nederlandse rechtspraak en de Hoge Raad der Nederlanden*), [Asociația Baroului Avocaților din Țările de Jos](#) (*Nederlandse Orde van Advocaten*), [Organizația profesională regală a notarilor](#) (*Koninklijke Notariële Beroepsorganisatie*), [Organizația profesională regală a funcționarilor judiciari](#) (*Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders*), [Birourile de consultanță juridică](#) (*Het Juridisch Loket*), Fișă informativă privind personalul instanțelor (389 Kb)[en](#)

Ultima actualizare: 11/10/2016

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi.

Profesii juridice - Austria

Această pagină vă oferă o prezentare generală a profesiilor juridice din Austria.

Profesii juridice - Introducere

În prezent există **1 693 de judecători de profesie** care își desfășoară activitatea sub autoritatea Ministerului Federal al Justiției (**date valabile la 1 noiembrie 2012; acestea sunt exprimate în echivalent normă întreagă și cuprind și posturile din cadrul Curții Supreme**).

Sunt numiți judecători și în afara sistemului judiciar, cum ar fi judecătorii Curții Administrative (*Verwaltungsgerichtshof*) (în jur de 63) și judecătorii instanței federale competente în materie de azil (*Bundesasylgericht*).

În plus, pentru anumite cazuri se apelează la **persoane fără studii specializate (judecători neprofesioniști)** care își exercită funcția în mod benevol. Printre aceștia se numără, pe de o parte, judecătorii consultanți (*Schöffen*) sau jurații în materie penală, și, pe de altă parte, judecătorii asociați specializați în dreptul comercial, în dreptul muncii sau în dreptul social.

Există **375 de procurori (date valabile la 1 noiembrie 2012; acestea sunt exprimate în echivalent normă întreagă și cuprind și posturile din cadrul Parchetului General)** și **4 864 de funcționari și angajați pe bază de contract (date valabile la 1 noiembrie 2012; acestea sunt exprimate în echivalent normă întreagă și cuprind și posturile din cadrul Curții Supreme și al Parchetului General)** care sprijină instanțele și parchetele în activitatea lor.

În **sistemul penitenciar** sunt angajate **3 631 de persoane (date valabile la 1 noiembrie 2012; acestea sunt exprimate în echivalent normă întreagă și cuprind și posturile din cadrul administrației penitenciarelor); acest număr cuprinde 3 098 de angajați cu funcții de execuție (dintre care 127 sunt angajați ai serviciului de formare).**

1. Judecătorii

Pregătirea și numirea

După absolvirea studiilor de drept și după efectuarea unei practici într-o instanță, în cadrul stagiului de pregătire pentru profesia de judecător, are loc o formare practică. Anual sunt numiți între 60 și 80 de judecători stagiați. Stagiul de pregătire pentru profesia de judecător durează, în general, patru ani (inclusiv practica în instanță) și poate fi efectuat în cadrul unei instanțe teritoriale, al unei instanțe regionale, al unui parchet, al unui penitenciar, al unei instituții de protecție a victimelor sau al unei instituții de asistență socială și pe lângă reprezentanți legali ai părților (în cadrul unui cabinet de avocatură, al unui birou notarial sau al unui parchet de pe lângă Ministerul de Finanțe). O parte din formare poate fi efectuată, printre altele, și în cadrul unei curți de apel, al Curții Supreme, al Ministerului Federal al Justiției, al administrației penitenciarelor, al unui centru care oferă servicii persoanelor eliberate condiționat, al unei asociații de curatelă sau al unui oficiu de asistență socială pentru tineret, pe lângă un însărcinat cu protecția drepturilor, în cadrul unor întreprinderi adecvate sau în sectorul financiar. Stagiul de pregătire pentru profesia de judecător se încheie cu susținerea examenului pentru funcția de judecător.

După promovarea examenului pentru judecători, judecătorul stagiar poate concura pentru un post vacant de judecător.

Numirea judecătorilor intră în atribuțiile președintelui republicii, care, pentru majoritatea posturilor vacante de judecător, a delegat această sarcină ministrului federal al justiției. Doar cetățenii austrieci pot fi numiți în funcția de judecător.

Trebuie să se facă distincția între judecătorii de profesie și așa-numiții judecători neprofesioniști, care nu necesită pregătire juridică și care își desfășoară activitatea în mod benevol. Printre aceștia se numără, pe de o parte, judecătorii consultanți (*Schöffen*) și jurații în materie penală, și, pe de altă parte, judecătorii asociați specializați în dreptul muncii sau în dreptul social

Statutul judecătorilor

Judecătorii de profesie au un raport de serviciu public-juridic cu statul federal. Alături de prevederile Constituției Republicii Austria, **Legea magistraturii** constituie sursa de drept fundamentală pentru pregătirea și statutul profesional al judecătorilor (denumirea integrală a acestei surse de drept este „Legea privind judecătorii și procurorii”; aceasta cuprinde numeroase dispoziții similare pentru judecători și procurori, cum ar fi dreptul disciplinar și caracterizările de serviciu).

Judecătorii de profesie sunt numiți pe o durată nelimitată și se pensionează la sfârșitul anului calendaristic în care împlinesc vârsta de 65 de ani.

În conformitate cu articolele 87 și 88 din Constituția Republicii Austria, judecătorii acționează în calitate de organ independent al statului atunci când interpretează legea și când pronunță hotărâri. Această independență se reflectă, pe de o parte, în libertatea de acțiune a judecătorilor (independență obiectivă) și, pe de altă parte, în inamovibilitatea acestora (independență subiectivă). Judecătorii se supun numai legii și hotărâsc pe baza propriilor convingeri juridice. Ei nu au obligația de a respecta eventualele hotărâri anterioare pronunțate în chestiuni juridice identice de către o altă instanță (precedente).

Judecătorii pot fi eliberați din funcție, transferați împotriva voinței lor sau scoși la pensie, cu excepția ieșirii definitive la pensie în urma atingerii vârstei legale de pensionare, numai în cazurile și sub formele prevăzute de lege și numai pe baza unei hotărâri judecătorești oficiale (articolul 88 din Constituția Republicii Austria).

Judecătorii beneficiază de statutul special conferit de dreptul constituțional doar în exercitarea funcției judiciare (la tratarea tuturor cauzelor judiciare care le sunt atribuite în conformitate cu prevederile legale și cu sistemul de repartizare a cauzelor). O excepție o constituie așa-numitele chestiuni de administrare a justiției (măsuri pentru bunul mers al justiției), caz în care judecătorii sunt independenți doar atunci când chestiunile respective sunt gestionate în cadrul camerelor de audiere sau al comisiilor (de exemplu, repartizarea cauzelor, propuneri de numire a magistraților). Altfel, judecătorii sunt obligați să respecte instrucțiunile superiorului ierarhic. Printr-o repartizare strictă a cauzelor se garantează dreptul la un judecător legal, astfel cum este consacrat în constituție.

Rolurile și responsabilitățile

Judecătorii au sarcina de a **judeca cauze de drept civil și penal**. În materie de drept administrativ și de drept constituțional, aceștia au atribuții de **control asupra administrației și de supraveghere a respectării Constituției**.

Răspunderea juridică

Instanța disciplinară. Judecătorii care se fac vinovați de încălcarea obligațiilor profesionale și deontologice răspund în fața instanței disciplinare. Această instanță funcționează pe lângă o curte de apel sau pe lângă Curtea Supremă și este formată exclusiv din judecători (în sfera de competență a instanței disciplinare intră și cazurile de încălcare a obligațiilor de serviciu de către procurori).

Instanța penală. În cazul în care, atunci când se fac vinovați de o încălcare a obligațiilor profesionale, judecătorii (sau procurorii) săvârșesc și o abatere de la legea penală, aceștia răspund în fața instanței penale (de exemplu, în cazul abuzului de putere).

Instanța civilă. Părțile care au suferit un prejudiciu ca urmare a unui comportament ilegal sau culpabil al unui judecător (sau al unui procuror) pot introduce acțiuni în daune-interese, însă numai împotriva statului. În cazul faptelor săvârșite cu intenție și al neglijențelor grave, statul poate deschide o acțiune împotriva judecătorului (sau a procurorului) care se face vinovat de aceste fapte.

2. Procurorii

Organizarea parchetelor

Organizarea ierarhică a unui parchet corespunde, în linii mari, structurii unei instanțe.

Pe lângă fiecare dintre instanțele competente în materie penală (17 în total) funcționează câte un parchet. În afară de acestea mai există și parchetul de urmărire a infracțiunilor economice și a actelor de corupție (*Wirtschafts- und Korruptionsstaatsanwaltschaft, WKStA*), care are competență pe întregul teritoriu al Austriei. Pe lângă fiecare curte de apel își desfășoară activitatea un procuror-șef (*Oberstaatsanwaltschaft*), iar pe lângă Curtea Supremă funcționează Parchetul general (*Generalprokuratur*). Birourile procurorilor-șefi și Parchetul general se află în subordinea directă a Ministerului Federal al Justiției.

Pregătirea și numirea procurorilor

Pregătirea pentru profesia de procuror corespunde celei pentru profesia de judecător.

În funcția de procuror pot fi numite numai persoanele care îndeplinesc cerințele pentru numirea în funcția de judecător.

La fel ca și posturile de judecător, posturile vacante de procuror se ocupă prin concurs public. Dreptul de numire a procurorilor îi revine președintelui republicii. Ca și în cazul judecătorilor, președintele republicii și-a delegat acest drept ministrului federal al justiției pentru majoritatea posturilor vacante de procuror.

Statutul procurorilor

Parchetele sunt organe judiciare separate de instanțe, însă **nu beneficiază de independență**. Acestea au o structură ierarhică și trebuie să respecte instrucțiunile primite de la procurorii-șefi și, în ultimă instanță, de la ministrul federal al justiției.

Există **prevederi legale precise privind dreptul de a da instrucțiuni**. Instrucțiunile de la procurorii-șefi și de la ministrul federal al justiției trebuie să fie emise în scris și să fie justificate. În plus, instrucțiunile primite trebuie consemnate în dosarul cauzei penale. Ministrul federal al justiției poartă răspundere ministerială și are obligația să furnizeze informații Parlamentului, în fața căruia răspunde.

În cadrul fiecărui parchet, angajații trebuie să respecte instrucțiunile date de șeful parchetului. Cu toate acestea, în cazul în care consideră că o instrucțiune contravine legii, aceștia pot solicita un ordin scris referitor la instrucțiunea în chestiune și pot cere chiar să fie eliberați de responsabilitatea de a se ocupa de cauza penală respectivă. Parchetele au, așadar, o organizare ierarhică, cu niveluri subordonate și superioare. Acest lucru este necesar și pentru că, **spre deosebire de hotărârile judecătorești, hotărârile parchetului nu pot fi contestate prin nicio cale judiciară de atac**.

Rolurile și responsabilitățile

Parchetele sunt organe speciale, **separate de instanțe**. Rolul parchetelor este de **a apăra interesul public în cadrul justiției penale**. Aceasta implică în primul rând sesizarea instanței și reprezentarea părții vătămate în procesul penal. Acesta este motivul pentru care parchetele sunt cunoscute și sub numele de **minister public**. Parchetele mai au și sarcina de a cere **începerea urmăririi penale** în cadrul acțiunii penale.

Procurorii sunt însărcinați cu **sesizarea instanței** și cu **reprezentarea părții vătămate** atât în fața instanței regionale, cât și în fața instanțelor teritoriale din circumscripția instanței regionale respective. În fața instanțelor teritoriale, partea vătămată este reprezentată de obicei de **procurorii teritoriali**. Procurorii teritoriali sunt funcționari cu expertiză specializată, care nu trebuie însă să dețină o diplomă de studii în acest sens.

Parchetul de urmărire a infracțiunilor economice și a actelor de corupție are un statut special. În competența sa federală intră, în primul rând, delictele comise în exercițiul unei funcții publice și delictele de corupție, precum și cazurile de infracțiuni economice soldate cu daune mai mari de cinci milioane de euro. Tot în competența acestui parchet intră și delictele financiare soldate cu daune de peste cinci milioane de euro, cazurile calificate de fraudă cu contribuții sociale, cazurile calificate de comportament care conduce la faliment, precum și infracțiunile care sunt prevăzute în Legea societăților comerciale pe acțiuni sau în Legea societăților comerciale cu răspundere limitată și care sunt săvârșite în cadrul unor întreprinderi corespunzător de mari (cu un capital social de cel puțin cinci milioane de euro sau cu peste 2 000 de angajați).

Birourile procurorilor-șefi sunt superioare ierarhic parchetelor și funcționează pe lângă curțile de apel Viena, Graz, Linz și Innsbruck. Pe lângă activitatea de **reprezentare a părții vătămate în fața Curții de apel**, procurorii-șefi exercită **funcția de supraveghere a tuturor parchetelor din raza lor teritorială** și se află în subordinea directă a ministrului federal al justiției.

Parchetul general care funcționează pe lângă Curtea Supremă are un statut special. Parchetul general este **direct subordonat ministrului federal al justiției**. Parchetul general nu are autoritatea de a da instrucțiuni parchetelor și procurorilor-șefi, și nici de a reprezenta partea vătămată. Sarcina sa este aceea de **a sprijini Curtea Supremă**. Parchetul general este autorizat în special să introducă așa-numite recursuri în anulare în interesul legii în cauzele penale în care părțile nu (mai) dispun de nicio cale de atac la Curtea Supremă. Astfel, Parchetul general îndeplinește o funcție importantă în ceea ce privește garantarea aplicării uniforme a legilor și asigurarea certitudinii juridice în materie penală.

Răspunderea juridică

Răspunderea disciplinară, penală și civilă a procurorilor este reglementată la fel ca în cazul judecătorilor.

3. „Diplomrechtspfleger” (grefieri cu atribuții lărgite)

Organizarea

În Austria, grefierii cu atribuții lărgite, numiți „Diplomrechtspfleger”, constituie un pilon indispensabil al sistemului judiciar. Peste 80 % din toate hotărârile judecătorești de primă instanță în materie civilă sunt pronunțate în prezent de 662 de „Diplomrechtspfleger” (date valabile la 1.11.2012; acestea sunt exprimate în echivalent normă întregă și cuprind și angajații detașați).

Pregătirea

Pentru a fi admiși la pregătirea pentru profesia de „Rechtspfleger”, candidații trebuie să dețină o diplomă de bacalaureat general, o diplomă profesională sau o diplomă de acces general la studii superioare (adică o diplomă de absolvire a ciclului liceal). Aceste diplome pot fi înlocuite de un certificat de absolvire a studiilor sau de un certificat de absolvire a unor studii în cadrul unei universități tehnice sau a unor studii pregătitoare pentru examenul de admitere la universitate.

Înainte de a fi admiși la pregătirea pentru profesia de „Rechtspfleger”, candidații trebuie să fi lucrat cel puțin doi ani la grefa unei instanțe și să fi promovat examenul prevăzut pentru angajații grefelor și examenul de pregătire specializată. Numai după ce au îndeplinit aceste condiții pot angajații unei instanțe să primească aprobarea președintelui Curții de apel de a urma cursurile de pregătire pentru profesia de „Rechtspfleger”.

Cursurile de pregătire pentru profesia de „Rechtspfleger” durează trei ani și presupun:

desfășurarea activității profesionale în cadrul uneia sau al mai multor instanțe și pregătirea pentru tratarea cauzelor în domeniul vizat; participarea la un curs de bază și la un curs de specialitate; precum și obținerea diplomei de „Rechtspfleger” în urma susținerii a două examene parțiale.

După promovarea examenului pentru „Rechtspfleger”, stagiarii obțin o diplomă eliberată de ministrul federal al justiției.

Trebuie să se facă distincția între această diplomă și certificatul de „Rechtspfleger” care nu se eliberează decât după efectuarea stagiului de pregătire de trei ani și prin care titularul este autorizat să desfășoare profesia de „Rechtspfleger”. Acesta este actul în baza căruia funcționarii judecătorești sunt autorizați, în principiu, să se ocupe de dosarele judiciare care intră în sfera lor de activitate, pentru teritoriul federal.

Ulterior, președintele Curții de apel trebuie să stabilească instanța în care funcționarul judecătoresc respectiv va fi repartizat în calitate de „Diplomrechtspfleger” și, eventual, durata acestei repartiții. Odată ajuns în instanța desemnată, funcționarul care desfășoară activități în calitate de „Diplomrechtspfleger” este repartizat de către președintele instanței respective într-o secție judiciară condusă de un judecător sau în mai multe secții judiciare, dacă este cazul. În cadrul secției judiciare în care a fost repartizat „Diplomrechtspfleger”, sarcina de distribuire a cauzelor revine judecătorului.

Statutul „Diplomrechtspfleger”

„Diplomrechtspfleger” sunt funcționari judecătorești care au urmat o pregătire de specialitate și care, în temeiul Constituției Republicii Austria (articolul 87a) și al Legii privind „Rechtspfleger”, sunt însărcinați să se ocupe de cauze clar definite în primul grad de jurisdicție în materie civilă. În exercitarea acestei funcții, ei se supun numai instrucțiunilor judecătorului competent pentru cauza respectivă, conform sistemului de repartizare a cauzelor. Judecătorii își pot rezerva sau reatribui cauza în orice moment. **„Diplomrechtspfleger” pot emite doar ordine judecătorești.** Instanța poate admite căi de atac împotriva acestor ordine. Există, de asemenea, posibilitatea de a solicita ca de judecarea cauzei să se ocupe un judecător.

În practică, „Diplomrechtspfleger” își desfășoară activitatea preponderent în mod autonom. Nu este uzual ca judecătorii să emită instrucțiuni. Acest lucru se întâmplă extrem de rar.

Rolurile și responsabilitățile

Se apelează la „Diplomrechtspfleger” în următoarele domenii de activitate:

cauze civile, executări silite și proceduri de insolvență („proceduri de achitare a datoriilor”);

cauze nelitigioase;

cauze legate de cadastru și de registrul navelor;

cauze legate de registrul societăților.

Pentru fiecare dintre aceste domenii de activitate este nevoie de o pregătire de specialitate și de o numire specială în funcția de „Diplomrechtspfleger” în domeniul de activitate respectiv.

Delimitarea competenței judecătorilor de competența „Diplomrechtspfleger”

În sfera de competență a unui „Diplomrechtspfleger” nu intră toate activitățile și hotărârile aferente domeniilor de activitate menționate. Cauzele care intră în sfera de competență a unui „Diplomrechtspfleger” sunt enumerate în detaliu în Legea privind „Rechtspfleger”, limitele competenței acestora variind mult de la un domeniu de activitate la altul.

În sfera de competență a „Diplomrechtspfleger” intră, printre altele:

procedura de somație;

confirmarea forței juridice și a forței executorii a hotărârilor judecătorești pronunțate în domeniul lor de activitate;

admiterea sau respingerea cererilor de asistență juridică în procedurile introduse la „Rechtspfleger”;

întocmirea de acte oficiale în urma unei cereri de asistență judiciară adresată de o instanță națională sau de o autoritate națională.

4. Avocații

Generalități

Avocații sunt desemnați și autorizați să reprezinte părțile în toate chestiunile judiciare și extrajudiciare, fie ele publice sau private, în fața oricărei instanțe sau a oricărei autorități din Republica Austria.

Pentru practicarea profesiei de avocat în Austria nu este necesară nicio numire oficială. Cu toate acestea, exercitarea profesiei se supune condițiilor prezentate în cele ce urmează.

Printre principalele temeuri juridice se numără Codul avocaților (*Rechtsanwaltsordnung*, RAO), publicat în Monitorul Oficial Imperial nr. 96/1896, Statutul disciplinar al avocaților și al avocaților stagiați (*Disziplinarstatut*, DSt), publicat în Monitorul Oficial Federal nr. 474/1990, Legea federală privind onorariile avocaților (*Bundesgesetz über den Rechtsanwaltsstarif*, RATG), publicată în Monitorul Oficial Federal nr. 189/1969 și Legea privind examenul pentru avocați (*Rechtsanwaltsprüfungsgesetz*, RAPG), publicată în Monitorul Oficial Federal nr. 556/1985.

Condițiile pentru exercitarea profesiei

Persoanele care doresc să devină avocați trebuie să fi absolvit studii de drept (studii de drept austriac) și să dovedească faptul că au desfășurat o activitate profesională în domeniul juridic timp de cel puțin cinci ani, din care cel puțin cinci luni în cadrul unei instanțe sau al unui parchet și trei ani în cadrul unui cabinet de avocatură austriac, în calitate de avocați stagiați.

Persoanele care doresc să exercite profesia de avocat trebuie să promoveze un examen pentru avocați. Acest examen poate fi susținut după efectuarea unui stagiu practic de trei ani, din care cel puțin cinci luni în cadrul unei instanțe și cel puțin doi ani în cadrul unui cabinet de avocatură. O altă condiție pentru susținerea examenului pentru avocați este aceea ca avocații stagiați să participe la cursurile de pregătire obligatorii prevăzute de barou.

Persoanele care îndeplinesc toate aceste condiții se pot înscrie pe lista de avocați a baroului în jurisdicția căruia doresc să își stabilească sediul.

Avocații străini, cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat care este parte la Acordul privind Spațiul Economic European sau ai Elveției, pot, în anumite condiții:

să desfășoare temporar activități de avocat;

să depună o cerere de înscriere pe lista de avocați a baroului competent, după susținerea unui examen de aptitudini; sau

să își deschidă imediat un cabinet în Austria pe baza titlului profesional obținut în țara de origine, fără a susține în prealabil un examen de aptitudini, și să devină membru cu drepturi depline al baroului austriac după exercitarea „efectivă și continuă” a profesiei de avocat timp de trei ani.

Membrii unui barou dintr-un stat care este parte la Acordul General privind Comerțul cu Servicii (GATS) pot, la rândul lor și în anumite condiții, să desfășoare temporar activități de avocat clar determinate pe teritoriul Austriei.

Răspunderea juridică

Dacă nu își îndeplinesc obligațiile profesionale sau dacă lezează reputația profesiei, avocații răspund în fața consiliului disciplinar ales de baroul local.

Sancțiunile pe care le poate impune consiliul disciplinar merg până la ștergerea de pe lista avocaților. În al doilea grad de jurisdicție, asupra acestor chestiuni se pronunță comisia superioară de apel și de disciplină (*Oberste Berufungs- und Disziplinarkommission*) în cadrul unei camere de audiere alcătuite din patru persoane: doi judecători de la Curtea Supremă și doi avocați.

Avocații poartă, în mod evident, și o răspundere penală și civilă.

Barourile și Camera Avocaților din Austria

Toți avocații și avocații stagiați înscriși pe lista unei provincii federale alcătuiesc un barou. Un barou este o persoană juridică de drept public și un corp autonom cu autoguvernare.

Delegații barourilor diferitelor provincii federale formează Camera Avocaților din Austria, o reprezentanță comună la nivel federal al cărei scop este coordonarea sarcinilor barourilor (<http://www.rechtsanwaelte.at/>).

5. Notarii

Generalități

Notarii, în calitate de organe independente și imparțiale ale justiției preventive, stau la dispoziția tuturor persoanelor care apelează la justiție pentru rezolvarea raporturilor de drept privat.

Principala sarcină a notarilor este aceea de a participa la procesul juridic și de a oferi asistență juridică populației. Notarii întocmesc acte publice, păstrează obiecte ale părților terțe, redactează acte private și reprezintă părți, în principal în domeniul nelitigios. În plus, notarii au sarcina de a acționa în calitate de mandatar ai instanțelor în procedurile nelitigioase. Se apelează la notari, în calitate de comisari judiciari (*Gerichtskommissäre*), în special pentru executarea procedurilor de succesiune.

Notarii trebuie să asigure păstrarea în siguranță a bunurilor unei persoane decedate și transmiterea acestora către persoanele îndreptățite. Întrucât pentru desfășurarea acestei activități sunt necesare cunoștințe speciale în dreptul succesoral și în domeniul procedurilor nelitigioase, populația apelează în permanență la notari pentru redactarea testamentelor și, în general, pentru servicii de consiliere și de reprezentare în chestiunile succesoriale.

Deși îndeplinesc o funcție publică, notarii nu au un statut de funcționari. Notarii poartă răspunderea economică pentru funcționarea biroului notarial, însă nu desfășoară nicio activitate comercială. Profesia de notar este asimilată profesiilor liberale, însă, atunci când acționează în calitate de comisari de justiție, notarii constituie organe judiciare. Activitatea de notar reprezintă o ocupație principală și nu poate fi combinată cu o activitate de avocat.

Numărul de posturi de notar și de notariate poate fi modificat printr-un ordin al ministrului federal al justiției. În prezent există 490 de birouri notariale în Austria.

Printre principalele temeuri juridice ale acestei profesii se numără Codul notarilor (*Notariatsordnung*, NO), publicat în Monitorul Oficial Imperial nr. 75/1871, Legea privind actele notariale, publicată în Monitorul Oficial Imperial nr. 76/1871, Legea privind onorariile notarilor (*Notariatstarifgesetz*, NTG), publicată în Monitorul Oficial Federal nr. 576/1973, Legea privind examenul pentru notari, publicată în Monitorul Oficial Federal nr. 522/1987, Legea privind comisarii de justiție, publicată în Monitorul Oficial Federal nr. 343/1970, și Legea privind onorariile comisarilor de justiție (*Gerichtskommissionstarifgesetz*, GKTG), publicată în Monitorul Oficial Federal nr. 108/1971.

Pregătirea

Persoanele care au absolvit studii de drept (studii de drept austriac) și care doresc să practice profesia de notar trebuie să găsească un notar care să le angajeze și să le înscrie pe lista notarilor stagiați.

Înscrierea pe lista notarilor stagiați, care este ținută de Camera Notarilor competentă, este posibilă numai dacă persoanele interesate au efectuat o practică de cinci luni în cadrul unei instanțe sau al unui parchet și nu au împlinit încă vârsta de 35 de ani la data primei înscrieri în registrul stagiarilor.

Pentru a putea susține examenul pentru notari, notarii stagiați trebuie să urmeze cursurile obligatorii de pregătire prevăzute de Camera Notarilor.

Examenul pentru notari are două părți:

prima parte a examenului poate fi susținută după 18 luni de stagiu și trebuie să fie promovată cel mai târziu la sfârșitul celui de al cincilea an de stagiu;

notarii stagiați care nu promovează prima parte a examenului pentru notari sunt eliminați de pe lista notarilor stagiați;

a doua parte a examenului poate fi susținută după o nouă practică de cel puțin un an în calitate de notar stagiar și trebuie să fie promovată înainte de expirarea perioadei de stagiu de zece ani; notarii stagiați care nu promovează a doua parte a examenului pentru notari sunt eliminați de pe lista notarilor stagiați.

Numirea

Posturile de notariat vacante sau nou-create se ocupă prin concurs public. Conform prevederilor legale (articolul 6 din Codul notarilor), candidații la un post de notar trebuie, printre altele:

să fie cetățeni ai unui stat membru al UE, ai unui alt stat care este parte la Acordul privind Spațiul Economic European sau ai Elveției;

să fi absolvit studii de drept austriac;

să fi promovat examenul pentru notari; și

să facă dovada exercitării unei funcții de specialitate juridică pentru o perioadă de șapte ani, din care cel puțin trei ani în calitate de notari stagiați după susținerea examenului pentru notari.

Îndeplinirea acestor condiții nu conferă totuși dreptul de a fi numit notar. În cadrul procedurii de numire, candidații sunt evaluați și clasificați de către Camera Notarilor competentă la nivel local și apoi de către camerele de audiere în chestiuni legate de personal din cadrul instanței teritoriale competente și din cadrul Curții de apel, durata stagiului practic fiind de o importanță hotărâtoare. Camera Notarilor și camerele de audiere în chestiuni legate de personal din cadrul celor două instanțe întocmesc câte o propunere cu numele a trei persoane pe care o înaintează ministrului federal al justiției. Ministrul federal al justiției nu este obligat să țină cont de aceste propuneri, însă, în practică, acesta numește numai candidați clasificați.

Notarii își pot exercita funcția până la data de 31 ianuarie a anului calendaristic care urmează anului în care împlinesc vârsta de 70 de ani. Notarii nu pot fi transferați oficial în alt post de notar.

Supravegherea notarilor și răspunderea juridică

Date fiind sarcinile care le revin în calitate de redactori de înscrisuri publice și în calitate de comisari de justiție, notarii se supun unui control special.

Supravegherea notarilor intră în atribuțiile ministrului federal al justiției, ale administrației judiciare și ale camerelor notarilor.

Pentru notari există un drept disciplinar specific. Abaterile disciplinare sunt judecate în primul grad de jurisdicție de către Curtea de apel, iar în al doilea grad de jurisdicție de către Curtea Supremă. Ambele instanțe hotărăsc în calitate de instanțe disciplinare pentru profesia de notar, iar din camerelor lor de audiere trebuie să facă parte și notari. Sancțiunile impuse de instanța disciplinară pot merge până la eliberarea din funcție. În cazul infracțiunilor administrative, sancțiunile sunt impuse de către Camera Notarilor.

În afară de răspunderea disciplinară, notarii poartă, în mod evident, și o răspundere penală și civilă.

Atunci când desfășoară activități în calitate de comisari de justiție, notarii sunt asimilați funcționarilor în sens penal și răspund, prin urmare, pentru așa-numitele delictive comise în exercițiul funcției, cum ar fi, în special, abuzul de putere. Răspunderea civilă este reglementată diferit. Atunci când desfășoară activități în calitate de comisari de justiție, notarii se supun aceluiași prevederi care reglementează răspunderea judecătorilor și a procurorilor. Și în cazul notarilor, persoanele lezate care se constituie părți civile nu își introduc acțiunile direct împotriva acestora, ci își adresează statului cererile de daune-interese. În cazul faptelor săvârșite cu intenție și al neglijențelor grave, statul poate deschide acțiuni împotriva notarului care a săvârșit astfel de fapte. În afară de cazurile în care acționează în calitate de comisari de justiție, notarii au o răspundere civilă directă față de părți.

Uniuni ale notarilor, Camera Notarilor din Austria

Toți notarii care își au sediul în aceeași provincie federală și notarii stagiați înscriși în registrul notarilor stagiați al provinciei federale respective alcătuiesc o uniune a notarilor. Provinciile federale Viena, Austria Inferioară și Burgenland au o uniune a notarilor comună. Tot o uniune a notarilor comună au și provinciile federale Tirol și Vorarlberg.

Uniunii notarilor îi revine sarcina de a apăra onoarea și demnitatea profesiei și de a reprezenta interesele profesiei.

Fiecare uniune a notarilor trebuie să aleagă din rândul membrilor săi o Cameră a Notarilor. Camera Notarilor este alcătuită dintr-un notar în calitate de președinte și din alți șase notari (doisprezece pentru Viena) și trei notari stagiați (șase pentru Viena) în calitate de membri.

 Camera Notarilor din Austria (<http://www.notar.at/>) este formată din Camerele Notarilor ale provinciilor. Camera Notarilor din Austria are misiunea de a proteja drepturile și interesele profesiei de notar și de a reprezenta profesia în chestiuni care îi privesc pe notarii austrieci în ansamblu sau în chestiuni care depășesc cadrul unei singure camere a notarilor.

Linkuri utile

 [Profesii juridice - Austria](#)

Ultima actualizare: 26/06/2013

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Profesii juridice - Polonia

Această pagină vă oferă o imagine de ansamblu asupra profesiilor juridice din Polonia.

[Procurori \(prokuratorzy\)](#)

[Instanțe de drept comun](#)

[Profesii juridice în cadrul instanțelor](#)

[Judecători \(sędziowie\)](#)

[Judecători consultanți](#)

[Judecători asociați \(referendarze sądowni\)](#)

[Asistenți judecători \(asystenci sędziego\)](#)

[Funcționari judiciari \(urzędnicy sądowni\)](#)

[Avocați pledanți/avocați \(adwokaci\)](#)

[Avocați consultanți/consilieri juridici \(radcowie prawni\)](#)

[Notari \(notariusze\)](#)

[Executori judecătorești \(komornicy sądowni\)](#)

[Organizații care oferă servicii juridice gratuite](#)

[Procurori \(prokuratorzy\)](#)

Organizare

Structura prezentată mai jos se referă la Ministerul Public și la alte organisme conexe care sunt reglementate de Legea din 9 octombrie 2009.

În cadrul Ministerului Public din Polonia își desfășoară activitatea:

procurorul general (Prokurator Generalny);

procurorii din unitățile organizatorice obișnuite și din cele militare (prokuratorzy powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury i prokuratorzy wojskowi) care sunt subordonați procurorului general;

procurorii din cadrul Institutului Memoriei Naționale (prokuratorzy Instytutu Pamięci Narodowej) și din cadrul **Comisiei pentru urmărirea în justiție a crimelor împotriva națiunii poloneze (Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu).**

Procurorul general ocupă funcția cea mai importantă în cadrul Ministerului Public. Acesta este numit de președintele Poloniei din rândul candidaților recomandați de Consiliul Judiciar Național și de Consiliul Național al Procurorilor. Procurorul general prezintă prim-ministrului rapoarte anuale privind activitatea desfășurată. Procurorii din cadrul unităților organizatorice obișnuite și cei din cadrul unităților militare sunt numiți de procurorul general dintr-o listă de candidați prezentată de Consiliul Național al Procurorilor.

Unitățile organizatorice obișnuite ale Ministerului Public sunt structurate pe **patru niveluri**:

Parchetul General (Prokuratura Generalna);

Parchetele de pe lângă curțile de apel (prokuratura apelacyjna);

Parchetele de pe lângă instanțele provinciale (prokuratura okregowa);

Parchetele de pe lângă instanțele districtuale (prokuratura rejonowa).

Unitățile militare ale Ministerului Public sunt structurate pe trei niveluri:

Parchetul Militar General (*Naczelna Prokuratura Wojskowa*);

Parchetul Militar Provincial (*Wojskowe Prokuratury Okregowe*);

Parchetul Militar la nivel de garnizoană (*Wojskowe Prokuratury Garnizonowe*).

Procurorii din cadrul Institutului Memoriei Naționale - Comisia pentru urmărirea în justiție a crimelor împotriva națiunii poloneze (*Instytut Pamięci Narodowej - Komisja ds. Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu*) se împart în următoarele categorii:

procurori ai Comisiei principale pentru urmărirea în justiție a crimelor împotriva națiunii poloneze (*Główna Komisja ds. Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu*);

procurori ai departamentelor Comisiei principale pentru urmărirea în justiție a crimelor împotriva națiunii poloneze (*Główna Komisja ds. Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu*);

procurori ai Biroului de Control (*Biuro lustracyjne*);

procurori ai departamentelor Biroului de Control (*Biuro lustracyjne*).

Sistemul juridic din Polonia face distincția între procurorii publici, care sunt profesioniști numiți de către procurorul general, și procurorii privați, care sunt implicați în calitate de părți în procedurile penale și care, în conformitate cu normele de procedură, pot să ofere asistență procurorilor publici în îndeplinirea sarcinilor care le revin.

Există mai multe organisme autonome în cadrul sistemului juridic. Printre acestea se numără Consiliul Procurorilor (*Rada Prokuratorów*), din cadrul Procuraturii Generale, adunări și consilii de apel la nivel regional. Cu toate acestea, natura acestor organisme este strict internă și organizațională; acestea nu au site-uri internet și nici nu oferă servicii online.

Pentru informații suplimentare, vă rugăm să consultați site-ul internet al [Procuraturii Generale din Polonia](#).

Rolul și obligațiile procurorilor

Principalele obligații ale Ministerului Public sunt **asigurarea respectării legislației și supravegherea acțiunilor de urmărire penală**.

În special, procurorii au sarcina de:

a iniția, a conduce și a supraveghea procedurile penale în faza precontencioasă;
a exercita în instanță atribuțiile de procuror;
a iniția proceduri în materie penală și civilă, prezentând propunerile și participând la procedurile în instanță în materie civilă, în cauze de dreptul muncii și al asigurărilor sociale, pentru a proteja statul de drept, interesul public și proprietatea publică sau drepturile cetățenilor;
a lua măsurile prevăzute de lege, pentru a corecta și a uniformiza aplicarea legii;
a efectua anchete privind aspecte legate de criminalitate, precum și de controlul infracțiunilor și de prevenirea acestora;
a colecta, a prelucra și a analiza date rezultate din anchete efectuate sau supravegheate;
a coopera cu guvernul pentru prevenirea infracțiunilor și a altor încălcări ale legii;
a coopera cu autoritățile internaționale și a participa la procedurile coordonate de aceste autorități în domeniul aplicării legii și al prevenirii infracțiunilor.

Drepturile și obligațiile procurorilor:

Procurorii au obligația de a acționa conform legii, respectând principiul imparțialității și al egalității de tratament pentru toți cetățenii. În pofida organizării ierarhice a Ministerului Public, procurorii sunt independenți în îndeplinirea îndatoririlor care le revin. Un procuror nu poate nici să fie implicat politic, nici să exercite o altă activitate și are obligația de a-și îmbunătăți în mod constant calificările.

Procurorii instrumentează în principal cauze penale, dar uneori intervin în cauze civile care vizează, în special, stabilirea paternității, decăderea din drepturi, incapacitatea juridică și se implică în litigii administrative care, de obicei, au ca obiect dreptul de proprietate asupra unor bunuri imobile sau regimul construcțiilor. În cadrul fiecărui Parchet regional își desfășoară activitatea un procuror specializat în domeniul cooperării internaționale în materie penală.

Instanțele de drept comun

Organizare

În Polonia, instanțele de drept comun sunt:

curțile de primă instanță (*sądy rejonowe*);

tribunalele districtuale (*sądy okręgowe*); și

curțile de apel (*sądy apelacyjne*).

Instanțele de drept comun exercită atribuțiile judiciare (în domeniile care nu sunt de competența instanțelor administrative, a instanțelor militare sau a Curții Supreme) și sunt responsabile cu alte sarcini în materie de protecție juridică, care le sunt încredințate prin lege. Supravegherea activității judiciare a instanțelor este exercitată de către Curtea Supremă în conformitate cu procedurile prevăzute de lege.

Competența curților de primă instanță acoperă una sau mai multe municipalități (în cazul în care acest lucru se justifică, o municipalitate poate număra mai multe curți de primă instanță, de exemplu, în orașele mari).

Pentru curtea de primă instanță, tribunalul districtual reprezintă curtea de apel (și tribunalul de primă instanță în chestiuni specifice). Acesta are în subordine cel puțin două curți de primă instanță (care formează „districtul”).

Curtea de apel este instanța de apel pentru tribunalul districtual, în cazul în care cauza a fost invocată în fața acestuia în primă instanță. Curtea de apel este competentă pentru cel puțin două tribunale districtuale („de resort”).

Fiecare tribunal este prezidat de un președinte al tribunalului, numit pentru un mandat (cu durata de 4 ani în curțile de primă instanță și de 6 ani în tribunalele districtuale și curțile de apel).

Personalul din instanțe

În Polonia, instanțele de drept comun exercită atribuții judiciare (în domeniile care nu sunt de competența instanțelor administrative, a instanțelor militare sau a Curții Supreme) și sunt responsabile cu alte sarcini în materie de protecție juridică, care le sunt încredințate prin lege. Numai judecătorii au dreptul de a exercita atribuții în domeniul justiției. Atribuțiile în domeniul protecției juridice diferite de cele judiciare sunt exercitate de judecătorii asociați și judecătorii asociați confirmați (și de judecători, atunci când exercitarea de către judecătorii asociați nu este posibilă).

Judecători (*sędziowie*)

Sistemul juridic din Polonia face distincția între **judecătorii profesioniști** și **judecătorii consultanți**.

Judecătorii îndeplinesc atribuții judiciare. Aceștia sunt numiți de Președintele Republicii la propunerea Consiliului Judiciar Național (*Krajowa Rada Sądownictwa*), pentru o perioadă nedeterminată.

Judecătorii sunt independenți în exercitarea atribuțiilor și se supun exclusiv Constituției și legii.

Independența instanțelor și a judecătorilor este asigurată de **Consiliul Judiciar Național**, un organism constituțional.

Imunitatea judecătorilor și inamovibilitatea acestora sunt consacrate în Constituție ca garanție a independenței lor.

În caz de abatere, judecătorii profesioniști fac obiectul procedurii disciplinare. În cazul problemelor disciplinare privind judecătorii, instanțele competente sunt curțile de apel, în primul grad de jurisdicție, și Curtea Supremă, în al doilea grad de jurisdicție.

Judecătorii consultanți

Participarea unor judecători consultanți la exercitarea puterii judiciare derivă din Constituția Republicii Polone. Atunci când emit decizii, judecătorii consultanți sunt independenți și, similar judecătorilor profesioniști, se subordonează doar Constituției și legii. Pentru soluționarea cauzelor, judecătorii consultanți beneficiază de aceleași drepturi ca judecătorii profesioniști. Totuși, spre deosebire de aceștia din urmă, judecătorii consultanți nu pot prezida un complet sau o ședință de judecată și nici nu pot (în principiu) să exercite activități în afara proceselor.

Principiul - aplicabil în procedurile civile și penale deopotrivă - este că cauzele sunt soluționate de către un singur judecător, deci fără implicarea judecătorilor consultanți. Cu toate acestea, cele două legi de procedură definesc categorii de cauze care, având în vedere importanța lor socială, sunt judecate cu implicarea unor judecători consultanți.

Judecătorii consultanți sunt aleși de consiliile municipale aflate în competența teritorială a instanțelor relevante și sunt numiți pentru un mandat de patru ani.

Judecători asociați (*referendarze sądowi*)

Judecătorii asociați sunt angajați în curțile de primă instanță și în tribunalele districtuale pentru a îndeplini sarcini judiciare încredințate instanțelor prin lege.

Raportul de muncă cu judecătorii asociați se formează pe baza numirii acestora, de la data prevăzută în actul de numire. Președintele curții de apel numește judecătorii asociați și stabilește raportul de muncă cu aceștia.

În cadrul procedurilor civile, judecătorul asociat deține competențele unui judecător în cadrul atribuțiilor conferite, cu excepția cazului în care legea prevede altfel. Cu toate acestea, în cadrul procedurilor penale referitoare la o infracțiune sau la o abatere de natură fiscală, acestuia îi revine sarcina de a formula instrucțiuni și, acolo unde este stabilit prin lege, hotărâri și ordonanțe.

Judecătorul asociat este, prin urmare, un funcționar judiciar cu capacitatea de a își exercita atribuțiile în domeniul protecției juridice care, acționând în limita competențelor sale, exercită funcția de judecător. În limitele atribuțiilor care le revin, judecătorii asociați sunt independenți în ceea ce privește conținutul hotărârilor și al ordonanțelor prevăzute de lege. Această independență implică separarea organizațională și funcțională între activitatea lor de jurisprudență și cea a altor organe, pentru a asigura autonomia acestora în exercitarea atribuțiilor prevăzute de lege.

Asistenți judecători (*asystenci sędziego*)

Asistenții judecători exercită în cadrul tribunalului atribuții vizând pregătirea cauzelor judiciare și asigurarea unei funcționări interne corespunzătoare a tribunalului (legate de puterea judecătorească și de alte atribuții în materie de protecție juridică). Selecția candidaților se face prin concurs.

[Fișă informativă privind profesia de asistent judecător](#) (374 Kb) [en](#)

Funcționari judiciari (*urzędnicy sądowi*)

Funcționari judiciari sunt angajați în toate instanțele de drept comun și au sarcini asociate funcționării instanțelor care nu sunt rezervate altor grupuri ocupaționale: să întocmească procesul-verbal în cursul audierilor, să administreze judecătorii și să asigure secretariatul instanței, de exemplu. Drepturile și obligațiile acestora, precum și condițiile de recrutare, sunt definite în Legea privind personalul instanțelor și al Ministerului Public. Selecția candidaților se face prin concurs.

[Fișă informativă privind funcționarii judiciari](#) (379 Kb) [en](#)

Organizarea profesiei juridice

Avocați pledanți/avocați (*adwokaci*)

Avocații din Polonia oferă servicii juridice legate de protecția drepturilor și libertăților cetățenești. Avocații oferă asistență juridică și pregătesc avize juridice. De asemenea, avocații garantează reprezentarea părților în cauze în materie de drept penal, de drept civil, de dreptul familiei și care implică minori, de dreptul muncii și al asigurărilor sociale, precum și în procedurile care au loc în fața Curții Supreme Administrative. Este important de remarcat faptul că, în Polonia, nu există specializări profesionale oficiale; fiecare avocat își poate alege propriul domeniu de activitate. Cu toate acestea, deoarece legislația din Polonia garantează numirea unui avocat de către stat pentru părțile defavorizate din punct de vedere material, avocații trebuie să aibă capacitatea de a oferi servicii juridice în diferite tipuri de cauze.

Există 24 de **Consilii Regionale ale Avocaților** (*okręgowe rady adwokackie*) și un **Consiliu General al Avocaților** (*Naczelna Rada Adwokacka*) care își desfășoară activitatea la nivel național. Aceste organisme juridice autonome sunt responsabile de reprezentarea și protejarea drepturilor profesionale ale avocaților, de îmbunătățirea competențelor profesionale ale avocaților, de elaborarea și diseminarea normelor de conduită profesională, precum și de asigurarea faptului că acestea sunt respectate.

Baze de date juridice

Puteți găsi mai multe informații pe site-ul internet al [Consiliului General al Avocaților](#).

Avocați consultanți/consilieri juridici (*radcowie prawni*)

Avocații consultanți oferă servicii juridice întreprinderilor, organizațiilor, entităților de alt tip și persoanelor fizice. Aceștia oferă asistență juridică și elaborează opinii juridice. Spre deosebire de avocați, aceștia pot fi angajați de către terți. Începând cu 1 iulie 2015, drepturile procedurale ale avocaților și ale avocaților consultanți au fost aliniate - avocații consultanți pot reprezenta clienții în cadrul procedurilor penale, în măsura în care nu sunt angajați de terți. De asemenea, aceștia pot interveni în cazuri de infracțiuni și pentru a asigura apărarea în cadrul procedurilor disciplinare.

Profesia avocaților consultanți este organizată în 19 **camere districtuale** (*okręgowe izby radców prawnych*) și o cameră națională, **Camera Națională a Avocaților Consultanți** (*Krajowa Izba Radców Prawnych*). Acestea sunt organizații profesionale însărcinate cu reprezentarea și protejarea drepturilor profesionale ale avocaților consultanți, îmbunătățirea abilităților profesionale a acestora și formarea stagiarilor, precum și cu stabilirea și promovarea normelor de conduită profesională și asigurarea respectării acestora.

Baze de date juridice

Pentru informații suplimentare, consultați site-ul internet al [Camerei Naționale a Avocaților Consultanți](#).

Notari (*notariusze*)

Organizare

Ministrul justiției numește notarii și desemnează sediul acestora, la cererea persoanelor interesate, după consultarea Consiliului Camerei Regionale în cauză. De asemenea, ministrul justiției are competența de a îi demite.

Ministrul justiției administrează registrul notarilor și stabilește tarifele maxime aplicate serviciilor notariale.

Profesia de notar este organizată în 11 **camere notariale** (*izby notarialne*) și un **Consiliul Național al Notarilor** (*Krajowa Rada Notarialna*).

Rol și atribuții

Notarul întocmește acte pe care părțile trebuie sau doresc să le transpună în formă notarială (de exemplu, în cazul transferului de bunuri imobiliare).

Profesia de notar se bazează pe încrederea cetățenilor. În calitate de persoane care se bucură de această încredere și care acționează în numele statului, notarii au obligația de a garanta siguranța tranzacțiilor imobiliare.

Notarii îndeplinesc următoarele sarcini notariale: întocmesc acte notariale, acte de recunoaștere și acte de certificare, depun declarații, redactează procese-verbale, reclamă executarea cambiilor și plata cecurilor, păstrează sume de bani, titluri de valoare, acte, date pe suport electronic, pregătesc înscrisuri, copii și extrase ale documente la cererea părților, elaborează proiecte de acte, declarații provizorii și alte documente, precum și alte tipuri de acte pe baza unor instrucțiuni specifice.

Actele notariale întocmite de notari în temeiul legii au caracter de documente oficiale.

Notarii își exercită funcțiile în birouri individuale. Notarul nu poate administra mai multe birouri, însă mai mulți notari își pot desfășura activitatea în același birou, în cadrul unor societăți civile sau în parteneriat. Cu toate acestea, în acest caz, fiecare notar își desfășoară activitățile notariale în nume propriu și își asumă responsabilitatea pentru activitățile sale.

Baze de date juridice

Pentru informații suplimentare, consultați site-ul internet al [Consiliului Național al Notarilor](#) (disponibil numai în limba poloneză).

Alte profesii juridice

Sistemul juridic polonez prevede următoarele profesii juridice: **executori judecătorești** (*komornicy sądowi*).

Executori judecătorești (*komornicy sądowi*)

În sistemul juridic polonez, executorii judecătorești sunt încadrați ca personal auxiliar al puterii judecătorești. De asemenea, aceștia au statutul de funcționari publici, deoarece numai acesta poate să justifice în mod adecvat activitățile pe care le prestează, care se referă, într-o mare măsură, la drepturile și libertățile cetățenilor. Printre aceste activități, este important să se menționeze în special utilizarea măsurilor coercitive necesare pentru executarea hotărârilor judecătorești și asigurarea dreptului la un judecător, drept consacrat prin Constituție.

Competențele executorilor judecătorești includ, de asemenea, măsurile de executare în cauzele civile.

Ministrul justiției numește executorii judecătorești, selectați din rândul candidaților care trebuie să îndeplinească, în special, cerințele prevăzute în Legea privind executorii judecătorești și executarea silită, inclusiv studii superioare de drept, obligația de a fi efectuat un stagiu, de a fi promovat un examen și de a avea cel puțin 2 ani de vechime într-un post de executor judecătorec asociat.

Executorii judecătorești acționează sub controlul ministrului justiției, fiind sprijiniți de președinții instanțelor de care aparțin și de asociațiile profesionale ale executorilor judecătorești, **Consiliul național al executorilor judecătorești** (*Krajowa Rada Komornicza*) și **consiliile camerelor executorilor judecătorești**.

Consultați, de asemenea, site-ul internet al [Ministerului Justiției](#) și al [Consiliului național al executorilor judecătorești](#).

Organizații care oferă servicii juridice gratuite

Numeroase organizații oferă astfel de servicii în Polonia, în special:

„**Linia albastră**” a Ministerului Muncii și Politicilor Publice, care are ca obiectiv combaterea violenței domestice. Pentru mai multe informații, consultați site-ul internet al [Liniei albastre](#). De asemenea, puteți contacta „Linia albastră” la următorul număr de telefon: +48 22 668 70 00;

„**clinicile juridice**” (*Kliniki Prawa*), care oferă consiliere juridică gratuită. Acest serviciu este furnizat de studenții care colaborează cu organizațiile din cadrul facultăților de drept ale tuturor universităților importante din Polonia.

Ultima actualizare: 18/10/2016

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [pt](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Profesii juridice - Portugalia

Această pagină vă oferă o imagine de ansamblu asupra profesiilor juridice din Portugalia.

Judecătorii instanțelor de drept comun, administrative și fiscale

Procurori

Avocați

Consilieri juridici

Reprezentanți juridici

Executori

Notari

Grefieri

Funcționari judiciari

Mediatori

Administratori judiciari

Agenți oficiali de proprietate industrială

Organizații care oferă servicii juridice gratuite (pro bono)

Judecătorii instanțelor de drept comun, administrative și fiscale

După cum prevede Constituția portugheză, judecătorii fac parte dintr-un organism suveran – instanțele.

Aflându-se numai sub incidența legii, judecătorii exercită justiția în numele cetățenilor.

Activitatea judecătorilor din cadrul instanțelor de drept comun este reglementată prin Constituție și Statutul judecătorilor instanțelor de drept comun (*Estatuto dos Magistrados Judiciais*). În conformitate cu ierarhia instanțelor respective, există trei tipuri de judecători ai instanțelor de drept comun:

judecători ai Curții Supreme de Justiție (*Supremo Tribunal de Justiça*), numiți *Conselheiros*;

judecătorii ai curților de apel (*Tribunais das Relações*), numiți *Desembargadores*;

judecători ai instanțelor de prim grad de jurisdicție, numiți *Juízes de direito*.

Activitatea judecătorilor instanțelor administrative și fiscale este reglementată de Constituție, de Statutul instanțelor administrative și fiscale (*Estatuto dos Tribunais Administrativos e Fiscais*) și, la nivel subsidiar, de Statutul judecătorilor instanțelor de drept comun (*Estatuto dos Magistrados Judiciais*). În conformitate cu ierarhia instanțelor respective, există trei tipuri de judecători în cadrul instanțelor administrative și fiscale:

judecători ai Curții Administrative Supreme (*Supremo Tribunal Administrativo*), numiți *Conselheiros*;

judecători ai curților administrative centrale, numiți *Desembargadores*;

judecători ai curții administrative teritoriale și ai tribunalelor fiscale, numiți *Juízes de Direito*.

Accesul la profesia de judecător se realizează în cadrul unui proces în trei etape care cuprinde un concurs public, un curs de formare teoretică și practică urmat la Centrul de studii judiciare (*Centro de Estudos Judiciários*) și un program de ucenicie. Persoanele care încheie cu succes toate cele trei etape vor fi numite *Juízes de Direito*.

Judecătorii își continuă formarea profesională de-a lungul întregii cariere.

Consiliul Superior al Magistraturii (*Conselho Superior da Magistratura*) efectuează controale periodice la tribunalele de primă instanță, iar Consiliul Superior al Instanțelor Administrative și Fiscale (*Conselho Superior dos Tribunais Administrativos e Fiscais*) face același lucru în cazul judecătorilor din cadrul acestor instanțe. În urma fiecărei inspecții, judecătorii sunt clasati în funcție de merit, utilizându-se categoriile „foarte bine”, „bine cu distincție”, „bine”, „suficient” și „insuficient”. În cazul în care un judecător este clasat în categoria „insuficient”, acesta va fi suspendat din serviciu, fiind lansată o anchetă pentru a evalua măsura în care acesta este adecvat pentru locul respectiv de muncă.

Consiliul Superior al Magistraturii și Consiliul Superior al Instanțelor Administrative și Fiscale sunt responsabile de numirea, repartizarea, transferul, promovarea și luarea de măsuri disciplinare cu privire la judecătorii instanțelor de drept comun, administrative și fiscale.

Pentru a se asigura că judecătorii sunt independenți și imparțiali, Constituția prevede că judecătorii în activitate nu pot exercita alte atribuții, fie ele publice sau private, cu excepția activităților de predare neremunerate sau de cercetare științifică în domeniul dreptului. Judecătorii pot fi transferați, suspendați, retrași sau eliberați din funcție în cazurile prevăzute de lege; aceștia nu pot fi trași la răspundere pentru deciziile lor decât în cazurile în care legea prevede excepții.

Procurori (*Ministério Público*)

Procurorii sunt responsabili de reprezentarea statului, desfășurarea urmăririi penale și apărarea statului de drept democratic și a intereselor prevăzute de lege. Statutul procurorilor și autonomia acestora sunt prevăzute de lege.

Accesul la profesia de procuror se face prin concurs public. Acesta constă în teste de cunoștințe, evaluarea CV-ului și un test psihologic, toate etapele desfășurându-se la sediul Centrului de Studii Judiciare (*Centro de Estudos Judiciários*).

Candidații admiși sunt numiți în funcția de stagiați (*auditores de justiça*). După finalizarea cu succes a instruirii teoretice și practice în cadrul Centrului de Studii Judiciare, aceștia sunt numiți procurori adjuncți stagiați.

Cariera profesională a unui procuror este structurată pe cinci niveluri, menționate în ordine ierarhică:

procuror general (*Procurador-Geral da República*);

vice-procuror general (*Vice-Procurador-Geral da República*);

procuror general adjunct (*Procurador-Geral Adjunto*);
procuror (*Procurador da República*);
procuror adjunct (*Procurador da República Adjunto*).

Cel mai înalt organism din cadrul Ministerului Public este Parchetul General (*Procuradoria-Geral da República*), care este condus de procurorul general. Din structura Ministerului Public mai fac parte Consiliul Superior al Ministerului Public (*Conselho Superior do Ministério Público*), Consiliul Consultativ, consilierii juridici oficiali și servicii de asistență.

Consiliul Superior al Ministerului Public este responsabil de numirea, repartizarea, transferul și promovarea procurorilor, precum și de luarea de măsuri disciplinare împotriva acestora.

Avocați (*Advogados*)

Avocații sunt profesioniști în drept care, după înregistrarea la Asociația Baroului, oferă servicii de reprezentare și consiliere juridică, constând în interpretarea și aplicarea normelor de drept, la cererea unui terț.

Înregistrarea în Asociația Baroului (*Ordem dos Advogados*) este necesară pentru a putea practica profesia de avocat în Portugalia.

Pentru a avea acces la această profesie, este necesar ca persoana respectivă:

să dețină o diplomă de absolvire a unei facultăți de drept din Portugalia sau o calificare în drept de nivel universitar obținută în afara Portugaliei, în cazul în care aceasta este considerată echivalentă cu o diplomă sau recunoscută ca fiind de același grad;

să încheie un stagiu cu o durată de 18 luni, care cuprinde două etape de formare: etapa de formare inițială, cu o durată de șase luni și etapa de formare suplimentară cu o durată de 12 luni;

să promoveze examenul scris și oral al Baroului.

Cetățenii străini care au absolvit facultatea de drept în Portugalia se pot înregistra în cadrul Asociației Baroului din Portugalia în același mod ca și cetățenii portughezi, cu condiția ca țara lor de origine să ofere drepturi identice cetățenilor portughezi.

Avocații din alte state membre ale UE care doresc să se stabilească permanent în Portugalia, cu scopul de a profesa cu titlul profesional din țara lor de origine, trebuie să se înregistreze la Asociația Baroului. În astfel de cazuri, aceștia pot să ofere reprezentare juridică în instanță numai sub îndrumarea unui avocat care este înregistrat la Asociația Baroului. Dacă doresc să practice profesia de avocat în aceleași condiții și cu aceleași obligații precum avocații portughezi, aceștia trebuie să se înscrie în Asociația Baroului și să participe la un examen scris și oral în limba portugheză.

Asociația Baroului este asociația publică care reprezintă profesioniștii care practică profesia de avocat în conformitate cu Statutul Asociației. Aceasta asigură accesul la lege, reglementează profesia și ia măsuri disciplinare împotriva avocaților și avocaților stagiați (singurul organism care face acest lucru), protejează rolul social, demnitatea și prestigiul profesiei și promovează accesul la cunoaștere și aplicarea legii.

Consilieri juridici (*Consultores jurídicos*)

În sistemul juridic portughez, nu există nicio diferență între avocați și consilieri juridici.

Reprezentanți juridici (*Solicitadores*)

Reprezentanții juridici sunt profesioniști independenți care oferă clienților consiliere și reprezentare juridică în instanță, în limitele prevăzute de statutul acestora și de legislația procedurală. Aceștia pot reprezenta părțile în instanță în toate cazurile în care nu este obligatorie reprezentarea juridică de către un avocat (*advogado*).

De asemenea, reprezentanții juridici pot oferi cetățenilor și companiilor reprezentare juridică în afara instanței, de exemplu, în fața administrației fiscale, a birourilor notariale, a birourilor de registratură și a organismelor administrației publice.

Pentru a avea acces la această profesie, este necesar ca persoana respectivă:

să dețină o diplomă de absolvire a facultății de drept, recunoscută oficial și să nu fie înregistrată în Asociația Baroului sau să dețină o diplomă de absolvire a studiilor de reprezentant juridic, recunoscută oficial. Cetățenii străini din alte state membre ale UE trebuie să dețină calificările academice și profesionale obligatorii din punct de vedere juridic pentru a exercita profesia în statul lor de origine;

să finalizeze un stagiu cu o durată cuprinsă între 12 și 18 luni;

să obțină referințe corespunzătoare în timpul stagiului, furnizate de instructor și de centrele de stagiu, și să promoveze un examen național stabilit în conformitate cu normele relevante.

Profesioniștii din alt stat membru al UE sau dintr-un stat care este parte la Acordul privind Spațiul Economic European se pot înregistra la Colegiul Reprezentanților Juridici (*Colégio dos Solicitadores*) în conformitate cu Legea nr. 9/2009 din 4 martie 2009, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 41/2012 din 28 august 2012 și Legea nr. 25/2014 din 2 mai 2014.

Ordinul reprezentanților juridici și al executorilor (*Ordem dos Solicitadores e dos Agentes de Execução*, OSAE) este asociația publică ce reprezintă acești profesioniști din domeniul juridic. Acesta este responsabil, printre altele, de aplicarea de sancțiuni disciplinare membrilor săi și de emiterea de avize privind proiectele legislative referitoare la competențele sale.

Mai multe informații sunt disponibile aici <http://www.osae.pt/>.

Executori (*Agentes de execução*)

Executorii sunt profesioniști cărora le sunt acordate competențe la nivel național pentru derularea activităților de aplicare a legii civile. Aceștia sunt profesioniști independenți și imparțiali și nu reprezintă niciuna dintre părți, ci au responsabilitatea de a efectua toate formalitățile aferente procedurii de executare, inclusiv confiscarea, notificarea sau comunicarea actelor, anunțuri și vânzarea bunurilor confiscate. În anumite cazuri, atribuțiile acestora pot fi îndeplinite de un funcționar judiciar.

Executorii sunt numiți de partea care solicită executarea sau de către instanță.

Executorii trebuie să dețină o diplomă în studii juridice sau studii de reprezentant juridic și trebuie:

să fie cetățeni portughezi;

să nu facă obiectul niciuneia dintre restricțiile prevăzute în Statutul Ordinului reprezentanților juridici și al executorilor sau în Statutul Asociației Baroului;

să nu fi fost incluși pe lista oficială a debitorilor în ultimii zece ani;

să fi finalizat cu succes stagiu pentru executori;

să susțină examenul pentru asistenți judiciari, după ce au lucrat cel puțin trei ani în calitate de executor și să primească un aviz favorabil din partea Comisiei pentru asistenți judiciari (*Comissão para o Acompanhamento dos Auxiliares de Justiça*, CAAJ);

să se înregistreze la asociația profesională relevantă în termen de trei ani de la finalizarea cu succes a stagiului;

să dețină structurile și resursele informatice minime prevăzute într-un regulament aprobat de adunarea generală.

Ordinul reprezentanților juridici și al executorilor și Colegiul specializat al executorilor (*Colégio de Especialidade dos Agentes de Execução*) sunt organisme competente în ceea ce privește reglementarea profesiei.

CAAJ, care funcționează independent de Ordinul reprezentanților juridici și al executorilor, este organismul responsabil pentru supravegherea executorilor și aplicarea de măsuri disciplinare împotriva acestora.

Mai multe informații sunt disponibile pe următoarele site-uri internet: <http://www.osae.pt/> și <http://www.caaj-mj.pt/>.

Notari (Notários)

Notarii sunt profesioniști specializați, autorizați să îndeplinească sarcini în anumite contexte juridice. Aceștia joacă un rol major în domeniul comercial, atât la nivel național, cât și la nivel internațional.

Notarii sunt împuterniciți:

să întocmească contracte private și să ofere consiliere părților, tratând fiecare parte în mod echitabil; să întocmească documente oficiale, asumându-și responsabilitatea pentru legalitatea documentului și pentru orice avis acordat; să informeze părțile cu privire la implicațiile și consecințele angajamentelor pe care acestea intenționează să și le asume (notarii sunt obligați să facă acest lucru prin natura profesiei);

să execute operațiile juridice convenite în prezența lor. Actul poate fi înscris direct în registrul oficial sau, în cazul în care una dintre părți nu își respectă obligațiile, acesta poate fi executat fără intervenția unui judecător;

să acționeze în calitate de mediatori, în mod imparțial și în deplină conformitate cu legislația, pentru a permite părților să ajungă la o soluție acceptată de comun acord;

să întocmească documentele și termeni pentru procedurile de inventariere, cu excepția aspectelor care nu trebuie decise în cadrul procedurilor de inventariere, ca urmare a naturii sau complexității de drept sau de fapt a chestiunii tratate; aceste aspecte trebuie stabilite de judecătorul din cadrul tribunalului districtual (*tribunal de comarca*) în raza teritorială a căruia se află biroul notarial unde au fost lansate procedurile (această competență le-a fost acordată notarilor prin Legea nr. 2/2013 din 5 martie 2013 de aprobare a Cadrelui juridic pentru procedurile de inventariere, creându-se astfel un sistem de competențe partajate).

Reforma profesiei de notar și, în consecință, privatizarea sectorului implică un rol dublu pentru notari: aceștia îndeplinesc o misiune de drept public (*detentor de fé pública*) și sunt totodată liber-profesioniști, dar nu mai sunt funcționari publici.

În îndeplinirea misiunii de drept public, notarii se află sub auspiciile Ministerului Justiției, care are competențe de reglementare și, de asemenea, competența de a lua măsuri disciplinare împotriva notarilor. Având în vedere noul statut liberal al profesiei, din 2006, Ordinul notarilor a reglementat activitățile notarilor în colaborare cu Ministerul Justiției, asigurându-se că notarii respectă Codul de etică și garantându-se urmărirea interesului public, în conformitate cu responsabilitățile notarilor; acest fapt nu afectează competența ministerului de a interveni, care, prin natura profesiei, îi este conferită prin lege.

Grefieri (Conservadores)

Grefierii sunt funcționari publici cu responsabilități în ceea ce privește înregistrarea și publicitatea actelor și faptelor juridice referitoare la bunuri imobiliare, bunuri mobile care trebuie înregistrate, activitatea economică și evenimente în viața cetățenilor. Rolul acestora implică, în principal, derularea de controale cu privire la cele de mai sus și la documentele conexe și asigurarea definirii corecte a drepturilor prevăzute în documentele care atestă faptele ce trebuie înregistrate, precum și conformitatea acestor drepturi cu ordinea de înregistrare prevăzută legal. Grefierii sunt, de asemenea, responsabili pentru difuzarea acestor informații și pot decide cu privire la necesitatea introducerii actului sau faptului juridic în registru.

În funcție de domeniile în care își desfășoară activitatea, grefierii se împart în următoarele categorii:

grefieri din cadrul Registrului civil (*conservadores do registo civil*), ale căror atribuții implică definirea și publicitatea faptelor și actelor juridice referitoare la viețile persoanelor fizice. Printre competențele acestora se numără înregistrarea actelor precum certificatele de naștere, de căsătorie, de deces, de adopție, declararea și stabilirea maternității/paternității, organizarea procedurilor, cum ar fi cele legate de divorț și de separarea de comun acord, precum și eliberarea de certificate și de copii ale documentelor înregistrate;

grefieri din cadrul Registrului funciar (*conservadores do registo predial*), care publică statutul juridic al terenurilor și al proprietăților vizând asigurarea securității juridice a tranzacțiilor cu proprietăți;

grefieri din cadrul Registrului auto (*conservadores do registo de veiculos*), ale căror atribuții vizează publicitatea drepturilor asupra bunurilor mobile care trebuie înregistrate (autovehicule, nave și aeronave); de asemenea, aceștia publică statutul juridic al autovehiculelor și remorcilor, vizând asigurarea securității juridice a tranzacțiilor.

grefieri din cadrul Registrului comerțului (*conservadores do registo comercial*), care publică statutul juridic al întreprinzătorilor independenți, al societăților comerciale, al societăților civile care îmbracă o formă comercială, al entităților individuale cu răspundere limitată și al altor entități care trebuie înregistrate în registrul comerțului pentru a se asigura securitatea juridică a tranzacțiilor.

Accesul la profesie necesită o diplomă de absolvire a facultății de drept din cadrul unei universități portugheze sau o calificare universitară echivalentă.

Candidații trebuie, de asemenea, să promoveze teste de aptitudini și să urmeze un curs universitar suplimentar de șase luni, axat pe teme în materie juridică și de înregistrare, necesare pentru grefieri. Ulterior, aceștia finalizează un stagiu de un an, urmat de un concurs public. Candidații sunt evaluați în fiecare etapă a acestui proces și pot fi eliminați în cazul în care nu promovează, în oricare dintre etapele procedurii de admitere. Etapa finală este un concurs public organizat de Institutul Registrelor și Notariatelor (*Instituto dos Registos e do Notariado*).

Institutul Registrelor și Notariatelor este responsabil pentru conducerea, coordonarea, susținerea, evaluarea și supravegherea activității oficiilor de registru.

Funcționari judiciari (Oficiais de Justiça)

Funcționarii judiciari sunt membri ai personalului sistemului judiciar (*funcionário de justiça*) care, printre altele, acordă asistență în cadrul instanțelor de judecată și al serviciilor de urmărire penală. Cu toate acestea, noțiunea de funcționar judiciar acoperă, de asemenea, tehnicienii IT, personalul administrativ, tehnic, auxiliar și de întreținere.

Accesul la profesia de funcționar judiciar se realizează prin încadrarea în categoriile de bază de funcționar auxiliar (*escrivão auxiliar*) în cazul serviciilor judiciare și de funcționar juridic auxiliar (*técnico de justiça auxiliar*) în cazul serviciilor Ministerului Public. Pot avea acces la această profesie persoanele care au finalizat un curs de formare profesională și care au fost admise în urma unei proceduri de admitere.

Activitatea acestora este reglementată de un statut special (*Estatuto dos Funcionários de Justiça*), astfel cum se prevede în Decretul-lege nr. 343/1999 din 26 august 1999. Funcționarii judiciari joacă un rol important în cooperarea judiciară internațională, în special în ceea ce privește punerea în aplicare a directivelor și regulamentelor europene.

Direcția Generală pentru Administrarea Justiției (*Direção-Geral da Administração da Justiça*) este un organism al Ministerului Justiției care este responsabil de recrutarea funcționarilor judiciari și de gestionarea activității acestora.

Consiliul Funcționarilor Judiciari (*Conselho dos Oficiais de Justiça*) este organismul care evaluează meritele profesionale ale membrilor acestei profesii și care aplică sancțiuni disciplinare.

Mediatori (Mediadores)

La articolul 2 litera (b) din Legea nr. 29/2013 din 19 aprilie 2013, un mediator este definit ca fiind „[...] un terț imparțial și independent, fără competența de a impune un plan de acțiune părților la mediere, care le ajută să ajungă la un acord final asupra chestiunii în litigiu”. Această lege definește, de asemenea, statutul mediatorilor care lucrează în Portugalia și stabilește dispoziții pentru includerea acestora pe listele fiecăruia dintre sistemele de mediere publică; acest lucru se realizează prin intermediul unei proceduri de selecție, care este reglementată prin Ordonanța de punere în aplicare (*Portaria*) nr. 282/2010 din 25 mai 2010.

Activitatea mediatorilor este foarte importantă, întrucât aceștia ajută părțile să ajungă la un acord, contribuind astfel la menținerea și, în unele cazuri, la restabilirea armoniei sociale. În Portugalia există mediatorii specializați care se ocupă de dreptul familiei, dreptul muncii și drept penal. Nu există ONG-uri care lucrează în domeniul medierii, dar există asociații private care oferă servicii de mediere și cursuri de formare pentru mediatorii. Nu există un cod național de etică pentru mediatorii, însă Legea privind medierea menționată anterior include un capitol privind drepturile și îndatoririle mediatorilor, care trebuie, de asemenea, să acționeze în conformitate cu principiile enunțate în Codul european de conduită pentru mediatorii, inclus în formarea lor.

Conduita mediatorilor este monitorizată de sistemul de mediere publică, format din trei părți axate pe aspecte de drept civil, dreptul muncii și drept penal. Fiecare parte a sistemului de mediere publică este gestionată de o autoritate publică și identificată în statutul autorității.

În Portugalia, mediatorii nu urmează cursuri de formare în cadrul unui organism public, ci sunt formați de organisme private certificate de Direcția Generală de Politică în Domeniul Justiției (*Direção Geral da Política de Justiça*, DGPJ) în conformitate cu Ordonanța de punere în aplicare nr. 345/2013 din 27 noiembrie 2013, vizându-se în special respectarea cadrului de calitate.

DGPJ, prin intermediul Biroului său de soluționare alternativă a litigiilor (GRAL), gestionează sistemele de mediere publică. Deși nu oferă informații despre cum se poate găsi un mediator, DGPJ pune la dispoziție liste de mediatorii și mediatorii se pot înscrie pe aceste liste participând la procedura de selecție prevăzută în normele aprobate prin Ordonanța de punere în aplicare nr. 282/2010 din 25 mai 2010.

Mai multe informații pot fi consultate aici: <http://www.dgpj.mj.pt/>.

Administratorii judiciari (*Administradores judiciais*)

Administratorii judiciari sunt responsabili de supravegherea și coordonarea actelor care fac parte din procesul special de redresare (*processo especial de revitalização*); de asemenea, aceștia administrează sau lichidează masa credală în cadrul unei proceduri de insolvență, și îndeplinesc toate funcțiile care le sunt atribuite prin statut sau prin lege. În funcție de sarcinile care vor fi efectuate în cadrul procedurii, va fi numit un administrator judiciar temporar, un administrator de insolvență sau un agent fiduciar.

Rolul administratorului judiciar este stabilit în Legea nr. 22/2013 din 26 februarie 2013.

Un administrator judiciar trebuie:

- (a) să dețină o diplomă universitară relevantă și o experiență profesională adecvată;
- (b) să finalizeze un stagiul de pregătire de șase luni pentru administratorii judiciari;
- (c) să promoveze testul de admitere conceput în mod special pentru evaluarea cunoștințelor dobândite pe parcursul stagiului;
- (d) să nu se aplece într-o situație incompatibilă cu îndatoririle sale profesionale;
- (e) să fie adecvat pentru profesie.

Comisia pentru asistenți judiciari (*Comissão para o Acompanhamento dos Auxiliares da Justiça*, CAAJ) este responsabilă de procedura de admitere a administratorilor judiciari și monitorizează activitatea acestora.

Agenții oficiali de proprietate industrială (*Agente Oficial da Propriedade Industrial*)

Agenții oficiali de proprietate industrială sunt profesioniști specializați în domeniul proprietății industriale la care întreprinderile și persoanele fizice pot recurge pentru a-și apăra drepturile și interesele.

Agenții oficiali de proprietate industrială sunt autorizați de Institutul Național al Proprietății Industriale (*Instituto Nacional da Propriedade Industrial*) pentru a întreprinde demersuri legate de proprietatea industrială în numele clienților lor, fără a fi necesar să prezinte o împuternicire.

Exercitarea profesiei de agent oficial de proprietate industrială în cadrul Institutului Național al Proprietății Industriale este reglementată juridic prin Decretul-lege nr. 15/95 din 24 ianuarie 1995.

Organizații care oferă servicii juridice gratuite (pro bono)

Ministerul Justiției, în cooperare cu Asociația Baroului și cu autoritățile locale, asigură existența, pe întreg teritoriul portughez, a birourilor de consiliere juridică (*Gabinetes de Consulta Jurídica*), unde cetățenii pot primi consiliere juridică gratuită de la profesioniști în drept. Lista birourilor respective și datele de contact relevante pot fi consultate online, inclusiv pe site-ul internet al Direcției Generale de Politică în Domeniul Justiției (<http://www.dgpj.mj.pt/>).

Ultima actualizare: 24/10/2016

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Profesii juridice - România

Această pagină vă oferă o imagine de ansamblu asupra profesiilor juridice din România.

Profesii juridice – introducere

În România există următoarele profesii juridice:

- [procurori](#)
- [judecători](#)
- [avocați](#)
- [consilieri juridici](#)
- [notari publici](#)
- [executori judecătorești](#)
- [grefieri](#)
- [asistenți judiciari](#)
- [magistrați asistenți](#)

Procurori

Organizare

În România, în cadrul Ministerului Public, funcționează:

Parchete de pe lângă curțile de apel, tribunale, tribunale pentru minori și familie și judecătorii

Parchete de pe lângă instanțele militare

Primul loc în ierarhie este ocupat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, inclusiv structurile specializate (Departamentul Național Anticorupție și Direcția de Investigarea a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism).

Primul grad de jurisdicție: parchetele de pe lângă Judecătorii (176)

Al doilea grad de jurisdicție: parchetele de pe lângă Tribunale (42) Parchetele de pe lângă Tribunalul pentru Minori și Familie (1)

Al treilea grad de jurisdicție: parchetele de pe lângă Curțile de Apel (15)

☞ **Consiliul Superior al Magistraturii** (CSM) este organismul central din cadrul sistemului judiciar responsabil de reglementarea profesiei de procuror. Formarea profesională inițială și continuă a judecătorilor și procurorilor este asigurată de ☞ **Institutul Național al Magistraturii** (INM), o instituție publică cu personalitate juridică, aflată în coordonarea Consiliului Superior al Magistraturii. ☞ **Ministerul Public** își exercită atribuțiile prin procurori constituiți în parchete. Acestea din urmă funcționează pe lângă toate instanțele, cu excepția tribunalelor specializate în cauzele cu profesioniști.

Urmărirea penală efectuată de către parchetele de pe lângă curțile de apel, tribunale, tribunale pentru minori și familie și judecătorii.

Ierarhia instituțională a parchetelor se prezintă după cum urmează:

În vârful ierarhiei se află **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție** (Parchetul General), care este condus de Procurorul General al României. Acesta coordonează activitatea parchetelor de pe lângă cele 15 curți de apel.

Parchetele de pe lângă **curțile de apel** coordonează activitățile parchetelor de pe lângă cele 43 de tribunale (inclusiv tribunalul specializat în materie de minori și familie), fiecare dintre acestea fiind condus de un procuror general.

Parchetele de pe lângă **tribunale** coordonează activitățile parchetelor de pe lângă cele 176 judecătoria funcționale, fiecare fiind condusă de un prim-procuror.

Parchetele de pe lângă cele **176 de judecătoria funcționale** reprezintă primul grad de jurisdicție (cel mai de jos) al ierarhiei și sunt conduse de prim-procurori.

În cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție funcționează **două structuri specializate separate**. Acestea sunt:

Direcția Națională Anticorupție (DNA), responsabilă pentru investigarea și efectuarea urmăririi penale a infracțiunilor de corupție. Aceasta este condusă de un procuror șef.

Direcția de Investigarea a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (DIICOT), responsabilă de investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor de criminalitate organizată și terorism. Aceasta este condusă de un procuror șef care acționează în coordonarea Procurorului General al României.

Urmărirea penală efectuată de către parchetele de pe lângă instanțele militare

Urmărirea penală în cauzele privind fapte penale comise de militari se efectuează de parchetele militare, care dețin statutul juridic de unități militare. Acestea funcționează pe lângă tribunalele militare, pe lângă **Tribunal Militar Teritorial București** și pe lângă **Curtea Militară de Apel București**.

Ierarhia funcțională a procurorilor

Procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiilor **legalității**, ale **imparțialității** și ale controlului **ierarhic**.

Procurorii respectivi își exercită atribuțiile în conformitate cu legea, respectă și protejează demnitatea umană și apără drepturile indivizilor.

Procurorii din fiecare parchet raportează către **șeful Parchetului, care la rândul său raportează către** șeful Parchetului ierarhic superior.

Controlul procurorului general al Parchetului de pe lângă **Înalta Curte de Casație și Justiție**, al procurorului șef al **Direcției Naționale Anticorupție**, al procurorului general al Parchetului de pe lângă curtea de apel asupra procurorilor subordonați poate fi exercitat fie direct, fie prin intermediul procurorilor anume desemnați.

Roluri și obligații

În România există două categorii de procurori:

Procurorii civili, care sunt responsabili pentru investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor săvârșite de civili.

Procurorii militari, care sunt responsabili pentru investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor săvârșite în general de personalul militar.

Categoriile de procurori care își desfășoară activitatea la nivel național sunt:

Procurorul General al României (șef al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție);

Procurorul Șef (șef al DNA și DIICOT);

Procurorii Generali (șefi ai Parchetelor de pe lângă Curțile de Apel);

Prim-procurori (șefi ai Parchetelor de pe lângă tribunale și judecătoria);

Procurorii șefi de secție (șefi ai secțiilor interne ale Parchetelor);

Procurorii șefi de serviciu (șefi ai serviciilor interne ale Parchetelor);

Procurorii șefi de birou (șefi ai birourilor interne ale Parchetelor) și

Procurorii.

Ori de câte ori consideră necesar, ex officio sau la solicitarea **Consiliului Superior al Magistraturii, Ministrul Justiției** poate exercita controlul asupra procurorilor, prin procurori anume desemnați de Procurorul General al României, de Procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție sau de însuși Ministrul Justiției pentru a inspecta următoarele:

eficiența managerială a procurorilor;

performanțele procurorilor și modul de îndeplinire a sarcinilor; și

calitatea relațiilor de serviciu ale procurorilor cu cetățenii și cu alte persoane implicate în activitatea desfășurată la nivelul parchetelor.

Nici întreaga gamă de măsuri pe care procurorii le pot lua pe parcursul urmăririi penale și nici deciziile aferente nu vor face obiectul acestei inspecții.

Ministrul Justiției poate solicita **Procurorului General al României** sau, dacă este cazul, Procurorului General al Direcției Naționale Anticorupție diverse raportări cu privire la activitățile parchetelor și poate emite instrucțiuni scrise referitoare la măsurile care se impun pentru prevenirea și combaterea infracțiunilor în mod eficient.

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție transmite Consiliului Superior al Magistraturii și Ministrului Justiției un raport anual cu privire la activitățile sale, care prezintă concluziile sale în acest sens Parlamentului României.

Judecători

Organizare

Organismul central din cadrul sistemului judiciar responsabil cu reglementarea profesiei de judecător este ☞ **Consiliul Superior al Magistraturii** (CSM).

Formarea profesională inițială și continuă a judecătorilor și procurorilor este asigurată de ☞ **Institutul Național al Magistraturii** (INM) o instituție publică cu personalitate juridică, aflată în coordonarea Consiliului Superior al Magistraturii.

Roluri și atribuții

În România, judecătorii sunt specializați în soluționarea următoarelor tipuri de cauze:

cauze civile și de executare silită în materie civilă;

cauze penale și de punere în executare a hotărârilor pronunțate în materie penală;

cauze comerciale (judecător sindic);

cauze în materie de dreptul familie și minori;

cauze de contencios administrativ și fiscal/financiar;

cauze în materie de conflicte de muncă și asigurări sociale;

cauze de drept constituțional;

cauze militare.

Organizarea profesiei juridice: avocați

Avocați

Organismul central al profesiei de avocat este [Uniunea Națională a Barourilor din România](#) (UNBR), persoană juridică de interes public, formată din toate barourile din România. Aceasta asigură exercitarea calificată a dreptului la apărare, competența și disciplina profesională, protecția demnității și onoarei avocaților membri. Toate barourile din România fac parte din UNBR.

Baze de date legale

Informații cu privire la avocații din România sunt disponibile pe site-ul web al [Uniunii Naționale a Barourilor din România](#).

Este accesul la această bază de date gratuit?

Da, accesul la baza de date este **gratuit**.

Consilieri juridici

Potrivit legii, consilierii juridici se pot asocia în structuri județene, pe ramuri sau domenii de activitate, potrivit intereselor profesionale, și, după caz, la nivel național, cu respectarea legii privind asociațiile și fundațiile. Dintre asociațiile profesionale constituite în temeiul legii privind asociațiile și fundațiile menționăm [Ordinul Consilierilor Juridici din România](#) (O.C.J.R.). Aceasta este constituit din toate colegiile consilierilor juridici, organizate în fiecare județ. Consilierii juridici se pot asocia și în alte asociații profesionale. Lista consilierilor juridici, pe județe, poate fi accesată de pe Internet, pe paginile colegiilor membre ale O.C.J.R. (link-urile sunt disponibile pe pagina de internet a O.C.J.R.).

Notari publici

Organizare

Prin lege, Ministerul Justiției din România a delegat exercitarea activității notariale - serviciu de interes public către [Uniunea Națională a Notarilor Publici](#) (UNNP). [Uniunea Națională a Notarilor Publici](#) este organismul profesional al notarilor publici, responsabil de organizarea profesiei de notar public, apărarea intereselor profesionale ale membrilor săi și a prestigiului profesiei. Toți notarii publici sunt membri ai Uniunii. Notarii publici sunt organizați în 15 Camere ale Notarilor Publici, fiecare funcționând pe lângă o curte de apel.

Rol și atribuții

În România, notarii publici furnizează următoarele servicii juridice:

întocmirea actelor necesare în materia moștenirii legale și testamentare;

încheierea de contracte (contracte de vânzare-cumpărare, contracte de schimb, contracte de întreținere, contracte de donație, contracte de ipotecă, contracte de gaj și contracte de locațiune, contracte de închiriere) și de alte acte (acte de garanție solicitate de diverse instituții pentru administratorii acestora);

întocmirea actelor constitutive ale societăților comerciale, asociațiilor și fundațiilor;

autentificarea documentelor;

legalizarea semnăturilor, a specimenelor de semnătură și a sigiliilor;

orice alte operațiuni prevăzute de lege.

Alte profesii legale

Executori judecătorești

[Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești din România](#) (UNEJ) reprezintă organizația profesională cu personalitate juridică, formată din toți executorii judecătorești. Uniunea acționează pentru asigurarea prestigiului și autorității profesiei de executor judecătorec, având ca scop principal reprezentarea și apărarea intereselor profesionale ale membrilor săi. Executorii judecătorești sunt organizați în 15 camere, fiecare funcționând pe lângă curtea de apel corespunzătoare.

[Pagina de internet a Uniunii](#) și [pagina de internet a Ministerului de Justiție](#) oferă o listă a executorilor judecătorești. Cu toate acestea, cele două baze de date sunt organizate diferit.

Grefieri

Organismul central responsabil pentru reglementarea profesiei de grefier este [Consiliul Superior al Magistraturii](#) (CSM).

Școala Națională de Grefieri (SNG), este o instituție publică cu personalitate juridică, aflată în coordonarea Consiliului Superior al Magistraturii, responsabilă cu formarea inițială și continuă a grefierilor.

În cadrul sistemului judiciar român activează diferite categorii de grefieri:

grefieri de ședință;

grefieri statisticieni;

grefieri documentariști;

grefieri informaticieni;

grefieri arhivari;

grefieri registratori.

Pentru mai multe informații despre această categorie profesională, puteți accesa acest [document](#) (354 Kb) [ro](#).

Asistenți judiciari

Asistenții judiciari fac parte alături de judecător din completul pentru soluționarea în primă instanță a cauzelor privind conflictele de muncă și asigurări sociale. Asistenții judiciari participă la deliberări cu vot consultativ și semnează hotărârile pronunțate, opinia acestora se consemnează în hotărâre, iar opinia separată se motivează. Când în compunerea completului de judecată intră și asistenți judiciari, președintele îl va putea desemna pe unul dintre aceștia să redacteze hotărârea.

Asistenții judiciari sunt numiți de ministrul justiției, la propunerea Consiliului Economic și Social, pe o perioadă de 5 ani, dintre persoanele cu o vechime în funcții juridice de cel puțin 5 ani și care îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute de lege.

Pe durata mandatului, asistenții judiciari se bucură de stabilitate, se supun numai legii, depun jurământul în condițiile prevăzute de lege pentru judecători, iar dispozițiile legale privind obligațiile, interdicțiile, incompatibilitățile, abaterile, sancțiunile disciplinare, precum și motivele de eliberare din funcție prevăzute de lege pentru judecători și procurori se aplică și acestora.

Numărul total al posturilor de asistenți judiciari și repartizarea posturilor pe instanțe, în raport cu volumul de activitate, se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.

Prin hotărâre a guvernului sunt reglementate condițiile, procedura de selecție și de propunere de către Consiliul Economic și Social a candidaților pentru a fi numiți ca asistenți judiciari de către ministrul justiției, precum și condițiile de delegare, detașare și transfer ale asistenților judiciari.

Magistrați asistenți

În cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție funcționează un corp de magistrați-asistenți care participă la ședințele de judecată.

Dintre atribuțiile magistraților asistenți:

iau măsuri pentru efectuarea de către grefierul de ședință și arhivă a tuturor lucrărilor necesare bunei desfășurări a ședinței de judecată, îndrumând totodată activitatea grefierului de ședință;

întocmesc anumite rapoarte în cazul procedurilor legale (referitor la admisibilitatea în principiu a recursului, referitor la cererea de recurs în casație);

consemnează, pentru fiecare dosar în parte, susținerile orale ale părților și ale procurorului, precum și măsurile dispuse de instanță;

redactează încheierile, cu excepția încheierilor de ședință;

participă cu vot consultativ la deliberări

redactează hotărâri, conform repartizării președintelui completului de judecată, cu respectarea termenelor legale etc.

Pentru o descriere detaliată a atribuțiilor magistraților asistenți, vă rugăm să consultați acest [document](#) (126 Kb) .

Ultima actualizare: 09/09/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi.

Profesii juridice - Slovenia

Această pagină oferă o vedere de ansamblu asupra profesiei juridice în Slovenia.

[Procurorii](#)

[Judecătorii](#)

[Avocații](#)

[Notarii](#)

[Avocații statului](#)

Organizarea profesiei juridice

Profesii juridice

În Republica Slovenia, o persoană licențiată în drept poate urma numeroase profesii în domeniul justiției, inclusiv profesia de judecător, procuror, avocat al statului, avocat și notar.

Procurorii (*Tožilci*)

Organizare

În temeiul articolului 135 din Constituția Republicii Slovenia, procurorii (*državni tožilci*) **dispun trimiterea în judecată și prezintă în instanță acuzațiile în cauzele penale**, deținând, de asemenea, **alte competențe prevăzute de lege**. Competențele și modul de organizare a procurorilor sunt stabilite, în special, în Legea privind parchetele (*Zakon o državnem tožilstvu*) și în Codul de procedură penală (*Zakon o kazenskem postopku*).

În Slovenia există **11 parchete districtuale** (*okrožno državno tožilstvo*) (cu sediul în Celje, Koper, Kranj, Krško, Ljubljana, Maribor, Murska Sobota, Nova Gorica, Novo Mesto, Ptuj, Slovenj Gradec), un **parchet specializat** (*Specializirano državno tožilstvo*), organizat la nivel național, și **Parchetul General al Republicii Slovenia** (*Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije*), cu sediul în Ljubljana.

Parchetul specializat este responsabil cu urmărirea penală a infracțiunilor în domeniile criminalității organizate tradiționale și economice, terorismului, corupției și altor activități infracționale care necesită depistarea și urmărirea penală de către procurori având un mod de organizare special și o formare specială. Un **departament special pentru investigarea și urmărirea penală a funcționarilor cu autorizații speciale** (*Odelek za preiskovanje in pregon uradnih oseb s posebnimi pooblastili, cunoscut și sub denumirea de posebni oddelek sau „departamentul de investigații speciale”*) își desfășoară activitatea ca unitate organizatorică independentă în cadrul parchetului specializat. **Procurorii din departamentul special** de investigare sunt responsabili cu urmărirea penală a infracțiunilor săvârșite de membri ai poliției, de funcționari din cadrul agențiilor din sectorul afacerilor interne care au competențe polițienești, de membri ai poliției militare, de funcționari din cadrul serviciului de informații și de securitate al Ministerului Apărării și de funcționari din cadrul Agenției slovene de informații și securitate. De asemenea, procurorii respectivi oferă orientări ofițerilor de poliție care lucrează pentru departament.

Parchetul General este cea mai înaltă instanță de urmărire penală din Slovenia, în cadrul căreia își desfășoară activitatea:

prim-procurori (*vrhovni državni tožilci*) și procurori generali (*višji državni tožilci*);

procurori detașați temporar sau cu normă parțială.

Procurorii generali reprezintă organele de urmărire penală în procedurile de atac în fața instanțelor superioare (*višja sodišča*) din Slovenia. În procedurile de recurs extraordinar în materie penală, civilă și administrativă, prim-procurorii se prezintă în fața Curții Supreme a Republicii Slovenia (*Vrhovno sodišče Republike Slovenije*).

Parchetul General este organizat în:

trei departamente: departamentul pentru cauze penale (*kazenski oddelek*), departamentul afacerilor civile și administrative (*civilno-upravni oddelek*) și departamentul pentru formare și supraveghere de specialitate (*oddelek za izobraževanje in strokovni nadzor*), precum și un Centru de informații de specialitate (*Strokovno informacijski center*), ale cărui sarcini includ furnizarea de asistență de specialitate în domeniul fiscal, financiar, contabil și al altor discipline necesare pentru desfășurarea unei activități eficiente de urmărire penală, precum și asigurarea dezvoltării, unității și funcționării suportului informațional necesar pentru desfășurarea activității parchetelor.

Rol și responsabilități

Cel mai important rol al procurorilor este urmărirea penală a infracțiunilor. În acest context, procurorilor le revin următoarele responsabilități:

luarea tuturor măsurilor necesare pentru depistarea activităților infracționale, depistarea infractorilor și orientarea activității poliției în cadrul procedurilor premergătoare etapei procesuale, pe durata cărora poliția este independentă din punct de vedere organizatoric față de procuror;

depunerea cererilor de cercetare penală;

dispunerea trimiterii în judecată și prezentarea acuzațiilor în fața instanței competente;

atacarea hotărârilor care nu sunt definitive și introducerea unor căi de atac extraordinare împotriva hotărârilor definitive (căile de atac împotriva hotărârilor pronunțate de instanțele de prim grad de jurisdicție în cauzele penale sunt înaintate de procurorul care a reprezentat acuzarea în instanța de prim grad de jurisdicție, în timp ce căile de atac extraordinare sunt înaintate de prim-procurori).

Dreptul penal aplicabil permite, de asemenea, în anumite circumstanțe, ca procurorii să opteze pentru măsuri alternative urmăririi penale în cazul unor forme de asociere la acte infracționale. Printre acestea se numără, în primul rând, transferul dosarului în vederea unei proceduri de soluționare a litigiului și suspendarea condiționată a urmăririi penale, în cazul în care persoana suspectată dorește să se comporte conform instrucțiunilor procurorului și să efectueze anumite acțiuni solicitate de acesta. Dacă procedura de soluționare a litigiului sau suspendarea condiționată a urmăririi penale este încununată de

succes, procurorul poate să respingă raportul de cercetare penală și, prin urmare, cazul nu mai este trimis în instanță. De asemenea, procurorul poate să propună instanței pronunțarea unui ordin de pedeapsă, prin care inculpatului i se impune o anumită pedeapsă ori măsură propusă, fără audiere în instanță. De asemenea, Parchetul General îndeplinește **atribuții în afara domeniului material al dreptului penal**. Procurorii care își desfășoară activitatea în cadrul unuia dintre cele trei departamente ale Parchetului General, și anume departamentului afacerilor civile și administrative, pot **înainta o cerere de protejare a legalității** (*zahveva za varstvo zakonitosti*) împotriva hotărârilor instanțelor de apel (*pritožbeno sodišče*) în procedurile litigioase, necontencioase și în alte proceduri civile. Condiția necesară pentru exercitarea unei astfel de căi de atac extraordinare este **protejarea interesului public, care poate fi stabilită** doar de către Parchetul General. Prin urmare, părțile la proceduri nu pot înainta o cerere de protejare a legalității.

Judecătorii

Organizare

Judecătorii și judecătorii consultanți

Statutul **judecătorilor** (*sodniki*) este reglementat de articolele 125-134 din Constituția Republicii Slovenia și de Legea privind serviciul judiciar (*Zakon o sodniški službi*). Judecătorii sunt funcționari aleși de Adunarea Națională (*Državni zbor*) în baza unei propuneri din partea Consiliului Judiciar (*Sodni svet*). Funcția de judecător are caracter permanent, iar limita de vârstă și condițiile de numire sunt prevăzute prin lege.

Pentru a fi numită judecător, o persoană trebuie să îndeplinească următoarele condiții generale:

să fie cetățean sloven și să cunoască foarte bine limba slovenă;

să aibă capacitate juridică și să aibă o stare generală de sănătate bună;

să aibă cel puțin 30 de ani;

să fi obținut titlul profesional de avocat cu diplomă de studii universitare în Slovenia sau să fie licențiat în drept (UN) și un masterat în drept ori să fi obținut o calificare în drept echivalentă în străinătate, care a fost atestată printr-o diplomă emisă în străinătate, la care să fi fost atașat un aviz privind calificarea sau o decizie de recunoaștere a calificării în scopul angajării sau un certificat de nostrificare (*odločba o nostrifikaciji*);

să fi promovată examenul național de drept;

să nu fi fost condamnat pentru o infracțiune;

să nu fi fost acuzat sau, în temeiul unui act de punere sub acuzare, să nu fi făcut obiectul unei proceduri de urmărire penală inițiată *ex officio* pentru săvârșirea unei infracțiuni.

Judecătorii care au emis o hotărâre în cadrul unei proceduri de cercetare penală sau proceduri judiciare în care hotărârea pronunțată a încălcat drepturile și libertățile fundamentale ale omului, nu mai îndeplinesc condițiile necesare pentru a fi aleși în funcția de judecător după încetarea mandatului lor.

Judecătorii au statut de funcționari publici și trebuie să respecte Constituția și legislația în îndeplinirea atribuțiilor care le revin. Funcția de judecător nu este compatibilă cu ocuparea unei poziții în alte organisme ale statului, în organisme administrative locale și în organisme ale partidelor politice, precum și cu alte funcții și activități prevăzute prin lege. Nu există specializări dobândite prin studii în rândul judecătorilor. Domeniul juridic în care un judecător își desfășoară activitatea în principal este stabilit în cadrul organizării interne a instanței din care acesta face parte, care, pentru a soluționa diverse tipuri de litigii, deține diferite departamente juridice la care judecătorii sunt repartizați în funcție de programul de lucru anual al instanței. Consiliul Judiciar decide cu privire la promovarea în ierarhia judiciară și la promovarea în grad. Acesta prezintă, de asemenea, Adunării Naționale propunerea de eliberare din funcție a unui judecător în cazul în care, în îndeplinirea atribuțiilor sale, acesta încalcă Constituția, încalcă grav dispozițiile legale sau săvârșește cu intenție o infracțiune abuzând de funcția sa de judecător. Ratele de promovare în funcție a judecătorilor sunt stabilite în normele de organizare a instanțelor din Slovenia.

Judecătorii pot fi: judecători la instanțe locale (*okrajni sodniki*), la instanțe regionale (*okrožni sodnik*), la instanțe superioare (*višji sodniki*) sau la Curtea Supremă (*vrhovni sodniki*).

Judecătorii fac parte din Asociația Judecătorilor din Slovenia, care este membră a Asociației Internaționale a Judecătorilor.

Completele de judecată pot include atât **judecători profesioniști** (*poklicni sodniki*), cât și persoane care să îndeplinească rolul de **judecător consultant** (*sodnik porotnik*). Atunci când legea impune ca o cauză să fie judecată de un complet de judecători, acest complet este format dintr-un judecător profesionist cu rol de președinte al completului de judecată și din doi judecători consultanți în calitate de membri ai completului, dacă legea nu prevede altfel. Atunci când legea impune judecarea cauzei de către un complet format din cinci membri, completul este format dintr-un judecător profesionist cu rolul de președinte al completului, un alt judecător profesionist și trei judecători consultanți în calitate de membri ai completului de judecată, dacă legea nu prevede altfel. Poate fi numit judecător consultant orice cetățean al Republicii Slovenia în vârstă de cel puțin 30 de ani, care nu a fost condamnat printr-o hotărâre definitivă pentru săvârșirea unei infracțiuni cercetată penal *ex officio*, care dispune de calități personale și de o stare de bună de sănătate care îl fac apt să participe la administrarea actului de justiție și care stăpânește în mod activ limba slovenă. Mandatul judecătorilor consultanți este de 5 ani, după care pot fi numiți din nou. Președintele unei instanțe superioare numește și revocă judecătorii consultanți repartizați la tribunalele regionale aflate sub jurisdicția acestei instanțe superioare.

Consiliul Judiciar

 Consiliul Judiciar este organul central responsabil cu reglementarea profesiei.

Consiliul Judiciar este alcătuit din 11 membri.

Cinci membri sunt aleși de Adunarea Națională, la propunerea Președintelui Republicii Slovenia, din rândul profesorilor de drept universitari, al avocaților și al juriștilor, iar judecătorii care beneficiază de inamovibilitate îi aleg din rândurile lor pe ceilalți șase membri. Membrii Consiliului judiciar își aleg din rândurile lor judecătorul care va îndeplini funcția de președinte.

Consiliul Judiciar are următoarele competențe:

să înainteze Adunării Naționale propuneri de candidați pentru funcția de judecător;

să propună Adunării Naționale destituirea unui judecător;

să numească și să elibereze din funcție președinții instanțelor, cu excepția președintelui Curții Supreme a Republicii Slovenia;

să hotărască cu privire la promovarea într-o funcție mai înaltă, promovarea mai rapidă în grad, promovarea ca judecător principal (*svetnik*) sau într-un post mai important și promovarea extraordinară într-o funcție judiciară mai înaltă;

să hotărască cu privire la contestarea unei decizii de transfer sau numire într-o poziție judiciară, funcție judiciară sau ca judecător principal și cu privire la contestarea unei decizii de încadrare într-un anumit grad;

să hotărască cu privire la aspecte în materie de incompatibilitate a funcțiilor publice care afectează funcția judiciară;

să își exprime avizul cu privire la propunerea de buget pentru instanțe și să furnizeze Adunării Naționale un aviz cu privire la legile care reglementează statutul, drepturile și îndatoririle judecătorilor și ale personalului din sistemul judiciar;

să adopte un cod de etică judiciară;

să adopte criteriile privind selectarea candidaților la un post de judecător după ce se obține avizul Ministrului Justiției, precum și criteriile privind calitatea activității depuse de judecători, de care se ține seama atunci când se evaluează activitatea instanțelor;

să aprobe politica de depistare și gestionare a riscului ca instanțele să facă obiectul actelor de corupție, să gestioneze acest fenomen și să monitorizeze punerea în aplicare a acestei politici;

să-i numească pe membrii Comisiei de etică și integritate (*Komisija za etiko in integriteto*);

să audieze și să hotărască cu privire la motivarea unei căi de atac formulate de un judecător care consideră că i-au fost încălcate drepturile conferite de lege, independența sa ori independența instanțelor;

să desfășoare alte activități prevăzute de lege.

Cu excepția cazului în care legea prevede altfel, un **vot cu o majoritate de două treimi** a tuturor membrilor Consiliului Judiciar este necesar pentru adoptarea unei decizii privind propunerile referitoare la:

- alegerea judecătorilor;
- numirea, promovarea și încadrarea judecătorilor în grade salariale;
- contestarea deciziilor de transfer sau numire într-o poziție judiciară, funcție judiciară sau poziție de judecător principal;
- contestarea deciziei de încadrare într-un anumit grad;
- demiterea judecătorilor;
- criteriile privind selectarea candidaților la posturi de judecători, criteriile privind calitatea activității depuse de judecători și criteriile privind calitatea activității instanțelor;
- regulamentul de ordine interioară al Consiliului judiciar.

Avocații

Articolul 137 din Constituția Republicii Slovenia prevede că **avocatura** (*odvetništvo*) este un serviciu independent autonom în cadrul sistemului de justiție și este reglementată prin lege. Legea privind avocații (*Zakon o odvetnistvu*) stipulează că, în îndeplinirea atribuțiilor care le revin, avocații (*odvetniki*) oferă consultanță juridică, reprezintă și apără părțile în fața instanțelor și a altor organe de stat, întocmesc documente și reprezintă părțile în relațiile lor juridice. Numai un avocat poate reprezenta o parte în fața instanței contra cost, cu excepția cazului în care legea prevede altfel.

Poate exercita profesia de avocat orice persoană care îndeplinește următoarele condiții:

- este cetățean al Republicii Slovenia;
- este aptă de muncă;
- a obținut următoarele titluri profesionale în Republica Slovenia sau un titlu echivalent în străinătate, recunoscut în temeiul Legii privind recunoașterea și evaluarea studiilor:
 - titlul profesional de avocat cu diplomă de studii universitare;
 - titlurile profesionale de licențiat în drept (UN) și de master în drept;
 - titlul profesional de master în drept pe baza unui program de masterat reprezentând al doilea ciclu de studii universitare în sistemul Bologna;
 - a promovat examenul național de drept;
 - are patru ani de experiență în exercitarea profesiei de avocat cu diplomă de studii universitare, din care cel puțin un an, după promovarea examenului național de drept, trebuie să fi lucrat pentru un avocat, o firmă de avocați, o instanță, un parchet, un birou al avocatului statului sau un birou notarial în cadrul unui raport obișnuit de angajare printr-un contract de muncă cu normă întreagă;
 - cunoaște foarte bine limba slovenă;
 - este demnă de încredere pentru a practica profesia de avocat;
 - deține dotările și spațiul necesar pentru exercitarea profesiei de avocat;
 - a promovat un examen de verificare a cunoștințelor referitoare la legislația privind avocatura, tarifele oficiale pentru onorariile avocaților și Codul de conduită a avocaților, organizat de Asociația Barourilor din Slovenia (*Odvetniška zbornica Slovenije*).

Legea privind **avocații** (*Zakon o odvetnistvu*) prevede că, în îndeplinirea atribuțiilor care le revin, aceștia:

- oferă consultanță juridică;
- reprezintă și apără părțile în fața instanțelor și a altor organisme de stat;
- întocmesc documente și
- reprezintă părțile în relațiile juridice dintre acestea.

Doar un avocat poate reprezenta, contra cost, o parte în fața instanței; în anumite cazuri, un avocat stagiar poate lua locul avocatului.

Numai un avocat poate acționa în calitate de consultant pentru un inculpat **în cadrul procedurilor penale**.

În cauzele civile, partea poate fi reprezentată în fața unei instanțe locale de către orice persoană care are capacitate deplină de exercițiu, însă doar un avocat sau o altă persoană care a promovat un examen național pentru avocați poate fi reprezentant autorizat în fața unei instanțe districtuale, a unei instanțe superioare sau a Curții Supreme. Cu toate acestea, în procedurile aferente căilor de atac extraordinare, o parte trebuie să fie în mod obligatoriu reprezentată de un avocat (cu excepția cazurilor în care partea sau reprezentantul legal al acesteia a promovat un examen național de drept).

Reprezentarea de către un avocat este, de asemenea, obligatorie în toate procedurile în instanță care se întemeiază pe Legea privind sănătatea psihică (*Zakon o duševnem zdravju*).

Un avocat străin care deține dreptul de a practica profesia de avocat în țara sa de origine poate efectua următoarele activități în Republica Slovenia, în condițiile stabilite prin lege:

- furnizarea de servicii specifice de avocatură conexe practicării profesiei de avocat;
- exercitarea profesiei de avocat sub titlul profesional din țara sa de origine;
- exercitarea profesiei de avocat sub titlul de „avocat” (*odvetnik*).

Țara de origine a unui avocat este țara în care acesta are dreptul să exercite profesia de avocat sub titlul profesional obținut în temeiul reglementărilor din țara respectivă.

În temeiul legii menționate, un avocat dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene are dreptul să exercite profesia de avocat în orice stat membru al Uniunii Europene sub titlul profesional obținut în temeiul reglementărilor țării respective. Un avocat dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene este înscris pe lista avocaților străini care pot exercita profesia de avocat în Republica Slovenia sub titlul profesional de „avocat”, cu toate drepturile și îndatoririle aplicabile unui avocat practicant, cu condiția ca persoana respectivă să îndeplinească condițiile legale și să promoveze examenul de verificare a cunoștințelor privind dreptul sloven. Mai multe detalii privind examenul și procedura de susținere a acestuia sunt prevăzute în Decretul privind examenul pentru avocații din alte state (*Uredba o preizkusnem izpitu za odvetnike iz drugih držav*).

Avocații pot să facă reclamă serviciilor pe care le furnizează, în anumite condiții, întrucât legea prevede formele de publicitate permise. Avocatul poate să își desfășoare activitatea individual sau într-o firmă de avocatură. Profesiunea de avocat este exercitată sub egida Asociației Barourilor din Slovenia (*Odvetniška zbornica Slovenije*), care funcționează după propriul statut și după propria lege. Dreptul de a practica profesia de avocat este obținut prin înscrierea în registrul avocaților, care se află la Asociația Barourilor din Slovenia. Avocații care finalizează studii profesionale de un anumit nivel sau o

anumită specializare pot, în anumite condiții, să solicite Asociației Barourilor din Slovenia recunoașterea statutului lor de avocați specializați. Remunerarea serviciilor avocaților este reglementată prin tarifele oficiale pentru onorariile avocaților, stabilite de Asociația Barourilor după aprobarea acestora de către Ministrul Justiției.

Baze de date juridice

[Reglementările de bază privind avocații](#) sunt disponibile în limba engleză pe site-ul internet al Asociației Barourilor.

Asociația Barourilor dispune de un [motor de căutare](#) (în limba slovenă și limba engleză), care **permite identificarea avocaților** după:

nume,
regiune,
limbile străine cunoscute și
domeniile de activitate.

Notarii

Organizare

Articolul 137 alineatul (2) din Constituția Republicii Slovenia prevede că **notarii (notarij) furnizează un serviciu public** reglementat prin lege. Legea privind notarii (*Zakon o notariatu*) prevede următoarele: notarii, în calitate de persoane care se bucură de încrederea publică, întocmesc, în temeiul actului citat, documente publice privind operațiuni juridice, declarații privind manifestări de voință sau fapte care dau naștere unor drepturi, primesc documente, bani sau titluri de valoare pentru a le păstra și a le preda unor terți sau organelor de stat și, la cererea instanțelor, îndeplinesc sarcinile care le pot fi delegate în conformitate cu prevederile legii.

Pentru a fi numită în funcția de notar, o persoană trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

să fie cetățean al Republicii Slovenia, al altui stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, sau cetățean al Confederației Elvețiene ori al unui stat membru al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică;

să fie aptă de muncă și să aibă o stare generală de sănătate bună;

să fi obținut titlul profesional de avocat (UN) la o universitate din Slovenia sau un masterat în drept sau o diplomă echivalentă la o facultate de drept din străinătate, care să fie atestată printr-un certificat profesional emis de o universitate din străinătate la care să fie atașată o confirmare a calificării sau o decizie de recunoaștere a calificării emisă în vederea angajării sau un certificat de nostrificare;

să fi promovat examenul național de drept;

să aibă cinci ani de experiență ca avocat cu diplomă universitară în drept, din care cel puțin un an pe lângă un notar și un an în cadrul unei instanțe, pe lângă un avocat sau un avocat al statului;

să fie considerată demnă de încredere pentru îndeplinirea atribuțiilor de notar;

să cunoască foarte bine limba slovenă;

să aibă dotările și spațiul necesar pentru îndeplinirea atribuțiilor notariale;

să nu fi depășit vârsta de 64 de ani.

Fără a aduce atingere punctului 1 din alineatul anterior, cetățenii unei țări care nu este stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene ori al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică pot fi numiți, de asemenea, ca notari sub rezerva reciprocității de drept și de fapt.

Atribuțiile unui notar sunt incompatibile cu cele ale unui avocat sau ale oricărei alte funcții sau poziții remunerate.

Notarul nu trebuie să întreprindă acțiuni incompatibile cu respectabilitatea și integritatea necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor notariale sau care ar putea submina încrederea în imparțialitatea notarului sau în credibilitatea documentelor pe care le întocmește acesta.

Un notar este numit pe un post vacant de către Ministrul Justiției. Înainte de numirea notarului, ministrul solicită avizul Camerei Notarilor din Slovenia (*Notarska zbornica Slovenije*) privind candidatul propus. Numărul notarilor este limitat și este stabilit pe baza criteriilor definite de Ministerul Justiției. În cazul constatării unei nereguli în conformitate cu dispozițiile legale, notarul este destituit de către Ministrul Justiției. Camera Notarilor este organizația-umbrelă pentru notari.

Notarii sunt obligați, prin lege, să devină membri ai [Camerei Notarilor din Slovenia](#).

Rol și atribuții

Notarii îndeplinesc un serviciu public în principal prin **elaborarea de documente cu caracter public și privat**, ceea ce este foarte important pentru asigurarea securității operațiunilor juridice.

Documentele publice emise în general de notari sunt **actele notariale și procesele-verbale**. În timp ce notarul poate elabora orice tip de contract scris pentru părți, există anumite tipuri de contracte și statute ale societăților publice și private cu răspundere limitată care sunt **valabile** în temeiul legislației slovene doar dacă sunt **elaborate sub formă de acte notariale**. De asemenea, un notar poate înregistra un testament. În plus, în unele cazuri copiile documentelor și semnăturile trebuie să fie **autentificate** de un notar pentru a asigura validitatea acestora în instanță. Documentele și titlurile de valoare pot fi depuse la notar.

Baze de date juridice

Pe site-ul internet al Camerei Notarilor poate fi accesată o [listă a tuturor notarilor](#) din Slovenia, în care se furnizează date de contact și un motor de căutare de bază.

Site-ul internet al Camerei Notarilor oferă accesul la următoarele trei registre gestionate de aceasta:

[Registrul notarilor custozi](#) (*register skrbniških notarjev*),

[Registrul contractelor privind stabilirea conturilor de custode](#) (*register skrbniških pogodb*), <http://www.notar-z.si/registri/register-skrbniskih-pogodb-register-skrbniskih-notarjev/register-skrbniskih-pogodb-register>

[Registrul central al testamentelor](#) (*centralni register oporok*).

Alte profesii juridice

Grefierii (Sodniški pomočnik) (372 Kb) [en](#)

Avocații statului

Rolul **avocatului statului** (*državni pravobranilci*) este definit în Legea privind avocatul statului (*Zakon o državnem pravobranilstvu*). [Biroul avocatului statului](#) ([Državno pravobranilstvo](#)) reprezintă statul, organismele acestuia și organizațiile administrative ale acestuia, care constituie persoane juridice în fața instanțelor, și îndeplinește alte atribuții în conformitate cu dispozițiile legale. Responsabilitățile Biroului sunt îndeplinite de Avocatul General al statului (*generalni državni pravobranilec*), avocații statului și asistenții avocaților statului (*pomočniki državne pravobranilca*). Avocații statului și asistenții avocaților statului sunt numiți de guvernul sloven la propunerea Ministerului Justiției după consultarea Avocatului General al statului. Mandatul este de opt ani și poate fi reînnoit. Condițiile de numire în funcția de avocat al statului sunt aceleași precum cele pentru numirea în funcția judiciară, cu o cerință suplimentară referitoare la experiența de lucru. Avocatul statului își îndeplinește atribuțiile în conformitate cu Constituția și legile. Acesta trebuie să reprezinte statul *ex officio*. Avocații statului și asistenții avocaților statului au dreptul la un salariu de bază corespunzător nivelului de salarizare al postului pe care sunt numiți.

Dispozițiile referitoare la incompatibilitatea atribuțiilor judecătorești se aplică, *mutatis mutandis*, la atribuțiile avocaților statului. Avocatul statului reprezintă, de asemenea, Republica Slovenia în procedurile în fața Curții de Justiție Europene și a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Link-uri conexe

- [Informații privind profesiile juridice de pe site-ul Parchetului General al Republicii Slovenia](#)
- [Informații privind profesiile juridice de pe site-ul internet al Consiliului Judiciar](#)
- [Informații privind profesiile juridice de pe site-ul internet al sistemului judiciar sloven](#)
- [Informații privind profesiile juridice de pe site-ul internet al Asociației Barourilor din Slovenia](#)
- [Informații privind profesiile juridice de pe site-ul internet al Cămei Notarilor din Slovenia](#)
- [Informații privind profesiile juridice de pe site-ul internet al Biroului avocatului statului](#)

Ultima actualizare: 17/02/2017

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Profesii juridice - Slovacia

Această pagină vă oferă o prezentare generală a profesiilor juridice din Slovacia.

[Procurori](#)

[Judecători](#)

[Avocați](#)

[Avocați consultanți/consilieri juridici](#)

[Notari](#)

Profesii juridice - introducere

[Procurori](#)

Organizare

[Parchetul](#) Republicii Slovacia este o autoritate de stat independentă condusă de **procurorul general**. Sfera competențelor parchetului cuprinde protejarea drepturilor și a intereselor persoanelor fizice, ale persoanelor juridice și ale statului, astfel cum este garantată prin lege.

Pentru Parchetul Republicii Slovacia este prevăzut un capitol bugetar separat în bugetul de stat.

Statutul și rolul parchetului și ale procurorului general sunt reglementate de **Constituția Republicii Slovacia** (articolul 149) și de **Legea nr. 153/2001 privind parchetul**, care reglementează, de asemenea, competențele procurorului general și ale altor procurori. Legea menționată reglementează, în același timp, organizarea și gestionarea parchetului. Statutul, drepturile și responsabilitățile procurorilor sunt stabilite în **Legea nr. 154/2001 privind procurorii și procurorii stagiați**.

Structura ierarhică

Având în vedere rolul său de autoritate care veghează la respectarea legii, [parchetul](#) trebuie să fie organizat ierarhic. Acesta asigură aplicarea uniformă a legilor și a altor acte legislative cu aplicabilitate generală, precum și aplicarea uniformă a politicii penale.

În cadrul parchetului există o ierarhie a procurorilor, toți aceștia fiind subordonați procurorului general.

Competențe

Competențele parchetului includ următoarele:

urmărirea penală a persoanelor suspectate de săvârșirea unor infracțiuni și verificarea respectării legislației atât înainte de începerea urmăririi penale, cât și pe parcursul procedurilor preliminare;

verificarea respectării dispozițiilor legale în ceea ce privește unitățile și condițiile de detenție a persoanelor care au fost private de libertate sau a căror libertate personală a fost limitată în urma unei hotărâri judecătorești sau a unei decizii emise de orice alt organism competent al statului;

exercitarea competențelor sale în cadrul procedurilor judiciare;

reprezentarea statului în procedurile judiciare, în conformitate cu dispozițiile legale;

verificarea, în limitele stabilite de lege, a respectării legislației de către orice autoritate a administrației publice;

participarea la pregătirea și la punerea în aplicare a măsurilor de prevenire a încălcării legilor și a altor dispoziții legale cu aplicabilitate generală;

implicarea în eliminarea cauzelor și a condițiilor care favorizează activitatea infracțională, precum și în prevenirea și eradicarea criminalității;

participarea la elaborarea legislației (implicarea în procesul legislativ);

îndeplinirea oricăror alte îndatoriri prevăzute într-o lege specială sau într-un tratat internațional promulgat în conformitate cu dispozițiile legale.

Îndatoriri

Procurorul general și procurorii individuali îndeplinesc toate îndatoririle care intră în sfera de competență a parchetului și folosesc toate mijloacele legale de care dispun pentru îndeplinirea îndatoririlor și obligațiilor acestora. Aceștia au obligația:

să pună în aplicare (conform cunoștințelor lor și cu bună credință) Constituția Republicii Slovacia, legile constituționale, legile, tratatele internaționale promulgate în conformitate cu dispozițiile legale și alte acte legislative cu aplicabilitate generală;

să respecte și să apere demnitatea umană, drepturile și libertățile fundamentale ale omului și să evite orice formă de discriminare;

să apere interesul public;

să acționeze în orice situație cu inițiativă, corectitudine, imparțialitate și fără întârzieri nejustificate.

Ierarhie

Structura organizatorică a Parchetului Republicii Slovacia cuprinde următoarele **organisme**:

Parchetul General, care este autoritatea cea mai înaltă și conduce sistemul de urmărire penală. Parchetul General include:

Parchetul Special, care are misiunea de a identifica și de a urmări în justiție cazurile de corupție și de crimă organizată;

Secția militară a Parchetului General;

parchetele regionale (8), care se situează la un nivel ierarhic superior față de parchetele teritoriale din regiunea respectivă și Parchetul militar central (1),

aflat la un nivel ierarhic superior față de parchetele militare de circuit;

parchetele teritoriale (55) și parchetele militare de circuit (3).

Ministerul Apărării este responsabil de furnizarea materialelor și a resurselor financiare necesare pentru Secția militară a Parchetului General și pentru toate parchetele militare.

Sediul Parchetului General se află la Bratislava.

Sediul general și **sediile teritoriale** ale parchetelor subordonate corespund sediului general și sediilor teritoriale ale instanțelor respective. Cu toate acestea, sediile și competența teritorială nu corespund cu împărțirea teritorial-administrativă a țării.

Un procuror își îndeplinește îndatoririle în cadrul unui **raport de serviciu**, stabilit în momentul numirii acestuia. Procurorii sunt numiți de către procurorul general în anumite **funcții din sistemul de urmărire penală, pe perioadă nedeterminată**. Pentru a-și ocupa funcția, procurorii trebuie să depună un jurământ fără rezerve.

Cerințe

Procurorii trebuie să fie **cetățeni slovaci** și să îndeplinească următoarele **condiții**:

să aibă cel puțin 25 de ani la data numirii lor;

să fi absolvit studii superioare de drept;

să aibă capacitate juridică deplină;

să nu aibă cazier și să posede calități morale care garantează o bună îndeplinire a îndatoririlor care le revin;

să cunoască foarte bine limba slovacă;

să aibă domiciliul permanent pe teritoriul Republicii Slovacia;

să nu fie membri ai unui partid politic sau ai unei mișcări politice;

să fie admiși la examenul de intrare în corpul procurorilor;

să-și dea acordul în scris pentru a fi numiți procurori în cadrul unui anumit parchet.

Pentru a deveni procuror în cadrul unui **parchet militar**, candidatul trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

să fi lucrat în armată ca militar profesionist;

să fi fost numit sau promovat în gradul de ofițer sau general;

să fi fost desemnat pentru a-și desfășura activitatea în cadrul unui parchet militar în conformitate cu legislația relevantă.

Numai un **procuror stagiar** din cadrul unui parchet se poate înscrie pentru susținerea **examenului de intrare în corpul procurorilor**. Posturile vacante de procurori stagiați se ocupă prin intermediul unui examen de selecție.

Examenele pentru jurisconsulți, examenul pentru intrarea în barou și examenul notarial se califică, de asemenea, conform dispozițiilor legale, drept examene care permit intrarea în corpul procurorilor.

Promovarea în funcția de procuror-șef sau într-o funcție mai înaltă din cadrul parchetului este posibilă numai în urma unui **examen de selecție**.

Pentru detașarea temporară a unui procuror în vederea îndeplinirii anumitor sarcini în cadrul altui parchet, este necesar consimțământul acestuia. Transferul unui procuror către un alt parchet se poate efectua numai cu consimțământul acestuia, în urma solicitării acestuia sau ca măsură disciplinară.

Procurorul general poate **să suspende** un procuror în cazul în care acesta este urmărit penal pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni sau dacă acesta face obiectul unor proceduri disciplinare pentru comiterea unei fapte care poate conduce la demiterea sa din funcția de procuror.

Raportul de serviciu al unui procuror poate fi **încetat** numai pentru motive stabilite prin lege.

Roluri și responsabilități

Un procuror are competența de a verifica respectarea dispozițiilor legale, atât înainte de începerea urmăririi în justiție, cât și pe parcursul procedurilor preliminare. În îndeplinirea atribuțiilor lor de supraveghere, procurorii au următoarele competențe:

pot da dispoziții cu caracter obligatoriu angajaților poliției, atât înainte de începerea procedurilor penale, cât și în timpul anchetei și al investigației sumare a faptelor penale, și pot impune termene pentru instrumentarea unei cauze; orice astfel de dispoziție trebuie să fie inclusă în dosarul cauzei respective;

pot solicita dosare, documente, materiale și rapoarte privind situația unei anchete a poliției atunci când urmărirea în justiție a început deja, cu scopul de a stabili dacă poliția a declanșat urmărirea penală fără întârziere și dacă aceasta acționează în conformitate cu dispozițiile legale;

pot participa la acțiunile desfășurate de poliție, pot efectua activități de investigare individuale sau pot conduce personal întreaga anchetă sau investigația sumară, pot emite decizii în orice cauză; în desfășurarea activității sale, procurorul trebuie să acționeze în conformitate cu dispozițiile legale; se pot depune plângeri împotriva deciziilor procurorilor în același mod ca împotriva deciziilor poliției;

pot trimite dosarul cauzei înapoi la poliție cu dispoziții de a se efectua cercetări suplimentare în cadrul anchetei sau al investigației sumare și pot fixa un termen pentru aceasta; procurorul trebuie să anunțe atât acuzatul, cât și victima cu privire la trimiterea cauzei înapoi la poliție;

pot anula deciziile nelegitime sau nejustificate ale organelor de poliție și le pot înlocui cu propriile decizii; un procuror poate dispune întreruperea urmăririi penale sau transferul cauzei în altă locație în termen de treizeci de zile, în cazul în care procurorul înlocuiește o decizie a poliției cu o decizie proprie din alte motive decât înaintarea unei plângeri de către o persoană îndreptățită în acest sens; se poate depune o plângere împotriva deciziei procurorului și a soluționării de către poliție; un procuror poate, de asemenea, să dea dispoziții cu caracter obligatoriu privind începerea unei anchete și a unei investigații sumare.

Doar un **procuror** are autoritatea de a:

aduce o acuzație împotriva unei persoane;

încheia un acord cu acuzatul privind vinovăția și pedeapsa acestuia și să supună aprobării instanței o moțiune în acest sens;

suspenda urmărirea penală;

întrerupe definitiv sau cu caracter provizoriu urmărirea penală;

aproba concilierea sau soluționarea amiabilă înainte de începerea procesului și de a întrerupe urmărirea penală;

dispune punerea sub sechestru a bunurilor acuzatului și de a hotărî ce bunuri nu ar trebui puse sub sechestru, sau de a anula punerea sub sechestru;

susține cererea de despăgubire a unei victime, de a o anula, integral sau parțial, sau de a exclude un anumit element din aceasta;

emite un ordin de deshumare a unei persoane decedate;

cere aprobare pentru urmărirea penală sau pentru reținerea în stare de arest a unei persoane într-o cauză care necesită consimțământul Consiliului Național al Republicii Slovacia, al Consiliului Judiciar al Republicii Slovacia, al Curții Constituționale sau al Parlamentului European;

depune o moțiune în instanță pentru reținerea unui inculpat în stare de arest sau pentru prelungirea arestului acestuia;

depune o moțiune pentru a solicita întoarcerea în țară a unui inculpat;

desfășura o anchetă preliminară în cazul procedurilor de extrădare, cu excepția cazului în care există alte dispoziții legale în acest sens;

în temeiul unei cereri din partea unei autorități competente din alt stat, de a depune o moțiune în instanță cu scopul de a pune sub sechestru cu titlu provizoriu bunurile unei persoane urmărite penal în străinătate, în cazul în care o parte dintre bunuri se află pe teritoriul Republicii Slovacia.

În îndeplinirea **atribuțiilor lor de verificare a respectării dispozițiilor legale în instituțiile de detenție a persoanelor care au fost private de libertate sau a căror libertate a fost limitată**, procurorii trebuie să se asigure că:

persoanele în cauză sunt deținute numai în temeiul unei hotărâri judecătorești sau al unei decizii emise de un alt organism autorizat al statului, în celule ale poliției sau în unități specializate pentru arest, privare de libertate, măsuri de protecție, măsuri de protecție privind reabilitarea infractorilor tineri, spitalizare sau tratament instituționalizat;

legile și alte acte legislative cu aplicabilitate generală sunt respectate în unitățile respective.

În **acțiunile civile**, procurorul are autoritatea de a:

depune o moțiune pentru începerea procedurilor civile cu scopul de a:

impune măsuri de protecție privind reabilitarea infractorilor tineri cu vârste cuprinse între 12 și 14 ani, în cazul în care aceștia au săvârșit o infracțiune pentru care, în conformitate cu dispozițiile Codului penal, pot primi pedeapsa cu închisoarea pe viață;

stabili ilegalitatea unei greve sau a unor concedieri;

stabili lipsa de validitate a transferului bunurilor statului, în conformitate cu Legea privind stabilirea originii mijloacelor financiare în procesul de privatizare, Legea privind stabilirea termenilor și a condițiilor aplicabile transferului bunurilor statului către alte persoane sau Legea privind administrarea bunurilor statului;

revizui legalitatea oricărei decizii luate de o autoritate administrativă, în cazurile în care contestația depusă de un procuror nu a fost aprobată;

abroga o decizie nelegitimă adoptată de către o municipalitate, în cazul în care municipalitatea respectivă nu a anulat decizia la cererea procurorului;

conexa acțiunile civile aflate pe rol care au ca obiect:

capacitatea juridică;

declararea decesului;

creșterea minorilor;

tutela;

înscrisura în Registrul Comerțului;

falimentul și restructurarea.

În timp ce verifică respectarea de către autoritățile din administrația publică a legilor și a altor acte legislative cu aplicabilitate generală, procurorul are dreptul de a **revizui legalitatea:**

actelor legislative cu aplicabilitate generală emise de autoritățile din administrația publică;

normelor administrative interne emise de autoritățile din administrația publică cu scopul de a asigura îndeplinirea atribuțiilor administrației publice;

deciziilor privind diferite aspecte din domeniul administrației publice;

procedurilor urmate de autoritățile din administrația publică la emiterea normelor administrative interne și a deciziilor în domeniul administrației publice.

Judecători

Organizare

Personalul instanțelor

Administrator-asistent principal (382 Kb) [sk](#)

Grefier (295 Kb) [sk](#)

Executor judecătoresc principal (460 Kb) [sk](#)

Asistent al unui judecător din cadrul Curții Supreme (291 Kb) [sk](#)

Avocați

Baze de date juridice

Pentru informații suplimentare, a se consulta [site-ul internet](#) al Baroului Slovaciei.

Avocați consultanți/consilieri juridici

Baze de date juridice

Pentru informații suplimentare, a se consulta [site-ul internet](#) al Centrului pentru asistență juridică din Slovacia.

Notari

În Republica Slovacia, notarii trebuie să dețină o **diplomă universitară în drept**.

Atribuțiile unui notar constau în exercitarea justiției preventive și eliberarea de documente oficiale autentificate.

Notarii se află sub supravegherea Ministerului Justiției.

Notarii trebuie să fie membri ai **Camerei Notarilor** din Republica Slovacia.

Baze de date juridice

[Site-ul internet al Camerei Notarilor](#) conține o rețea internă care oferă informații numai pentru notari. Accesul este **gratuit**, însă căutarea de informații este limitată.

Baza de date oferă acces la:

registrele publice;

o listă a notarilor [datele de contact, limba (limbile) cunoscută(e), programul de funcționare];

legislație.

Ultima actualizare: 18/03/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii

noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi.

Profesii juridice - Finlanda

Această secțiune vă oferă o imagine de ansamblu asupra profesiilor juridice din Finlanda.

Profesii juridice – introducere

Profesiile juridice din Finlanda includ judecătorii care lucrează în instanțe, procurorii, avocații din oficiu, avocații, notarii publici și persoanele responsabile de aplicarea legii (executori judecătorești).

Procurori

Organizare

Conform Constituției Finlandei, **procurorul general** este procurorul suprem și conduce ministerul de resort.

Ministerul Public are o structură pe două niveluri. Aceasta este alcătuită din biroul procurorului general, care este autoritatea centrală a ministerului, și din 15 parchete locale cu 50 de birouri. Ministerul de resort din Finlanda are 581 de angajați dintre care 381 sunt procurori.

Procurorii șefi districtuali conduc parchetele locale. Există șefi adjuncți și procurori districtuali. Anumite parchete au procurori debutanți, care sunt în formare pentru atribuțiile de procurori.

Toți cei de mai sus sunt **procurorii generali** și, cu rare excepții, au competența să instrumenteze cazuri pentru toate infracțiunile comise în jurisdicția acestora. Procurorii speciali, precum avocatul parlamentar al poporului și procurorul general al justiției, au competența de a începe urmărirea penală numai în anumite cazuri speciale, clar definite.

Rol și atribuții

Conform legii, obligația procurorului este de a stabili răspunderea penală într-o cauză penală – într-o manieră care să asigure siguranța juridică a părților și a interesului public. Procurorul trebuie să își îndeplinească sarcinile sale într-un mod imparțial, expeditiv și economic.

Parchetele trebuie să respecte valorile definite în comun pentru corectitudine, competență și bunăstare în toate domeniile de activitate.

Titlul de procuror general se referă la funcția publică a procurorilor; spre deosebire de celelalte părți dintr-un proces penal, procurorul nu acționează în interes propriu, ci în numele societății, având grijă de interesele acesteia. Procurorul este un **funcționar de stat**, a cărui obligație este de a se asigura că se aplică **pedeapsa legală adecvată** pentru o infracțiune penală. Procurorii alcătuiesc o parte **independentă** a administrației judiciare din Finlanda.

Parchetele locale se ocupă de majoritatea chestiunilor în materie penală (aproximativ 80 000 de cazuri anual). Biroul procurorului general se ocupă în principal de cauzele penale de amploare pentru societate în ansamblu – care se ridică la câteva zeci în fiecare an.

Investigarea infracțiunilor – faza premergătoare procesului – este de datoria **poliției**. Imediat ce investigația a fost finalizată, materialul compilat este trimis procurorului, care evaluează acuzațiile din dosar. Acest lucru înseamnă că, pentru fiecare persoană suspectată și pentru fiecare faptă pretinsă, procurorul apreciază dacă a fost săvârșită o infracțiune penală și dacă există suficiente dovezi pentru inițierea urmăririi penale.

Trebuie începută urmărirea penală dacă este o cauză *prima facie* împotriva suspectului. Dacă nu există suficiente dovezi sau dacă există un alt motiv pentru care nu se poate începe urmărirea penală (de exemplu din motive de prescriere), procurorul va lua decizia de a nu începe urmărirea penală.

Baze de date juridice

Se pot găsi informații suplimentare pe site-ul web al [Biroul Procurorului General](#) și [Ministerul Justiției](#) din Finlanda.

Judecătorii

Organizare

În Finlanda, majoritatea hotărârilor judecătorești sunt pronunțate de judecători profesioniști. În tribunalele districtuale, există și judecători consultanți (bărbați sau femei). Judecătorii sunt membri ai unui sistem judiciar independent. Aceștia dețin funcții la Curtea Supremă, la curțile de apel și la instanțele districtuale, la Curtea Supremă Administrativă și instanțele administrative, precum și la Tribunalul de Asigurări Sociale, la Tribunalul Muncii și la Tribunalul Comercial. Judecătorii sunt funcționari de stat și nu pot fi eliberați din funcție. Un judecător nu poate fi suspendat din funcție, decât printr-o hotărâre judecătorească. În plus, un judecător nu poate fi transferat într-o altă instanță judecătorească fără consimțământul său.

Capitolul 12 din **Legea funcționarilor publici** conține prevederi legale separate pentru judecători în calitate de funcționari publici. Conform legii, prevederile care se aplică pentru concediile fără plată, avertismente, rezilierile contractelor de muncă și pentru concedierea temporară a altor funcționari civili nu se aplică judecătorilor. Conform Legii funcționarilor publici, un judecător este obligat să demisioneze din funcție odată ce a atins vârsta legală de pensionare (pentru judecători aceasta este de 68 de ani) sau dacă se află în incapacitate de muncă definitivă.

Rol și atribuții

Judecători

O persoană care dorește să devină judecător trebuie să aibă **studii universitare superioare de drept** și să fi efectuat **un an de stagiu** într-un complet de judecată în cadrul unei instanțe de prim grad de jurisdicție. Traseul obișnuit pentru a ajunge judecător este de a lucra, mai întâi, ca **funcționar referent** (secretar superior) la curtea de apel, după care urmează numirea ca judecător într-un tribunal districtual sau într-o curte de apel. Pe viitor, candidații vor urma cursuri de formare. Curtea de apel anunță posturile vacante și Comisia judiciară pentru numirea în funcție evaluează profilul candidaților. Judecătorii sunt numiți de Președintele Republicii.

Judecători consultanți

Tribunalele districtuale au membrii consultanți sau „judecători consultanți” care participă la procesul de luare a deciziilor în anumite cauze. În principiu, judecătorii consultanți sunt folosiți în **cauze penale**, însă aceștia pot participa și în **materii civile și litigii privind contracte de închiriere**. Într-un tribunal districtual, o cauză va fi judecată de un judecător titular, acționând în calitate de președinte, și de trei judecători consultanți. Judecătorii consultanți sunt autorizați în mod independent și, atunci când este necesar, se ia o decizie prin supunere la vot; opinia majorității decide verdictul. Dacă există egalitate în numărul de voturi într-o cauză penală, va prevala opinia cea mai avantajoasă pentru inculpat; într-o cauză civilă, președintele are votul decisiv.

Consiliile municipale numesc judecătorii consultanți pentru mandate de patru ani. Fiecare municipiu trebuie să aibă cel puțin doi judecători consultanți; municipiile mari au un număr mult mai mare de judecători consultanți. Judecătorii consultanți ar trebui să reprezinte structura de vârstă, sex, limbă și ocupație a municipiului cât mai fidel cu putință.

Judecătorul consultant trebuie să fie **cetățean finlandez**. Persoanele sub 25 de ani sau peste 63 de ani nu pot fi numite judecători consultanți. Persoanele care ocupă posturi la curțile de justiție sau în instituții penitenciare nu pot deține funcția de judecător consultant și nici procurorii, avocații sau ofițerii de poliție. Un judecător consultant depune un jurământ sau dă o declarație solemnă înainte de a-și ocupa funcția.

Obiectivul este ca fiecare judecător consultant să participe la o ședință aproximativ o dată pe lună sau de 12 ori pe an. Tribunalul districtual plătește judecătorilor consultanți un onorariu de ședință și îi despăgubește pentru pierderea de venit.

Avocații din oficiu

Organizare

Avocații din oficiu sunt juriști sau avocați angajați de Birourile de asistență juridică de stat. Avocații din oficiu sunt funcționari de stat, numiți în funcție de Ministerul Justiției. Birourile de asistență juridică de stat sunt coordonate de Ministerul Justiției.

Cerințele de eligibilitate pentru funcția de avocat din oficiu sunt diploma de masterat (oikeustieteen kandidaatti) și experiență adecvată în consiliere juridică sau în pronunțarea hotărârilor. Mulți avocați din oficiu dețin și o diplomă onorifică de varatuomari (Masterat în drept cu formare în instanțe judecătorești).

Avocații din oficiu sunt angajați să se prezinte în fața instanțelor; aceștia au obligația de a respecta normele de conduită profesională adecvată pentru avocați în activitățile acestora. În acest sens, aceștia sunt supuși normelor disciplinare ale Asociației Baroului din Finlanda. Mai mult de jumătate din avocații din oficiu din Finlanda sunt membri ai Asociației Baroului. Avocații din oficiu sunt independenți de orice alți factori în realizarea obligațiilor aferente.

Organizarea profesiei juridice: juriști

Avocați pledanți / avocați

Numai membrii Asociației Baroului au dreptul să folosească titlul profesional de „**asianajaja**” sau „**advokat**”.

Orice persoană care solicită admiterea ca membru al **Asociației Baroului**, printre altele, trebuie:

să dețină un **masterat în drept** (LL.M.), care îi dă dreptul să dețină o funcție judiciară

să fie cunoscută drept o persoană integră

să aibă câțiva ani de experiență în profesia juridică și în alte activități judiciare

să fie declarat admis la un examen special care cuprinde elementele de bază ale profesiei juridice și ale eticii profesionale

să fie independent și autonom față de influența guvernului și de toate celelalte organisme, cu excepția clientului său;
să aibă mai multe calificări.

Responsabilitățile avocaților și supravegherea activității acestora

În sensul răspunderii penale sau privind despăgubirile, responsabilitatea avocatului nu diferă în principiu de responsabilitatea altor cetățeni. Cu toate acestea, fiecare avocat trebuie să încheie o asigurarea de răspundere civilă pentru a acoperi daunele care decurg din orice fel de acțiune cu excepția acțiunilor premeditate sau a neglijenței grave. Asociația Baroului a creat un fond de despăgubire pentru a acoperi prejudiciile care rezultă din comportamentul infracțional al avocatului.

De asemenea, avocatul are și o responsabilitate profesională. Consiliul Asociației Baroului trebuie să se asigure că avocații își îndeplinesc obligațiile conform eticii profesionale. În caz contrar, Asociația Baroului va iniția o acțiune disciplinară. O asemenea procedură începe, cel mai frecvent, cu o reclamație scrisă. Procurorul general al justiției este informat despre hotărârile luate de Asociația Baroului, și acesta poate înainta recurs împotriva acestor decizii la Curtea de Apel din Helsinki.

Asociația Baroului din Finlanda este o organizație de drept public, a cărei activitate este reglementată prin Legea privind avocații din 1958. Această organizație a fost precedată de o asociație înregistrată sub același nume. Toți membrii acestor două organizații sunt și au fost dintotdeauna juriști. Asociația Baroului are aproximativ 1850 de membri, denumiți „avocați” (în limba finlandeză; „asianajaja”; în limba suedeză: „advokat”). Birourile de avocatură angajează circa 600 de asociați, dintre care aproximativ 120 sunt consilieri juridici publici. De asemenea, birourile de asistență juridică de stat angajează peste 100 de consilieri juridici care nu sunt membri ai Asociației Baroului.

Un jurist care a fost exclus din Asociația Baroului în urma unor măsuri disciplinare poate să își continue activitatea sub un alt titlu profesional; în acest caz, totuși, un jurist își practică profesia fără obligațiile ce revin unui avocat și în afara supravegherii Asociației Baroului.

Un cetățean al Finlandei sau al unui alt stat din cadrul Spațiului Economic European, care a ajuns la vârsta de 25 de ani, poate fi acceptat ca avocat, dacă este cunoscut drept o persoană onestă și, în privința celorlalte trăsături ale sale și a stilului său de viață, este potrivit pentru profesia de avocat. Acesta trebuie să îndeplinească cerințele privind formarea universitară stipulate în Finlanda pentru ocuparea unei funcții judiciare, să fi dobândit abilitățile necesare pentru a practica meseria de avocat și să aibă experiență profesională în avocatură. Acesta nu trebuie să fie în stare de faliment și trebuie să aibă capacitatea juridică deplină.

În conformitate cu angajamentele internaționale care au intrat în vigoare în Finlanda, o persoană care nu îndeplinește cerințele privind formarea universitară și care nu a dobândit experiența profesională cerute în Finlanda – dar care are calificarea profesională de avocat în unul din statele Spațiului Economic European – poate fi acceptată în calitate de avocat. În astfel de cazuri, solicitantul trebuie să dovedească, prin intermediul unui examen organizat de Asociația Baroului, că are cunoștințe suficiente de legislație finlandeză și despre profesia de avocat în Finlanda.

În plus, persoană care deține calificarea profesională de avocat într-un stat membru al Uniunii Europene poate fi acceptată în calitate de avocat fără examen. Acceptarea în calitate de avocat fără examen este condiționată de înregistrarea solicitantului de cel puțin trei ani în registrul avocaților gestionat de Asociația Baroului, cu titlul profesional al statului membru din care provine și care este calificat pentru a practica avocatura într-un alt stat membru (registrul UE). În plus, persoana trebuie să dovedească practicarea regulată a profesiei de avocat în Finlanda cel puțin pentru acel interval de timp.

Baze de date juridice

Se pot găsi mai multe informații pe site-ul web al [Asociației Baroului din Finlanda](#).

Avocați consultanți / consilieri juridici

În Finlanda, practic orice persoană poate oferi consiliere sau ajutor în materii juridice, și chiar în mod profesionist. Cu toate acestea, există foarte puțini astfel de consilieri care să nu aibă o diplomă de masterat în drept.

Juriștii practicanți, care nu sunt membri ai Asociației Baroului, fie nu îndeplinesc cerințele pentru a fi avocat, fie preferă să nu se supună obligațiilor profesiei. Juriști care au absolvit recent, de exemplu, sau juriști care abia au început să lucreze sau care au fost transferați din alte domenii ale legislației, nu îndeplinesc cerințele și nici juriștii cu jumătate de normă.

Notarii publici

În Finlanda, sarcinile notarilor publici sunt reglementate prin lege. Notarii publici sunt angajați de birourile de stare civilă și oficiile districtuale jurisdicționale. Cerința de eligibilitate pentru funcția de notar public este deținerea unei diplome de masterat în drept (oikeustieteen kandidaatti).

În ciuda numeroaselor similitudini, obligațiile notarilor publici din Finlanda diferă considerabil de sarcinile notarilor publici din restul Europei și din Statele Unite. În Finlanda, un notar public este întotdeauna un funcționar de stat. Cu toate acestea, notarii publici nu sunt notari publici cu normă întreagă; majoritatea funcționarilor ce realizează sarcinile notarilor publici sunt funcționari superiori districtuali în cadrul birourilor de stare civilă. Datorită libertății în modul de încheiere a contractelor în materii civile, confirmarea unui notar public nu este o cerință obligatorie pentru validitatea contractelor în Finlanda. Singurul contract civil care necesită legalizare în Finlanda este cel de transmitere de bunuri imobiliare.

Notarii publici, se ocupă, printre altele, și de legalizarea semnăturilor și copiilor de certificate și de autentificarea curriculum vitae-urilor. Notarii publici pot certifica și așa numitele „apostile” care confirmă că un semnatar al unui anumit document deține poziția indicată și că el sau ea este autorizat să predea un document.

Alte profesii juridice

Autoritățile responsabile de aplicarea legii

Organizare

Atribuțiile de aplicare a legii sunt realizate de executorii judecătorești locali; și anume, executorii judecătorești districtuali, șefii poliției rurale și executorii judecătorești provinciali Åland. Acești funcționari sunt ajutați de executorii judecătorești adjuncți, care, în practică, sunt responsabili de majoritatea atribuțiilor separate de aplicare a legii. Birourile responsabile de aplicarea legii au și personal administrativ. Autoritățile responsabile de aplicarea legii sunt funcționari de stat.

Ministerul Justiției este responsabil de gestionarea, controlul și supravegherea generală a autorităților responsabile de aplicarea legii. Directorii administrației juridice din birourile provinciale de stat dețin controlul și supraveghează și funcțiile legate de aplicarea legii. De exemplu, aceștia se ocupă de reclamațiile privind comportamentul autorităților responsabile de aplicarea legii. Cu toate acestea, nici Ministerul Justiției și nici directorii administrației juridice nu au puterea de a respinge sau de a modifica o aplicare a legii sau o măsură individuală.

În Finlanda, aplicarea legii este de cele mai multe ori o chestiune de colectare a datoriei pentru cheltuielile de judecată și astfel este în strânsă legătură cu acțiunile în justiție. În cadrul acțiunilor în justiție, este investigată valabilitatea pretenției creditorului și se dispune achitarea obligațiilor de plată de către debitor. Dacă hotărârea judecătorească nu este îndeplinită în mod voluntar, aceasta este executată obligatoriu prin executare silită. Anumite creanțe, precum impozitele și anumite prime de asigurare, pot fi executate silit chiar și în absența unei hotărâri judecătorești

Autoritățile responsabile de aplicarea legii protejează atât creditorii cât și debitorii. Acestea au drept scop primirea unei plăți voluntare după trimiterea unei scrisori de încasare. Dacă nu se preconizează nicio plată în viitorul apropiat, se va pune poprire pe remunerațiile, salariile, pensiile sau veniturile societății sau se va pune sechestrul (se vor confisca) pe bunuri. Bunurile sechestrate pot fi vândute la licitație de executorul judecătorec.

Ultima actualizare: 30/06/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Profesii juridice - Suedia

Această secțiune vă oferă o imagine generală asupra profesiilor juridice din Suedia

Procurorii

Judecătorii

Avocații consultanți/Avocații pledanți

Notarii

Alte profesii juridice

Profesii juridice - introducere

Procurorii

Organizare

Serviciul public de urmărire penală este format din [☞](#) **Autoritatea suedeză de urmărire penală** (*Åklagarmyndigheten*) și [☞](#) **Autoritatea suedeză pentru combaterea infracțiunilor economice** (*Ekobrottsmyndigheten*). Aceste două autorități se află în subordinea directă a guvernului (Ministerul Justiției). Procurorul General al Suediei (*Riksåklagare*) conduce Autoritatea suedeză de urmărire penală, în timp ce Autoritatea suedeză pentru combaterea infracțiunilor economice este plasată sub conducerea unui director general. **Procurorul General** este magistratul aflat pe cea mai înaltă treaptă ierarhică din țară; este responsabil de organele de urmărire penală, pe care le conduce.

Procurorul General răspunde de evoluția cadrului juridic, de funcționarea [☞](#) **Curții Supreme** și de sarcinile administrative. **Procurorii superiori** (*överåklagare*) sunt responsabili de anumite domenii în cadrul parchetelor. Procurorii publici sunt numiți de Procurorul General și sunt repartizați pe districte, al căror personal este format din **procurori districtuali** (*kammaråklagare*). Anumiți procurori districtuali sunt specializați într-un anumit domeniu de drept. Există 32 de parchete locale. Există, de asemenea, trei parchete internaționale și patru parchete naționale care se ocupă de anumite tipuri de cazuri. Fiecare parchet local este condus de către un **procuror șef** (*chefsåklagare*).

Toți procurorii din cadrul serviciului de urmărire penală sunt complet independenți în luarea deciziilor, ceea ce înseamnă că un procuror superior nu poate interveni într-un caz de care este responsabil un procuror subordonat. Doar persoanele care dețin cetățenia suedeză pot îndeplini funcția de procuror. De asemenea, este nevoie de o diplomă în drept și de o perioadă de doi ani de stagiatură ca grefier într-o instanță de prim grad de jurisdicție (*tingsrätt*) sau într-o instanță administrativă (*länsrätt*). În anumite condiții, o diplomă obținută într-o altă țară nordică poate fi asimilată cu o diplomă abținută în Suedia. Procurorii lucrează inițial ca **procurori stagiați** (*åklagaraspirant*) pentru o perioadă de nouă luni, timp în care activitatea acestora este plasată sub îndrumarea unui mentor. După această perioadă, procurorul participă la un program de formare de doi ani, în paralel cu activitatea de procuror, înainte de a fi numit procuror districtual.

Există trei **centre de dezvoltare** specializate (*särskilda utvecklingscentrum*), situate în Stockholm, Gothenburg și Malmö conduse de un procuror superior. Funcția centrelor de dezvoltare este aceea de a derula activități de dezvoltare a cunoștințelor metodologice și juridice în domeniile penale în care activează și de a acționa ca centre de cunoaștere în aria de responsabilitate a acestora. De asemenea, acestea au atribuții legate de inspecții și monitorizare legislativă; un exemplu în acest sens îl reprezintă faptul că toate căile de atac împotriva hotărârilor emise de procurori sunt gestionate de către centrele de dezvoltare.

Rol și atribuții

Procurorului îi revin **trei atribuții principale**:

investigarea infracțiunilor;

decizia privind începerea/neînceperea urmăririi penale;

susținerea cauzelor în fața instanței.

Procurorul conduce cercetările preliminare în cazul infracțiunilor care nu sunt considerate minore și în care există o persoană care poate fi în mod justificat suspectată de săvârșirea infracțiunii respective. Procurorul poate conduce cercetarea și în alte cazuri, dacă circumstanțe speciale impun acest lucru. În calitate de coordonator al cercetării preliminare, procurorul este responsabil pentru investigarea corespunzătoare a infracțiunii. În cazul infracțiunilor mai puțin grave, cercetarea este desfășurată în totalitate de organele de poliție.

Atunci când procurorul conduce cercetarea preliminară, acesta este asistat de către organele de poliție, acesta monitorizând în permanență cercetarea și hotărând privind măsurile și deciziile care se impun. În urma finalizării cercetării preliminare, procurorul decide dacă va avea loc sau nu începerea procedurilor judiciare. (Acest lucru este valabil și în cazul cercetărilor preliminare desfășurate de organele de poliție.)

Un alt aspect important al activității procurorului este de a pregăti dosarele cazurilor și de a compărea în fața instanțelor. Prin luarea deciziei de începere a urmăririi penale și prin stabilirea încadrării infracțiunii, procurorul determină cadrul de desfășurare a procedurilor penale în instanță. Majoritatea procurorilor apar în fața instanței cel puțin una sau două zile pe săptămână.

Procurorul General este singurul procuror care are dreptul de a iniția sau de a conduce procedurile la Curtea Supremă. Cu toate acestea, Procurorul General are dreptul de a numi un procuror-asistent în cadrul Biroului Procurorului General sau de a numi un alt procuror public pentru a-l reprezenta în fața Curții Supreme.

Baze de date juridice

Mai multe informații privind procurorii pot fi găsite pe site-ul internet al [☞](#) **Oficiului Național al Parchetelor din Suedia**, accesibil publicului larg.

Judecătorii

Organizare

Judecătorii permanenți (*ordinarie domare*) sunt numiți de guvern, la recomandarea unei comisii publice independente (*Domarnämnden*), însărcinată cu efectuarea propunerilor de nominalizare. În principiu, un judecător nu poate fi revocat, cu excepția cazurilor prevăzute de legea constituțională denumită Instrumentul Guvernului (*regeringsformen*).

Doar persoanele care dețin cetățenia suedeză pot îndeplini funcția de judecător. Este necesară și o diplomă în drept. În anumite condiții, o diplomă obținută într-o altă țară nordică poate fi asimilată cu o diplomă abținută în Suedia. Majoritatea judecătorilor permanenți sunt angajați ca judecători (*rådman*) la instanțele de prim grad de jurisdicție sau la instanțele administrative sau ca judecători consilieri (*råd*) la o curte de apel sau la o instanță administrativă echivalentă. Curțile de apel sau instanțele administrative echivalente sunt conduse de un președinte (*president*), iar instanțele de prim grad de jurisdicție și instanțele administrative echivalente de un judecător șef (*lagman*). Magistratii de la Curtea Supremă și cei de la Curtea Supremă Administrativă se numesc **consilieri** (*justitieråd*).

Mulți dintre cei care au fost numiți judecători permanenți au urmat o carieră specifică, lucrând doi ani ca **grefier (notarie)** la o instanță districtuală (*tingsrätt*) (329 Kb) [SV](#) sau la o instanță administrativă (*förvaltningsrätt*) (281 Kb) [SV](#), apoi și-au depus candidatura pentru a deveni judecător-adjunct (*fiskal*) la o curte de apel (*hovrättsfiskal*) sau la o instanță administrativă echivalentă (*kammarrättsfiskal*). După cel puțin un an la o astfel de instanță, un **judecător stagiar** trebuie să lucreze cel puțin doi ani ca judecător-adjunct la o instanță de prim grad de jurisdicție (*tingsfiskal*) sau la o instanță administrativă (*förvaltningsrättsfiskal*); urmează apoi cel puțin un an la o curte de apel sau la o instanță administrativă echivalentă, ca judecător asociat. După încheierea cu succes a acestei perioade de probă, candidatul este numit judecător asociat la o curte de apel (*hovrättsassessor*) sau la o instanță administrativă echivalentă (*kammarrättsassessor*). Judecătorii-adjuncți și judecătorii asociați constituie exemple de **judecători nepermanenți**. La instanțe există și **judecători de instrucție** (280 Kb) [SV](#) (*beredningsjurister*) și **raportori** (281 Kb) [SV](#) (*föredragande*).

Fiecare instanță de prim grad de jurisdicție, curte de apel sau instanță administrativă echivalentă deține un număr de **judecători consultanți**, neprofesioniști (*nämndeman*). Ei sunt numiți pentru un mandat de patru ani, de către:

consiliul municipal (*kommunfullmäktige*) din municipalitățile aflate în raza de competență teritorială a instanței de prim grad de jurisdicție

consiliul districtual (*landsting*) din districtele aflate în raza de competență teritorială a instanței regionale administrative, a curții de apel administrative sau a curții de apel.

Judecătorii consultanți participă la deliberarea atât asupra chestiunilor de fapt, cât și asupra chestiunilor de drept, fiecare având dreptul la un vot.

Baze de date juridice

Pentru informații suplimentare privind judecătorii și judecătorii consultanți, puteți consulta [site-ul web al instanțelor din Suedia](#). Pentru informații privind exclusiv judecătorii, puteți consulta [site-ul web al Asociației judecătorilor din Suedia](#).

Organizarea profesiei juridice: Avocații

Avocații consultanți/Avocații pledanți

Conform legislației suedeze, numai membrii [Baroului din Suedia](#) (*Sveriges Advokatsamfund*) pot utiliza titlul profesional de **advokat** (avocat consultant sau avocat pledant). Printre **cerințele de admitere în barou** se numără:

să aibă reședința în Suedia sau în altă țară din Uniunea Europeană, Spațiul Economic European sau în Elveția;

să fie titularul unei diplome care îi conferă accesul în magistratură – în Suedia, diploma master în drept (*juris kandidatexamen*);

să aibă o experiență practică în drept de trei ani și să exerseze în acest domeniu în momentul depunerii candidaturii;

să efectueze un stagiu la Baroul din Suedia și să ia examenul final;

să aibă o reputație de integritate și alte caracteristici necesare exercitării profesiei juridice.

Pentru candidații din alte state UE sau CEE sau din Elveția care îndeplinesc cerințele de formare pentru a deveni avocați în țara de origine a acestora, se aplică reguli speciale.

Deciziile privind acceptarea de noi membri sunt luate de Consiliul Baroului din Suedia.

Baroul din Suedia a fost înființat în urma unei inițiative individuale în anul 1887 și a dobândit statutul oficial în 1948, când actualul Cod de procedură judiciară a intrat în vigoare. Acesta numără în prezent peste 4 700 de membri.

Baroul este reglementat de Codul de procedură judiciară și de cartea proprie a baroului, supusă aprobării guvernului. Baroul, care este o asociație de drept privat, are următoarele obiective:

menținerea unor standarde etice și profesionale înalte în ceea ce privește profesia juridică;

monitorizarea evoluțiilor legislative și garantarea faptului că expertiza baroului este valorificată în acest context;

protejarea intereselor profesionale generale ale membrilor săi și promovarea cooperării și a consensului în rândul acestora.

De asemenea, baroul îndeplinește o serie de atribuții publice. Conform Codului de procedură judiciară, acesteia i-au fost delegate sarcini administrative, acționând astfel ca autoritate publică, în special în materie disciplinară.

Reglementările care guvernează baroul vizează asigurarea faptului că persoanele care solicită consiliere juridică primesc asistență juridică calificată.

Conform Codului de procedură judiciară, membrii au datoria de a respecta codul de etică profesională, activitatea acestora intrând sub incidența autorității de reglementare și supraveghere a baroului și a Cancelarului Justiției. Solicitățile pentru obținerea calității de membru sunt supuse unei examinări detaliate.

Baroul are autoritate disciplinară asupra membrilor săi în ceea ce privește standardele etice de conduită.

Baze de date juridice

Mai multe informații pot fi găsite pe site-ul internet al [Baroului din Suedia](#).

Reprezentanți juridici/Consilieri juridici

Reprezentanții juridici din cadrul procedurilor judiciare nu au obligația de a fi avocați, însă instanța trebuie în prealabil să le încuviințeze calitatea procesuală.

Cu toate acestea, în principiu, numai avocații pot fi numiți în funcția de avocat al apărării.

Notarii

Organizare

În Suedia nu există alt tip de notari specializați în afară de **notarii publici** (a se vedea mai jos).

Un notar public este numit de [Consiliul regional administrativ](#) (*länsstyrelse*). Un notar public trebuie, printre alte condiții, să aibă pregătire juridică și să cunoască limba suedeză.

Rol și atribuții

Baze de date juridice

Nu există niciun director și/sau site internet cu privire la această profesie care să fie accesibile publicului larg.

Cu toate acestea, mai multe informații privind notarii pot fi găsite pe site-urile internet ale diferitelor consilii județene administrative.

Funcția notarului public este de a asista publicul în diferite chestiuni precum:

autentificarea semnăturilor, a copiilor, a traducerilor și a altor informații legate de conținutul documentelor;

prezentarea în fața instanței în calitate de martor în anumite cauze;

supervizarea extragerilor loto;

în momentul încheierii altor inspecții sau controale, prezentarea unui raport cu observații proprii;

primirea de declarații referitoare la circumstanțele de natură juridică sau economică și transmiterea acestora către o parte terță;

confirmarea faptului că o autoritate sau persoană este autorizată să ia anumite măsuri;

eliberarea de certificate în temeiul Convenției de la Haga din 5 octombrie 1961 de eliminare a obligației de legalizare pentru actele oficiale străine (apostilă).

Baze de date juridice

Nu există niciun director și/sau site internet cu privire la această profesie care să fie accesibile publicului larg.

Cu toate acestea, mai multe informații privind notarii pot fi găsite pe site-urile internet ale diferitelor consilii județene administrative.

Alte profesii juridice

 Autoritatea de asigurare a respectării legii din Suedia (*Kronofogdemyndigheten*) este responsabilă de executarea silită a plăților și a altor obligații.

Executorii judecătorești (*kronofogde*) sunt angajații Autorității de asigurare a respectării legii și sunt responsabili de legalitatea executării. În Suedia, executorii judecătorești beneficiază de o formare ad-hoc. Pentru a fi acceptată la cursul de formare, o persoană trebuie să aibă cetățenia suedeză și o diplomă în drept sau o diplomă echivalentă și să fie grefier calificat (*notariemeriterad*). Există posibilitatea de a înlocui cerința privind calitatea de grefier cu satisfacerea unui stagiu intern sau să se urmeze o procedură derogatorie.

Ultima actualizare: 20/02/2017

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Profesii juridice - Anglia și Țara Galilor

Această pagină conține o prezentare generală a unora dintre principalele profesii juridice din jurisdicția Angliei și Țării Galilor (Regatul Unit), cuprinzând informații cu privire la judecători, procurori și diferitele tipuri de avocați.

Corpul judecătoresc

În sistemul judiciar din Anglia și Țara Galilor, există judecători cu statute judiciare diferite, care ocupă atât posturi cu normă întreagă, cât și posturi cu normă parțială și își desfășoară activitatea în diversele instanțe din aceste jurisdicții. Puteți găsi informații cu privire la corpul judecătoresc din Anglia și Țara Galilor pe site-ul web al **Sistemului judiciar din Anglia și Țara Galilor**.

Judecătorii cu normă întreagă

Lordul prim-judecător (*Lord Chief Justice*) este șeful corpului judecătoresc din Anglia și Țara Galilor și președintele instanțelor din aceste jurisdicții. Acest din urmă rol i-a revenit începând cu data de 3 aprilie 2006, când, în temeiul Legii privind reforma constituțională (*Constitutional Reform Act*) din 2005, i-au fost transferate atribuțiile judiciare ale lordului cancelar (*Lord Chancellor*), devenit, la rândul său, ministrul Justiției. Lordul prim-judecător este, de asemenea, șeful justiției penale.

Șefii secțiilor – patru judecători superiori conduc celelalte jurisdicții: președintele Curții de Apel (*Master of the Roles*) (secția de drept civil), președintele Curții Reginei (*Queen's Bench Division*), președintele secției de dreptul familiei (*Family Division*) și cancelarul Înaltei Curți (*Chancellor of the High Court*) (Curtea Cancelarului - *Chancery*). Pentru mai multe informații, vă rugăm să consultați site-ul web al **Sistemului judiciar din Anglia și Țara Galilor**.

Lorzii judecători de apel (*Lords Justices of Appeal*) își desfășoară activitatea în cadrul Curții de Apel (*Court of Appeal*), care soluționează atât cauze penale, cât și cauze civile.

Judecătorii Înaltei Curți (*High Court Judges*) își desfășoară activitatea în cadrul Înaltei Curți (*High Court*), unde sunt soluționate cele mai complexe cauze civile. Aceștia soluționează și cele mai grave și sensibile cauze penale de la Curtea Coroanei (*Crown Court*) (de exemplu, cazurile de omor).

Judecătorii regionali (*Circuit Judges*) soluționează în general cauze de drept penal, de drept civil și de dreptul familiei.

Judecătorii districtuali (*District Judges*) soluționează cauze de drept civil. Cea mai mare parte a activității acestora se desfășoară în camere (nu în ședințe deschise). Aceștia au și competența de a soluționa orice acțiune introdusă la o instanță civilă (*county court*), cu o sancțiune inferioară unui anumit prag financiar (care este revizuit periodic): cauzele peste acest prag sunt în general soluționate de un judecător regional. Judecătorii districtuali soluționează peste 80 % din toate litigiile de drept civil care fac obiectul unei căi de atac în Anglia și Țara Galilor.

Judecătorii districtuali își desfășoară activitatea în curțile magistraților (*magistrates' courts*) și soluționează cauzele de competența magistraților (a se vedea mai jos). Totuși, aceștia asistă în special în cauze care presupun aspecte mai complexe și proceduri de durată.

Maeștrii și grefierii Înaltei Curți (*High Court Masters and Registrars*) sunt judecători de procedură care soluționează majoritatea cauzelor civile introduse la Curtea Cancelarului și la Curtea Reginei (*Queen's Bench*) ale Înaltei Curți.

Judecătorii cu fracțiune de normă

Judecătorii cu fracțiune de normă sunt, de obicei, numiți pentru o perioadă de cel puțin cinci ani, sub rezerva limitei superioare de vârstă. Principalele tipuri de judecători cu fracțiune de normă sunt:

Judecătorii adjuncți ai Înaltei Curți (*Deputy High Court Judges*), care își desfășoară activitatea în una sau mai multe secții ale Înaltei Curți;

grefierii-arhiviști (*Recorders*), care au o jurisdicție similară celei a judecătorilor regionali, deși aceștia soluționează, în general, cauzele mai puțin complexe sau mai puțin grave aduse înaintea curții;

Judecătorii districtuali adjuncți (*Deputy District Judges*), care își desfășoară activitatea în instanțele civile și în registraturile districtuale ale Înaltei Curți.

Aceștia soluționează cauzele mai puțin complexe care sunt de competența judecătorilor districtuali;

Judecătorii districtuali adjuncți (Curțile Magistraților) desfășoară o activitate similară celei a omologilor lor cu normă întreagă;

maeștrii și grefierii adjuncți ai Înaltei Curți (*Deputy High Court Masters and Registrars*) desfășoară o activitate similară celei a omologilor lor cu normă întreagă care judecă la Înalta Curte.

Judecători din cadrul tribunalelor

Tribunalele soluționează anual aproximativ 800 000 de cauze privind aspecte foarte diverse, cum ar fi litigiile în materie de impozite, pensii sau imigrație.

Tribunalele se reunesc de obicei în complete, care includ un președinte de tribunal sau un judecător cu calificare juridică, asistat de membri fără pregătire juridică, specialiști în anumite domenii. Nu există un juriu, iar judecătorul de tribunal nu are competența de a impune părții care cade în pretenții o pedeapsă cu închisoarea. Principalul lor rol este de a încerca soluționarea litigiilor și, în anumite cazuri, de a lua o hotărâre cu privire la nivelul despăgubirilor sau măsurilor reparatorii în favoarea părții care are câștig de cauză.

Magistrații

Magistrații, numiți și „judecători de pace” (*justices of the peace* sau „JPs”), judecă aproximativ 95 % din cauzele penale din Anglia și Țara Galilor. Peste 30 000 de magistrați își desfășoară activitatea la nivel local, de obicei având o normă de cel puțin 26 de jumătăți de zi pe an. Magistrații nu trebuie să aibă calificare juridică și nu sunt remunerați.

Magistrații judecă de obicei în complet (*bench*) de trei, dintre care unul este calificat pentru a acționa în calitate de președinte, îndrumând completul în cadrul activității și luând cuvântul în numele acestuia. Un complet este întotdeauna asistat de un grefier cu pregătire juridică pentru a oferi consiliere cu privire la legislație și proceduri.

Magistrații soluționează cauzele penale relativ mai puțin grave. Printre acestea se numără furturile minore, infracțiunile de distrugere, tulburarea ordinii publice și infracțiunile rutiere. Magistrații soluționează și o serie de cauze privind dreptul familiei și protecția minorilor, precum și cererile de obținere a unor autorizații.

Procurorii

Organizare

🇬🇧 **Parchetul Coroanei** (*Crown Prosecution Service - CPS*) este autoritatea independentă responsabilă cu instrumentarea cazurilor penale care au fost în prealabil anchetate de poliție în Anglia și Țara Galilor. Acesta este condus și supravegheat de procurorul general, care răspunde în fața Parlamentului pentru activitatea CPS. În Anglia și Țara Galilor există 42 de circumscripții ale Parchetului, fiecare dintre acestea fiind condusă de un procuror-șef al Coroanei (*chief crown prosecutor*). În plus, există patru divizii naționale specializate: criminalitate organizată, infracțiuni speciale, combaterea terorismului și serviciul de urmărire penală a cazurilor de fraudă. Un serviciu telefonic, *CPS Direct*, oferă consiliere și transmite decizii, în afara orelor de program, agenților de poliție de pe întregul teritoriu al Angliei și Țării Galilor.

CPS este condus de directorul Ministerului Public (*Director of Public Prosecutions - DPP*), care ia decizii cu privire la cele mai complexe și mai sensibile cazuri și oferă consiliere poliției cu privire la cazurile penale. DPP are responsabilitatea generală pentru acuzațiile aduse și pentru activitatea de urmărire penală efectuată de CPS și depinde ierarhic de procurorul general.

În cadrul CPS sunt angajați procurori și procurori asociați, precum și anchetatori și administratori. Procurorii Coroanei sunt avocați consultanți sau avocați pledanți cu experiență, responsabili cu instrumentarea cazurilor penale în numele Coroanei. Procurorii asociați analizează și prezintă o gamă limitată de cazuri la curțile magistraților.

Rol și atribuții

Personalul CPS:

consiliază poliția și analizează probele administrate în diverse cazuri pentru eventuala dispunere a urmăririi penale;

decide cu privire la capetele de acuzare (în toate cazurile, cu excepția celor minore), atunci când decizia este de începere a urmăririi penale; pregătește dosarele și le susține în instanță.

Procurorii Coroanei au statut de funcționari publici și sunt recrutați prin concurs. Pentru a fi eligibil în vederea angajării, un candidat trebuie să fie:

avocat consultant (*solicitor*) autorizat în Anglia și Țara Galilor, care deține o autorizație de practică valabilă și completă;

avocat pledant admis în Baroul Angliei (*English Bar*), care a finalizat o perioadă de stagiu;

cetățean al Spațiului Economic European sau al Commonwealth-ului. Avocații care au obținut o calificare în afara Angliei și a Țării Galilor trebuie să susțină și să treacă un test de transfer pentru avocați (*lawyer transfer test*) înainte de a ocupa un post.

Organizarea profesiei juridice: avocații

Avocații pledanți (*barristers, advocates*)

🇬🇧 **Consiliul Baroului** (*Bar Council*) este organismul care reglementează activitatea tuturor avocaților pledanți din Anglia și Țara Galilor. Acesta a fost înființat pentru a reprezenta interesele superioare ale profesiei, pentru a formula și a pune în aplicare inițiative-cheie în materie de politică și pentru a menține standardele, onoarea și independența Baroului. În conformitate cu Legea privind serviciile juridice (*Legal Services Act*) din 2007, Consiliul Baroului a delegat sarcina reglementării profesiei Consiliului pentru standardele Baroului (*Bar Standards Board*), un organism independent și distinct. Avocații pledanți sunt jurisconsulți specializați și își pot reprezenta clienții în instanță. În termeni generali, aceștia sunt liber-profesioniști și lucrează în grupuri în cabinete cunoscute drept „camere” (*chambers*), fiind numiți „*tenants*”. Avocații pledanți sunt formați în principal să pledeze în instanță (*advocacy*); cu alte cuvinte, să își reprezinte clienții în fața instanțelor superioare. De asemenea, o parte importantă a activității avocaților pledanți o reprezintă consilierea clienților și studierea dosarelor, precum și efectuarea de cercetări în domeniul lor de specialitate. Aproximativ 10 % din avocații pledanți practicieni sunt consilieri ai reginei (*Queen's Counsel* sau „*QCs*”), care se ocupă de cele mai importante și mai complexe cauze.

Avocații consultanți (*consilieri juridici*)

Avocații consultanți oferă clienților (persoane fizice, întreprinderi, organisme care își desfășoară activitatea pe bază de voluntariat, organizații caritabile etc.) servicii de consiliere juridică specializată și de reprezentare, inclusiv reprezentare în instanță. Activitatea acestora este foarte variată. Majoritatea avocaților consultanți își desfășoară activitatea în parteneriat, în cadrul unor cabinete private care oferă servicii clienților. Aceste cabinete pot avea o practică generală, acoperind numeroase domenii juridice, sau pot fi specializate într-un anumit domeniu. Alții își desfășoară activitatea în calitate de avocați consultanți angajați de administrația centrală și locală, de Parchetul Coroanei, de curțile magistraților (*magistrates' courts*), de organizații comerciale sau industriale ori de alte organisme. Avocații consultanți pot alege varianta care li se potrivește cel mai bine.

În general, avocații consultanți oferă clienților servicii de consiliere juridică. În cazul în care clienții respectivi trebuie să fie reprezentați ulterior în instanțele superioare din Anglia și Țara Galilor, avocatul consultant va apela, în general, la un avocat pledant care va susține acțiunea în instanță. Totuși, un avocat pledant nu este întotdeauna necesar, deoarece avocații consultanți cu o calificare adecvată au dreptul de a pleda (ceea ce înseamnă că au dreptul de a-și reprezenta clienții) în fața instanțelor superioare.

🇬🇧 **Asociația profesională a avocaților consultanți** (*Law Society*) îi reprezintă pe avocații consultanți din Anglia și Țara Galilor. Atribuțiile acestora variază de la negocierea cu autoritățile de reglementare ale profesiei, autoritățile guvernamentale sau de alt tip și desfășurarea de activități de lobby pe lângă acestea, până la oferirea de servicii de formare și de consiliere. Asociația profesională a avocaților consultanți are rolul de a-i ajuta, de a-i proteja și de a-i promova pe avocații consultanți pe întregul teritoriu al Angliei și Țării Galilor.

🇬🇧 **Autoritatea de reglementare a activității avocaților consultanți** (*Solicitors Regulation Authority - SRA*) se ocupă de toate aspectele legate de reglementare și de măsurile disciplinare. Denumită anterior Consiliul de reglementare a asociației profesionale a avocaților consultanți (*Law Society Regulation Board*), aceasta acționează numai în interes public.

🇬🇧 **Biroul pentru plângeri juridice** (*Office for Legal Complaints*) se adresează cetățenilor care doresc să depună o plângere cu privire la un avocat consultant. Denumit anterior Serviciul pentru plângeri înaintate de consumatori (*Consumer Complaints Service*), acest organism independent și imparțial va lucra pentru soluționarea rapidă și eficientă a oricăror probleme.

Notarii

Notarii formează cea de a treia și cea mai veche ramură a profesiei juridice în Anglia și Țara Galilor. Notarii sunt admiși să exerceze această profesie și li se acordă autorizația de practică de către 🇬🇧 **Biroul de autorizare** (*The Faculty Office*) (instituit de Arhiepiscopul de Canterbury în 1279), iar autoritatea de reglementare este Curtea de Autorizare (*Court of Faculties*). Notarii asigură o punte de legătură între dreptul civil și *common law*.

Toți notarii au pregătire juridică și, deși majoritatea pot fi și avocați consultanți, atribuțiile de notar se pot exercita în urma trecerii unor examene

independente și distincte. Notarii trebuie să urmeze același parcurs inițial pentru a fi admiși ca practicieni: absolvirea 🇬🇧 **cursurilor universitare de practică**

notarială ale Universității din Londra (*University College London*) este obligatorie. După ce au obținut diploma de absolvire, notarii pot oricând să își desfășoare activitatea oriunde în Anglia și Țara Galilor, având toți aceleași atribuții. Pe lângă redactarea și eliberarea de acte notariale, notarii pot să ofere și servicii de consiliere în materie de întocmire a testamentelor, aspecte succesoriale, administrare a patrimoniului și transferuri de proprietate.

Activitățile notariale sunt recunoscute în întreaga lume de secole, ceea ce permite libera circulație a persoanelor și a capitalurilor. În acest mod, notarii facilitează schimburile comerciale și viața cetățenilor obișnuiți, permițându-le să își trăiască viața de zi cu zi și să desfășoare activități economice în deplină libertate, suportând costuri rezonabile și fără întârzieri nejustificate.

Un notar deține un sigiliu oficial; în Anglia și Țara Galilor, actele notariale au forță probatorie. Actele notariale sunt întocmite în formă privată și în formă publică; acestea din urmă sunt cunoscute și sub denumirea de „acte notariale în formă autentică”. În întreaga lume, actele notariale care poartă semnătura și sigiliul unui notar sunt recunoscute ca dovezi furnizate de un funcționar public competent din domeniul juridic.

Notarii fac obiectul aceluiași norme profesionale ca și avocații consultanți și trebuie să își reînnoiască anual certificatele de practică notarială și să încheie polițe de asigurare pentru răspundere profesională și împotriva fraudelor. Reînnoirea se face sub rezerva respectării normelor. Numirea în postul de notar este nominală și fiecare notar este titularul postului în mod individual. [Asociația profesională a notarilor \(Notaries Society\)](#) este o organizație care reprezintă aproximativ 800 de notari publici. [Asociația profesională a notarilor cu specializare de jurist lingvist \(Society of Scrivener Notaries\)](#) îi reprezintă pe cei aproximativ 30 de membri, care își desfășoară activitatea mai ales în centrul Londrei, fiind numiți de [Scriveners Company](#), o veche breaslă.

Avocați specializați în brevete și mărci (*Patent and trade mark attorneys*)

Avocații specializați în brevete și mărci au expertiză în domeniul proprietății intelectuale. Aceștia furnizează clienților servicii de consultanță juridică în materie, în special în legătură cu brevete, mărci, modele și drepturi de autor. De asemenea, aceștia își reprezintă clienții în fața instanțelor specializate în cauze de proprietate intelectuală (unii dobândesc mai multe drepturi după obținerea unei calificări suplimentare în materie de litigii). Majoritatea avocaților specializați în brevete și mărci își desfășoară activitatea în cadrul unor cabinete private. Mulți dintre aceștia lucrează în cabinete de specialitate, dar unii colaborează, de asemenea, cu avocați consultanți. În plus, o parte semnificativă a membrilor acestei profesii lucrează în întreprinderi. Avocații specializați în brevete și cei specializați în mărci își pot reprezenta clienții în fața instanței, la fel ca avocații consultanți, în cauzele de proprietate intelectuală, putând inclusiv să dea instrucțiuni unui avocat pledant (*barrister*) cu privire la modul de abordare a cauzei. [Institutul avocaților specializați în brevete \(Chartered Institute of Patent Attorneys - CIPA\)](#) îi reprezintă pe avocații specializați în brevete care își desfășoară activitatea pe întregul teritoriu al Regatului Unit. Rolul acestui institut este de a colabora cu guvernul în ceea ce privește legislația în materie de proprietate intelectuală, de a oferi cursuri de pregătire și formare pentru avocații specializați în brevete și pentru stagiați, precum și de a colabora cu autoritățile de reglementare ale profesiei. CIPA are ca obiectiv promovarea dreptului proprietății intelectuale și a profesiilor din acest domeniu. [Institutul avocaților specializați în mărci \(Institute of Trade Mark Attorneys - ITMA\)](#) îi reprezintă pe avocații specializați în mărci, precum și pe membrii acestei profesii pe întregul teritoriu al Regatului Unit. Printre atribuțiile sale se numără negocierea cu guvernul, cu autoritatea independentă de reglementare (IPReg) și cu alte organizații relevante, precum și activitatea de lobby pe lângă acestea. Institutul oferă cursuri de pregătire și formare, precum și consultanță pentru profesioniștii din domeniul mărcilor. [Comitetul de reglementare a proprietății intelectuale \(Intellectual Property Regulation Board - IPReg\)](#) se ocupă de toate aspectele disciplinare și de reglementare. Acesta stabilește și monitorizează standardele aplicabile activității avocaților specializați în brevete și mărci pe întregul teritoriu al Regatului Unit și asigură respectarea standardelor în cauză. IPReg acționează în interesul public și ține registrele în care sunt înscrși avocații specializați în brevete și mărci, atât persoane fizice, cât și cabinete de avocatură.

Alte profesii juridice

Cu excepția persoanelor care lucrează în curțile magistraților, grefierii și ceilalți membri ai personalului din majoritatea instanțelor din Anglia și Țara Galilor nu trebuie să aibă pregătire juridică. Sunt funcționari publici care se ocupă de aspecte administrative și asistă judecătorii. Nu pot oferi consiliere juridică. În calitate de funcționari publici, toți membrii personalului instanțelor sunt angajați de [Serviciul instanțe judecătorești al Majestății Sale \(Her Majesty's Courts and Tribunals Service\)](#).

Mai multe informații cu privire la categoriile de membri ai personalului instanțelor sunt disponibile [aici](#) (456 Kb) [en](#).

Rolul grefierilor este diferit în curțile magistraților. Magistrații consultanți nu au calificare juridică și sunt consiliați de grefieri cu pregătire juridică. Aceștia din urmă sunt de două tipuri: **grefierii ai judecătorilor (*Justices' clerks*)** și **consilierii juridici** (sau **grefieri ai curții - *court clerks***).

Grefierii judecătorilor sunt principalii consilieri juridici ai magistraților. Aceștia sunt avocați (fie pledanți, fie consultanți), având o experiență relevantă de cel puțin cinci ani. Consiliază magistrații în probleme de drept material și procedural, în instanță și în afara acesteia. Sunt responsabili și în ceea ce privește îndrumarea și formarea consilierilor juridici, calitatea serviciilor juridice furnizate și oferirea de consultanță coerentă în probleme juridice în întreaga lor circumscripție.

Consilierii juridici își desfășoară activitatea în instanță și consiliază magistrații cu privire la aspecte de drept, practică și procedură juridică. Aceștia au, de asemenea, o pregătire juridică (de obicei, ca avocați pledanți sau avocați consultanți).

Ordinele emise de Înalta Curte (*High Court writs*) sunt puse în aplicare în prezent de **executorii judecătorești ai Înaltei Curți (*High Court enforcement officers*)**, care sunt numiți într-o anumită circumscripție teritorială de către ministrul Justiției sau de către persoana delegată de acesta. Executorii judecătorești ai Înaltei Curți sunt responsabili cu aplicarea ordinelor de recuperare a sumelor datorate în temeiul unei hotărâri a Înaltei Curți sau a unei hotărâri a unei instanțe civile transferată la Înalta Curte. Aceștia pot confisca și vinde bunuri pentru recuperarea unei datorii. De asemenea, aceștia pun în aplicare și supraveghează punerea în posesie a unei proprietăți și returnarea bunurilor.

Executorii judecătorești ai instanțelor civile (*County court bailiffs*) sunt funcționari publici angajați de Serviciul instanțe judecătorești al Majestății Sale pentru a pune în aplicare hotărârile și/sau ordinele emise și înregistrate în judecătorii. Aceștia sunt funcționari publici care pun în aplicare ordine de executare, repun în posesie terenuri prin ordin de punere în posesie și recuperează bunuri prin ordine de returnare a bunurilor. Normele referitoare la executorii judecătorești care execută mandate sunt prevăzute la articolele 85-111 din Legea din 1984 privind instanțele civile (*County Courts Act*). Procedurile de executare sunt prevăzute în normele de procedură civilă. În plus, executorii judecătorești de pe lângă instanțele civile îndeplinesc și alte sarcini, inclusiv notificarea sau comunicarea personală a actelor și a ordinelor de executare. Normele privind executarea sunt prevăzute la articolele 118-122 din Legea privind instanțele civile.

Executorii certificați (*certificated bailiffs*) sunt executori privați autorizați în temeiul normelor privind executarea bunurilor pentru neplata chiriei (*distress for rent rules*) și sunt autorizați de un judecător regional care își desfășoară activitatea într-o instanță civilă. Executarea pentru neplata chiriei se referă la confiscarea de către proprietar a bunurilor unui chiriaș în vederea garantării plății restanțelor la chirie fără intervenția instanței. În temeiul mai multor altele legi, executorii certificați pot, de asemenea, să recupereze alte datorii specifice, cum ar fi taxa pentru servicii publice și taxa pentru bunuri imobile, altele decât locuințele.

Linkuri conexe

[Parchetul Coroanei \(*Crown Prosecution Service*\);](#)

[Biroul de autorizare \(*Faculty Office*\);](#)

[Asociația profesională a notarilor \(*Notaries Society*\);](#)

[Sistemul judiciar din Anglia și Țara Galilor \(*Judiciary of England and Wales*\);](#)

[Asociația profesională a avocaților consultanți \(*The Law Society*\);](#)

[Autoritatea de reglementare a activității avocaților consultanți \(*Solicitors Regulation Authority*\);](#)

- ☞ Biroul pentru plângeri juridice (*Office for Legal Complaints*);
- ☞ Comisia pentru servicii juridice (*Legal Services Commission*);
- ☞ Institutul avocaților specializați în brevete (*Chartered Institute of Patent Attorneys*);
- ☞ Institutul avocaților specializați în mărci (*Institute of Trade Mark Attorneys*);
- ☞ Comitetul de reglementare a proprietății intelectuale (*Intellectual Property Regulation Board*);
- ☞ Serviciul instanțe judecătorești al Majestății Sale (*Her Majesty's Courts and Tribunals Service*).

Ultima actualizare: 25/07/2017

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi.

Profesii juridice - Irlanda de Nord

Această pagină vă oferă o imagine de ansamblu a profesiilor juridice din jurisdicția Irlandei de Nord din Regatul Unit.

Profesii juridice – introducere

Profesiile juridice din Irlanda de Nord includ:

- corpul judecătoresc;
- procurorii;
- avocații pledanți (*barristers*);
- avocații consultanți (*solicitors*).

Organizarea profesiei juridice: judecătorii

În jurisdicția Irlandei de Nord există următoarele funcții judiciare:

- lordul prim-judecător (*Lord Chief Justice*) – conducătorul corpului judecătoresc;
- lorzii Judecători de Apel (*Lord justices of appeal*);
- judecătorii Înaltei Curți (*High court judges*);
- Masters of the Supreme Court*;
- judecătorii judecătorilor comitatelor (*County court judges*);
- judecătorii districtuali (*District judges*) (judecătorii comitatelor) (*county court*);
- judecătorii districtuali (*District judges*) (curțile magistraților) (*magistrates court*);
- magistrații consultanți (*Lay magistrates*);
- medici legiști (*Coroners*).

Organizarea profesiei juridice: procurorii

Organizare

Serviciul public de urmărire penală din Irlanda de Nord este principalul organism de urmărire penală din Irlanda de Nord. În afară de deciziile pe care este competent să le ia în cazurile cercetate de poliția din Irlanda de Nord, serviciul poate instrumenta și cazuri cercetate de alte autorități legale, cum ar fi organismul privind veniturile și vămile.

Serviciul public de urmărire penală este condus de directorul Ministerului Public din Irlanda de Nord. De asemenea, există și un director adjunct, care deține toate atribuțiile directorului, însă trebuie să le exercite sub conducerea și controlul acestuia. Cele două funcții sunt ocupate prin numiri publice făcute de Procurorul General al Irlandei de Nord.

Serviciul public de urmărire penală este un departament guvernamental fără statut de minister. În conformitate cu Legea privind justiția (din Irlanda de Nord) din 2002, funcția de director trebuie să fie exercitată în mod independent de orice altă persoană. Legea din 2002 prevede obligația directorului și a procurorului general de a se consulta periodic cu privire la orice problemă pentru care procurorul general este responsabil în fața Adunării Irlandei de Nord. În prezent, anumite aspecte legate de urmărirea penală sunt de competența Parlamentului de la Westminster. Atribuțiile legate de aceste aspecte se încadrează în sfera de competență a avocatului general pentru Irlanda de Nord.

Rol și atribuții

Rolul principal al Serviciului public de urmărire penală este de a decide dacă inițiază sau nu urmărirea penală a persoanelor pentru comiterea de infracțiuni și care ar trebui să fie acuzațiile corecte.

Serviciul este responsabil, de asemenea, de trimiterea cazurilor în instanță. Procurorul prezintă probele în instanță în numele Coroanei. Procurorii citează și ascultă martorii acuzării (*crown witnesses*) și interoghează martorii apărării. La încheierea unui caz, aceștia rezumă probele în instanță în numele Coroanei.

Organizarea profesiei juridice: avocații

Avocații pledanți (*Barristers*)

În Irlanda de Nord, avocații pledanți sunt împărțiți în consiliul principal (cunoscut drept Consiliul Reginei - *Queen's Counsel*) și consiliul secundar (*junior counsel*). Baroul este un organism format din avocați specializați în litigii, la care se poate recurge prin intermediul avocaților consultanți (*solicitors*) și, în anumite împrejurări, în mod direct, într-un context profesional.

☞ **Baroul Irlandei de Nord** este o asociație a avocaților pledanți independenți cu sediul la Biblioteca Baroului din Belfast. La 1 septembrie 2012, erau aproape 600 de avocați pledanți în cabinete private.

Avocații consultanți (*solicitors*) (consilierii juridici)

În Irlanda de Nord, ☞ **Asociația juridică** este autoritatea de reglementare care guvernează formarea educațională, relațiile financiare cu clienții, aspectele disciplinare și conduita profesională ale avocaților consultanți. Rolul său este de a menține independența, standardele etice, competența profesională și calitatea serviciilor oferite publicului. Avocații consultanți se pot specializa într-un anumit domeniu sau pot fi practicieni generaliști.

Notarii

În Irlanda de Nord, toți avocații consultanți sunt funcționari publici abilitați să autentifice declarații sub jurământ, ceea ce înseamnă că aceștia pot fi certifica documente oficiale (altele decât cele pregătite de ei înșiși sau de adversarii într-o cauză).

În plus, anumiți avocați consultanți sunt notari publici, ceea ce înseamnă că pot certifica documente pentru a fi folosite în străinătate. Informații în acest sens pot fi găsite pe site-ul internet oficial al [Asociației juridică din Irlanda de Nord](#).

Avocații specializați în brevete și mărci (Patent and Trade Mark Attorneys)

Avocații specializați în brevete și mărci au expertiză în domeniul proprietății intelectuale. Aceștia furnizează clienților consultanță juridică, în special în materie de brevete, mărci, modele și drepturi de autor. De asemenea, aceștia își reprezintă clienții în fața instanțelor specializate în cauze de proprietate intelectuală (unii dobândesc mai multe drepturi după obținerea unei calificări suplimentare în materie de litigii).

Majoritatea avocaților specializați în brevete și mărci își desfășoară activitatea în cadrul unor cabinete private. Mulți dintre aceștia lucrează în firme de specialitate, dar unii colaborează, de asemenea, cu avocați consultanți (*solicitors*). În plus, o parte semnificativă a membrilor acestei profesii lucrează în sectorul industrial.

Ca și avocații consultanți (*solicitors*), avocații specializați în litigii în materie de brevete și cei specializați în litigii în materie de mărci își pot reprezenta clienții în fața instanței în cauzele de proprietate intelectuală, putând inclusiv să dea instrucțiuni unui avocat pledant (*barrister*) cu privire la modul de abordare a cauzei.

[Institutul avocaților specializați în brevete](#) (*Chartered Institute of Patent Attorneys - CIPA*) reprezintă avocații specializați în brevete care își desfășoară activitatea pe întregul teritoriu al Regatului Unit. Rolul acestui institut este de a colabora cu guvernul în ceea ce privește legislația în materie de proprietate intelectuală, de a oferi cursuri de pregătire și formare pentru avocații specializați în brevete și pentru stagiați, precum și de a conlucra cu autoritățile de reglementare ale profesiei. CIPA vizează promovarea dreptului proprietății intelectuale și a profesiilor din acest domeniu.

[Institutul avocaților specializați în mărci](#) (*Institute of Trade Mark Attorneys- ITMA*) are un rol de reprezentare a avocaților specializați în mărci, precum și a acestei profesii pe întregul teritoriu al Regatului Unit. Printre atribuțiile sale se numără negocierea cu guvernul, cu autoritatea independentă de reglementare (IPReg) și cu alte organizații relevante, precum și activitatea de lobby pe lângă acestea. Institutul oferă cursuri relevante de pregătire și formare, precum și consultanță pentru profesioniștii din domeniul mărcilor. ITMA asigură promovarea acestei profesii și a proprietății intelectuale.

Activitatea [Comitetului de reglementare a proprietății intelectuale](#) (*Intellectual Property Regulation Board - IPReg*) vizează toate aspectele disciplinare și de reglementare și stabilește, monitorizează și asigură respectarea standardelor pe care trebuie să le aplice avocații specializați în brevete și mărci care își desfășoară activitatea pe întregul teritoriu al Regatului Unit. Comitetul acționează în interesul public și gestionează registrele în care sunt înscrise avocații specializați în brevete și cei specializați în mărci (atât persoane fizice, cât și cabinete de avocatură).

Alte profesii juridice

Grefierii

Grefierii și ceilalți membri ai personalului din instanțele din Irlanda de Nord sunt funcționari publici care nu au formare juridică și se ocupă de chestiuni administrative.

Grefierii se asigură că judecătorii au documentele de care au nevoie pentru a soluționa cauzele în instanță; aceștia efectuează înregistrări ale ședințelor de judecată și oferă și orice alt tip de sprijin administrativ solicitat eventual de către judecători. Personalul instanțelor are competența de a oferi îndrumări cu privire la procedurile judiciare, dar nu poate să ofere consiliere juridică și nici să recomande tipul de acțiune pe care părțile ar trebui să o introducă. Toți membrii personalului instanțelor sunt angajați în calitate de funcționari publici de către [Serviciul judiciar al Irlandei de Nord](#), care este o agenție din Ministerul Justiției din Irlanda de Nord.

Executorii judecătorești

Executorii judecătorești sunt funcționari publici angajați de Serviciul Judiciar al Irlandei de Nord (*Northern Ireland Court and Tribunals Service*). Aceștia pun în aplicare hotărârile judecătorești civile prin intermediul Oficiului de Aplicare a Hotărârilor Judecătorești (*Enforcement of Judgments Office*). Acest oficiu pune în aplicare hotărârile judecătorești ale Curților magistraților și ale judecătorilor comitatelor (inclusiv cele ale instanțelor pentru litigii minore), precum și cele ale Înaltei Curți. Legea care guvernează procedurile de punere în aplicare este prevăzută în Ordinul privind punerea în aplicare a hotărârilor judecătorești (Irlanda de Nord) [*Judgments Enforcement (Northern Ireland) Order*] din 1981 și în Normele privind punerea în aplicare a hotărârilor judecătorești (Irlanda de Nord) [*Judgment Enforcement Rules (Northern Ireland)*] din 1981, cu modificările ulterioare.

Linkuri conexe

[Serviciul public de urmărire penală](#)

[Baroul Irlandei de Nord](#)

[Asociația juridică](#)

[Serviciul judiciar al Irlandei de Nord](#)

Ultima actualizare: 03/10/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [en](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Profesii juridice - Scoția

Această pagină vă oferă o prezentare generală a principalelor profesii juridice în jurisdicția Scoției a Regatului Unit. Sunt incluse informații privind judecătorii, procurorii și diferitele tipuri de avocați.

Judecători

În Scoția, nu există profesia distinctă de judecător. Numai **avocații consultanți** și **avocații pledanți** cu experiență pot deveni judecători. Posturile judiciare din jurisdicția Scoției includ:

- lordul președinte (*Lord President*) al Curții de Sesiune (*Court of Session*);
- lordul judecător (*Lord Justice Clerk*);
- judecătorii-șerifi președinți (*Sheriff Principals*), care prezidează în una din cele șase circumscripții judecătorești (*sheriffdoms*) ale Scoției;
- atunci când își desfășoară activitatea în Curtea de Sesiune (*Court of Session*), judecătorii sunt cunoscuți sub denumirea de senatori ai Colegiului de Justiție (*Senators of the College of Justice*);
- atunci când își desfășoară activitatea în Înalta Curte de Justiție (*High Court of Justiciary*), judecătorii sunt cunoscuți sub denumirea de lorzi comisari ai justiției (*Lords Commissioners of Justiciary*);
- judecătorii-șerifi (*Sheriffs*);
- judecătorii-șerifi cu jumătate de normă (*Part-time sheriffs*) îi înlocuiesc, în general, pe judecătorii-șerifi cu normă întreagă atunci când aceștia lipsesc;

*judecătorii de pace (*Justices of the Peace*) nu au pregătire de specialitate, își desfășoară activitatea singuri sau în complete de câte trei, împreună cu un grefier cu pregătire juridică sau cu un asesor juridic, în cadrul judecătorilor de pace.

Procurori

Organizare

În Scoția, [Biroul Coroanei și Serviciul Procurorilor](#) este responsabil de toate acțiunile de urmărire penală. Președintele serviciului este **lordul avocat** (*Lord Advocate*) care este și ministru al guvernului Scoției, iar adjunctul acestuia este avocatul general (*Solicitor General*).

Biroul Coroanei și Serviciul Procurorilor (COPFS) este singura autoritate responsabilă de **cercetarea** cazurilor penale, **anchetarea** deceselor subite sau suspecte și de **plângerile** împotriva poliției.

Legea privind Scoția din 1998 (articolul 48) prevede că orice decizie a lordului avocat (în calitate sa de președinte al Sistemelor de Urmărire Penală și de Anchetare a Deceselor în Scoția) va fi luată de acesta independent de influența oricărei alte persoane.

Numai juriștii sau avocații cu pregătire juridică pot deveni procurori.

Roluri și responsabilități

Poliția (sau alte agenții specializate de raportare, precum Serviciul de Impozite și Taxe Vamale al Coroanei - *HM Revenue and Customs*) desfășoară o anchetă inițială privind o infracțiune și transmite un raport procurorului public local. Procurorul public evaluează acest raport și decide dacă va lua măsuri în interes public. Atunci când ia o hotărâre, procurorul public analizează dacă există suficiente probe și, în caz afirmativ, decide asupra acțiunii adecvate: și anume, dispunerea urmăririi penale, adoptarea unei măsuri directe (de exemplu, o amendă fiscală) sau neluarea niciunei măsuri. În cazurile care urmează să fie analizate de un juriu, procurorul va interoga martorii și va colecta și va analiza probele criminalistice și de altă natură înainte de a lua decizia de a începe urmărirea penală. Ulterior, acesta va raporta Consiliului Coroanei (*Crown Counsel*), care va decide dacă se va iniția urmărirea penală.

Organizarea profesiei juridice

Avocații

Avocați pledanți (*Barristers*)

Avocații pledanți sunt membri ai Baroului de Avocați din Scoția (*Scottish Bar*). Aceștia au dreptul de a pleda în toate instanțele din Scoția, chiar dacă aproape toată activitatea lor implică pledarea în fața instanțelor superioare (Curtea de Sesiune - *Court of Session* și Înalta Curte de Justiție - *High Court of Justiciary*) și oferirea de avize motivate cu privire la diferite aspecte juridice. Avocații pledanți cu vechime sunt cunoscuți drept avocații Reginei (*Queen's Counsel*). Toți avocații pledanți sunt membri ai [Asociației profesionale a avocaților pledanți](#).

Avocați consultanți (*solicitors*) (consilieri juridici)

Avocații consultanți sunt cei mai numeroși dintre practicienii în drept. Aceștia pot oferi consiliere privind toate chestiunile juridice și pot reprezenta clienții în instanță. Toți avocații consultanți sunt membri ai [Asociației profesionale a avocaților consultanți](#), care promovează interesele profesiei de avocat consultant și ale publicului în legătură cu această profesie.

Există, de asemenea, avocați consultanți care sunt și membri ai [Asociației profesionale a avocaților pledanți](#). Ca și avocații pledanți (a se vedea cele de mai sus), aceștia pot pleda în fața Curții de Sesiune (*Court of Session*) și a Înalții Curți de Justiție (*High Court of Justiciary*).

Notari

Notarii publici sunt avocați consultanți care înregistrează anumite tranzacții și autentifică acte juridice specifice. Aceștia nu reprezintă o profesie juridică distinctă.

Avocați specializați în brevete și mărci (*Patent and Trade Mark Attorneys*)

Avocații specializați în brevete și mărci au expertiză în domeniul proprietății intelectuale. Aceștia furnizează clienților consultanță juridică, în special în materie de depunere de brevete, mărci și modele și acțiuni judiciare conexe, precum și în ceea ce privește alte aspecte legate de proprietatea intelectuală cum ar fi dreptul de autor. Spre deosebire de dreptul civil și de dreptul penal care au un caracter mai general, dreptul material al proprietății intelectuale se aplică pe întreg teritoriul Regatului Unit. De obicei, litigiile care se nasc în materie de proprietate intelectuală în Scoția trebuie soluționate la *Court of Session*, această instanță având competență exclusivă în materie de brevete și în ceea ce privește majoritatea celorlalte drepturi de proprietate intelectuală (în special mărci comunitare și desene și modele comunitare depuse). La această instanță sunt numiți judecători specializați în materie de proprietate intelectuală și se aplică reguli speciale pentru soluționarea acestor cauze. Avocații specializați în brevete și mărci își pot reprezenta clienții direct în fața *Patents County Court* (instanță de prim grad de jurisdicție specializată în materie de brevete) și, în cazul căilor de atac împotriva deciziilor pronunțate de *UK Intellectual Property Office* (Oficiul de proprietate intelectuală din regatul unit), în fața *Patents Court of the High Court* (secția de brevete a Înaltei Curți) din Anglia și Țara Galilor. Avocații pledanți specializați în brevete și mărci își pot reprezenta clienții în fața Înaltei Curți de la Londra, însă avocații consultanți specializați în brevete și mărci nu au dreptul de a-și reprezenta clienții în litigii privind proprietatea intelectuală care sunt aduse în fața instanțelor din Scoția. Doar avocații pledanți specializați în materia proprietății intelectuale pot fi implicați în aceste cauze, aceștia colaborând de cele mai multe ori cu avocați consultanți specializați în materie de brevete și mărci.

Majoritatea avocaților specializați în brevete și mărci din Scoția își desfășoară activitatea în cadrul unor cabinete private de specialitate, dar unii dintre aceștia lucrează în sectorul industrial.

[Institutul avocaților specializați în brevete](#) (*Chartered Institute of Patent Attorneys* - CIPA) reprezintă avocații specializați în brevete care își desfășoară activitatea pe întregul teritoriu al Regatului Unit. Rolul acestui institut este de a colabora cu guvernul în ceea ce privește legislația în materie de proprietate intelectuală, de a oferi cursuri de pregătire și formare pentru avocații specializați în brevete și pentru stagiați, precum și de a conlucra cu autoritățile de reglementare ale profesiei. CIPA vizează promovarea dreptului proprietății intelectuale și a profesiiilor din acest domeniu.

[Institutul avocaților specializați în mărci](#) (*Institute of Trade Mark Attorneys* - ITMA) are un rol de reprezentare a avocaților specializați în mărci, precum și a acestei profesii pe întregul teritoriu al Regatului Unit. Printre atribuțiile sale se numără negocierea cu guvernul, cu autoritatea independentă de reglementare (IPReg) și cu alte organizații relevante, precum și activitatea de lobby pe lângă acestea. Institutul oferă cursuri de pregătire și formare, precum și consultanță pentru profesioniștii din domeniul mărcilor. ITMA asigură promovarea acestei profesii și a proprietății intelectuale.

Activitatea [Comitetului de reglementare a proprietății intelectuale](#) (*Intellectual Property Regulation Board* - IPReg) vizează toate aspectele de reglementare și disciplinare și stabilește, monitorizează și asigură respectarea standardelor pe care trebuie să le aplice avocații specializați în brevete și mărci care își desfășoară activitatea pe întregul teritoriu al Regatului Unit. Comitetul acționează în interesul public și gestionează registrele în care sunt înscrise avocații specializați în brevete și mărci (atât persoane fizice, cât și firme de avocatură).

Alte profesii juridice

Funcționarii judecătorești (*Sheriff officers*) și **executorii judecătorești** (*Messengers-at-arms*) sunt funcționari ai instanțelor, responsabili de notificarea și comunicarea documentelor și punerea în aplicare a hotărârilor judecătorești în Scoția. Atât executorii judecătorești, cât și funcționarii judecătorești sunt angajați de societăți private și percep taxe care sunt fixate în legislația secundară.

Articolul 60 din Legea privind Falimentul și Diligența (Scoția) din 2007 abrogă funcțiile de executor judecătorec și de funcționar judecătorec și le înlocuiește cu o nouă funcție de **funcționar judiciar** (*Judicial officer*). Funcționarii judiciari sunt numiți în funcție de lordul președinte al Curții de Sesiune, la recomandarea noi Comisii Civile de Executare din Scoția (*Scottish Civil Enforcement Commission*).

Linkuri conexe

[Biroul Coroanei și Serviciul Procurorilor](#), [Asociația profesională a avocaților pledanți](#), [Asociația profesională a avocaților consultanți din Scoția](#), [Asociația Centrelor Juridice din Scoția](#), [Institutul avocaților specializați în brevete](#), [Institutul avocaților specializați în mărci](#), [Comitetul de reglementare a proprietății intelectuale](#)

Ultima actualizare: 10/11/2014

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.